

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

51. sējums

2008. gada 13. augusts

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 762/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par to, kā dalībvalstis iesniedz statistiku par akvakultūru, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 788/96 ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 763/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par iedzīvotāju un mājokļu skaitīšanu ⁽¹⁾ 14
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 764/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem produktiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK ⁽¹⁾ 21
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 ⁽¹⁾ 30
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 766/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu 48

Cena: EUR 26

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2007 (2008. gada 9. jūlijs) par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula)	60
---	----

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE LĒMUMI

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK ⁽¹⁾	82
--	----

III Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību

TIESĪBU AKTI, KAS PIEŅEMTI, PIEMĒROJOT LES VI SADAĻU

★ Padomes Lēmums 2008/633/TI (2008. gada 23. jūnijs) par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus	129
--	-----

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 762/2008

(2008. gada 9. jūlijs)

par to, kā dalībvalstis iesniedz statistiku par akvakultūru, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 788/96

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 788/96 (1996. gada 22. aprīlis) par to, kā dalībvalstis iesniedz statistiku par akvakultūras produkciju ⁽²⁾, dalībvalstīm ik gadu jāiesniedz dati par produkcijas apjomu.
- (2) Akvakultūras produkcijas īpatsvars Kopienas kopējā zivsaimniecības produkcijas apjomā aizvien pieaug, tāpēc ir vajadzīgs plašāks datu apjoms šīs nozares racionālai attīstībai un pārvaldībai saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku.
- (3) Pieaugošā inkubatoru un zivju mazuļu audzētavu nozīme akvakultūras jomā rada nepieciešamību iegūt detalizētus datus, lai īstenotu šīs nozares atbilstīgu uzraudzību un pārvaldību saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku.
- (4) Ir vajadzīga informācija gan par produkcijas apjomu, gan vērtību, lai pārskatītu un novērtētu akvakultūras produktu tirgu.

(5) Ir vajadzīga informācija par nozares struktūru un izmantotajām tehnoloģijām, lai nodrošinātu videi draudzīgu ražošanu.

(6) Regula (EK) Nr. 788/96 būtu jāatceļ.

(7) Lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no režīma, ko piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 788/96, ar šo regulu būtu jādod iespēja pārejas posmu līdz trijiem gadiem piešķirt tām dalībvalstīm, kurās šīs regulas piemērošanai valstu statistikas sistēmām būtu nepieciešama lielāka pielāgošana un kurās šī piemērošana varētu radīt ievērojamas praktiskas problēmas.

(8) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, vienota tiesiskā regulējuma radīšana sistemātiskai Kopienas statistikas datu izveidei par akvakultūras sektoru, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(9) Padomes Regulā (EK) Nr. 322/97 (1997. gada 17. februāris) par Kopienas statistiku ⁽³⁾ ir paredzēts statistikas pamatprincipu kopums zivsaimniecības jomā. Jo īpaši tā pieprasa atbilstību taisnīguma, uzticamības, atbilstības, izmaksu lietderības, statistikas konfidencialitātes un pārskatāmības principiem.

(10) Statistikas datu vākšana un iesniegšana ir būtisks instruments, lai pareizi pārvaldītu kopējo zivsaimniecības politiku.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 31. janvāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums.

⁽²⁾ OV L 108, 1.5.1996., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 52, 22.2.1997., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

- (11) Šīs regulas īstenošanas pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (12) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt tehniskus grozījumus šīs regulas pielikumos. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia*, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (13) Lauksaimniecības statistikas pastāvīgajai komitejai, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 72/279/EEK ⁽²⁾, būtu jāpalīdz Komisijai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Dalībvalstu pienākumi

Dalībvalstis iesniedz Komisijai statistiku par visām akvakultūras darbībām, kas veiktas to teritorijā gan saldūdeņos, gan sālsūdeņos.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:
- a) "Kopienas statistika", kā noteikts Regulas (EK) Nr. 322/97 2. pantā;
- b) "akvakultūra", kā noteikts Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu ⁽³⁾ 3. panta d) punktā;
- c) "uz zveju balstīta akvakultūra" ir savvaļas īpatņu iegūšanas prakse to turpmākai izmantošanai akvakultūrā;
- d) "produkcija" ir akvakultūras produkti pirmajā pārdošanas reizē, tostarp tirdzniecībā piedāvātā inkubatoru un zivju mazuļu audzētavu produkcija.
2. Visas pārējās šai regulai nepieciešamās definīcijas ir izklāstītas I pielikumā.

3. pants

Statistikas datu apkopošana

1. Dalībvalstis izmanto uzskaites vai citas statistikā apstiprinātas metodes, kas aptver vismaz 90 % no kopējās produkcijas

apjoma vai – attiecībā uz inkubatoru un zivju mazuļu audzētavu produkciju – pēc skaita, neskarot 4. punktu. Pārējo kopējās produkcijas daļu var novērtēt. Lai novērtētu vairāk nekā 10 % no kopējās produkcijas, saskaņā ar 8. punkta noteikumiem var iesniegt pieprasījumu par atkāpi.

2. Izmantojot no uzskaitēm atšķirīgus avotus, veic šo pārējo avotu statistikas kvalitātes pēcdarbības novērtējumu.

3. Dalībvalsts, kas katru gadu kopumā saražo mazāk par 1 000 tonnām, var iesniegt kopējās novērtētās produkcijas datu kopsavilkumu.

4. Dalībvalstis norāda produkciju pa sugām. Tomēr to sugu produkciju, kura atsevišķi nepārsniedz 500 tonnas un neveido vairāk kā 5 % no produkcijas apjoma dalībvalstī, var novērtēt un apkopot. Inkubatoru un zivju mazuļu audzētavu produkciju sugu skaita ziņā var novērtēt.

4. pants

Dati

Dati attiecas uz atskaites kalendāro gadu un attiecas uz:

- a) akvakultūras gada produkciju (apjoms un vienības vērtība);
- b) gada ieguldījumu (apjoms un vienības vērtība) uz zveju balstītā akvakultūrā;
- c) inkubatoru un zivju mazuļu audzētavu gada produkciju;
- d) informāciju par akvakultūras sektora struktūru.

5. pants

Datu iesniegšana

1. Dalībvalstis divpadsmit mēnešu laikā pēc atskaites kalendārā gada beigām iesniedz Komisijai (*Eurostat*) II, III un IV pielikumā minētos datus. Pirmais atskaites kalendārais gads ir 2008. gads.

2. Sākot ar 2008. gada datiem un turpmāk ik pēc trīs gadiem divpadsmit mēnešu laikā pēc atskaites kalendārā gada beigām Komisijai (*Eurostat*) iesniedz V pielikumā minētos datus par akvakultūras sektora struktūru.

6. pants

Kvalitātes novērtēšana

1. Katra dalībvalsts ik gadu iesniedz Komisijai (*Eurostat*) ziņojumu par iesniegto datu kvalitāti.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽²⁾ OV L 179, 7.8.1972., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

2. Iesniedzot datus, katra dalībvalsts iesniedz Komisijai detaļizētu metodoloģisko ziņojumu. Šajā ziņojumā katra dalībvalsts izklāsta, kā dati tika vākti un apkopoti. Šajā ziņojumā ietver informāciju par paraugu ņemšanas paņēmieniem, novērtēšanas metožu un no uzskaitēm atšķirīgu avotu izmantošanas aprakstu, kā arī izrietošo prognožu kvalitātes novērtējumu. Ierosinātais metodoloģiskā ziņojuma formāts ir norādīts VI pielikumā.

3. Komisija pārbauda ziņojumus un iesniedz secinājumus ar Lēmumu 72/279/EEK izveidotās Lauksaimniecības statistikas pastāvīgās komitejas attiecīgajai darba grupai.

7. pants

Pārejas periods

1. Dalībvalstīm saskaņā ar 10. panta 2. punktā noteikto pārvaldības procedūru šīs regulas īstenošanai var piešķirt pārejas periodu (pilnu kalendāro gadu), kas nepārsniedz trīs gadus no 2009. gada 1. janvāra, ja šīs regulas piemērošanai valstu statistikas sistēmām būtu nepieciešama būtiska pielāgošana un ja šī piemērošana varētu radīt ievērojamas praktiskas problēmas.

2. Šajā nolūkā dalībvalsts līdz 2008. gada 31. decembrim iesniedz Komisijai pamatotu lūgumu.

8. pants

Atkāpes

1. Gadījumos, kad kādas konkrētas akvakultūras darbību jomas iekļaušana statistikā dalībvalsts iestādēm varētu radīt grūtības, kas būtu nesamērīgas ar minētās jomas nozīmi, saskaņā ar 10. panta 2. punktā paredzēto pārvaldības procedūru var noteikt atkāpi.

Šāda atkāpe atļauj dalībvalstij neiekļaut attiecīgās nozares datus iesniedzamajos valsts datos vai arī izmantot novērtēšanas metodes, kas paredzētas datu sniegšanai par vairāk nekā 10 % no kopējās produkcijas.

2. Dalībvalstis papildina visus pieprasījumus noteikt atkāpi, kas jāiesniedz pirms pirmās datu iesniegšanas termiņa, nosūtot Komisijai ziņojumu par problēmām, kas radušās šīs regulas piemērošanas gaitā.

3. Ja datu vākšanas situācijas izmaiņas valstu iestādēm rada neparedzētas grūtības, dalībvalsts attiecīgi pamatotu lūgumu noteikt atkāpi drīkst iesniegt pēc pirmās datu iesniegšanas termiņa.

9. pants

Tehniskie noteikumi

1. Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia*, to papildinot, attiecībā uz tehniskām izmaiņām pielikumos pieņem saskaņā ar 10. panta 3. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Statistikas datu iesniegšanas formātu pieņem saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto vadības procedūru.

10. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības statistikas pastāvīgā komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

11. pants

Izvērtējuma ziņojums

Līdz 2011. gada 31. decembrim un pēc tam reizi trijos gados Komisija iesniedz izvērtējuma ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par statistiku, kas apkopota, balstoties uz šo regulu, un jo īpaši par tās atbilstību un kvalitāti.

Šajā ziņojumā analizē arī ieviestās statistikas datu apkopošanas un izstrādes sistēmas izmaksu lietderību un norāda labāko praksi, lai samazinātu dalībvalstu darba slogu un vairotu datu lietderību un kvalitāti.

12. pants

Atcelšana

1. Neskarot 3. punktu, atceļ Regulu (EK) Nr. 788/96.

2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

3. Atkāpjoties no šīs regulas 13. panta otrās daļas, dalībvalsts, kam ir piešķirts pārejas periods atbilstīgi šīs regulas 7. pantam, turpina piemērot Regulas (EK) Nr. 788/96 noteikumus visā piešķirtajā pārejas periodā.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2008. gada 9. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J.-P. JOUYET

I PIELIKUMS

Definīcijas, kas izmantojamas akvakultūras datu iesniegšanā

1. "Saldūdens" ir ūdens ar pastāvīgi necīgu sāļumu.
2. "Sāļūdens" ir ūdens, kurā sāļums ir diezgan ievērojams. Tas var būt ūdens, kurā sāļums pastāvīgi ir augsts (piem., jūras ūdens) vai kurā sāļums ir jūtams, bet pastāvīgi nav augstā līmenī (iesāļš ūdens). Sāļums var ievērojami mainīties atkarībā no saldūdens vai jūras ūdens pieplūduma.
3. "Sugas" ir ūdens organismu sugas, kurus identificē, izmantojot starptautisku 3 burtu kodu, ko definē FAO (ASFIS saraksts zivsaimniecības statistikas vajadzībām).
4. "FAO galvenie apgabali" ir ģeogrāfiski apgabali, kurus identificē, izmantojot starptautisku 2 ciparu kodu, ko definē FAO (Zivsaimniecības statistikas koordinācijas darba grupas rokasgrāmata par zivsaimniecības statistiku (CWP); H daļa – zivsaimniecības zonas statistikas vajadzībām). Šīs regulas nolūkiem FAO lielākie apgabali ir šādi:

Kods	Zona
01	Iekšējie ūdeņi (Āfrika)
05	Iekšējie ūdeņi (Eiropa)
27	Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļa
34	Atlantijas okeāna centrālā un austrumu daļa
37	Vidusjūra un Melnā jūra
...	Citas teritorijas (jāprecizē)

5. "Dīķi" ir relatīvi sekla un parasti neliela stāvoša ūdens vai ūdens ar palēninātu ūdens apmaiņas spēju krātuves, visbiežāk veidotas mākslīgi, bet šo nosaukumu var piemērot arī dabiskiem dīķiem, kalnu ezeriem, ezeriem vai maziem ezeriņiem.
6. "Inkubatori un zivju mazuļu audzētavas" ir vietas mākslīgai ūdensdzīvnieku pavairošanai, inkubēšanai un audzēšanai to dzīves sākumstadijā. Statistikas nolūkos ar inkubatoriem saprot tikai vietas apaugļotu ikrus ražošanai. Uzskata, ka ūdensdzīvniekus to dzīves sākumstadijā ražo zivju mazuļu audzētavās.
7. "Iežogojumi un norobežojumi" ir ūdens teritorijas, kas norobežotas ar linuma, tīkla un citām barjerām, kas nodrošina brīvu ūdens apmaiņu, un atšķiras ar to, ka nožogojums stiepjas no gultnes substrāta līdz ūdens virsmai; iežogojumi un norobežojumi parasti aptver salīdzinoši lielas ūdens masas.
8. "Sprosti" ir atklātas vai slēgtas ierobežotas konstrukcijas, kas veidotas no linuma, tīkla vai cita acaina materiāla, kurš nodrošina brīvu ūdens apmaiņu. Šīs konstrukcijas var būt peldošas, piekārtas vai nostiprinātas pie pamata, bet tajās joprojām ir iespējama ūdens apmaiņa no apakšas.
9. "Tvertnes un kanāli" ir mākslīgas konstrukcijas, kas uzbūvētas virs vai zem virszemes līmeņa, pa kurām iespējama lielu ūdens daudzumu apmaiņa vai kur ir augsti ūdens apmaiņas rādītāji un stingri kontrolēta vide, bet bez ūdens recirkulācijas.
10. "Recirkulācijas sistēmas" ir sistēmas, kurās ūdens tiek atkārtoti izmantots pēc kāda veida apstrādes (piem., filtrēšanas).
11. "Pārvietot uz kontrolētu vidi" nozīmē izlaist ar nolūku veikt turpmākas akvakultūras darbības.
12. "Izlaist savvaļā" nozīmē izlaist ar nolūku papildināt zivju krājumus upēs, ezeros un citos ūdeņos no akvakultūras atšķirīgiem mērķiem. Pēc tam šie izlaistie krājumi ir pieejami zvejas darbībām.

13. "Apjoms":
- a) zivīm, vēžveidīgajiem, gliemenēm un citiem ūdens dzīvniekiem tas ir produkta dzīvsvara ekvivalents. Gliemenēm dzīvsvars ietver čaulas svaru;
 - b) ūdens augiem tas ir produkta svars mitrā veidā.
14. "Vienības vērtība" ir produkcijas kopējā vērtība (valsts valūtā bez pievienotās vērtības nodokļa), kas dalīta ar produkcijas kopējo apjomu.
-

II PIELIKUMS

Akvakultūras produkcija, izņemot inkubatoru un zivju mazuļu audzētavu produkciju ^(a)

Valsts:

Gads:

Ražotās sugas				FAO lielākais apgabals	Saldūdens		Sāļūdens		Kopā	
	Trīsburtu kods	Vispārpieņemtais nosau- kums	Zinātniskais nosaukums		Apjoms (metriskajās tonnās)	Vienības vērtība (valsts valūtā)	Apjoms (metriskajās tonnās)	Vienības vērtība (valsts valūtā)	Apjoms (metriskajās tonnās)	Vienības vērtība (valsts valūtā)
ZIVIS										
Dīķi										
Tvertnes un kanāli										
Iežogojumi un norobežo- jumi										
Sprosti										
Recirkulācijas sistēmas										
Citas metodes										
VĒŽVEIDĪGIE										
Dīķi										
Tvertnes un kanāli										
Iežogojumi un norobežo- jumi										
Citas metodes										
GLIEMENES										
Uz gultnes										
Virs gultnes										
Citas metodes										
JŪRAS AUGI										
Visas metodes										

13.8.2008.

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 218/7

Valsts:				Gads:						
Ražotās sugas				FAO lielākais apgabals	Saldūdens		Sālūdens		Kopā	
	Trīsburtu kods	Vispārpieņemtais nosau- kums	Zinātniskais nosaukums		Apjoms (metriskajās tonnās)	Vienības vērtība (valsts valūtā)	Apjoms (metriskajās tonnās)	Vienības vērtība (valsts valūtā)	Apjoms (metriskajās tonnās)	Vienības vērtība (valsts valūtā)
ZIVJU IKRI (paredzēti patēriņam) ^(b)										
Visas metodes										
CITI ŪDENS ORGANISMI										
Visas metodes										
^(a) Izņemot akvārijiem paredzētas un dekoratīvas sugas. ^(b) Zivju ikri, kas paredzēti patēriņam, šīs vienības nozīmē attiecas tikai uz iegūtiem ikriem, kas paredzēti patēriņam pirmajā pārdošanā.										

III PIELIKUMS

Ieguldījums uz zveju balstītā akvakultūrā ^(a)

Valsts:			Gads:	
Suga			Vienība (precizēt) ^(b)	Vienības vērtība (valsts valūtā)
Trīsburtu kods	Vispārpieņemtais nosaukums	Zinātniskais nosaukums		
ZIVIS				
VĒŽVEIDĪGIE				
GLIEMENES				

^(a) Izņemot akvārijiem paredzētas sugas, dekoratīvas sugas un augu sugas.^(b) Svars vai skaits; ja norādīts skaits, tad jānorāda arī dzīvsvara pārrēķina koeficients.

Inkubatoru un zivju mazuļu audzētavu produkcija ^(a)

Valsts:

Gads:

[illegible]

(^a) Izņemot akvārijiem paredzētas un dekoratīvas sugas.

(b) Brīvprātīgi.

V PIELIKUMS

Dati par akvakultūras nozares struktūru ^(a) ^(d)

Valsts: Gads:

	FAO lielākais apgabals	Saldūdens		Sālūdens		Kopā	
		Izmantojamo platību lielums (°)		Izmantojamo platību lielums (°)		Izmantojamo platību lielums (°)	
		Tūkst. m ³	Hektāri	Tūkst. m ³	Hektāri	Tūkst. m ³	Hektāri

ZIVIS

Dīķi							
Tvertnes un kanāli							
Iežogojumi un norobežojumi							
Sprosti							
Recirkulācijas sistēmas							
Citas metodes							

VĒŽVEIDĪGIE

Dīķi							
Tvertnes un kanāli							
Iežogojumi un norobežojumi							
Citas metodes							

GLIEMENES

Uz gultnes ^(b)							
Virš gultnes ^(b)							
Citas metodes ^(b)							

13.8.2008.

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 218/11

Valsts:		Gads:					
	FAO lielākais apgabals	Saldūdens		Sālūdens		Kopā	
		Izmantojamo platību lielums (°)		Izmantojamo platību lielums (°)		Izmantojamo platību lielums (°)	
		Tūkst. m³	Hektāri	Tūkst. m³	Hektāri	Tūkst. m³	Hektāri
JŪRAS AUGI							
Visas metodes							
^(a) Izņemot akvārijiem paredzētas un dekoratīvas sugas. ^(b) Ja gliemenes audzē, izmantojot virves, var izmantot garuma mērvienību. ^(c) Būtu jāvērtē iespējamā kapacitāte. ^(d) Par iekrāsotajām ailēm informācija nav jānorāda.							

VI PIELIKUMS

Formāts, izstrādājot metodoloģiskos ziņojumus par valsts akvakultūras statistikas sistēmu

1. Valsts akvakultūras statistikas sistēmas organizācija.
 - Par datu vākšanu un apstrādi atbildīgās iestādes un to attiecīgie pienākumi.
 - Valsts tiesību akti, kas regulē akvakultūras datu vākšanu.
 - Struktūrvienība, kas atbildīga par datu iesniegšanu Komisijai.
 2. Akvakultūras datu vākšanas, apstrādes un apkopošanas metodes.
 - Norādīt katra datu veida avotu.
 - Raksturot metodes, ko izmanto datu vākšanai (piem., pasta aptaujas, intervijas, skaitīšana vai paraugu ņemšana, uzskaišu biežums, novērtējuma metodes) katrai akvakultūras sektora daļai.
 - Raksturot, kā dati tiek apstrādāti un apkopoti un cik ilgu laiku tas aizņem.
 3. Kvalitātes aspekti atbilstīgi Eiropas statistikas sistēmas prakses kodeksam.
 - Ja dažu datu elementu iegūšanai tiek izmantoti novērtējuma paņēmieni, raksturot izmantotās metodes un novērtēt šādu metožu izmantošanas līmeni un uzticamību.
 - Norādīt visas valsts sistēmā konstatētās nepilnības, veidu, kā tās novērst un, ja nepieciešams, šādu korektīvu darbību īstenošanas laiku.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 763/2008**(2008. gada 9. jūlijs)****par iedzīvotāju un mājojumu skaitīšanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Lai Kopiena varētu pildīt tai uzticētos, jo īpaši Līguma 2. un 3. pantā paredzētos, uzdevumus, Komisijas (*Eurostat*) rīcībā jābūt pietiekami ticamiem, detalizētiem un salīdzināmiem iedzīvotāju un mājojumu uzskaites datiem. Attiecībā uz metodoloģiju, definīcijām, statistikas datu un metadatu programmu jānodrošina pietiekama salīdzināmība Kopienas līmenī.

(2) Periodiski statistikas dati par iedzīvotājiem un svarīgākajiem personu ģimenes, sociālajiem, ekonomiskajiem un mājojumu raksturlielumiem ir vajadzīgi, lai pētītu un izstrādātu reģionālo, sociālo un vides politiku, kas ietekmē konkrētas sabiedrības daļas. Pastāv īpaša vajadzība apkopot detalizētu informāciju par mājojumu situāciju, lai atbalstītu dažādas Kopienas darbības, piemēram, sociālās integrācijas veicināšanu un sociālās kohēzijas uzraudzību reģionālā līmenī vai vides aizsardzību un energoefektivitātes veicināšanu.

(3) Ņemot vērā metodoloģisko un tehnoloģisko attīstību, būtu jāidentificē labākā prakse, kā arī būtu jāveicina tautas skaitīšanai izmantoto datu avotu un lietotās metodoloģijas uzlabošana dalībvalstīs.

(4) Lai nodrošinātu dalībvalstu sniegto datu salīdzināmību un izstrādātu ticamus pārskatus Kopienas līmenī, izmantotajiem datiem būtu jāattiecas uz vienu un to pašu pārskata gadu.

(5) Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 (1997. gada 17. februāris) par Kopienas statistiku ⁽²⁾, kas ir šīs regulas pamatprincipu kopums, statistikas vākšanai jābūt saderīgai ar taisnīguma, ar to jo īpaši saprotot objektivitāti un zinātnisko neatkarību, kā arī ar pārredzamības, ticamības, atbilstības, izmaksu efektivitātes un statistikas konfidencialitātes principiem.

(6) Konfidencialo statistikas datu nosūtīšanu reglamentē Regula (EK) Nr. 322/97 un Padomes Regula (*Euratom*, EEK) Nr. 1588/90 (1990. gada 11. jūnijs) par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte ⁽³⁾. Pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar šīm regulām, nodrošina konfidencialo datu fizisku un loģisku aizsardzību un nodrošina, ka, sagatavojot un izplatot Kopienas statistiku, nenotiek datu nelikumīga atklāšana un to izmantošana ar statistiku nesaistītiem mērķiem.

(7) Kopienas statistikas izveidē un izplatīšanā saskaņā ar šo regulu valstu un Kopienas statistikas iestādēm būtu jāņem vērā principi, kas izklāstīti Eiropas Statistikas prakses kodeksā, kuru 2005. gada 24. februārī ir pieņēmusi Statistikas programmu komiteja, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 89/382/EEK, *Euratom* ⁽⁴⁾, un kurš ir pievienots Komisijas ieteikumam par valstu un Kopienas statistikas iestāžu neatkarību, integritāti un atbildību.

(8) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, salīdzināmu un visaptverošu Kopienas statistikas datu par iedzīvotājiem un mājojumiem vākšanu un apkopošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo nepastāv kopīgi statistikas elementi un kvalitātes prasības un nav pārskatāmas metodoloģijas, un to, ka, izmantojot vienotu statistikas sistēmu, šie mērķi ir labāk sasniedzami Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

⁽²⁾ OV L 52, 22.2.1997., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OVL 151, 15.6.1990., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ OV L 181, 28.6.1989., 47. lpp.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums.

- (9) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (10) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro izstrādāt nosacījumus, saskaņā ar kuriem nosaka nākamās pārskata gadus un pieņem statistikas datu un metadatu programmu. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia*, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (11) Apspriešanās ar Statistikas programmu komiteju ir notikusi saskaņā ar Lēmuma 89/382/EEK, *Euratom* 3. pantu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šī regula izveido kopējus noteikumus par visaptverošu iedzīvotāju un mājojļu uzskaites datu sniegšanu reizi desmit gados.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "iedzīvotāji" ir valsts, reģionu un vietējie iedzīvotāji, kas pārskata datumā atrodas savā pastāvīgajā dzīvesvietā;
- b) "mājokļi" ir dzīvojamās telpas un ēkas, kā arī mājokļu apstākļi un starp iedzīvotājiem un dzīvojamajām telpām valsts, reģionālā un vietējā līmenī pastāvošā saistība pārskata datumā;
- c) "ēkas" ir pastāvīgas ēkas, kurās atrodas cilvēkiem paredzētas dzīvojamās telpas, vai tradicionāli mājokļi, kas ir rezervēti sezonālai vai sekundārai lietošanai vai kas ir brīvi;
- d) "pastāvīgā dzīvesvieta" ir vieta, kurā persona parasti pavadā dienas atpūtas daļu, neņemot vērā īslaicīgu prombūtni izklaides, brīvdienu pavadīšanas, draugu un radnieku apciemošanas, darīšanu, ārstniecības vai svētceļojumu nolūkā.

Par attiecīgās ģeogrāfiskās teritorijas pastāvīgajiem iedzīvotājiem uzskata tikai personas:

- i) kuras pastāvīgajā dzīvesvietā ir dzīvojušas vismaz 12 mēnešu ilgu laikposmu pirms pārskata datuma; vai

- ii) kuras pastāvīgajā dzīvesvietā ir ieradušās 12 mēnešu laikā pirms pārskata datuma ar nodomu tajā pavadīt vismaz vienu gadu.

Ja i) vai ii) apakšpunktā minētos kritērijus nevar piemērot, "pastāvīgā dzīvesvieta" ir juridiskā vai reģistrētā dzīvesvieta;

- e) "pārskata datums" ir datums, uz kuru saskaņā ar 5. panta 1. punktu attiecas attiecīgās dalībvalsts dati;
- f) "valsts" ir tāds, kas atrodas dalībvalsts teritorijā;
- g) "reģionāls" ir atbilstīgs *NUTS* 1. līmenim, *NUTS* 2. līmenim vai *NUTS* 3. līmenim saskaņā ar definīciju statistiski teritoriālo vienību klasifikācijā (*NUTS*), kas ir noteikta ar pārskata datumā spēkā esošo Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1059/2003 ⁽²⁾ redakciju;
- h) "vietējs" ir atbilstīgs vietējo administratīvo vienību 2. līmenim (*LAU* 2. līmenis);
- i) "iedzīvotāju un mājojļu skaitīšanas galvenās pazīmes" ir individuāla uzskaitē, vienlaicīgums, vispusīgums konkrētā teritorijā, mazo teritoriju datu pieejamība un definēts periodiskums.

3. pants

Datu iesniegšana

Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) datus par iedzīvotājiem, kas aptver noteiktus demogrāfiskus, sociālus un ekonomiskus raksturlielumus, kuri attiecas uz personām, ģimenēm un māsāimniecībām, kā arī mājokļiem valsts, reģionālā un vietējā līmenī saskaņā ar pielikumu.

4. pants

Datu avoti

1. Statistikas izveidei dalībvalstis var izmantot dažādus, bet jo īpaši šādus datu avotus:

- a) parastā tautas skaitīšana;
- b) tautas skaitīšana, izmantojot reģistrus;
- c) parastās tautas skaitīšanas un izlases veida apsekojumu apvienojums;
- d) tautas skaitīšanas, izmantojot reģistrus, un izlases veida apsekojumu apvienojums;
- e) tautas skaitīšanas, izmantojot reģistrus, un parastās tautas skaitīšanas apvienojums;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽²⁾ OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 176/2008 (OV L 61, 5.3.2008., 1. lpp.).

- f) tautas skaitīšanas, izmantojot reģistrus, izlases veida apsekojumu un parastās tautas skaitīšanas apvienojums; un
- g) atbilstīgi apsekojumi, izmantojot izlases pēc rotācijas principa (kumulatīvā tautas skaitīšana).

6. Ja dalībvalstis saskaņā ar 4. panta 3. punktu datus pārskata vai labo, grozītos datus Komisijai (*Eurostat*) nosūta vēlākais pārskatīto datu publiskošanas dienā.

6. pants

Kvalitātes novērtējums

2. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu prasības par datu aizsardzību. Šī regula neskar dalībvalstu noteikumus par datu aizsardzību.

1. Saskaņā ar šo regulu iesniedzamiem datiem piemēro šādus kvalitātes novērtēšanas aspektus:

3. Ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms pārskatīto datu publiskošanas dalībvalstis informē Komisiju (*Eurostat*) par atbilstīgi šai regulai iesniegtās statistikas pārskatīšanu un labojumiem, kā arī par jebkurām izmaiņām izmantotajos datu avotos un metodoloģijā.

— “atbilstība” attiecas uz to, kādā mērā dati atbilst lietotāju pašreizējām un iespējamām vajadzībām,

— “precizitāte” attiecas uz novērtējuma atbilstību nezināmām patiesajām vērtībām,

4. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs regulas prasību izpildei izmantotie datu avoti un metodoloģija visaugstākā iespējamā mērā atbilst 2. panta i) apakšpunktā noteiktajām iedzīvotāju un mājojļu skaitīšanas galvenajām pazīmēm.

— “savlaicīgums” un “punktualitāte” attiecas uz intervālu starp pārskata periodu un rezultātu pieejamību,

5. pants

Datu nosūtīšana

1. Katra dalībvalsts nosaka pārskata datumu. Šis pārskata datums ir gadā, kas noteikts saskaņā ar šo regulu (pārskata gads). Pirmais pārskata gads ir 2011. gads. Komisija (*Eurostat*) nosaka nākamos pārskata gadus saskaņā ar 8. panta 3. punktā noteikto regulatīvo kontroles procedūru. Pārskata gadi ir gadi katras desmitgades sākumā.

— “pieejamība” un “skaidrība” attiecas uz nosacījumiem un apstākļiem, kuros lietotāji var saņemt, izmantot un izskaidrot datus,

2. Dalībvalstis 27 mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām nosūta Komisijai (*Eurostat*) apstiprinātus galīgos kopsavilkuma datus, kā arī metadatus, kā noteikts šajā regulā.

— “salīdzināmība” attiecas uz piemēroto statistisko koncepciju, kā arī novērtēšanas instrumentu un procedūru izraisīto atšķirību ietekmes novērtējumu, salīdzinot statistiku par dažādiem ģeogrāfiskiem apgabaliem, nozarēm vai laikposmiem; un

3. Komisija (*Eurostat*) saskaņā ar 8. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru apstiprina programmu, kurā ir noteikti statistikas dati un metadati, kas jānosūta, lai izpildītu šīs regulas prasības.

— “saskanība” attiecas uz iespēju droši apvienot datus dažādā veidā un dažādiem nolūkiem.

4. Komisija (*Eurostat*) saskaņā ar 8. panta 2. punktā noteikto regulatīvo procedūru pieņem tehniskas specifikācijas šai regulā ietvertajiem tematiem, kā arī to sadalījumam.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai (*Eurostat*) ziņojumu par iesniegto datu kvalitāti. Šajā sakarā dalībvalstis informē par to, kādā mērā izvēlētie datu avoti un metodoloģija atbilst iedzīvotāju un mājojļu skaitīšanas būtiskajām pazīmēm, kas noteiktas 2. panta i) apakšpunktā.

5. Apstiprinātos datus un metadatus dalībvalstis nosūta Komisijai (*Eurostat*) elektroniski. Komisija (*Eurostat*) saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem atbilstīgo tehnisko formātu, kas jāizmanto, nosūtot pieprasītos datus.

3. Piemērojot 1. punktā minētos kvalitātes novērtēšanas aspektus datiem, uz kuriem attiecas šī regula, kvalitātes ziņojumu sagatavošanas kārtību un struktūru nosaka saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Komisija (*Eurostat*) novērtē iesniegto datu kvalitāti.

4. Komisija (*Eurostat*) sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm sagatavo metodoloģiskus ieteikumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu sagatavoto datu un metadatu kvalitāti, jo īpaši ņemot vērā Eiropas statistiķu konferences ieteikumus 2010. gada iedzīvotāju un mājojļu skaitīšanai.

7. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem šādus pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai:

- a) šajā regulā noteikto tematu un to sadalījumu tehniskās specifikācijas, kā paredzēts 5. panta 4. punktā;
- b) atbilstīga tehniskā formāta pieņemšanu, kā paredzēts 5. panta 5. punktā; un
- c) kvalitātes ziņojumu sagatavošanas kārtību un struktūru, kā paredzēts 6. panta 3. punktā.

2. Šādus turpmāk minētus šīs regulas īstenošanai nepieciešamus pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 8. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru:

- a) pārskata gadu noteikšana, kā to paredz 5. panta 1. punkts; un
- b) statistikas datu un metadatu programmas pieņemšana, kā to paredz 5. panta 3. punkts.

3. Ievēro principus, ka ieguvumiem īstenoto pasākumu rezultātā jābūt lielākiem par to izmaksām un ka papildu izmaksām un administratīvajām noslodzēm jābūt samērīgām.

8. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Statistikas programmu komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laikposms ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2008. gada 9. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J.-P. JOUYET

PIELIKUMS

Iedzīvotāju un mājojumu skaitīšanā aptveramie temati

1. Iedzīvotājus raksturojoši temati
 - 1.1. Obligātie temati par *NUTS 3*, *LAU 2* ģeogrāfiskajiem līmeņiem
 - 1.1.1. Neatvasinātie temati
 - Pastāvīgā dzīvesvieta
 - Dzimums
 - Vecums
 - Juridiskais ģimenes stāvoklis
 - Dzimšanas valsts/vieta
 - Valstiskā piederība
 - Iepriekšējā pastāvīgā dzīvesvieta un ierašanās datums pašreizējā dzīvesvietā vai pastāvīgā dzīvesvieta gadu pirms tautas skaitīšanas
 - Radnieciskās attiecības starp mājsaimniecības locekļiem
 - 1.1.2. Atvasinātie temati
 - Iedzīvotāju kopskaits
 - Apdzīvota vieta
 - Mājsaimniecības statuss
 - Ģimenes statuss
 - Ģimenes kodola veids
 - Ģimenes kodola lielums
 - Privātās mājsaimniecības veids
 - Privātās mājsaimniecības lielums
 - 1.2. Obligātie temati valsts, *NUTS 1*, *NUTS 2* ģeogrāfiskajos līmeņos
 - 1.2.1. Neatvasinātie temati
 - Pastāvīgā dzīvesvieta
 - Darbavietas atrašanās vieta
 - Dzimums
 - Vecums
 - Juridiskais ģimenes stāvoklis
 - Pašreizējās aktivitātes statuss
 - Profesija

- Nozare (ekonomiskās darbības nozare)
- Nodarbinātības statuss
- Iegūtā izglītība
- Dzimšanas valsts/vieta
- Valstiskā piederība
- Dzīvošana ārzemēs un ierašanās gads valstī (no 1980. gada)
- Iepriekšējā pastāvīgā dzīvesvieta un ierašanās datums pašreizējā dzīvesvietā vai pastāvīgā dzīvesvieta gadu pirms tautas skaitīšanas
- Radnieciskās attiecības starp mājsaimniecības locekļiem
- Mājsaimniecību īpašumtiesību statuss

1.2.2. Atvasinātie temati

- Iedzīvotāju kopskaits
- Apdzīvota vieta
- Mājsaimniecības statuss
- Ģimenes statuss
- Ģimenes kodola veids
- Ģimenes kodola lielums
- Privātās mājsaimniecības veids
- Privātās mājsaimniecības lielums

2. Ar mājokļiem saistītie temati

2.1. Obligātie temati NUTS 3, LAU 2 ģeogrāfiskajos līmeņos

2.1.1. Neatvasinātie temati

- Dzīvojamo telpu veids
- Dzīvojamo telpu atrašanās vieta
- Tradicionālo mājokļu apdzīvotības statuss
- Iemītnieku skaits
- Dzīvojamā platība un/vai dzīvojamo vienību istabu skaits
- Mājokļu iedalījums pēc ēkas tipa
- Mājokļu iedalījums pēc uzcelšanas laika

2.1.2. Atvasinātie temati

- Iedzīvotāju blīvuma standarts

2.2. Obligātie temati valsts, *NUTS* 1, *NUTS* 2 ģeogrāfiskajos līmeņos

2.2.1. Neatvasinātie temati

- Mājokļu apstākļi
- Dzīvojamo telpu veids
- Dzīvojamo telpu atrašanās vieta
- Tradicionālo mājokļu apdzīvotības statuss
- Īpašumtiesību veids
- Iemītņieku skaits
- Dzīvojamā platība un/vai dzīvojamo vienību istabu skaits
- Ūdensvads
- Tualete
- Vanna/duša
- Apkures veids
- Mājokļu iedalījums pēc ēkas tipa
- Mājokļu iedalījums pēc uzcelšanas laika

2.2.2. Atvasinātie temati

- Iedzīvotāju blīvuma standarts
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 764/2008

(2008. gada 9. jūlijs),

ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi
tirgotiem produktiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā
37. un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Iekšējais tirgus ir telpa bez iekšējām robežām, kurā preču brīvu apriti nodrošina Līgums, kas aizliedz pasākumus, kuru sekas ir līdzvērtīgas kvantitatīviem importa ierobežojumiem. Šis aizliegums attiecas uz jebkuru valsts pasākumu, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami kavēt Kopienas iekšējo preču tirdzniecību.

(2) Iespējams, ka nesaskaņotu tiesību aktu gadījumā dalībvalstu kompetentās iestādes var nelikumīgi radīt šķēršļus preču brīvai aprītei starp dalībvalstīm, produktiem, kurus likumīgi tirgo citās dalībvalstīs, piemērojot tehniskus noteikumus, ar kuriem nosaka obligātas prasības šiem produktiem, tostarp prasības attiecībā uz nosaukumu, formu, izmēru, svaru, sastāvu, noformējumu, marķējumu un iepakojumu. Šādu tehnisku noteikumu piemērošana produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, var būt pretrunā EK Līguma 28. un 30. pantam, pat ja šādus tehniskus noteikumus bez izšķirības piemēro pilnīgi visiem produktiem.

(3) Savstarpējas atzīšanas princips, kas izriet no Tiesas judikatūras, ir viens no līdzekļiem, kā iekšējā tirgū nodrošināt preču brīvu apriti. Savstarpēju atzīšanu piemēro produktiem, uz kuriem neattiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti, vai arī tādiem produktu aspektiem, kas neietilpst šādu tiesību aktu jomā. Saskaņā ar šo principu dalībvalsts nevar aizliegt tās teritorijā pārdot produktus, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, pat ja tie ir ražoti saskaņā ar tehniskiem noteikumiem, kas atšķiras no noteikumiem, kas jāievēro attiecībā uz vietējiem produktiem. Šā principa vienīgie izņēmumi ir ierobežojumi, kas balstās uz Līguma 30. pantā minēto pamatojumu vai citām primārām sabiedriskas nozīmes prasībām un ir proporcionāli izvirzītajam mērķim.

(4) Vēl aizvien pastāv vairākas problēmas saistībā ar savstarpējas atzīšanas principa pareizu piemērošanu dalībvalstīs. Tādēļ ir jāizveido procedūras, kas samazinātu iespēju valstu tehniskiem noteikumiem radīt nelikumīgus šķēršļus preču brīvai aprītei dalībvalstīs. Šādu procedūru trūkums dalībvalstīs rada papildu šķēršļus preču brīvai aprītei, jo nerodina uzņēmumus pārdot produktus, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, tās dalībvalsts teritorijā, kas piemēro šos noteikumus. Apsekojumi liecina, ka daudzi uzņēmumi, un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), vai nu pielāgo savus produktus, lai tie atbilstu dalībvalstu tehniskajiem noteikumiem, vai arī atturas no produktu tirdzniecības šajās dalībvalstīs.

(5) Arī kompetentām iestādēm nav atbilstīgu procedūru tehnisko noteikumu piemērošanai konkrētiem produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā dalībvalstī. Šādu procedūru trūkums tām neļauj novērtēt produktu atbilstību saskaņā ar Līgumu.

(6) Padomes 1999. gada 28. oktobra Rezolūcijā par savstarpēju atzīšanu teikts ⁽³⁾, ka ne vienmēr uzņēmēji un pilsoņi pilnīgi un atbilstīgi izmantojuši savstarpējās atzīšanas principu, jo tie nav bijuši pietiekami informēti par šo principu un tā

⁽¹⁾ OV 120, 16.5.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV C 141, 19.5.2000., 5. lpp.

- darbības sekām. Rezolūcijā dalībvalstis bija aicinātas izstrādāt atbilstīgus pasākumus, ar kuriem uzņēmējiem un pilsoņiem izveidotu efektīvu savstarpējās atzišanas sistēmu, *inter alia*, efektīvi izskatot uzņēmēju un pilsoņu pieprasījumus un ātri atbildot uz šiem pieprasījumiem.
- (7) 2007. gada 8. un 9. marta Eiropadome uzsvēra, cik svarīgi ir dot jaunu impulsu iekšējā preču tirgum, stiprinot savstarpēju atzišanu, vienlaikus nodrošinot augstu drošības un patērētāju aizsardzības līmeni. 2007. gada 21. un 22. jūnija Eiropadome uzsvēra, ka turpmāka četru brīvību (preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte) stiprināšana iekšējā tirgū un tā darbības uzlabošana joprojām ir ļoti svarīga izaugsmei, konkurētspējai un nodarbinātībai.
- (8) Netraucētai preču iekšējā tirgus darbībai ir nepieciešami atbilstīgi un pārredzami līdzekļi, lai atrisinātu problēmas, kas rodas no kādas dalībvalsts tehnisko noteikumu piemērošanas konkrētiem produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī.
- (9) Šai regulai nebūtu jāskar turpmāku tehnisko noteikumu saskaņošana, attiecīgā gadījumā, nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību.
- (10) Šķēršļus tirdzniecībai var radīt arī cita veida pasākumi, uz kuriem attiecas Līguma 28. un 30. panta darbības joma. Šādi pasākumi ir, piemēram, tehniskie parametri, kas izstrādāti publiskā iepirkuma procedūrām, vai pienākums lietot valsts valodu. Tomēr šādiem pasākumiem nevajadzētu būt tehniskiem noteikumiem šīs regulas nozīmē, un tādējādi tiem nebūtu jāietilpst tās darbības jomā.
- (11) Tehniskos noteikumus šīs regulas nozīmē dažreiz piemēro, izmantojot obligātās iepriekšējās atļaujas procedūras vai to laikā, kuras izstrādātas atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem un saskaņā ar kurām dalībvalsts kompetentai iestādei pēc iesniedzēja pieteikuma būtu jādod oficiāls apstiprinājums, pirms produktu vai produkta veidu laiž tirgū šajā dalībvalstī vai tās daļā. Šāda procedūra ierobežo preču brīvu apriti. Tādējādi, lai obligātā iepriekšējās atļaujas procedūra atbilstu pamatprincipam, kas nosaka preču brīvu apriti iekšējā tirgū, tai būtu jātiecas ievērot Kopienas tiesību aktos nostiprinātās sabiedrības intereses un tai vajadzētu būt nediskriminējošai un samērīgai, proti, tai vajadzētu būt piemērotai, lai nodrošinātu izvīrītā mērķa sasniegšanu un paredzēt vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi tā sasniegšanai. Šīs procedūras atbilstība proporcionālītātes principam būtu jāizvērtē, ņemot vērā Tiesas judikatūrā paustos apsvērumus.
- (12) Prasībai, ka produkta laišanai tirgū nepieciešama iepriekšēja atļauja, kā tādai nebūtu jārada tehnisks noteikums šīs regulas nozīmē, lai lēmumam, ar kuru produktu izslēdz no tirgus vai izņem no apgrozības, tādēļ ka tam nav derīgas iepriekšējās atļaujas, nevajadzētu būt lēmumam, uz ko attiecas šī regula. Tomēr, ja ir iesniegts šādas obligātās iepriekšējās atļaujas pieteikums, jebkāds turpmāks lēmums noraidīt šo pieteikumu, pamatojoties uz tehnisku noteikumu, būtu jāpieņem saskaņā ar šo regulu, lai pieteikuma iesniedzējs gūtu labumu no šajā regulā paredzētās procesuālās aizsardzības.
- (13) Valsts tiesu spriedumi, kuros tiek izvērtēta to gadījumu likumība, kad tehniska noteikuma piemērošanas dēļ produkti, kas likumīgi tirgoti kādā dalībvalstī, netiek ielaisti tirgū citā dalībvalstī vai tiem tiek piemērotas sankcijas, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (14) Ieroči ir produkti, kas var radīt nopietnus draudus personu veselībai un drošībai, kā arī dalībvalstu sabiedriskai drošībai. Lai nodrošinātu veselības aizsardzību, personu drošību un noziedzības novēršanu, vairākiem konkrēta tipa ieročiem, kurus likumīgi tirgo kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī varētu piemērot ierobežojošus pasākumus. Šādos pasākumos varētu ietilpt īpašas kontroles un atļaujas, pirms ieročus, kurus likumīgi tirgo vienā dalībvalstī, laiž citas dalībvalsts tirgū. Tādēļ dalībvalstīm būtu jādod atļauja aizkavēt to, ka ieročus laiž to tirgos, kamēr pilnībā nav izpildītas to valsts procesuālās prasības.
- (15) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību ⁽¹⁾ nosaka, ka tikai drošus produktus var laist tirgū, un paredz ražotājiem un izplatītājiem pienākumus attiecībā uz produktu drošību. Ar šo direktīvu iestādēm ir ļauts uzreiz aizliegt jebkuru bīstamu produktu vai arī uz laiku, kas vajadzīgs dažādu drošības novērtējumu, pārbaužu un kontroles veikšanai, pagaidām aizliegt produktu, kas varētu būt bīstams. Tā arī dod iestādēm tiesības rīkoties pēc vajadzības, lai nekavējoties veiktu nepieciešamos pasākumus, piemēram, kādi paredzēti tās 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā, gadījumā, ja produkts rada nopietnu apdraudējumu. Tādējādi no šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz pasākumi, kurus veic dalībvalstu kompetentās iestādes, īstenojot minētās direktīvas 8. panta 1. punkta d) līdz f) apakšpunktu un 8. panta 3. punktu.

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

- (16) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, ir, *inter alia*, izveidota ātrās reaģēšanas sistēma, lai ziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēka veselībai, kas rodas saistībā ar pārtiku vai barību ⁽¹⁾. Tas uzliek dalībvalstīm pienākumu nekavējoties paziņot Komisijai, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu, par ikvienu pasākumu, ko tās pieņem un kā mērķis ir ierobežot pārtikas vai barības laišanu tirgū vai panākt, ka pārtiku vai barību izņem no tirgus vai saņem atpakaļ no patērētāja, lai aizsargātu cilvēku veselību, un kas jāveic ātri. Tāpēc pasākumi, kurus veic dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar minētās regulas 50. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 54. pantu, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽²⁾, ir paredzēti noteikumi par oficiālās kontroles veikšanu, kas vajadzīga, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem, kuri jo īpaši paredzēti, lai novērstu, likvidētu vai līdz pieņemamam līmenim samazinātu risku, kam tiešā veidā vai vides ietekmē ir pakļauti cilvēki un dzīvnieki, kā arī garantētu godprātīgu praksi dzīvnieku barības un pārtikas tirdzniecībā un aizsargātu patērētāju intereses, un tas ietver dzīvnieku barības un pārtikas marķēšanu un citus patērētāju informēšanas veidus. Ar to nosaka konkrētu procedūru, kas nodrošina, ka uzņēmēji novērš neatbilstību pārtikas un barības, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem. Tāpēc pasākumi, kurus veic dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar minētās regulas 54. pantu, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tomēr uz kompetento iestāžu pieņemtajiem vai paredzētajiem uz valsts tehniskajiem noteikumiem balstītajiem pasākumiem, ciktāl tie neskar Regulas (EK) Nr. 882/2004 mērķus, būtu jāattiecinā šī regula.
- (18) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos (Dzelzceļa drošības direktīva) ⁽³⁾ paredz kārtību, kā piešķirama atļauja, lai nodotu ekspluatācijā dzelzceļa ritošo sastāvu, ir pieļaujama konkrētu dalībvalsts noteikumu piemērošana. Tādēļ kompetento iestāžu veiktie pasākumi saskaņā ar minētās direktīvas 14. pantu būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (19) Padomes Direktīva 96/48/EK (1996. gada 23. jūlijs) par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/16/EK (2001. gada 19. marts) par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību ⁽⁵⁾ paredz sistēmu un darbību pakāpenisku saskaņošanu, pakāpeniski pieņemot tehniskās specifikācijas attiecībā uz savstarpēju izmantojamību. Sistēmas un savstarpējas izmantojamības komponenti, kas ietilpst minēto direktīvu darbības jomā, tādēļ būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (20) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību ⁽⁶⁾, izveido akreditācijas sistēmu, kas nodrošina atbilstības novērtēšanas struktūru kompetences līmeņa savstarpēju atzīšanu. Tādēļ dalībvalstu kompetentām iestādēm, pamatojoties uz kompetences trūkumu, turpmāk nevajadzētu atteikt pārbaudes ziņojumus un sertifikātus, ko izsniegusi akreditēta atbilstības novērtēšanas struktūra. Turklāt dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem var pieņemt pārbaudes ziņojumus un sertifikātus, ko izsniegušas citas atbilstības novērtēšanas struktūras.
- (21) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kā arī attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem ⁽⁷⁾, uzliek dalībvalstīm par pienākumu paziņot Komisijai un citām dalībvalstīm par jebkuru tehnisku noteikumu projektu, kas attiecas uz jebkādiem produktiem, tostarp lauksaimniecības un zivju produktiem, kā arī par iemesliem, kāpēc tāda tehnisku noteikumu pieņemšana ir nepieciešama. Tomēr ir jānodrošina, ka pēc šādu tehnisku noteikumu pieņemšanas atsevišķos ar konkrētiem produktiem saistītos gadījumos pareizi piemēro savstarpējas atzīšanas principu. Šī regula nosaka kārtību, kādā savstarpējas atzīšanas principu piemēro atsevišķos gadījumos, paredzot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei pienākumu pierādīt tehnisko vai zinātnisko pamatojumu
- ⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 202/2008 (OV L 60, 5.3.2008., 17. lpp.).
- ⁽²⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).
- ⁽³⁾ OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.
- ⁽⁴⁾ OV L 235, 17.9.1996., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/32/EK (OV L 141, 2.6.2007., 63. lpp.).
- ⁽⁵⁾ OV L 110, 20.4.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/32/EK.
- ⁽⁶⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 30. lpp.
- ⁽⁷⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/96/EK (OV L 363, 20.12.2006., 81. lpp.).

- tam, kāpēc konkrēto produktu tā pašreizējā formā nedrīkst tirgot galamērķa dalībvalstī saskaņā ar Līguma 28. un 30. pantu. Šīs regulas kontekstā pierādījums nebūtu jāsaprot kā tiesisks pierādījums. Šīs regulas kontekstā dalībvalstu iestādēm nav obligāti jāpamato tehniskais noteikums pats par sevi. Tomēr tām, kā noteikts šajā regulā, būtu jāpamato tehniskā noteikuma iespējamā piemērošana attiecībā uz produktu, ko likumīgi tirgo citā dalībvalstī.
- (22) Atbilstīgi savstarpējas atzišanas principam ar šajā regulā noteikto procedūru būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes katru reizi, balstoties uz attiecīgiem pieejamiem tehniskiem vai zinātniskiem elementiem, paziņo attiecīgajam uzņēmējam, ka pastāv sevišķi svarīgi sabiedrības interešu apsvērumi piemērot valsts tehniskos noteikumus minētajam produktam vai attiecīgā produkta veidam un ka nedrīkst izmantot mazāk stingrus pasākumus. Ar rakstisku piezīmi konkrētam uzņēmējam būtu jāļauj komentēt visus būtiskos aspektus paredzētajā lēmumā, kas ierobežo piekļuvi tirgum. Nekas neliedz kompetentai iestādei rīkoties pēc komentāru saņemšanai noteiktā termiņa beigām, ja atbilde no uzņēmēja nav saņemta.
- (23) Konceptija "sevišķi svarīgi sabiedrības interešu apsvērumi", uz ko atsaucas daži šīs regulas noteikumi, ir izvērsta konceptija, kas izveidota Tiesas judikatūrā saistībā ar Līguma 28. un 30. pantu. Šī konceptija, *inter alia*, ietver fiskālās uzraudzības efektivitāti, komercdarbības godīgumu, patērētāju aizsardzību, vides aizsardzību, preses dažādības saglabāšanu un nopietnu apdraudējumu sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālajam līdzsvaram. Šādi sevišķi svarīgi sabiedrības interešu apsvērumi var pamatot to, ka kompetentās iestādes piemēro tehniskos noteikumus. Tomēr šāda piemērošana nedrīkstētu izpausties kā patvaļīga diskriminācija vai slēpti tirdzniecības ierobežojumi dalībvalstu starpā. Turklāt vienmēr būtu jāievēro proporcionalitātes princips, ņemot vērā to, vai kompetentās iestādes patiešām ir izvēlējušās vismazāk ierobežojošo pasākumu.
- (24) Dalībvalsts kompetentajai iestādei, piemērojot šajā regulā noteikto procedūru, nevajadzētu izņemt no tirdzniecības tādu produktu vai produkta veidu vai ierobežot to laišanu tirgū, ko likumīgi tirgo citā dalībvalstī. Tomēr ir atbilstīgi, ka kompetentā iestāde varētu pieņemt šādus pagaidu pasākumus, ja nepieciešama ātra iejaukšanās, lai novērstu kaitējumu lietotāju drošībai un veselībai. Šādus pagaidu pasākumus kompetentā iestāde var pieņemt arī tādēļ, lai novērstu tāda produkta laišanu tirgū, uz kura ražošanu un tirdzniecību attiecas pilnīgs aizliegums sabiedrības morāles vai sabiedrības drošības apsvērumu dēļ, tostarp – lai novērstu noziedzību. Tāpēc dalībvalstīm šādos apstākļos būtu jāatļauj jebkurā šajā regulā noteiktās procedūras posmā uz laiku savās teritorijās apturēt šādu produktu vai produkta veidu tirdzniecību.
- (25) Visos lēmumos, uz kuriem šī regula attiecas, būtu jānorāda pieejamie pārsūdzības līdzekļi, lai uzņēmēji varētu iesniegt prasību attiecīgās valsts kompetentā tiesā.
- (26) Turklāt ir lietderīgi uzņēmēju informēt par to, kādi ārpustiesas risinājuma mehānismi ir pieejami, piemēram, sistēma SOLVIT, lai novērstu juridisku nenoteiktību un tiesu izdevumus.
- (27) Ja kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu izslēgt produktu no tirgus, balstoties uz tehniskiem noteikumiem saskaņā ar šajā regulā minētajām procesuālajām prasībām, šīs regulas prasības neattiecas uz jebkādu turpmāku darbību, kas balstās uz minēto lēmumu un uz to pašu minēto noteikumu.
- (28) Ir svarīgi, lai iekšējā preču tirgū būtu nodrošināta pieeja valstu tehniskajiem noteikumiem un uzņēmumi, jo īpaši MVU, tādējādi varētu ievākt uzticamu un precīzu informāciju par spēkā esošajiem tiesību aktiem.
- (29) Tāpēc ir jāisteno administratīvās vienkāršošanas principi, *inter alia*, izveidojot produktu informācijas punktu sistēmu. Tam būtu jānotiek tā, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi var piekļūt informācijai pārredzamā un pareizā veidā, lai varētu izvairīties no valstu tehnisko noteikumu radītas kavēšanās, izmaksām un nelabvēlīgām sekām.
- (30) Lai sekmētu preču brīvu apriti, produktu informācijas punktiem vajadzētu sniegt bezmaksas informāciju par to tehniskajiem noteikumiem un par savstarpējas atzišanas principa piemērošanu produktu jomā. Produktu informācijas punktiem vajadzētu nodrošināt atbilstīgas iekārtas un personālu, un tie būtu jānodrošina padarīt informāciju pieejamu ar tīmekļa vietnes palīdzību, kā arī citās Kopienas valodās. Produktu informācijas punktiem vajadzētu arī nodrošināt iespēju sniegt uzņēmējiem papildu informāciju vai apsvērumus šajā regulā noteiktās procedūras laikā. Par pārējo informāciju ražošanas informācijas punkti var paredzēt maksu, kas atbilst šādas informācijas izmaksām.
- (31) Tā kā produktu informācijas punktu izveidei nevajadzētu skart funkciju sadalījumu starp kompetentajām iestādēm dalībvalstu normatīvajā sistēmā, būtu jārada iespēja dalībvalstīm izveidot produktu informācijas punktus atbilstīgi reģionālām vai vietējām kompetences sfērām. Dalībval-

stīm būtu jāvar uzticēt produktu informācijas punkta lomu esošajiem informācijas punktiem, kas izveidoti saskaņā ar citiem Kopienas instrumentiem, lai neradītu pārāk daudz informācijas punktu un vienkāršotu administratīvās procedūras. Dalībvalstīm turklāt būtu jāvar uzticēt produktu informācijas punkta lomu ne tikai esošajiem administratīvo iestāžu dienestiem, bet arī valsts SOLVIT centriem, tirdzniecības palātām, profesionālām organizācijām un privātām struktūrām, lai nepalielinātu administratīvās izmaksas uzņēmumiem un kompetentām iestādēm.

(32) Dalībvalstis un Komisija būtu jābudina cieši sadarboties, lai sekmētu produktu informācijas punktus nodarbinātā personāla apmācību.

(33) Ņemot vērā Eiropas elektroniskās pārvaldības pakalpojumu un to pamatā esošo savietojamo telemātikas tīklu attīstību un izstrādi, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2004/387/EK (2004. gada 21. aprīlis) par Eiropas elektroniskās pārvaldības pakalpojumu savietojamības nodrošināšanu valsts pārvaldes iestādēm, uzņēmumiem un pilsoņiem (IDABC) ⁽¹⁾ būtu jāparedz informācijas apmaiņas elektroniskas sistēmas izveides iespēja starp produktu informācijas punktiem.

(34) Lai sniegtu informāciju par šīs regulas piemērošanu, uzlabotu informētību par preču iekšējā tirgus darbību nesaskaņotajās nozarēs un nodrošinātu, ka dalībvalstu kompetentās iestādes pienācīgi piemēro savstarpējas atzīšanas principu, būtu jāizveido uzticams un efektīvs uzraudzības un novērtēšanas mehānisms. Šādam mehānismam nebūtu jāparedz nekas vairāk, kā nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.

(35) Šī regula ir piemērojama tikai produktiem vai īpašiem produktu elementiem, uz ko neattiecas Kopienas saskaņošanas pasākumi, ar kuriem paredzēts novērst tādus šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm, kas izriet no atšķirīgiem tehniskiem noteikumiem. Šādu saskaņošanas pasākumu noteikumi bieži ir pilnīgi, un tādā gadījumā dalībvalstis nevar aizliegt, ierobežot vai kavēt savā teritorijā laist tirgū produktus, kas atbilst minētajiem pasākumiem. Daži Kopienas saskaņošanas pasākumi tomēr ļauj dalībvalstīm to teritorijā paredzēt papildu tehniskos nosacījumus produkta laišanai tirgū. Uz šādiem papildu nosacījumiem var attiecināt Līguma 28. un 30. pantu un šīs regulas noteikumus. Šīs regulas efektīvai īstenošanai tādējādi ir lietderīgi, ka Komisijai būtu jāizveido orientējošs neizsmeļošs tādu produktu saraksts, uz kuriem Kopienas mērogā neattiecas saskaņošana.

(36) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 3052/95/EK (1995. gada 13. decembris), ar ko nosaka informācijas

apmaiņas procedūru par valsts pasākumiem, atkāpjoties no preču brīvas aprites principa Kopienā ⁽²⁾, dibinātā uzraudzības shēma nav sevi attaisnojusi, tāpēc ka tās īstenošana nav sniegusi Komisijai pietiekami daudz informācijas, lai noteiktu nozares, kur, iespējams, būtu nepieciešama saskaņošana. Tā arī nav devusi konkrētu brīvas aprites problēmu ātru risinājumu. Tādēļ Lēmums Nr. 3052/95/EK būtu jāatceļ.

(37) Ir atbilstīgi noteikt pārejas periodu šīs regulas piemērošanai, lai kompetentās iestādes varētu pielāgoties tajā noteiktajām prasībām.

(38) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, tehnisku šķēršļu novēršanu preču brīvai aprītei starp dalībvalstīm, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(39) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Priekšmets

1. Šīs regulas mērķis ir stiprināt iekšējā tirgus darbību, uzlabojot preču brīvu apriti.

2. Ar šo regulu nosaka tos noteikumus un procedūras, kas kādas dalībvalsts kompetentām iestādēm jāievēro, pieņemot vai plānojot pieņemt 2. panta 1. punktā minētu lēmumu, kas kavētu citā dalībvalstī likumīgi tirgotu produktu brīvu apriti, un uz ko attiecas Līguma 28. pants.

⁽²⁾ OV L 321, 30.12.1995., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽¹⁾ OV L 144, 30.4.2004., 62. lpp.

3. Regula arī nosaka produktu informācijas punktu izveidi dalībvalstīs, lai veicinātu šīs regulas 1. punktā noteiktā mērķa izpildi.

lietošanas vai iznīcināšanas prasības, ja tās var būtiski ietekmēt produkta vai produkta veida sastāvu, īpašības vai tirdzniecību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro administratīviem lēmumiem, kas adresēti uzņēmējam un kas pieņemti vai ko paredzēts pieņemt, pamatojoties uz tehnisku noteikumu saskaņā ar 2. punktu attiecībā uz visiem produktiem, tostarp lauksaimniecības un zivju produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, un ja šā lēmuma tieša vai netieša ietekme ir jebkas no turpmāk minētā:

- a) aizliegums laist tirgū šo produktu vai šā produkta veidu;
- b) attiecīgā produkta vai šā produkta veida pārveide vai papildu pārbaude, pirms to var laist vai tam var ļaut atrasties tirgū;
- c) šā produkta vai produkta veida izņemšana no tirgus.

Pirmās daļas b) apakšpunktā produkta vai produkta veida pārveide ir kāda produkta vai kāda produkta veida jebkāda vienas vai vairāku īpašību pārveide, kuras minētas 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā.

2. Šajā regulā tehnisks noteikums ir jebkurš dalībvalsts normatīvs vai administratīvs akts:

- a) uz ko neattiecas saskaņošana Kopienas mērogā; un
- b) kas aizliedz produkta vai produkta veida tirgošanu attiecīgajā dalībvalstī vai kas ir obligāti jāievēro, ja produktu vai produkta veidu tirgo šīs dalībvalsts teritorijā, un kas nosaka kādu no šiem kritērijiem:
 - i) šā produkta vai produkta veida nepieciešamās īpašības, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību vai drošību, vai izmērus, tostarp prasības, kas piemērojamas produktam vai produkta veidam attiecībā uz nosaukumu, ar kuru produktu pārdod, terminoloģiju, simboliem, pārbaudēm un pārbaudžu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu, vai
 - ii) visas pārējās prasības, kas izvirzītas produktam vai produkta veidam, lai aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē produkta aprites ciklu pēc tā laišanas tirgū, piemēram, izmantošanas, pārstrādes, atkārtotas

3. Šī regula neattiecas uz:

- a) valsts tiesu pieņemtiem lēmumiem;
- b) lēmumiem, ko pieņem tiesībaizsardzības iestādes izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas laikā, kas attiecas uz terminoloģiju, simboliem vai jebkādu citu materiālu atsauci un nekonstitucionālām vai kriminālām organizācijām, rasistiska vai ksenofobiska rakstura pārkāpumiem.

3. pants

Saistība ar citiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem

1. Šo regulu nepiemēro sistēmām vai savstarpējas izmantojamības komponentiem, kas iekļauti Direktīvas 96/48/EK un Direktīvas 2001/16/EK darbības jomā.

2. Šo regulu nepiemēro, ja dalībvalstu iestādes piemēro pasākumus saskaņā ar:

- a) Direktīvas 2001/95/EK 8. panta 1. punkta d) līdz f) apakšpunktu un 8. panta 3. punktu;
- b) Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 54. pantu;
- c) Regulas (EK) Nr. 882/2004 54. pantu;
- d) Direktīvas 2004/49/EK 14. pantu.

2. NODAĻA

TEHNISKA NOTEIKUMA PIEMĒROŠANAS PROCEDŪRA

4. pants

Informācija par produktu

Ja kāda kompetentā iestāde iesniedz produktu vai produkta veidu pārbaudei, lai noteiktu, vai pieņemt 2. panta 1. punktā minēto lēmumu, tā, pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu, var pieprasīt saskaņā ar 8. pantu noteiktajam uzņēmējam jebko no turpmāk minētā, konkrēti:

- a) attiecīgu informāciju par minētā produkta vai produkta veida īpašībām;

- b) attiecīgu un viegli pieejamu informāciju par produkta likumīgu tirdzniecību citā dalībvalstī.

5. pants

Akreditētu atbilstības novērtējuma struktūru kompetences līmeņa savstarpēja atzišana

Sertifikātus vai pārbaudes ziņojumus, ko izdevusi atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta attiecīgajā atbilstības novērtējuma darbības jomā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, dalībvalstis neatsakās pieņemt ar minētās struktūras kompetenci saistītu iemeslu dēļ.

6. pants

Tehniska noteikuma piemērošanas vajadzības novērtējums

1. Ja kādas dalībvalsts kompetentā iestāde paredz pieņemt lēmumu atbilstīgi 2. panta 1. punktam, tā nosūta saskaņā ar 8. pantu noteiktajam uzņēmējam rakstisku paziņojumu par savu nodomu, norādot konkrēto tehnisko noteikumu, kas būs lēmuma pamatā, un izklāstot attiecīgo tehnisko vai zinātnisko pierādījumu:

- a) ka paredzētais lēmums ir pamatots uz vienu no Līguma 30. pantā minētajiem sabiedriskas nozīmes apsvērumiem vai atsaucas uz citu primāru sabiedriskas nozīmes apsvērumu, un
- b) paredzētais lēmums ir atbilstīgs tam, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, un tajā paredz tikai tādus nosacījumus, kas vajadzīgi, lai šādu mērķi sasniegtu.

Visus paredzētos lēmumus balsta uz minētā produkta vai produkta veida īpašībām.

Attiecīgais uzņēmējs pēc šāda paziņojuma saņemšanas var vismaz divdesmit darbdienu laikā iesniegt komentārus. Paziņojumā norāda termiņu, līdz kuram var iesniegt komentārus.

2. Visus 2. panta 1. punktā minētos lēmumus pieņem un par tiem paziņo attiecīgajam uzņēmējam un Komisijai 20 darbdienu laikā no dienas, kad beidzas termiņš komentāru saņemšanai no uzņēmēja, kā minēts šā panta 1. punktā. Lēmumā pienācīgi ņem vērā šos komentārus un izklāsta tā iemeslus – tostarp, kādēļ noraidīti uzņēmēja izvirzītie argumenti, ja tādi ir, kā arī šā panta 1. punktā minēto tehnisko vai zinātnisko pierādījumu.

Ja to attaisno jautājuma sarežģītība, kompetentā iestāde var tikai vienreiz pagarināt pirmajā daļā minēto laikposmu par ne vairāk

kā 20 darbdienu. Minētais termiņa pagarinājums ir atbilstīgi pamatots, un uzņēmējam par to paziņo pirms sākotnējā termiņa beigām.

Visos 2. panta 1. punktā minētajos lēmumos min arī pieejamos pārsūdzības līdzekļus atbilstīgi attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem un šiem pārsūdzības līdzekļiem piemērojamos termiņus. Šādus lēmumus var pārsūdzēt valsts tiesās vai citās pārsūdzības struktūrās.

3. Ja pēc rakstiska paziņojuma iesniegšanas saskaņā ar šā panta 1. punktu kompetentā iestāde nolēmj nepieņemt lēmumu atbilstīgi 2. panta 1. punktam, tā nekavējoties informē attiecīgo uzņēmēju.

4. Ja kompetentā iestāde nepaziņo uzņēmējam par 2. panta 1. punktā minēto lēmumu 2. punktā noteiktajā laikposmā, uzskata, ka produktu šajā dalībvalstī tirgo likumīgi, ciktāl tas attiecas uz 1. punktā minētā tehniskā noteikuma piemērošanu.

7. pants

Produkta tirdzniecības pagaidu apturēšana

1. Šajā nodaļā noteiktās procedūras laikā kompetentā iestāde uz laiku neaptur minētā produkta vai produkta veida tirdzniecību, izņemot, ja atbilst kāds no šiem nosacījumiem:

- a) minētais produkts vai produkta veids parastos vai saprātīgi paredzamos lietošanas apstākļos nopietni apdraud lietotāju drošību un veselību; vai
- b) produkta vai produkta veida tirdzniecība dalībvalstī parasti ir aizliegta, pamatojoties uz sabiedrības morāles vai drošības apsvērumiem.

2. Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē saskaņā ar 8. pantu noteikto uzņēmēju un Komisiju par šā panta 1. punktā minēto apturēšanu. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos gadījumos paziņojumam pievieno tehnisku vai zinātnisku pamatojumu.

3. Produkta tirdzniecības apturēšanu saskaņā ar šo pantu var pārsūdzēt valsts tiesā vai citās pārsūdzības struktūrās.

8. pants

Informācija uzņēmējam

Atsauces uz uzņēmējiem 4., 6. un 7. pantā uzskata par atsaucēm:

- a) uz produkta izgatavotāju, ja tas veic uzņēmējdarbību Kopienā, un jebkuru citu personu, kas produktu laidusi tirgū vai prasa kompetentajai iestādei ļaut laist produktu tirgū, vai

- b) uz ražotāja pārstāvi, ja ražotājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, vai, ja nav ražotāja pārstāvja, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, – uz produkta importētāju tādos gadījumos, kad kompetentā iestāde nevar noteikt neviena a) punktā minētā uzņēmēja identitāti un kontaktinformāciju; vai
- c) uz citu speciālistu piegādes ķēdē, ja viņa darbība neietekmē nevienu no produkta īpašībām, uz ko attiecas tehniskais noteikums, kuru piemēro produktam, tādos gadījumos, kad kompetentā iestāde nevar noteikt neviena a) un b) punktā minētā uzņēmēja identitāti un kontaktinformāciju;
- d) uz jebkuru speciālistu piegādes ķēdē, kura darbība neietekmē nevienu no produkta īpašībām, uz ko attiecas tehniskais noteikums, kuru piemēro produktam, tādos gadījumos, kad kompetentā iestāde nevar noteikt neviena a), b) un c) punktā minētā uzņēmēja identitāti un kontaktinformāciju.

3. NODAĻA

PRODUKTU INFORMĀCIJAS PUNKTI

9. pants

Produkta informācijas punktu izveide

1. Dalībvalstis savās teritorijās izraugās produktu informācijas punktus un paziņo to kontaktinformāciju citām dalībvalstīm un Komisijai.
2. Komisija sagatavo un regulāri atjaunina produktu informācijas punktu sarakstu un publicē to Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Komisija arī nodrošina šīs informācijas pieejamību tīmekļa vietnē.

10. pants

Uzdevumi

1. Produktu informācijas punkti pēc, *inter alia*, uzņēmēja vai citas dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz šādu informāciju:
- a) tehniskos noteikumus, kurus piemēro konkrētam produkta veidam teritorijā, kurā produktu informācijas punkts veic uzņēmējdarbību, un informāciju par to, vai saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem minētajam produkta veidam ir nepieciešama iepriekšēja atļauja, kā arī informāciju par savstarpējas atzīšanas principu un šīs regulas piemērošanu minētās dalībvalsts teritorijā;
- b) kompetento iestāžu kontaktdatus attiecīgajā dalībvalstī, lai ar tām varētu sazināties tieši, tostarp to iestāžu datus, kas atbildīgas par konkrētu tehnisko noteikumu īstenošanas uzraudzību minētās dalībvalsts teritorijā;

- c) pārsūdzības līdzekļus, kas minētās dalībvalsts teritorijā pieejami strīda gadījumā starp kompetentajām iestādēm un uzņēmēju.

2. Produktu informācijas punktu darbinieki sniedz atbildi piecpadsmit darbdienu laikā pēc jebkura pieprasījuma saņemšanas, kā minēts 1. punktā.

3. Produktu informācijas punkts dalībvalstī, kurā attiecīgais uzņēmējs ir likumīgi tirgojis attiecīgo produktu, var sniegt uzņēmējam vai kompetentajai iestādei visu vajadzīgo informāciju vai apsvērumus, kā minēts 6. pantā.

4. Produktu informācijas punktu darbinieki neiekasē maksu par 1. punktā minētās informācijas sniegšanu.

11. pants

Telemātikas tīkls

Komisija saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru var izveidot telemātikas tīklu, lai īstenotu šīs regulas noteikumus, kas attiecas uz informācijas apmaiņu starp produktu informācijas punktiem un/vai dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

4. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

12. pants

Paziņošanas pienākumi

1. Katra dalībvalsts katru gadu sūta Komisijai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Šis ziņojums satur vismaz šādu informāciju:

- a) informāciju par saskaņā ar 6. panta 1. punktu nosūtīto rakstisko paziņojumu skaitu un par attiecīgajiem produktu veidiem;
- b) pietiekamu informāciju par visiem saskaņā ar 6. panta 2. punktu pieņemtiem lēmumiem, tostarp lēmuma pamatojumu un informāciju par attiecīgajiem produktu veidiem;
- c) informāciju par saskaņā ar 6. panta 3. punktu pieņemto lēmumu skaitu un par attiecīgajiem produktu veidiem.

2. Komisija, ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju saskaņā ar 1. punktu, analizē saskaņā ar 6. panta 2. punktu pieņemtos lēmumus un izvērtē to pamatojumu.

3. Komisija līdz 2008. gada 9. maijs un pēc tam ik pēc pieciem gadiem veic pārskatu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā Komisija var pievienot ziņojumam priekšlikumus, lai uzlabotu preču brīvu apriti.

4. Komisija sastāda, publicē un regulāri atjaunina tādu neizsmeļošu produktu sarakstu, uz kuriem neattiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti. Komisija nodrošina šā saraksta pieejamību tīmekļa vietnē.

13. pants

Komitoloģija

1. Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. pantā noteikto konsultēšanās procedūru saskaņā ar minētā lēmuma 7. panta 3. punktu un 8. pantu.

14. pants

Atcelšana

Lēmumu Nr. 3052/95/EK ar šo atceļ no 2009. gada 13. maija.

15. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2009. gada 13. maija

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2008. gada 9. jūlijā.

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J.-P. JOUYET

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 765/2008

(2008. gada 9. jūlijs),

ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ
Regulu (EEK) Nr. 339/93

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā
95. un 133. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Ir jānodrošina, ka produkti, kas gūst labumu no preču brīvas aprites Kopienā, atbilst prasībām, kas paredz augsta līmeņa aizsardzību sabiedrības interesēm, piemēram, veselībai un drošībai kopumā, drošībai un veselības aizsardzībai darbā, patērētāju aizsardzībai, vides un drošības aizsardzībai, vienlaikus nodrošinot, ka brīvu preču apriti neierobežo vairāk, nekā to ļauj Kopienas saskaņošanas tiesību akti vai citi attiecīgi Kopienas noteikumi. Tādēļ ir jāparedz noteikumi par akreditāciju, tirgus uzraudzību, trešo valstu produktu kontroli un CE zīmi.

(2) Jāizstrādā vispārīga akreditācijas un tirgus uzraudzības noteikumu un principu sistēma. Šai sistēmai nebūtu jāietekmē spēkā esošo tiesību aktu būtiskos noteikumus, kuri jāievēro, lai aizstāvētu sabiedrības intereses, piemēram, veselības aizsardzību, patērētāju un vides drošību un aizsardzību, bet tās mērķim vajadzētu būt uzlabot šo noteikumu darbību.

(3) Šī regula būtu jāuzskata par papildinājumu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu ⁽³⁾.

(4) Ir ļoti grūti pieņemt Kopienas tiesību aktus visiem produktiem, kuri ir tirgū vai kurus var izstrādāt; vajadzīgs vispārīgs, horizontāls tiesiskais pamats attiecībā uz šādiem produktiem saistībā ar tiesību aktu nepilnībām, jo īpaši attiecībā uz konkrētu, spēkā esošu tiesību aktu pārskatīšanu, un kas papildinātu noteikumus esošos vai gaidāmos tiesību aktos, jo īpaši, lai augstā līmenī nodrošinātu veselības un drošības, vides un patērētāju aizsardzību saskaņā ar Līguma 95. panta noteikumiem.

(5) Šajā regulā noteiktajai tirgus uzraudzības sistēmai būtu jāpapildina un jāstiprina spēkā esošie noteikumi Kopienas saskaņošanas tiesību aktos tirgus uzraudzības jomā un to izpilde. Tomēr saskaņā ar *lex specialis* principu šī regula būtu jāpiemēro tikai tiktāl, ciktāl citos spēkā esošos vai gaidāmos Kopienas saskaņošanas tiesību aktos nav paredzēti īpaši noteikumi ar tādu pašu mērķi, raksturu vai nolūku. Piemēri ir atrodamī šādās nozarēs: narkotisko vielu prekursori, medicīnas ierīces, cilvēkiem paredzētās un veterinārās zāles, mehāniskie transportlīdzekļi un aviācijas nozare. Tādēļ šīs regulas attiecīgie noteikumi nebūtu jāpiemēro jomām, uz kurām attiecas šādi īpašie noteikumi.

(6) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību ⁽⁴⁾ ir paredzēti noteikumi patēriņa preču drošības nodrošināšanai. Tirgus uzraudzības iestādēm būtu jādod iespēja veikt specifiskākus pasākumus, kā paredzēts minētajā direktīvā.

(7) Tomēr, lai sasniegtu augstāku patēriņa preču drošības līmeni, Direktīvā 2001/95/EK paredzētie tirgus uzraudzības mehānismi būtu jāpastiprina saistībā ar produktiem, kas rada nopietnu risku, saskaņā ar principiem, kuri izklāstīti šajā regulā. Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2001/95/EK.

⁽¹⁾ OV C 120, 16.5.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 82. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

- (8) Akreditācija ir daļa no vispārīgās sistēmas, kurā ietverta arī atbilstības novērtēšana un tirgus uzraudzība un kura izveidota, lai novērtētu un nodrošinātu atbilstību piemērojām prasībām.
- (9) Akreditācijas īpašā vērtība ir tāda, ka tā nodrošina tehniski kompetentu autoritatīvu apliecinājumu struktūrām, kuru uzdevums ir nodrošināt, lai nodrošinātu atbilstību piemērojām prasībām.
- (10) Akreditāciju, lai gan to līdz šim neregulēja Kopienas līmenī, veic visās dalībvalstīs. Kopīgu noteikumu par šo darbību trūkums Kopienā radījis dažādas pieejas un atšķirīgas sistēmas, kā rezultātā dalībvalstīs atšķiras akreditācijas veikšanas stingrības pakāpe. Tādēļ jāattīsta plaša akreditācijas sistēma un tās darbības un organizācijas principi jānosaka Kopienas līmenī.
- (11) Vienota valsts akreditācijas struktūra būtu jāizveido, neskarot funkciju piešķiršanu dalībvalstīm.
- (12) Ja Kopienas saskaņošanas tiesību akti paredz atbilstības novērtēšanas struktūru izvēli to īstenošanai, pārredzama akreditācija, kā paredzēts šajā regulā, kas nodrošina atbilstības sertifikātu vajadzīgo uzticamību, būtu jāuzskata par vēlamu līdzekli, ar kuru dalībvalstu valsts iestādes visā Kopienā var pierādīt šo atbilstības struktūru tehnisko kompetenci. Tomēr dalībvalstu iestādes var uzskatīt, ka tām ir piemēroti līdzekļi pašām veikt šo novērtējumu. Šādos gadījumos, lai nodrošinātu citu valsts iestāžu veiktās novērtēšanas pienācīgu ticamības līmeni, valsts iestādēm būtu jāiesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm vajadzīgie dokumentārie pierādījumi, ka izvērtētās atbilstības novērtēšanas struktūras atbilst attiecīgajām normatīvajām prasībām.
- (13) Akreditācijas sistēma, kura darbojas atbilstīgi saistošajiem noteikumiem, palīdz stiprināt savstarpēju uzticību starp dalībvalstīm par atbilstības novērtēšanas struktūru kompetenci un to izsniegtajiem sertifikātiem un pārbaužu protokoliem. Tā stiprina savstarpējās atzišanas principu, un akreditācijas noteikumiem šajā regulā tādējādi būtu jāattiecas uz struktūrām, kas veic atbilstības novērtēšanu reglamentētās un nereglamentētās nozarēs. Aktuālais jautājums ir sertifikātu un pārbaužu protokolu kvalitāte neatkarīgi no tā, vai tie ir no reglamentētās vai nereglamentētās jomas, un nevajadzētu būt atšķirībai starp šīm jomām.
- (14) Šajā regulā valsts akreditācijas struktūru bezpeļņas darbība būtu jāsaprot kā darbība, kuras mērķis nav saņemt jebkādas ieguvumus, lai palielinātu organizācijas īpašnieku vai biedru līdzekļus. Kaut gan šo struktūru mērķis nav peļņas palielināšana vai sadalīšana, tās var sniegt pakalpojumus par samaksu vai saņemt ienākumus. Šādu pakalpojumu radīto ieņēmumu pārpalikumus var izmantot ieguldījumiem, lai tālāk attīstītu valsts akreditācijas struktūru darbību, ciktāl tas atbilst šīs struktūras galvenajiem darbības virzieniem. Būtu jāuzsver, ka valsts akreditācijas struktūru galvenajam mērķim vajadzētu būt atbalstīt darbības, kas nav paredzētas peļņas iegūšanai, vai aktīvi tajās iesaistīties.
- (15) Tā kā akreditācijas mērķis ir dot autoritatīvu apliecinājumu par struktūras kompetenci veikt atbilstības novērtēšanas darbības, dalībvalstīs nebūtu jāuztur vairāk nekā viena valsts akreditācijas struktūra un būtu jānodrošina, ka šī struktūra ir organizēta tā, ka saglabājas tās darbības objektivitāte un neitralitāte. Šādām valsts akreditācijas struktūrām būtu jādarbojas neatkarīgi no komerciālajām vērtēšanas darbībām. Tādēļ gadījumos, kad akreditāciju tieši neveic pašas valsts iestādes, ir lietderīgi, ka dalībvalstīs nodrošina, ka valsts akreditācijas struktūra darbojas kā valsts iestāde neatkarīgi no tās juridiskā statusa.
- (16) Atbilstības novērtēšanas struktūras kompetences vērtēšanai un nepārtrauktai uzraudzībai svarīgi noteikt tās tehnoloģiskās zināšanas un pieredzi un tās spējas veikt novērtēšanu. Tādēļ valsts akreditācijas struktūrām savu uzdevumu atbilstīgai veikšanai ir jābūt atbilstīgām zināšanām, kompetencei un līdzekļiem.
- (17) Principā akreditācijai vajadzētu būt neatkarīgai darbībai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina finansiālais atbalsts īpašo uzdevumu veikšanai.
- (18) Gadījumos, kad dalībvalstij nav ekonomiski nozīmīgi vai izdevīgi radīt valsts akreditācijas struktūru, šai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai izmantot citas dalībvalsts valsts akreditācijas struktūru un tā būtu jānodrošina iespējami pilnīgāk gūt labumu no šādas iespējas.
- (19) Konkurence starp valsts akreditācijas struktūrām var radīt šīs darbības jomas komercializēšanos, kas tādējādi nav savienojama ar tās nozīmi kā atbilstības novērtēšanas ķēdes pēdējo kontroles līmeni. Šīs regulas mērķis ir nodrošināt, ka visā Eiropas Savienības teritorijā ir derīgs viens akreditācijas sertifikāts, un izvairīties no daudzkārtējas akreditācijas, kas nozīmē papildu izmaksas bez papildu vērtības. Valsts akreditācijas struktūras drīkst konkurēt savā starpā trešo valstu tirgos, bet tas nedrīkst ietekmēt šo struktūru darbību Kopienas iekšienē, ne arī sadarbību un salīdzinošās pārskatīšanas darbības, ko organizē saskaņā ar šo regulu atzītā struktūra.

- (20) Lai izvairītos no daudzkārtējās akreditācijas, palielinātu akreditācijas sertifikātu pieņemšanu un atzīšanu un veiktu akreditēto atbilstības novērtēšanas struktūru uzraudzību, atbilstības novērtēšanas struktūrām būtu jāpieprasa akreditācija valsts akreditācijas struktūrai dalībvalstī, kurā tās veic uzņēmējdarbību. Tomēr jānodrošina, ka atbilstības novērtēšanas struktūrai spēj pieprasīt akreditāciju citā dalībvalstī gadījumā, ja tās dalībvalstī nav valsts akreditācijas struktūras vai ja valsts akreditācijas struktūra nav kompetenta veikt pieprasītos akreditācijas pakalpojumus. Šādos gadījumos būtu jāveido attiecīga sadarbība un informācijas apmaiņa starp valstu akreditācijas struktūrām.
- (21) Lai nodrošinātu, ka valsts akreditācijas struktūras izpilda prasības un pienākumus, kas paredzēti šajā regulā, ir svarīgi, ka dalībvalstis atbalsta akreditācijas sistēmas atbilstīgu darbību, regulāri uzrauga savas valsts akreditācijas struktūras un, ja vajadzīgs, saprātīgā laikā veic atbilstīgus koriģējošus pasākumus.
- (22) Lai nodrošinātu atbilstības novērtēšanas struktūru vienādu kompetences līmeni, atvieglotu savstarpēju atzīšanu un veicinātu akreditācijas sertifikātu un akreditēto struktūru izsniegto atbilstības novērtēšanas rezultātu atzīšanu, valsts akreditācijas struktūras izstrādā stingras un pārredzamas speciālistu vērtējuma sistēmas un regulāri veic šādu vērtēšanu.
- (23) Šai regulai būtu jāparedz vienas organizācijas atzīšana Eiropas līmenī saistībā ar noteiktām funkcijām akreditācijas jomā. Eiropas sadarbība akreditācijai ("EA"), kuras galvenais uzdevums ir izplatīt pārredzamu un kvalitatīvu atbilstības novērtēšanas struktūru kompetences vērtēšanas sistēmu visā Eiropā, vada speciālistu vērtējuma sistēmu valstu akreditācijas struktūru starpā dalībvalstīs un citās Eiropas valstīs. Sistēma ir pierādījusi savu efektivitāti, un tā ļauj savstarpēji uzticēties. Tādēļ EA vajadzētu būt pirmajai struktūrai, kas atzīta saskaņā ar šo regulu, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to valsts akreditācijas struktūras iestājas un paliek EA biedres tik ilgi, cik to šādi atzīst. Vienlaikus būtu jāparedz, ka var mainīt attiecīgo struktūru, kas atzīta saskaņā ar šo regulu, ja nākotnē rodas šāda vajadzība.
- (24) Efektīva sadarbība valsts akreditācijas struktūru starpā ir būtiska speciālistu vērtējuma atbilstīgai īstenošanai un attiecībā uz pārrobežu akreditāciju. Tādēļ pārredzamības interesēs valsts akreditācijas struktūrām jāizvirza prasība par savstarpēju informācijas apmaiņu un atbilstīgas informācijas sniegšanu valsts iestādēm un Komisijai. Būtu jāpublicē atjaunota un precīza un tādēļ atbilstības novērtēšanas struktūrām pieejama informācija par valsts akreditācijas struktūru akreditācijas darbību pieejamību.
- (25) Nozaru akreditācijas sistēmām būtu jāaptver darbības jomas, kur vispārīgās prasības atbilstības novērtēšanas struktūru kompetencei nav pietiekamas, lai nodrošinātu vajadzīgo aizsardzības līmeni, kur prasības skar īpaši detalizētu tehnoloģiju vai veselību un drošību. Ņemot vērā to, ka EA rīcībā ir plaša tehnisko ekspertu bāze, tai būtu jāprasa attīstīt šādas sistēmas, īpaši jomās, uz kurām attiecas Kopienas tiesību akti.
- (26) Ar mērķi nodrošināt Kopienas saskaņošanas tiesību aktu vienlīdzīgu un pastāvīgu izpildi, šī regula ievieš Kopienas tirgus uzraudzības sistēmu, nosakot minimālās prasības pamata mērķiem, kādi dalībvalstīm jāasniedz, un administratīvās sadarbības sistēmu, ietverot informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm.
- (27) Gadījumā, ja uzņēmējiem ir pārbauzu protokoli vai atbilstību apliecinājoši sertifikāti, kurus izsniedza akreditēta atbilstības novērtēšanas struktūra, taču attiecīgajos Kopienas saskaņošanas tiesību aktos nav pieprasīti šādi protokoli vai sertifikāti, tirgus uzraudzības iestādēm būtu pienācīgi jāņem tie vērā, veicot produktu īpašību pārbaudes.
- (28) Kompetento iestāžu savstarpējā sadarbība valsts līmenī un pārrobežu informācijas apmaiņa, pārkāpumu izmeklēšana un darbība to izbeigšanai jau pirms bīstamo produktu laišanas tirgū, pastiprinot šo produktu noteikšanas pasākumus galvenokārt ostās, ir būtiska veselības un drošības aizsardzībai un iekšējā tirgus gludas darbības garantijai. Valstu patērētāju aizsardzības iestādēm būtu jāsadarbības valsts līmenī ar tirgus uzraudzības iestādēm un būtu ar tām jāapmainās ar informāciju saistībā ar produktiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie rada risku.
- (29) Novērtējot risku, būtu jāņem vērā visa būtiskā informācija, tostarp, ja tā ir pieejama, informācija par riskiem, kuri saistībā ar attiecīgo produktu ir īstenojušies. Ņem vērā arī visus attiecīgo uzņēmēju pasākumus, kurus varēja veikt risku samazināšanai.
- (30) Ja produkts rada nopietna riska situācijas, jāiejaucas ātri, kas var nozīmēt produkta izņemšanu no tirgus, tā atsaukšanu vai aizliegumu tā pieejamībai tirgū. Šādos gadījumos jābūt pieejamai informācijas ātras apmaiņas sistēmai starp dalībvalstīm un Komisiju. Sistēma, ko paredz Direktīvas

2001/95/EK 12. pants, ir pierādījusi savu efektivitāti un iedarbību patēriņa preču jomā. Lai novērstu nevajadzīgu dubultošanu, minētā sistēma jāizmanto šajā regulā minētajam mērķim. Turklāt saistītas tirgus uzraudzības sistēma visā Kopienā prasa plašu informācijas apmaiņu par valstu darbību šajā jautājumā, kas ir plašāks nekā šī sistēma.

aizturēšanu muitas dienestos un nosaka turpmākus pasākumus, tostarp tirgus uzraudzības iestāžu iesaistīšanu. Tādēļ ir lietderīgi minētos noteikumus, tostarp tirgus uzraudzības iestāžu iesaistīšanu, iekļaut šajā regulā.

- (31) Informācijai, ar ko savstarpēji apmainījušās kompetentās iestādes, vajadzētu būt ar visstingrākajām konfidencialitātes garantijām un profesionālam noslēpumam, ar kuru rīkojas saskaņā ar konfidencialitātes noteikumiem, ievērojot piemērojamos valstu tiesību aktus, vai, attiecībā uz Komisiju, atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾, lai nodrošinātu netraucētu izmeklēšanu un lai neskartu uzņēmēju reputāciju. Šīs regulas kontekstā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽³⁾.
- (32) Kopienas saskaņošanas tiesību akti nosaka īpašas procedūras, ar kurām nosaka, vai valsts pasākums, kas ierobežo produkta brīvu apriti, ir pamatots vai nav (drošības klauzulas procedūras). Šīs procedūras piemēro pēc ātras informācijas apmaiņas par produktiem, kas rada nopietnu risku.
- (33) Ieiešanas punkti uz ārējās robežas ir labi izvietoti, lai varētu noteikt nedrošos neatbilstīgos produktus vai produktus, kuriem ir uzlikta viltota vai maldinoša CE zīme, pat pirms tie ir laisti tirgū. Iestāžu, kas ir atbildīgas par to produktu kontroli, kurus laiž Kopienas tirgū, pienākums veikt atbilstīga mēroga pārbaudes tādēļ var veicināt drošāku tirgu. Lai palielinātu šo pārbažu efektivitāti, muitas dienestiem jau iepriekš no tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāsaņem visa nepieciešamā informācija par bīstamiem un neatbilstīgiem produktiem.
- (34) Padomes Regula (EEK) Nr. 339/93 (1993. gada 8. februāris) par tādu produktu pārbaudēm attiecībā uz atbilstību produktu drošības noteikumiem, kurus importē no trešām valstīm ⁽⁴⁾, nosaka noteikumus attiecībā uz produktu
- (35) Pieredze rāda, ka produkti, kas nav laisti brīvā aprītē, bieži tiek reeksportēti un vēlāk caur citu ieiešanas punktu nokļūst Kopienas tirgū, tā padarot vērtīgas muitas dienestu pūles. Tirgus uzraudzības iestādēm tādēļ vajag līdzekļus, lai varētu iznīcināt produktus, ja tās uzskata to par lietderīgu.
- (36) Gada laikā pēc šīs regulas publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī Komisijai būtu jāsniedz padziļināta analīze patērētāju drošības marķējuma jomā, vajadzības gadījumā pēc tam izstrādājot tiesību aktu priekšlikumus.
- (37) CE zīmes izmantošana, kas liecina par produkta atbilstību, ir redzamais pabeigta atbilstības novērtēšanas procesa rezultāts plašā nozīmē. Šajā regulā būtu jāizklāsta vispārēji principi, kas reglamentē CE zīmes lietošanu, lai padarītu tos tūlīt piemērojamus un vienkāršotu turpmākos tiesību aktus.
- (38) CE zīmei vajadzētu būt vienīgajam marķējumam, kas apliecina produkta atbilstību Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem. Tomēr var turpināt lietot citu marķējumu, ja vien šāds marķējums uzlabo patērētāju aizsardzību un uz to neattiecas Kopienas saskaņošanas tiesības aktu prasības.
- (39) Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka kompetentajā jurisdikcijā var izmantot atbilstīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus saistībā ar pasākumiem, ko veikušas kompetentās iestādes, ierobežojot produktu laišanu tirgū vai pieprasot tos izņemt no apgrozības vai atsaukt.
- (40) Dalībvalstis var uzskatīt par lietderīgu izveidot sadarbību ar ieinteresētajām personām, tostarp ar nozaru profesionālajām organizācijām un patērētāju organizācijām, lai gūtu labumu no specifiskām zināšanām par tirgu, veidojot, ieviešot un atjauninot tirgus uzraudzības programmas.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 40, 17.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

(41) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un būtu jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Šiem

sodiem vajadzētu būt efektīviem, proporcionāliem un atturošiem, un tos varētu palielināt, ja atbildīgais uzņēmējs ir iepriekš līdzīgā veidā pārkāpis šīs regulas noteikumus.

(42) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, Kopienai jāfinansē politikas īstenošanai vajadzīgās darbības akreditācijas un tirgus uzraudzības jomā. Finansējums būtu jānodrošina dotāciju veidā bez konkursa izsludināšanas struktūrai, kas atzīta saskaņā ar šo regulu, dotāciju veidā ar konkursa izsludināšanu vai piešķirot līgumu iepriekš minētajai vai citai iestādei atkarībā no finansējamās darbības veida un atbilstīgi Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾ ("Finanšu regula").

(43) Dažiem specializētiem uzdevumiem, piemēram, nozaru akreditācijas shēmu izveidošanai un pārskatīšanai un citiem uzdevumiem, kas saistīti ar laboratoriju tehnisko kompetenci un aprikojumu un sertifikāciju vai inspekcijas struktūrām, EA vajadzētu sākotnēji būt tiesīgai uz Kopienas finansējumu, jo tā ir piemērota, lai nodrošinātu vajadzīgās speciālās tehniskās zināšanas šajā aspektā.

(44) Ņemot vērā saskaņā ar šo regulu atzītās struktūras lomu akreditācijas struktūru speciālistu vērtēšanā un to, ka tā spēj palīdzēt dalībvalstīm vadīt minēto speciālistu vērtēšanu, Komisijai būtu jāvar piešķirt dotācijas saskaņā ar šo regulu atzītās struktūras sekretariāta darbībai, kas nodrošina turpmāku atbalstu akreditācijas darbam Kopienas līmenī.

(45) Būtu jāparaksta partnerattiecību nolīgums saskaņā ar Finanšu regulu starp Komisiju un struktūru, kas atzīta saskaņā ar šo regulu, lai paredzētu administratīvos un finansiālos noteikumus akreditācijas darbību finansēšanai.

(46) Turklāt finansējumam vajadzētu būt pieejamam arī struktūrām, kas nav struktūras, kuras atzītas saskaņā ar šo regulu, saistībā ar citām darbībām atbilstības novērtēšanas, metroloģijas, akreditācijas un tirgus uzraudzības jomā, piemēram, pamatnostādņu izstrādāšanai un atjaunošanai, savstarpējai salīdzināšanai saistībā ar drošības klauzulas darbībām, provizoriskām vai saistītām darbībām Kopienas tiesību aktu īstenošanas sakarā minētajās jomās un programmām tehniskajam atbalstam un sadarbībai ar trešām valstīm, kā arī politikas nostiprināšanai minētajās jomās Kopienas un starptautiskajā līmenī.

(47) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(48) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt, lai produkti, uz kuriem attiecas Kopienas tiesību akti, atbilstu prasībām, kas nodrošina augstu veselības un drošības, un citu sabiedrības interešu aizsardzības līmeni, vienlaikus garantējot iekšējā tirgus darbību, nodrošinot akreditācijas un tirgus uzraudzības sistēmu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tās mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šī regula nosaka noteikumus tādu atbilstības novērtēšanas struktūru akreditācijas organizācijai un darbībai, kuras veic atbilstības novērtēšanas darbības.

2. Šajā regulā paredzēta arī tirgus uzraudzības sistēma produktiem, lai nodrošinātu, ka tie atbilst prasībām, kas nodrošina augsta līmeņa aizsardzību sabiedrības interesēm, piemēram, veselībai un drošībai kopumā, veselībai un drošībai darbavietā, patērētāju aizsardzībai un vides un drošības aizsardzībai.

3. Šajā regulā ir paredzēta sistēma trešo valstu produktu kontrolei.

4. Šajā regulā ir noteikti vispārīgie principi attiecībā uz CE zīmi.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

1) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē katra produkta piegādi izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Kopienas tirgū komerciālām darbībām par maksu vai bez maksas;

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1525/2007 (OV L 343, 27.12.2007., 9. lpp.).

- 2) "laist tirgū" nozīmē produktu pirmo reizi darīt pieejamu Kopienas tirgū;
- 3) "ražotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo kādu produktu vai liek šo produktu izveidot vai ražot vai laiž šo produktu tirgū ar savu vārdu vai preču zīmi;
- 4) "pilnvarotais pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir saņēmusi rakstisku ražotāja pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, ņemot vērā pēdējā saistības saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;
- 5) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un kas padara produktu no trešās valsts pieejamu Kopienas tirgū;
- 6) "izplatītājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, izņemot ražotāju vai importētāju, kura padara produktu pieejamu tirgū;
- 7) "uzņēmēji" ir ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs un izplatītājs;
- 8) "tehniskās specifikācijas" ir dokuments, kurā noteiktas tehniskās prasības, kurām produktam, procesam vai pakalpojumiem ir jāatbilst;
- 9) "piemērojamais standarts" ir standarts, ko, pamatojoties uz Komisijas pieprasījumu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā⁽¹⁾, 6. pantu ir pieņēmusi kāda no Eiropas standartizācijas struktūrām, kas uzskaitītas minētās direktīvas I pielikumā;
- 10) "akreditācija" ir valsts akreditācijas struktūras atestācija, ka atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst saskaņotajos standartos noteiktajām prasībām un attiecīgā gadījumā – jebkurām papildu prasībām, tostarp atbilstīgajās nozaru sistēmās izklāstītajām, lai veiktu īpašas atbilstības novērtēšanas darbības;
- 11) "valsts akreditācijas struktūra" ir vienīgā struktūra dalībvalstī, kura veic akreditāciju, pamatojoties uz minētās valsts piešķirtajām pilnvarām;
- 12) "atbilstības novērtēšana" ir process, kurā novērtē, vai ir ievērotas ar produktu, procesu, pakalpojumu, sistēmu, personu vai struktūru saistītās prasības;
- 13) "atbilstības novērtēšanas struktūra" ir struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas darbības, tostarp kalibrēšanu, testēšanu, sertificēšanu un inspekciju;
- 14) "atsaukšana" ir jebkāds pasākums ar mērķi saņemt atpakaļ produktu, kas jau darīts pieejams galapatērētājam;
- 15) "izņemšana" ir katrs pasākums, kas paredzēts, lai novērstu, ka produkti no piegādes ķēdes tiek darīti pieejami tirgū;
- 16) "salīdzinošā pārskatīšana" ir valsts akreditācijas struktūras novērtēšanas process, ko veic citas valsts akreditācijas struktūras atbilstīgi šīs regulas prasībām un attiecīgā gadījumā – nozaru papildu tehniskajām specifikācijām;
- 17) "tirgus uzraudzība" ir valsts iestāžu veiktās darbības un pasākumi, lai nodrošinātu produktu atbilstību attiecīgo Kopienas saskaņošanas tiesību aktu prasībām un lai nepieļautu, ka tie apdraud veselību, drošību vai jebkuru citu sabiedrības interešu aizsardzības aspektu;
- 18) "tirgus uzraudzības iestāde" ir dalībvalsts iestāde, kura ir atbildīga par tirgus uzraudzību tās teritorijā;
- 19) "laišana brīvā apgrozībā" ir procedūra, kas noteikta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris), ar kuru izveido Kopienas Muitas kodeksu⁽²⁾, 79. pantā;
- 20) "CE zīme" ir zīme, ar ko ražotājs norāda, ka produkts atbilst piemērojamām prasībām, kuras ir noteiktas Kopienas saskaņošanas tiesību aktos attiecībā uz tās uzlikšanu;
- 21) "Kopienas saskaņošanas tiesību akti" ir visi Kopienas tiesību akti, ar ko saskaņo produktu tirdzniecības nosacījumus.

II NODAĻA

AKREDITĀCIJA

3. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro akreditācijai, kuras izmantojums ir obligāts vai brīvprātīgs, saistībā ar atbilstības novērtēšanu, kas ir vai nav obligāta, un neatkarīgi no akreditāciju veicošās struktūras juridiskā statusa.

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/96/EEK (OV L 363, 20.12.2006., 81. lpp.).

⁽²⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

4. pants

Vispārīgi principi

1. Katra dalībvalsts izraugās vienu valsts akreditācijas struktūru.
2. Ja dalībvalsts uzskata, ka akreditācijas struktūra vai dažu akreditācijas pakalpojumu sniegšana nav ekonomiski izdevīga vai lietderīga, tā pēc iespējas var izmantot citas dalībvalsts akreditācijas struktūru.
3. Tā informē Komisiju un citas dalībvalstis, ja atbilstīgi 2. punktam tā izmanto akreditācijas struktūru citā dalībvalstī.
4. Pamatojoties uz 3. punktā un 12. pantā minēto informāciju, Komisija sastāda un atjaunina akreditācijas struktūru sarakstu, kuras darbojas katrā dalībvalstī, un gādā, lai šis saraksts būtu publiski pieejams.
5. Gadījumā, ja akreditāciju neveic pašas valsts iestādes, dalībvalstis uztic šīs akreditācijas veikšanu valsts akreditācijas struktūrai kā valsts iestādei un valdības vārdā to oficiāli atzīst.
6. Valsts akreditācijas struktūras pienākumus un uzdevumus skaidri atšķir no citu valsts iestāžu pienākumiem un uzdevumiem.
7. Valsts akreditācijas struktūra darbojas bez peļņas.
8. Valsts akreditācijas struktūra nepiedāvā vai nenodrošina nekādas darbības vai pakalpojumus, ko nodrošina atbilstības novērtēšanas struktūras, tā arī nesniedz konsultēšanas pakalpojumus, tā nav akciju īpašniece vai citādi finansiāli vai administratīvi ieinteresēta atbilstības novērtēšanas struktūrā.
9. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās valsts akreditācijas struktūrām ir atbilstīgie finanšu un personāla resursi to uzdevumu atbilstīgai veikšanai, tostarp īpašiem uzdevumiem, piemēram, darbībām saistībā ar Eiropas un starptautisko akreditācijas sadarbību un valdības politiku atbalstošām darbībām, kuras nav pašfinansējošas.
10. Valsts akreditācijas struktūra ir locekle struktūrā, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu.
11. Valstu akreditācijas struktūras izveido un uztur piemērotas struktūras, lai nodrošinātu, ka efektīvi un līdzsvaroti tiek iesaistītas visas ieinteresētās personas gan to organizācijās, gan saskaņā ar 14. pantu atzītajā struktūrā.

5. pants

Akreditācijas darbība

1. Valsts akreditācijas struktūra, ja to prasa atbilstības novērtēšanas struktūra, novērtē, vai minētā struktūra ir kompetenta veikt

specifisku atbilstības novērtēšanas darbību. Ja to atzīst par kompetentu, valsts akreditācijas struktūra izsniedz to apliecinošu akreditācijas sertifikātu.

2. Gadījumos, kad dalībvalsts izlemj neizmantot akreditāciju, tā iesniedz Komisijai un citām dalībvalstīm visus dokumentāros pierādījumus, kas vajadzīgi tās atbilstības novērtēšanas struktūras kompetences pārbaudīšanai, kuru dalībvalsts izraugās Kopienas saskaņošanas tiesību akta īstenošanai.

3. Valstu akreditācijas struktūras uzrauga atbilstības novērtēšanas struktūras, kurām tās ir izdevušas akreditācijas sertifikātu.

4. Ja valsts akreditācijas struktūra apliecina, ka atbilstības novērtēšanas struktūra, kura ir saņēmusi akreditācijas sertifikātu, vairs nav kompetenta veikt specifisku atbilstības novērtēšanas darbību vai ir izdarījusi nopietnu savu pienākumu pārkāpumu, šī akreditācijas struktūra saprātīgā laikā var veikt atbilstīgus pasākumus, ierobežojot, apturot vai anulējot akreditācijas sertifikātu.

5. Dalībvalstis nosaka, kādā kārtībā izskata pieteikumus, tostarp, attiecīgā gadījumā, par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas ir iesniegti par akreditācijas lēmumiem vai to trūkumu.

6. pants

Konkurences aizlieguma princips

1. Valsts akreditācijas struktūras nekonkurē ar atbilstības novērtēšanas struktūrām.
2. Valsts akreditācijas struktūras nekonkurē ar citām valsts akreditācijas struktūrām.
3. Akreditācijas struktūrām pēc atbilstības novērtēšanas struktūras lūguma ir atļauts darboties pāri dalībvalstu robežām citas dalībvalsts teritorijā tādos apstākļos, kuri noteikti 7. panta 1. punktā, vai, ja to lūdz valsts akreditācijas struktūra saskaņā ar 7. panta 3. punktu, sadarbībā ar šīs dalībvalsts valsts akreditācijas struktūru.

7. pants

Pārrobežu akreditācija

1. Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pieprasa akreditāciju, tā to pieprasa no tās dalībvalsts valsts akreditācijas struktūras, kurā tā veic uzņēmējdarbību, vai no tās valsts akreditācijas struktūras, kuru šī dalībvalsts izmanto saskaņā ar 4. panta 2. punktu.

Tomēr atbilstības novērtēšanas struktūra var pieprasīt akreditāciju pirmajā daļā neminētā valsts akreditācijas struktūrā jebkurā no šiem gadījumiem:

- a) ja dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību, nolēmusi neveidot valsts akreditācijas struktūru un tā neizmanto citas dalībvalsts akreditācijas struktūru saskaņā ar 4. panta 2. punktu;
- b) ja pirmajā daļā minētā valsts akreditācijas struktūra neveic akreditāciju tām atbilstības novērtēšanas darbībām, kurām vajadzīga akreditācija;
- c) ja pirmajā daļā minētā valsts akreditācijas struktūra atbilstīgi 10. pantam nav sekmīgi izturējusi salīdzinošo pārskatīšanu attiecībā uz atbilstības novērtēšanas darbībām, kurām pieprasa akreditāciju.

2. Ja atbilstības novērtēšanas struktūra saņem pieprasījumu atbilstīgi 1. punkta b) vai c) apakšpunktam, tā informē dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību pieprasījumu iesnieguši atbilstības novērtēšanas struktūra, valsts akreditācijas struktūru. Šādā gadījumā tās dalībvalsts valsts akreditācijas struktūra, kurā veic uzņēmējdarbību pieprasījumu iesnieguši atbilstības novērtēšanas struktūra, var piedalīties kā novērotāja.

3. Valsts akreditācijas struktūra var pieprasīt citai valsts akreditācijas struktūrai veikt daļu no novērtēšanas darbībām. Tad akreditācijas sertifikātu izsniedz pieprasījumu iesnieguši struktūra.

8. pants

Prasības valsts akreditācijas struktūrām

Valsts akreditācijas struktūra izpilda šādas prasības:

- 1) tā ir organizēta tādā veidā, lai padarītu to neatkarīgu no atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras tā vērtē, un no komerciāla spiediena un nodrošinātu, ka nerodas interešu konflikti ar atbilstības novērtēšanas struktūrām;
- 2) tā ir organizēta un to vada tā, lai nosargātu tās darbības objektivitāti un neitralitāti;
- 3) tā nodrošina, ka katru lēmumu par kompetences atestāciju pieņem kompetentas personas, kas nav tās personas, kuras veica novērtējumu;
- 4) tai ir atbilstīgas iespējas saglabāt iegūtās informācijas konfidencialitāti;
- 5) tā identificē atbilstības novērtēšanas darbības, kurām tā ir kompetenta veikt akreditāciju, ja vajadzīgs, atsaucoties uz attiecīgiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem un standartiem;

- 6) tā izstrādā vajadzīgās procedūras, lai nodrošinātu efektīvu vadību un atbilstīgu iekšējo kontroli;
- 7) tai ir pietiekams skaits kompetentu darbinieku atbilstīgai savu uzdevumu veikšanai;
- 8) tā dokumentē personāla pienākumus, atbildību un pilnvaras, kas var ietekmēt novērtējuma un kompetences atestācijas kvalitāti;
- 9) tā izveido, īsteno un uztur procedūras iesaistītā personāla darba un kompetences uzraudzībai;
- 10) tā pārbauda, vai atbilstības novērtējumus veic atbilstīgā veidā, proti, neuzliekot uzņēmumiem nevajadzīgu slogu un pienācīgi ņemot vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, tā struktūru, attiecīgā produkta tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un ražošanas procesa masveidību vai sērijuveida būtību;
- 11) tā katru gadu publicē pārbaudītus pārskatus, kas sagatavoti saskaņā ar vispārpieņemtiem grāmatvedības principiem.

9. pants

Atbilstība prasībām

1. Ja valsts akreditācijas struktūra neizpilda šīs regulas prasības vai neizpilda savus pienākumus atbilstīgi tai, attiecīgā dalībvalsts veic piemērotu korekcijas darbību vai nodrošina, ka šāda korekcijas darbība tiek veikta, un par to informē Komisiju.

2. Dalībvalsts regulāri uzrauga savas valsts akreditācijas struktūras, lai nodrošinātu, ka tās nepārtraukti izpilda 8. pantā noteiktās prasības.

3. Dalībvalstis, cik vien iespējams, ņem vērā saskaņā ar 10. pantu veiktās salīdzinošās pārskatīšanas rezultātus, veicot 2. punktā minēto uzraudzību.

4. Valsts akreditācijas struktūrām ir izstrādātas procedūras, kas vajadzīgas, lai izskatītu sūdzības par atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras tās ir akreditējušas.

10. pants

Salīdzinošā pārskatīšana

1. Valsts akreditācijas struktūras pakļauj sevi salīdzinošajai pārskatīšanai, ko rīko 14. pantā atzītā struktūra.

2. Ieinteresētajām personām ir tiesības piedalīties sistēmā, kuru izveidoja salīdzinošās pārskatīšanas darbību uzraudzībai, nevis atsevišķās salīdzinošās pārskatīšanas procedūrās.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tās valsts akreditācijas struktūras regulāri tiek pakļautas salīdzinošajai pārskatīšanai saskaņā ar 1. punkta prasībām.

4. Salīdzinošo pārskatīšanu vada, pamatojoties uz saprātīgiem un pārredzamiem vērtēšanas kritērijiem un procedūrām, jo īpaši saistībā ar strukturālām, cilvēkresursu un procesa prasībām, konfidencialitāti un sūdzībām. Nodrošina atbilstīgas pārsūdzēšanas procedūras šādā salīdzinošajā pārskatīšanā pieņemtajiem lēmumiem.

5. Salīdzinošā pārskatīšana nodrošina, ka valsts akreditācijas struktūras atbilst 8. pantā noteiktajām prasībām, ņemot vērā 11. pantā minētos attiecīgos piemērojamos standartus.

6. Struktūra, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, publicē salīdzinošās pārskatīšanas rezultātus un paziņo par tiem visām dalībvalstīm un Komisijai.

7. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm uzrauga salīdzinošās pārskatīšanas sistēmas noteikumus un atbilstīgu darbību.

11. pants

Valstu akreditācijas struktūru atbilstības prezumpcija

1. Valsts akreditācijas struktūras, kas pierāda atbilstību attiecīgajā piemērojamajā standartā minētajiem kritērijiem, uz kuriem atsauce publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, pēc veiksmīgas salīdzinošās pārskatīšanas saskaņā ar 10. pantu uzskatāmas par izpildījušām prasības, kas noteiktas 8. pantā.

2. Valsts iestādes atzīst to akreditācijas struktūru pakalpojumu vienlīdzību, kuras ir veiksmīgi īstenojušas salīdzinošo pārskatīšanu saskaņā ar 10. pantu, un, pamatojoties uz iepriekš minēto prezumpciju, ņemot vērā 1. punktu, pieņem šo struktūru akreditācijas sertifikātus un to atbilstības novērtējuma struktūru izdotos apliecinājumus, kuras ir akreditējušas šīs akreditācijas struktūras.

12. pants

Pienākums informēt

1. Katra valsts akreditācijas struktūra informē citas valsts akreditācijas struktūras par atbilstības novērtēšanas darbībām, attiecībā uz kurām tā veic akreditāciju, un par izmaiņām.

2. Katra valsts akreditācijas struktūra informē Komisiju un struktūru, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, par tās valsts akreditācijas struktūras identitāti un visām atbilstības novērtēšanas darbībām, attiecībā uz kurām šī struktūra veic akreditāciju, atbalstot Kopienas saskaņošanas tiesību aktus, un par jebkurām izmaiņām.

3. Katra valsts akreditācijas struktūra regulāri publicē informāciju par savas salīdzinošās pārskatīšanas rezultātiem, atbilstības

novērtēšanas darbībām, attiecībā uz kurām tā veic akreditāciju atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem, un par jebkurām izmaiņām.

13. pants

Pieprasījumi struktūrai, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu

1. Komisija pēc apspriešanās ar komiteju, kas izveidota atbilstīgi Direktīvas 98/34/EK 5. pantam, var lūgt struktūru, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, piedalīties akreditācijas izstrādāšanā, uzturēšanā un īstenošanā Kopienā.

2. Komisija var arī atbilstīgi procedūrai, kas minēta 1. punktā:

a) lūgt, lai struktūra, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, nosaka novērtēšanas kritērijus un procedūru salīdzinošajai pārskatīšanai, kā arī izstrādā nozaru akreditācijas sistēmas;

b) apstiprināt kādu no šādām sistēmām, kurā jau ir izklāstīti novērtēšanas kritēriji un procedūra salīdzinošajai pārskatīšanai.

3. Komisija nodrošina, ka šādas nozaru sistēmas palīdz identificēt tehniskās specifikācijas, kas vajadzīgas Kopienas saskaņošanas tiesību aktos pieprasītā kompetences līmeņa sasniegšanai nozarēs ar īpašām prasībām tehnoloģijai, veselībai un drošībai vai ar prasībām attiecībā uz vidi vai uz jebkuru citu sabiedrības interešu aizsardzības aspektu.

14. pants

Eiropas akreditācijas infrastruktūra

1. Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm atzīst struktūru, kura atbilst šīs regulas I pielikuma prasībām.

2. Struktūra, kurai jāsaņem atzīšana saskaņā ar 1. punktu, noslēdz ar Komisiju nolīgumu. Tajā *inter alia* sīki noteikti struktūras uzdevumi, finansēšanas noteikumi un tās uzraudzības noteikumi. Gan Komisijai, gan struktūrai ir tiesības lauzt nolīgumu bez iemesla, beidzoties saprātīgam paziņošanas termiņam, kas jānosaka nolīgumā.

3. Komisija un attiecīgā struktūra publisko šo nolīgumu.

4. Komisija paziņo par struktūras atzīšanu saskaņā ar 1. punktu dalībvalstīm un valstu akreditācijas struktūrām.

5. Komisija nevar vienlaikus atzīt vairāk kā vienu šādu struktūru.

6. Par pirmo struktūru, kas atzīta saskaņā ar šo regulu, kļūst Eiropas sadarbība akreditācijai ar noteikumu, ka tā ir noslēgusi nolīgumu, kā noteikts 2. punktā.

III NODAĻA

**KOPIENAS TIRGUS UZRAUDZĪBAS REGULĒJUMS UN
KOPIENAS TIRGŪ IENĀKOŠO PRODUKTU PĀRBAUDE**

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

15. pants

Darbības joma

1. Šīs regulas 16. līdz 26. pantu piemēro produktiem, uz kuriem attiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti.
2. Visus 16. līdz 26. panta noteikumus piemēro, ciktāl Kopienas saskaņošanas tiesību aktos nav īpašu noteikumu ar tādu pašu mērķi.
3. Šīs regulas piemērošana neierobežo tirgus uzraudzības iestāžu tiesības veikt specifiskākus pasākumus saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK.
4. Šīs regulas 16. līdz 26. pantā "produkti" nozīmē jebkuru ražošanas procesā radītu vielu, preparātu vai precī, izņemot pārtiku, dzīvus augus un dzīvniekus, cilvēku izcelsmes produktus un augu un dzīvnieku produktus, kuri ir tieši saistīti ar to turpmāku pavairošanu.
5. Regulas 27., 28. un 29. pants piemērojams visiem produktiem, uz kuriem attiecas Kopienas tiesību akti, ja citos Kopienas tiesību aktos nav īpašu noteikumu par robežkontroles organizēšanu.

16. pants

Vispārīgās prasības

1. Dalībvalstis organizē un īsteno tirgus uzraudzību, kā paredzēts šajā nodaļā.
2. Tirgus uzraudzība nodrošina, ka produktus, uz kuriem attiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti un kuri, ja tos lieto saskaņā ar to paredzēto mērķi vai saskaņā ar apstākļiem, ko iespējams saprātīgi paredzēt, un ja tie ir pareizi uzstādīti un apkopti, var kaitēt lietotāju veselībai vai drošībai vai citā veidā neatbilst Kopienas saskaņošanas tiesību aktos izklāstītajām piemērojamām prasībām, izņem no tirgus, ierobežo to pieejamību tirgū vai aizliedz un ka par to attiecīgi informē sabiedrību, Komisiju un citas dalībvalstis.
3. Valsts tirgus uzraudzības infrastruktūras un programmas nodrošina, ka var veikt efektīvus pasākumus saistībā ar visām produktu kategorijām, uz kurām attiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti.

4. Tirgus uzraudzība aptver produktus, kuri komplektēti vai ražoti ražotāja personiskai lietošanai, ja Kopienas saskaņošanas tiesību aktos ir paredzēts, ka to noteikumi attiecas uz šādiem produktiem.

2. IEDAĻA

Kopienas tirgus uzraudzības regulējums

17. pants

Informēšanas pienākumi

1. Dalībvalstis Komisijai dara zināmas to tirgus uzraudzības iestādes un to kompetences jomas. Komisija attiecīgo informāciju nodod pārējām dalībvalstīm.
2. Dalībvalstis nodrošina sabiedrības izpratni par valsts tirgus uzraudzības iestāžu esamību, pienākumiem un identitāti, kā arī par veidiem, kā ar tām sazināties.

18. pants

Dalībvalstu organizatoriskie pienākumi

1. Dalībvalstis izveido piemērotus savu tirgus uzraudzības iestāžu saziņas un koordinācijas mehānismus.
2. Dalībvalstis ievieš piemērotas procedūras:
 - a) reaģēšanai uz sūdzībām vai ziņojumiem par jautājumiem, kas saistīti ar riskiem, kuri rodas saistībā ar produktiem, uz ko attiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti,
 - b) novēro negadījumus un kaitējumu veselībai, par kuriem ir aizdomas, ka tos izraisījuši šie produkti,
 - c) pārbauda, vai ir veiktas koriģējošas darbības, un
 - d) pārbauda zinātniskās un tehniskās zināšanas par drošības jautājumiem.
3. Dalībvalstis piešķir tirgus uzraudzības iestādēm nepieciešamās pilnvaras, resursus un zināšanas uzdevumu pienācīgai izpildei.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka tirgus uzraudzības iestādes īsteno savas pilnvaras saskaņā ar proporcionalitātes principu.
5. Dalībvalstis ievieš, īsteno un regulāri atjaunina savas tirgus uzraudzības programmas. Dalībvalstis sastāda visaptverošu tirgus uzraudzības programmu vai īpašas programmas nozarēm, aptverot tās nozares, kurās tās veic tirgus uzraudzību, informē par šīm programmām citas dalībvalstis un Komisiju un padara tās

pieejamas sabiedrībai, izmantojot elektroniskās saziņas līdzekļus un attiecīgā gadījumā – citus līdzekļus. Pirmo paziņojumu veic līdz 2010. gada 1. janvārim. Tādā pašā veidā padara pieejamas turpmākās izmaiņas programmās. Šim nolūkam dalībvalstis var sadarboties ar visām ieinteresētajām personām.

6. Dalībvalstis regulāri pārskata un novērtē savu uzraudzības pasākumu funkcionēšanu. Šāda pārskatīšana un novērtēšana notiek ne retāk kā katru ceturto gadu, un par to rezultātiem paziņo citām dalībvalstīm un Komisijai, kā arī dara tos pieejamus sabiedrībai, izmantojot elektroniskās saziņas līdzekļus un attiecīgā gadījumā – citus līdzekļus.

19. pants

Tirgus uzraudzības pasākumi

1. Tirgus uzraudzības iestādes pietiekami plašā mērogā izdara pienācīgas produktu īpašību dokumentāras pārbaudes, attiecīgos gadījumos – fiziskas un laboratoriskas pārbaudes, un pamatojoties uz piemērotiem paraugiem. Veicot minēto, tās ņem vērā noteiktos riska novērtēšanas principus, sūdzības un citu informāciju.

Tirgus uzraudzības iestādes var pieprasīt no uzņēmējiem dokumentāciju un ziņas, ko tās uzskata par nepieciešamām, lai veiktu savas darbības, un, ja tas ir vajadzīgs un attaisnojams, iekļūst uzņēmēju telpās un paņem vajadzīgos produktu paraugus. Tās drīkst iznīcināt vai citādi padarīt neizmantojamus tos produktus, kuri rada nopietnu risku, ja uzskata tādu pasākumu par nepieciešamu.

Ja uzņēmējiem ir pārbaūžu protokoli vai atbilstību apliecinājoši sertifikāti, kurus izsniegusi akreditēta atbilstības novērtēšanas struktūra, tirgus uzraudzības iestādes pienācīgi ņem vērā šādus protokolus vai sertifikātus.

2. Tirgus uzraudzības iestādes veic piemērotus pasākumus, lai savā teritorijā atbilstīgā laikposmā brīdinātu lietotājus par konstatēto bīstamību saistībā ar jebkuru produktu, lai mazinātu traumas vai cita kaitējuma risku.

Tās sadarbojas ar uzņēmējiem saistībā ar darbībām, kas novērs vai mazina risku, kuru rada šo uzņēmēju produkti, kas ir padarīti pieejami.

3. Ja vienas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādes nolēmj izņemt no tirgus citā dalībvalstī ražotu produktu, tās to paziņo attiecīgajam uzņēmējam pēc tās adreses, kas norādīta uz attiecīgā produkta vai minētā produkta pavaddokumentos.

4. Tirgus uzraudzības iestādes pilda pienākumus neatkarīgi, neitrāli un objektīvi.

5. Vajadzības gadījumā tirgus uzraudzības iestādes ievēro konfidencialitāti, lai aizsargātu komercnoslēpumu vai lai saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem saglabātu personas datus, ievērojot prasību, ka saskaņā ar šo regulu informācija jāpublisko visā vajadzīgajā apjomā, lai aizsargātu lietotāju intereses Kopienā.

20. pants

Produkti, kas rada nopietnu risku

1. Dalībvalstis gādā par to, lai produkti, kas rada nopietnu risku, kurš prasa steidzamu iejaukšanos, tostarp risku, kura sekas nav tūlītējas, tiek atsaukti vai izņemti no tirgus vai tiek aizliegts tos darīt pieejamus šo dalībvalstu tirgū, un Komisiju nekavējoties informē saskaņā ar 22. pantu.

2. Lēmumu, vai produkts rada nopietnu risku, pamato ar atbilstīgu riska novērtējumu, kurā ņem vērā apdraudējuma būtību un tā rašanās varbūtību. Augstākas drošības pakāpes iegūšanas lietderība vai tādu citu produktu pieejamība, kuru radītā riska pakāpe ir mazāka, nav pamats, lai uzskatītu, ka produkts rada nopietnu risku.

21. pants

Ierobežojoši pasākumi

1. Dalībvalstis gādā, lai katrs pasākums, kas veikts, lai atbilstīgi attiecīgajiem Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem aizliegtu vai ierobežotu to, ka produktu dara pieejamu tirgū, izņemtu to no tirgus vai atsauktu, būtu samērīgs un tiktu paziņoti precīzi iemesli, kas ir tā pamatā.

2. Par tādiem pasākumiem nekavējoties informē attiecīgo uzņēmēju, kuru vienlaikus informē arī par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas tam pieejami saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, un par termiņiem, kādos šie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir spēkā.

3. Pirms 1. punktā minētā pasākuma pieņemšanas attiecīgajam uzņēmējam dod iespēju atbilstīgā laikposmā, kas nav mazāks par desmit dienām, paust savu viedokli, ja vien tāda apspriešanās nav neiespējama pasākuma neatliekamības dēļ, ko attaisno veselības vai drošības prasības vai citi iemesli, kas saistīti ar sabiedrības interesēm, uz kurām attiecas atbilstīgi Kopienas saskaņošanas tiesību akti. Ja pasākumi ir veikti, neuzklausot uzņēmēju, viņam dod iespēju paust savu viedokli, tiklīdz tas ir praktiski iespējams, un pēc tam nekavējoties šos pasākumus pārskata.

4. Tiklīdz uzņēmējs pierāda, ka viņš ir veicis efektīvus pasākumus, nekavējoties atceļ vai groza ikvienu 1. punktā minēto pasākumu.

22. pants

Informācijas apmaiņa – Kopienas ātrās ziņošanas sistēma

1. Ja kāda no dalībvalstīm veic pasākumu saskaņā ar 20. pantu vai ir paredzējusi to veikt un uzskata, ka iemesli, kas izraisīja pasākumu, vai pasākuma sekas iziet ārpus tās teritorijas, tā saskaņā ar šā panta 4. punktu nekavējoties ziņo Komisijai par šo pasākumu. Tā arī tūlīt informē Komisiju par katra tāda pasākuma izmaiņām vai atsaukšanu.

2. Ja uzņēmējs ir laidis tirgū produktu, kas rada nopietnu risku, dalībvalstis Komisijai dara zināmus uzņēmēja veiktos brīvprātīgos pasākumus, par kuriem viņš ir informējis.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu sniegtajā informācijā iekļauj visus zināmos faktus, jo īpaši datus, kas nepieciešami produkta, tā izcelsmes un piegādes ķēdes identifikācijai, ar to saistīto risku, valsts noteiktā pasākuma veidu un ilgumu un uzņēmēja veiktajiem brīvprātīgajiem pasākumiem.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkta vajadzībām izmanto Direktīvas 2001/95/EK 12. pantā paredzēto tirgus uzraudzības un informācijas apmaiņas sistēmu. Pēc analogijas piemēro minētās direktīvas 12. panta 2., 3. un 4. punktu.

23. pants

Vispārējā informatīvā atbalsta sistēma

1. Izmantojot elektroniskus līdzekļus, Komisija izstrādā un uztur vispārēju arhivēšanas un informācijas apmaiņas sistēmu par jautājumiem, kas attiecas uz tirgus uzraudzības darbībām, programmām un saistītu informāciju par neatbilstību Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem. Sistēmā ir attiecīgi atspoguļoti ziņojumi un informācija, kas iesniegti saskaņā ar 22. pantu.

2. Piemērojot 1. punktu, dalībvalstis sniedz Komisijai to rīcībā esošās ziņas, kuras nav paredzētas 22. pantā, par produktiem, kas rada risku, konkrēti, attiecībā uz riska aprakstu, veikto pārbaužu rezultātiem, veiktajiem provizoriskajiem ierobežojošajiem pasākumiem, kontaktiem ar attiecīgajiem uzņēmējiem un darbības vai bezdarbības attaisnojumu.

3. Neskarot 19. panta 5. punktu vai valstu tiesību aktus konfidencialitātes jomā, nodrošina informācijas satura konfidencialitātes ievērošanu. Konfidencialitātes ievērošana neliedz piegādāt tirgus uzraudzības iestādēm informāciju, kas nodrošina tirgus uzraudzības darbību efektivitāti.

24. pants

Dalībvalstu un Komisijas sadarbības principi

1. Dalībvalstis gādā par efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu par tirgus uzraudzības programmām un visos

jautājumos, kas attiecas uz produktiem, kuri rada risku, savu un pārējo dalībvalstu tirgus uzraudzības iestāžu starpā un savu iestāžu un Komisijas un tās attiecīgo aģentūru starpā.

2. Piemērojot 1. punktu, vienas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādes sniedz citu dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādēm pietiekamu palīdzību, piegādājot informāciju vai dokumentāciju, veicot attiecīgas izmeklēšanas vai citus attiecīgus pasākumus un piedaloties citās dalībvalstīs sāktā izmeklēšanā.

3. Komisija apkopo un kārtro šādus datus par valsts tirgus uzraudzības pasākumiem, kas ļauj tai pildīt savus pienākumus.

4. Informāciju, ko uzņēmējs sniedza saskaņā ar 21. panta 3. punktu vai kā citādi, iekļauj paziņojumā, ar kuru ziņotāja dalībvalsts informē citas dalībvalstis un Komisiju par tās iegūtajiem datiem un darbībām. Jebkuru turpmāku informāciju skaidri identificē kā saistītu ar jau sniegto informāciju.

25. pants

Kopīga resursu izmantošana

1. Komisija vai iesaistītās dalībvalstis var izstrādāt tirgus uzraudzības iniciatīvas, kuras ir paredzētas dalībvalstu kompetento iestāžu kopīgai resursu un speciālo zināšanu izmantošanai. Šādas iniciatīvas saskaņo Komisija.

2. Piemērojot 1. punktu, Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm:

a) attīsta un organizē apmācības programmas un valstu ierēdņu apmaiņu,

b) attīsta, organizē un izveido programmas pieredzes, informācijas un paraugprakses apmaiņai, programmas un pasākumus kopīgiem projektiem, informācijas kampaņas, kopīgas apmeklējumu programmas un kopīgu resursu izmantošanu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes attiecīgos gadījumos piedalās 2. punktā norādītajos pasākumos.

26. pants

Sadarbība ar trešo valstu kompetentajām iestādēm

1. Tirgus uzraudzības iestādes var sadarboties ar trešām valstīm saistībā ar informācijas apmaiņu un tehnisko atbalstu, lai veicinātu un atvieglotu piekļuvi Eiropas sistēmām, sekmētu darbības attiecībā uz atbilstības novērtēšanu, tirgus uzraudzību un akreditāciju.

Sadarbībā ar dalībvalstīm Komisija izstrādā šim mērķim atbilstīgas programmas.

2. Sadarbību ar trešo valstu kompetentajām iestādēm *inter alia* īsteno kā darbības, kuras minētas 25. panta 2. punktā. Dalībvalstis nodrošina savu kompetento iestāžu pilnīgu dalību šajās darbībās.

3. IEDAĻA

Kopienas tirgū ienākošo produktu pārbaudes

27. pants

Kopienas tirgū ienākošo produktu pārbaudes

1. Dalībvalstu iestādēm, kuras atbild par Kopienas tirgū ienākošo produktu pārbaudi, ir pilnvaras un resursi, kas nepieciešami, lai atbilstīgi veiktu savus uzdevumus. Tās veic produkta īpašību pārbaudes pienācīgā apmērā saskaņā ar principiem, kas izklāstīti 19. panta 1. punktā, pirms šo produktu laišanas brīvā apgrozībā.

2. Ja dalībvalstī vairāk nekā viena iestāde ir atbildīga par tirgus uzraudzību vai ārējās robežas kontrolēm, šīs iestādes sadarbojas, apmainoties ar informāciju, kas ir būtiska to funkcijām, un vajadzības gadījumā – citā veidā.

3. Par ārējās robežas kontroli atbildīgās iestādes atliek produkta izlaišanu brīvā apgrozībā Kopienas tirgū, ja 1. punktā minēto pārbaudi veikšanā ir izdarīts jebkurš no šiem secinājumiem:

- a) produkts uzrāda īpašības, kuru dēļ ir pamats uzskatīt, ka tas, kad to pareizi uzstāda, apkopj un izmanto, rada nopietnu risku veselībai, drošībai, videi vai citiem sabiedrības interešu aspektiem, kā minēts 1. pantā;
- b) produktam nav pievienota dokumentācija rakstiskā vai elektroniskā formātā, ko prasa attiecīgie Kopienas saskaņošanas tiesību akti, vai tas nav marķēts saskaņā ar tādiem tiesību aktiem;
- c) CE zīme ir uzlikta produktam viltotā vai maldinošā veidā.

Par ārējās robežas kontroli atbildīgās iestādes nekavējoties par katru tādu atlikšanu paziņo tirgus uzraudzības iestādēm.

4. Ja produkti ir ātrbojīgi, tad par ārējās robežas kontroli atbildīgās iestādes cik iespējams cenšas nodrošināt, lai jebkuras prasības, ko tās var izvirzīt attiecībā uz produktu uzglabāšanu vai pārvadāšanai izmantoto transportlīdzekļu novietošanu, nebūtu nesaderīgas ar šo produktu saglabāšanu.

5. Piemērojot šo iedaļu, iestādēm, kas atbildīgas par ārējās robežas kontroli, piemēro 24. pantu, neskarot tādu Kopienas tiesību aktu piemērošanu, kuros paredzētas konkrētākas sistēmas šo iestāžu sadarbībai.

28. pants

Produktu izlaišana

1. Produkts, kā izlaišanu iestādes, kuras atbild par ārējās robežas kontroli, atlikušas atbilstīgi 27. pantam, izlaižams, ja trīs darbdienu laikā pēc izlaišanas atlikšanas šīm iestādēm nav paziņots par tirgus uzraudzības iestāžu veiktām darbībām un ar noteikumu, ka ir izpildītas visas pārējās prasības un formalitātes, kas attiecas uz tādu izlaišanu.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka konkrētais produkts nerada nopietnu risku veselībai un drošībai un nav uzskatāms par neatbilstīgu Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem, minēto produktu izlaiž ar noteikumu, ka ir izpildītas visas pārējās prasības un formalitātes, kas attiecas uz tādu izlaišanu.

29. pants

Valsts pasākumi

1. Ja tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka produkts rada nopietnu risku, tās veic pasākumus, ar kuriem aizliedz produktu laist tirgū, un lūdz par ārējās robežas kontroli atbildīgās iestādes produktam pievienotajā faktūrā un citos attiecīgos pavaddokumentos vai, ja datu apstrādi veic elektroniski, datu apstrādes sistēmā iekļaut šādu atzīmi:

“Bīstams produkts – Nav atļauts laist brīvā apgrozībā – Regula (EK) Nr. 765/2008”.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka produkts neatbilst Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem, tās veic attiecīgas darbības un nepieciešamības gadījumā aizliedz produktu laist tirgū.

Ja saskaņā ar pirmo daļu produkta laišana tirgū ir aizliegta, tirgus uzraudzības iestādes pieprasa, lai iestādes, kas atbild par ārējās robežas kontroli, nelaiž produktu brīvā apgrozībā un produktam pievienotajā faktūrā un citos attiecīgos pavaddokumentos vai, ja datu apstrādi veic elektroniski, datu apstrādes sistēmā iekļauj šādu atzīmi:

“Neatbilstīgs produkts – Nav atļauts laist brīvā apgrozībā – Regula (EK) Nr. 765/2008”.

3. Ja attiecīgo produktu pēc tam deklarē muitas procedūrā, kas nav laišana brīvā apgrozībā, un ar noteikumu, ka tirgus uzraudzības iestādes pret to neiebilst, tad saistībā ar šo procedūru izmantojamajos dokumentos ar tādiem pašiem nosacījumiem ietver arī 1. un 2. punktā norādītās atzīmes.

4. Dalībvalstu iestādes var iznīcināt vai citādi padarīt neizmantojamus tos produktus, kuri rada nopietnu risku, ja uzskata tādu pasākumu par nepieciešamu un samērīgu.

5. Tirgus uzraudzības iestādes sniedz iestādēm, kas atbild par ārējās robežas kontroli, informāciju par to produktu kategorijām, attiecībā uz kurām ir atklāts nopietns risks vai neatbilstība 1. un 2. punkta nozīmē.

IV NODAĻA

CE ZĪME

30. pants

CE zīmes vispārējie principi

1. CE zīmi var uzlikt tikai ražotājs vai tā pilnvarots pārstāvis.
2. CE zīmi, kas ir attēlota II pielikumā, uzliek tikai tiem produktiem, par kuriem konkrētajos Kopienas saskaņošanas tiesību aktos ir paredzēti noteikumi tās uzlikšanai, un to neuzliek nevienam citam produktam.
3. Uzliekot CE zīmi vai liekot to uzlikt, ražotājs norāda, ka viņš uzņemas atbildību par produkta atbilstību visām prasībām, kas noteiktas attiecīgajos Kopienas saskaņošanas tiesību aktos par tās uzlikšanu.
4. CE zīme ir vienīgā zīme, kas norāda uz produkta atbilstību piemērojamajām prasībām, kas noteiktas attiecīgajos Kopienas saskaņošanas tiesību aktos, kuros paredzēta tās uzlikšana.
5. Aizliegts uzlikt marķējumu, zīmes un uzrakstus, ko trešās personas var sajaukt ar CE zīmi pēc nozīmes vai formas. Ir atļauts produktam uzlikt jebkādu citādu marķējumu ar noteikumu, ka tas nemazina CE zīmes redzamību, salasāmību un saprotamību.
6. Neskarot 41. pantu, dalībvalstis nodrošina pareizu tāda režīma ieviešanu, kas reglamentē CE zīmes izmantošanu un veic atbilstīgus pasākumus neatbilstīgas lietošanas gadījumos. Dalībvalstis arī paredz sodus, kas var ietvert kriminālsodus par nopietniem pārkāpumiem. Šie sodi ir samērīgi pārkāpuma smagumam un ir efektīvs līdzeklis, lai atturētu no zīmes neatbilstīgas izmantošanas.

V NODAĻA

KOPIENAS FINANSĒJUMS

31. pants

Struktūra, kas īsteno Eiropas nozīmes mērķi

Struktūru, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, uzskata par struktūru, kas darbojas Eiropas vispārējās interesēs 162. panta nozīmē Komisijas Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 (2002. gada 23. decembris), ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾.

32. pants

Darbības, kas ir tiesīgas saņemt Kopienas finansējumu

1. Saistībā ar šīs regulas piemērošanu Kopiena var finansēt šādas darbības:
 - a) 13. panta 3. punktā minēto nozaru akreditācijas shēmu izveide un pārskatīšana;
 - b) saskaņā ar 14. pantu atzītās struktūras sekretariāta darbības, piemēram, akreditācijas darbību koordinēšana, tehniskā darba veikšana saistībā ar salīdzinošo novērtēšanu, informācijas sniegšana ieinteresētajām personām un struktūras dalība starptautisko organizāciju darbībās akreditācijas jomā,
 - c) pamatnostādņu materiāla sastādīšana un atjaunināšana akreditācijas jomās, paziņošana Komisijai par atbilstības novērtēšanas struktūrām, atbilstības novērtēšana un tirgus uzraudzība;
 - d) savstarpējas salīdzināšanas darbības, kas saistītas ar drošības klauzulu darbību;
 - e) tehnisko zināšanu darīšana pieejama Komisijai, lai palīdzētu tai īstenot tirgus uzraudzības administratīvo sadarbību, tostarp administratīvās sadarbības grupu finansēšanu, lēmumus par tirgus uzraudzību un drošības klauzulu gadījumus;
 - f) priekšdarbu un palīgdarbu izpilde saistībā ar atbilstības novērtēšanas īstenošanu, metroloģija, akreditācijas un tirgus uzraudzības darbības, kas saistītas ar Kopienas tiesību aktu īstenošanu, piemēram, pētījumi, programmas, izvērtējumi, pamatnostādnes, salīdzinošās analīzes, abpusēji kopīgi apmeklējumi, pētniecības darbs, datu bāzes izstrāde un uzturēšana, apmācība, laboratorijas darbs, kvalifikācijas pārbaude, starplaboratoriju pārbaudes un atbilstības novērtēšanas darbs, kā arī Eiropas tirgus uzraudzības kampaņas un līdzīgas darbības;

⁽¹⁾ OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 478/2007 (OV L 111, 28.4.2007., 13. lpp.).

g) darbības, kuras veic saskaņā ar tehniskās palīdzības programmām, sadarbību ar trešām valstīm un Eiropas atbilstības novērtēšanas veicināšanu un pilnveidi, tirgus uzraudzības un akreditācijas politiku un sistēmas ieinteresēto personu vidū Kopienā un starptautiskā mērogā.

2. Panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības ir tiesīgas saņemt Kopienas finansējumu vienīgi tad, ja par pieprasījumiem, kas jānosūta struktūrai, kas atzīta saskaņā ar šīs regulas 14. pantu, ir notikusi apspriešanās ar komiteju, kas izveidota ar Direktīvas 98/34/EK 5. pantu.

33. pants

Struktūras, kas ir tiesīgas saņemt Kopienas finansējumu

Kopienas finansējumu var piešķirt struktūrai, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, 32. pantā norādīto darbību īstenošanai.

Kopienas finansējumu var piešķirt arī citām struktūrām 32. pantā uzskaitīto darbību īstenošanai, izņemot šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētās.

34. pants

Finansēšana

Gada apropriācijas šajā regulā minētajām darbībām piešķir budžeta lēmēj institūcija atbilstīgi spēkā esošai finanšu shēmai.

35. pants

Finanšu pasākumi

1. Kopienas finansējumu nodrošina:

a) bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus struktūrai, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, 32. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minēto darbību veikšanai, kurām dotācijas var piešķirt saskaņā ar Finanšu regulu;

b) dotāciju formā pēc uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus vai valsts iepirkuma procedūras – citām struktūrām 32. panta 1. punkta c) līdz g) apakšpunktā minēto darbību veikšanai.

2. Struktūras, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, centrālā sekretariāta darbības, kas minētās 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā, var finansēt uz ekspluatācijas izdevumu dotāciju pamata. Atjaunošanas gadījumā darbības dotācijas automātiski nesamazina.

3. Ar dotāciju nolīgumiem var atļaut saņēmēju pieskaitāmo izmaksu segšanu pēc vienotas likmes, nepārsniedzot 10 % no darbību kopējām atbilstīgajām tiešajām izmaksām, izņemot gadījumus, kad saņēmēja netiešās izmaksas sedz ar darbības dotācijām, kuras finansē no Kopienas budžeta.

4. Sadarbības kopīgos mērķus un administratīvos un finansiālos nosacījumus attiecībā uz dotācijām, kuras piešķir struktūrai, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu, var noteikt partnerības pamatnolīgumos, ko paraksta Komisija un minētā struktūra saskaņā ar Finanšu regulu un Regulu (EK, Euratom) Nr. 2342/2002. Eiropas Parlamentu un Padomi informē par jebkura šāda nolīguma noslēgšanu.

36. pants

Pārvaldība un uzraudzība

1. Apropriācijas, ko budžeta lēmēj institūcija nosaka atbilstības novērtēšanas, akreditācijas un tirgus uzraudzības darbību finansēšanai, var segt arī administratīvos izdevumus saistībā ar priekšdarbiem, uzraudzību, kontroli, revīziju un izvērtēšanu, kas tieši nepieciešami šīs regulas mērķu sasniegšanai, jo īpaši pētījumus, sanāksmes, informācijas un publicēšanas darbības, izdevumus, kas saistīti ar informātikas tīkliem informācijas apmaiņai, un citus administratīvās vai tehniskās palīdzības izdevumus, ko Komisija var izmantot atbilstības novērtēšanas un akreditācijas darbībām.

2. Komisija izvērtē atbilstības novērtēšanas, akreditācijas un tirgus uzraudzības darbību, uz kurām attiecas Kopienas finansējums, atbilstību Kopienas politikas un tiesību aktu prasībām un līdz 2013. gada 1. janvārim un pēc tam reizi piecos gados informē Eiropas Parlamentu un Padomi par šāda izvērtējuma rezultātiem.

37. pants

Kopienas finansiālo interešu aizsardzība

1. Komisija gādā, lai saskaņā ar šo regulu finansējamo darbību īstenošanā tiktu aizsargātas Kopienas finansiālās intereses, piemērojot profilaktiskus pasākumus pret krāpšanu, korupciju un citām prettiesiskām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un atgūstot nelikumīgi izmaksātās summas, kā arī, ja atklāti pārkāpumi, piemērojot iedarbīgas un preventīvas sankcijas saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību ⁽¹⁾, Padomes Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām ⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽³⁾.

2. Attiecībā uz Kopienas darbībām, kuras finansē saskaņā ar šo regulu, Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā

⁽¹⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

⁽³⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

minētais pārkāpuma jēdziens nozīmē Kopienas tiesību akta pārkāpumu vai līgumsaistību pārkāpumu uzņēmēja darbības vai bezdarbības dēļ, kura sekas ir vai būtu bijis kaitējums nepamatota izdevumu posteņa veidā Eiropas Savienības vispārējam budžetam vai tās pārzinātajiem budžetiem.

3. Nolīgumos un līgumos, kas izriet no šīs regulas, nosaka uzraudzību un finanšu kontroli, kas jāveic Komisijai vai tās pilnvarotai personai, kā arī revīziju, kas jāveic Revīzijas palātai, kuru vajadzības gadījumā izdara uz vietas.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

38. pants

Tehniskās pamatnostādnes

Lai atvieglotu regulas īstenošanu, Komisija, apspriežoties ar ieinteresētajām personām, izstrādā nesaistošas pamatnostādnes.

39. pants

Pārejas noteikums

Akreditācijas apliecības, kas izdotas pirms 2010. gada 1. janvāra, var būt derīgas līdz to termiņa beigām, bet ne vēlāk kā 2014. gada 31. decembrī. Tomēr šo regulu piemēro to pagarināšanas vai atjaunošanas gadījumā.

40. pants

Pārskatīšana un ziņošana

Līdz 2013. gada 2. septembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, kā īsteno šo regulu un Direktīvu 2001/95/EK, kā arī citus attiecīgus Kopienas instrumentus par tirgus uzraudzību. Ziņojumā īpaši analizē Kopienas noteikumu konsekvenci tirgus uzraudzības jomā. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus attiecīgo instrumentu grozīšanai un/vai konsolidēšanai labāka regulējuma un vienkāršošanas interesēs. Ziņojumā iekļauj novērtējumu par šīs regulas III nodaļas darbības jomas attiecināšanu uz visiem produktiem.

Līdz 2013. gada 1. janvārim un pēc tam reizi piecos gados Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sagatavo un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu.

41. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām uzņēmējiem, kuras var ietvert kriminālsodus par smagiem nodarījumiem, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām, un tās var samērīgi pastiprināt, ja attiecīgais uzņēmējs ir iepriekš līdzīgā veidā pārkāpis šīs regulas noteikumus. Dalībvalstis līdz 2010. gada 1. janvārim par šiem noteikumiem paziņo Komisijai un nekavējoties ziņo tai par turpmākiem grozījumiem, kas tos skar.

42. pants

Direktīvas 2001/95/EK grozījumi

Direktīvas 2001/95/EK 8. panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Gadījumā, ja produkti rada nopietnu risku, kompetentās iestādes pienācīgi īsteno tādus attiecīgus pasākumus, kas minēti 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā. Nopietna riska esamību nosaka dalībvalstis, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi un ņemot vērā II pielikuma 8. punktā minētās pamatnostādnes.”

43. pants

Atcelšana

Regulu (EEK) Nr. 339/93 atceļ no 2010. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atcelto regulu uzskatāmas par atsaucēm uz šo regulu.

44. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnešī.

To piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2008. gada 9. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J.-P. JOUYET

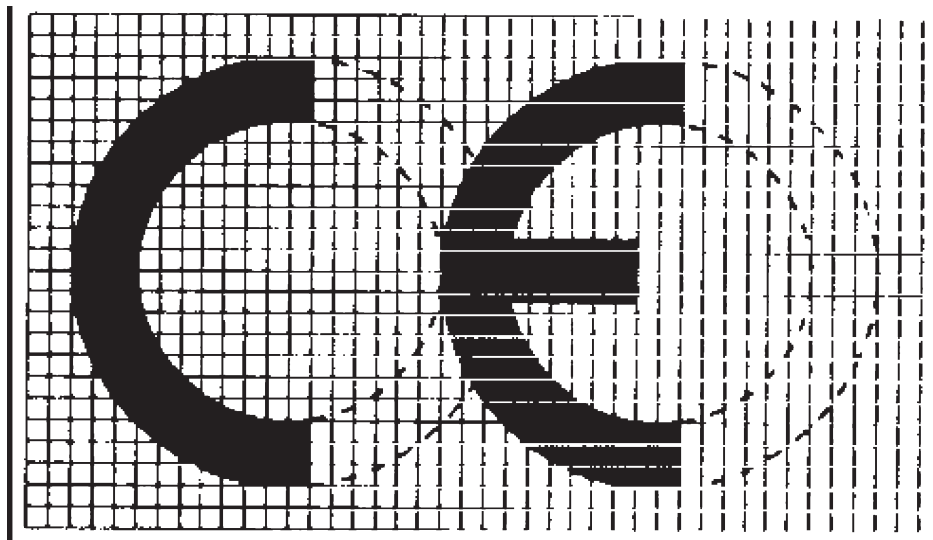
*I PIELIKUMS***Prasības, ko piemēro struktūrai, kura jāatzīst saskaņā ar 14. pantu**

1. Struktūru, kas atzīta saskaņā ar 14. pantu ("struktūra"), izveido Kopienā.
 2. Saskaņā ar šīs struktūras statūtiem Kopienas valstu akreditācijas struktūrām ir tiesības būt tās locekļiem ar noteikumu, ka tās atbilst struktūras noteikumiem un mērķiem, un citiem nosacījumiem, kuri šeit izklāstīti un par kuriem ir noslēgta vienošanās ar Komisiju pamatnolīgumā.
 3. Struktūra apspriežas ar visām ieinteresētajām personām.
 4. Struktūra sniedz tās locekļiem salīdzinošās pārskatīšanas pakalpojumus, kas atbilst 10. un 11. panta prasībām.
 5. Struktūra sadarbojas ar Komisiju saskaņā ar šo regulu.
-

II PIELIKUMS

CE zīme

1. CE zīme sastāv no sākumburtiem "CE" šādā formā:

2. Ja CE zīmi samazina vai palielina, jāievēro 1. punktā norādītā zīmējuma iedaļu proporcionalitāte.
3. Ja īpašos tiesību aktos nav noteikti speciāli izmēri, CE zīmes augstumam jābūt vismaz 5 mm.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 766/2008

(2008. gada 9. jūlijs),

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 135. un 280. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 ⁽³⁾ ir uzlabots līdzšinējais tiesiskais regulējums, jo īpaši atļaujot informācijas glabāšanu Kopienas datu bāzē "Muitas informācijas sistēma (MIS)".
- (2) Tomēr pēc Regulas (EK) Nr. 515/97 spēkā stāšanās gūtā pieredze liecina, ka MIS izmantošana tikai konstatēšanai un ziņošanai, slepenas uzraudzības vai īpašas kontroles veikšanai neļauj pilnībā sasniegt sistēmas mērķi, proti, palīdzēt novērst, izmeklēt un saukt pie atbildības par muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumiem.
- (3) Izmaiņas, kas saistītas ar Eiropas Savienības paplašināšanos līdz 27 dalībvalstīm, liek pārskatīt Kopienas sadarbību muitas jomā, aplūkojot to plašākā perspektīvā un atjauninot tiesisko regulējumu.
- (4) Komisijas Lēmums 1999/352/EK, EOTK, Euratom (1999. gada 28. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Biroju

krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽⁴⁾ un Konvencija par informācijas tehnoloģiju izmantošanu muitas vajadzībām ⁽⁵⁾, ko sagatavoja ar Padomes 1995. gada 26. jūlija aktu ⁽⁶⁾, ir mainījusi vispārējo pamatu sadarbībai starp dalībvalstīm un Komisiju saistībā ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumu novēršanu, izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem.

- (5) Stratēģiskās analīzes rezultātiem būtu jāpalīdz visaugstākā līmeņa atbildīgajām personām noteikt krāpšanas apkarošanas projektus, mērķus un politikas jomas, plānot pasākumus un iesaistīt resursus, kas vajadzīgi noteikto darbības mērķu sasniegšanai.
- (6) Operatīvi izanalizējot dažu tādu personu vai uzņēmumu darbības, līdzekļus un nodomus, kas neievēro vai šķietami neievēro muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus, rezultātam būtu jāpalīdz muitas dienestiem un Komisijai veikt konkrētajam gadījumam piemērotus pasākumus, lai sasniegtu krāpšanas apkarošanai noteiktos mērķus.
- (7) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 515/97 pašreizējiem noteikumiem dalībvalsts ievadītos personas datus no MIS drīkst kopēt uz citām datu apstrādes sistēmām vienīgi tad, ja ir saņemta iepriekšēja atļauja no tā MIS partnera, kurš ievadījis datus sistēmā, un ja ir ievēroti nosacījumi, ko viņš šajā ziņā noteicis atbilstoši 30. panta 1. punktam. Regulas grozījumu mērķis ir atteikties no šīs iepriekšējās atļaujas tikai tādā situācijā, kad dati jāapstrādā valsts iestādēm un Komisijas dienestiem, kuri ir atbildīgi par riska vadību, lai organizētu preču kustības pārbaudes.
- (8) Pašreizējie noteikumi ir jāpapildina ar tiesisko regulējumu, kas paredzētu izveidot muitas lietu identifikācijas datu bāzi par iepriekšējām un pašreizējām lietām. Šādas datu bāzes izveide ir kā turpinājums iniciatīvai, kura tika īstenota saistībā ar valdību savstarpējo sadarbību muitas jomā un kuras rezultātā tika pieņemts Padomes 2003. gada 8. maija akts, ar kuru sastāda protokolu, kas attiecībā uz muitas lietu identifikācijas datu bāzes izveidošanu groza Konvenciju par informācijas tehnoloģiju izmantošanu muitas vajadzībām ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ OV C 101, 4.5.2007., 4. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 136, 31.5.1999., 20. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 316, 27.11.1995., 34. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 316, 27.11.1995., 33. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 139, 13.6.2003., 1. lpp.

- (9) Ir jānodrošina, ka nolūkā pastiprināt dalībvalstu savstarpējo sadarbību un dalībvalstu un Komisijas sadarbību muitas jomā, kā arī neskarot Regulas (EK) Nr. 515/97 citus noteikumus, drīkst apmainīties ar atsevišķiem datiem, lai sasniegtu minētās regulas mērķus.
- (10) Turklāt jānodrošina lielāka papildināmība ar darbībām, kas tika sāktas saistībā ar valdību savstarpējo sadarbību muitas jomā un sadarbību ar citiem Eiropas Savienības dienestiem un aģentūrām un citām starptautiskām un reģionālām organizācijām. Šāda rīcība ir kā turpinājums Padomes 2003. gada 2. oktobra Rezolūcijai par stratēģiju muitas sadarbībā⁽¹⁾ un Padomes 2001. gada 6. decembra Lēmumam par Eiropola pilnvaru attiecināšanu arī uz nopietniem starptautiskās noziedzības veidiem, kas minēti Eiropola Konvencijas⁽²⁾ pielikumā.
- (11) Lai veicinātu saskaņotību starp pasākumiem, ko veic Komisija, pārējās Eiropas Savienības struktūras un aģentūras un citas starptautiskas un reģionālas organizācijas, Komisijai būtu jābūt pilnvarotai sadarbības koordinatoriem no ārpuskopienas valstīm un Eiropas un starptautiskām organizācijām un aģentūrām nodrošināt apmācību un visu veidu tehnisko palīdzību, izņemot finansiālu palīdzību, tostarp veikt labākās prakses apmaiņu ar šīm struktūrām un, piemēram, Eiropolu un Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*).
- (12) Ar Regulu (EK) Nr. 515/97 būtu jāparedz nosacījumi kopīgu muitas operāciju īstenošanai Kopienas mērogā. Regulas (EK) Nr. 515/97 43. pantā paredzētajai komitejai būtu jābūt pilnvarotai noteikt Kopienas kopīgu muitas operāciju īstenošanas apjomu.
- (13) Komisijā jāizveido pastāvīga infrastruktūra, lai varētu koordinēt kopīgas muitas operācijas visu kalendāro gadu un uz laiku, kas vajadzīgs vienas vai vairāku konkrētu operāciju īstenošanai, uzņemot dalībvalstu pārstāvjus, kā arī vajadzības gadījumā ārpuskopienas valstu, Eiropas vai starptautisko organizāciju un aģentūru, jo īpaši Eiropola, Interpola un Pasaules muitas organizācijas (PMO), sadarbības koordinatorus.
- (14) Lai risinātu ar MIS saistītus uzraudzības jautājumus, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam vismaz reizi gadā būtu jāriko sanāksme ar dalībvalstu datu aizsardzības uzraudzības iestādēm.
- (15) Dalībvalstīm jābūt iespējai atkārtoti izmantot šo infrastruktūru, veicot kopīgas muitas operācijas, kas organizētas muitas sadarbības jomā, kā to paredz Līguma par Eiropas Savienību 29. un 30. pants, neskarot Eiropola uzdevumus. Šādā gadījumā kopīgās muitas operācijas jāveic atbilstoši pilnvarām, ko noteikusi attiecīgā Padomes darba grupa, kura ir atbildīga par muitas sadarbību atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļai.
- (16) Turklāt jaunu tirgu attīstība, starptautiskā tirdzniecība, kas noris straujos tempos, kā arī ievērojams tās apjoma pieaugums, ko papildina ātrāki preču pārvadājumi, nozīmē, ka muitas pārvaldēm būtu jāreaģē uz šo tendenci, lai nekavētu Eiropas ekonomikas attīstību.
- (17) Galvenie mērķi ir panākt, lai visi uzņēmēji varētu iepriekš iesniegt vajadzīgo dokumentāciju, un izveidot pilnībā datorizētu saziņas sistēmu ar muitas dienestiem. Starplaikā joprojām pastāvēs situācija, kad valstu datorsistēmas būs dažādā attīstības līmenī, un būs jāuzlabo krāpšanas apkarošanas mehānismi, jo joprojām būs iespējamas novirzes tirdzniecības plūsmās.
- (18) Tāpēc nolūkā apkarot krāpšanu vienlaikus ar muitas sistēmu reformu un modernizāciju ir jāievāc informācija pēc iespējas agrākā posmā. Turklāt, lai palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm atklāt preču kustību, par kuru pastāv aizdomas, ka tā ir saistīta ar darbībām, kas, iespējams, ir muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumi, un šajā nolūkā izmantotos transportlīdzekļus, tostarp konteinerus, Eiropas centrālajā reģistrā būtu jāapkopo dati no pasaulē lielākajiem publiskajiem vai privātajiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri darbojas starptautiskajā piegādes ķēdē.
- (19) Fizisko personu aizsardzību, veicot personas datu apstrādi, reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)⁽⁴⁾ – tās pilnībā piemēro informācijas sabiedrības pakalpojumiem. Šīs direktīvas jau veido Kopienas tiesisko regulējumu personas datu jomā, un

⁽¹⁾ OV C 247, 15.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 362, 18.12.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/24/EK (OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp.).

tāpēc šis jautājums nav jāaplūko šajā regulā, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, un jo īpaši personas datu brīvu apriti starp dalībvalstīm. Īstenojot un piemērojot šo regulu, jāievēro noteikumi par personas datu aizsardzību, jo īpaši par informācijas apmaiņu un glabāšanu, lai atbalstītu krāpšanas novēršanas un atklāšanas pasākumus.

(20) Pirms personas datu apmaiņas ar ārpuskopienas valstīm būtu jāpārbauda, vai datu aizsardzības noteikumi saņēmējvalstī nodrošina tādu pašu aizsardzības līmeni, kādu nodrošina Kopienas tiesību akti.

(21) Tā kā pēc Regulas (EK) Nr. 515/97 pieņemšanas dalībvalstu tiesībās tika transponēta Direktīva 95/46/EK un Komisija izveidoja neatkarīgu iestādi, kuras uzdevums bija uzraudzīt to, kā Kopienas iestādes un struktūras, apstrādājot personas datus, ievēro cilvēku brīvības un pamattiesības atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ noteikumiem, būtu jāsaskaņo personas datu aizsardzības uzraudzības pasākumi un jāaizstāj norāde uz Eiropas Ombudu ar norādi uz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, neskarot Ombuda pilnvaras.

(22) Regulas (EK) Nr. 515/97 īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.

(23) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro lemt par MIS iekļaujamo informāciju un to darbību noteikšanu, kas attiecas uz lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu, attiecībā uz kuriem informācija tajā jāiekļauj. Tā kā šie pasākumi ir vispārīgi un to mērķis ir grozīt nebūtiskus elementus Regulā (EK) Nr. 515/97, cita starpā, papildinot regulu, iekļaujot tajā jaunus nebūtiskus elementus, tie jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

(24) Ziņojums par Regulas (EK) Nr. 515/97 īstenošanu būtu jāiekļauj ziņojumā, ko katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu Līguma 280. pantu.

(25) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 515/97.

(26) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, koordinēt cīņu pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas negatīvi ietekmē Kopienas finanšu intereses, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga un seku dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(27) Šajā regulā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā⁽³⁾. Šīs regulas mērķis jo īpaši ir nodrošināt personas datu aizsardzības tiesību pilnīgu ievērošanu (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pants).

(28) Saskaņā ar Regulas (EK) 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un 2007. gada 22. februārī tas sniedza atzinumu⁽⁴⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 515/97 groza šādi.

1. Regulas 2. panta 1. punktam pievieno šādus ievilkumus:

— “operatīvā analīze” ir tādu darbību analīze, kuras ir vai šķietami ir muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumi, un tā ietver šādus secīgus posmus:

- a) informācijas, tostarp personas datu, vākšana;
- b) informācijas avota un pašas informācijas ticamības izvērtēšana;
- c) starp šo informāciju vai arī starp šo informāciju un citiem būtiskiem datiem pastāvošās saiknes izpēte, metodiska atspoguļošana un interpretācija;

⁽¹⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽³⁾ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 94, 28.4.2007., 3. lpp.

- d) novērojumu, hipotēžu vai ieteikumu formulēšana, kurus kompetentās iestādes un Komisija var tieši izmantot kā riska informāciju, lai novērstu un atklātu citus muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumus un/vai precīzi noteiktu personu vai uzņēmumus, kas ir iesaistīti šādās darbībās,
- “stratēģiskā analīze” ir vispārējo muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumu tendenču izpēte un atspoguļošana, novērtējot atsevišķu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumu veidu radīto apdraudējumu, mērogu un ietekmi, lai vēlāk noteiktu prioritātes, labāk izprastu šo parādību vai apdraudējumu, pārorientētu darbību uz krāpšanas novēršanu un atklāšanu un pārskatītu dienestu organizāciju. Stratēģiskajai analīzei drīkst izmantot tikai datus, kuros nav iekļauti identificējoši faktori,
- “regulāra automātiska apmaiņa” ir iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana bez iepriekšēja pieprasījuma un ik pēc iepriekš noteikta regulāra intervāla,
- “neregulāra automātiska apmaiņa” ir iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana bez iepriekšēja pieprasījuma, tiklīdz informācija kļūst pieejama;”.

2. Regulā iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

Neskarot citus šīs regulas noteikumus un cenšoties sasniegt tajā noteiktos mērķus, īpaši gadījumos, kad nav iesniegta muitas deklarācija vai vienkāršota deklarācija vai arī tā ir nepilnīgi aizpildīta, vai ir pamats uzskatīt, ka tajā norādītā informācija ir nepatiesa, Komisija vai katras dalībvalsts kompetentās iestādes drīkst ar jebkuras citas dalībvalsts kompetento iestādi vai Komisiju apmainīties ar šādiem datiem:

- a) firma;
- b) preču zīme;
- c) uzņēmuma adrese;
- d) uzņēmuma PVN reģistrācijas numurs;
- e) akcīzes nodokļu identifikācijas numurs (*);

- f) informācija par to, vai PNV reģistrācijas numurs un/vai akcīzes nodokļa identifikācijas numurs tiek izmantots;
- g) uzņēmuma vadītāju, direktoru un, ja pieejams, galveno akcionāru, dalībnieku vārdi un uzvārdi;
- h) rēķina numurs un izdošanas datums, kā arī
- i) rēķina summa.

Šis pants attiecas tikai uz 2. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā minēto preču kustību.

- (*) Kā noteikts Padomes Regulas (EK) Nr. 2073/2004 (2004. gada 16. novembris) par administratīvu sadarbību akcīzes nodokļu jomā 22. panta 2. punkta a) apakšpunktā (OV L 359, 4.12.2004., 1. lpp.).”

3. Regulas 15. pantu groza šādi:

- a) esošo punktu numurē kā 1. punktu;
- b) pievieno šādu punktu:

“2. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes, veicot regulāru automātisku apmaiņu vai neregulāru automātisku apmaiņu, var arī paziņot citas attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei informāciju, kas ir saņemta saistībā ar tādu preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, glabāšanu un galapatēriņu, tostarp pasta satiksmi, kuras ir pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un citām teritorijām, kā arī saistībā ar ārpuskopienas un galapatēriņa preču esamību un kustību muitas teritorijā, ja tas ir vajadzīgs, lai novērstu vai atklātu darbības, kuras ir vai šķietami ir muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumi.”

4. Regulas 18. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu groza šādi:
 - i) pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

— ja tie ir izraisījuši vai varētu izraisīt turpmākus saistītus pārkāpumus citās dalībvalstīs vai ārpuskopienas valstīs, vai”;
 - ii) pievieno šādu daļu:

“Sešu mēnešu laikā pēc Komisijas paziņotās informācijas saņemšanas dalībvalstu kompetentās iestādes nosūta Komisijai kopsavilkumu par

krāpšanas apkarošanas pasākumiem, ko tās veikušas, pamatojoties uz saņemto informāciju. Komisija, pamatojoties uz šiem kopsavilkumiem, regulāri sagatavo un nosūta dalībvalstīm ziņojumus par dalībvalstu veikto pasākumu rezultātiem.”;

b) pievieno šādus punktus:

“7. Neskarot Kopienas Muitas kodeksa noteikumus par kopīgas risku pārvaldības struktūras izveidošanu, stratēģiskās un operatīvās analīzes nolūkā var glabāt un izmantot datus, kuru apmaiņa starp Komisiju un dalībvalstīm ir notikusi atbilstoši 17. un 18. pantam.

8. Dalībvalstis un Komisija var apmainīties ar rezultātiem, kas iegūti, veicot operatīvo un stratēģisko analīzi saskaņā ar šo regulu.”

5. Regulas III sadaļai pievieno šādus pantus:

“18.a pants

1. Neskarot dalībvalstu kompetences un lai palīdzētu 1. panta 1. punktā paredzētajām kompetentajām iestādēm atklāt preču kustību, kas rada aizdomas par muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumiem, kā arī šajā nolūkā izmantotos transportlīdzekļus, tostarp konteinerus, Komisija izveido un pārvalda centrālu reģistru, kurā iekļauti dati, kas saņemti no valsts vai privātiem pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas starptautiskajā piegādes ķēdē. Šis reģistrs iepriekš minētajām iestādēm ir tieši pieejams.

2. Pārvaldot šo reģistru, Komisija ir pilnvarota:

a) jebkādā veidā un ar jebkādiem līdzekļiem piekļūt datiem vai iegūt tos un šos datus atkārtoti izmantot, ievērojot intelektuālā īpašuma tiesību aktus; starp Komisiju, kas darbojas Kopienas vārdā, un pakalpojumu sniedzēju noslēdz tehnisku vienošanos, kurā paredz noteikumus par piekļuvi datiem vai to iegūvi;

b) salīdzināt no reģistra iegūtos vai tajā pieejamos datus, indeksēt un papildināt tos, izmantojot citus datu avotus, kā arī analizēt tos, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi

Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (*) noteikumus;

c) izmantojot elektroniskās datu apstrādes metodes, nodot reģistra datus 1. panta 1. punktā minēto kompetento iestāžu rīcībā.

3. Šajā pantā minētie dati jo īpaši attiecas uz konteineru un/vai transporta līdzekļu kustību un ar to saistītajām precēm un personām. Dati, ja pieejams, ir šādi:

a) attiecībā uz konteineru kustību:

— konteineru numurs,

— konteineru iekraušanas statuss,

— datums, kad notikusi kustība,

— kustības veids (iekraušana, izkraušana, pārkraušana, ievēšana, izvešana utt.),

— kuģa nosaukums vai transportlīdzekļa numura zīme,

— brauciena numurs,

— vieta,

— kravas pavadzīme vai cits transporta dokuments;

b) attiecībā uz transportlīdzekļu kustību:

— kuģa nosaukums vai transportlīdzekļa numura zīme,

— kravas pavadzīme vai cits transporta dokuments,

— konteineru skaits,

— kravas svars,

— preču apraksts un/vai kods,

— rezervācijas numurs,

— zīmoga numurs,

— pirmās iekraušanas vieta,

— pēdējās izkraušanas vieta,

- pārkraušanas vietas,
- datums, kad paredzama ierašanās pēdējās izkraušanas vietā;

- c) personām, kas ir iesaistītas a) un b) apakšpunktā minētajos kustības veidos: uzvārds, pirmslaulības uzvārds, vārdi, agrākie uzvārdi, pieņemtie vārdi, dzimšanas vieta un laiks, valstspiederība, dzimums un adrese;
- d) uzņēmumiem, kas ir iesaistīti a) un b) apakšpunktā minētajos kustības veidos: firma, preču zīme, adrese, reģistrācijas numurs, PVN maksātāja numurs, akcīzes nodokļa identifikācijas numurs un īpašnieku, kravas nosūtītāju, saņēmēju, kravas pārsūtītāju, pārvadātāju un citu starpnieku vai starptautiskajā piegādes ķēdē iesaistīto personu adrese.

4. Komisijā tikai iecelti analītiķi ir pilnvaroti apstrādāt personas datus, uz kuriem attiecas šā panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts.

Personas datus, kas nav vajadzīgi attiecīgā mērķa sasniegšanai, nekavējoties dzēš vai padara anonīmus. Jebkurā gadījumā tos nedrīkst glabāt ilgāk par trīs gadiem.

18.b pants

1. Komisija ir pilnvarota sadarbības koordinatoriem no ārpuskopienas valstīm un Eiropas un starptautiskajām organizācijām un aģentūrām nodrošināt apmācību un visu veidu tehnisko palīdzību, izņemot finansiālu palīdzību.

2. Komisija var dalībvalstīm sniegt ekspertu konsultācijas, tehnisko vai loģistikas palīdzību, īstenojot mācību vai komunikācijas pasākumus vai jebkādu citu operatīvu atbalstu, lai sasniegtu šīs regulas mērķus un lai tās varētu veikt savus dalībvalsts pienākumus saistībā ar Līguma par Eiropas Savienību 29. un 30. pantā minētās muitas sadarbības ieviešanu.

(*) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.”

6. Regulas 19. pantu aizstāj ar šādu:

“19. pants

Ja attiecīgā ārpuskopienas valsts ir juridiski apņēmusies sniegt palīdzību, kas vajadzīga, lai savāktu visus

pierādījumus par to, ka darbības, kas šķietami ir muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumi, ir nelikumīgas, vai lai noteiktu to darbību apmēru, kurās ir konstatēti minēto jomu tiesību aktu pārkāpumi, saskaņā ar šo regulu iegūto informāciju ārpuskopienas valstij drīkst paziņot:

- Komisija vai attiecīgā dalībvalsts, ja vajadzīgs, iepriekš saņemot piekrišanu no dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras sniegušas šo informāciju, vai arī
- Komisija vai attiecīgās dalībvalstis kopīgas rīcības gadījumā, ja informāciju ir sniegusi vairāk nekā viena dalībvalsts, iepriekš saņemot piekrišanu no tām dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras sniegušas šo informāciju.

Dalībvalsts paziņošanu veic, ievērojot valsts tiesību normas, ko piemēro personas datu nodošanā ārpuskopienas valstīm.

Jebkurā gadījumā nodrošina, ka attiecīgās ārpuskopienas valsts noteikumi piedāvā aizsardzības līmeni, kas ir līdzvērtīgs 45. panta 1. un 2. punktā paredzētajam.”

7. Regulas 20. panta 2. punkta d) apakšpunktu svīturo.

8. Regulas 23. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. MIS mērķis saskaņā ar šīs regulas noteikumiem ir palīdzēt novērst, izmeklēt un saukt pie atbildības par darbībām, kas ir muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumi, ātrāk sniedzot pieejamo informāciju un tādējādi palielinot šajā regulā minēto kompetento iestāžu sadarbības un kontroles procedūru efektivitāti.”;

- b) panta 3. punktā vārdus “K.1. panta 8. punktā” aizstāj ar vārdiem “29. un 30. pantā”;

- c) panta 4. punktā vārdus “43. panta 2. punktā minēto procedūru” aizstāj ar vārdiem “43. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru”;

- d) 5. punktu svīturo.

9. Regulas 24. pantam pievieno šādus apakšpunktus:

- “g) aizturētas, atsavinātas vai konfiscētas preces;

- h) aizturēta, atsavināta vai konfiscēta skaidrā naudā, kā tā definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1889/2005 (2005. gada 26. oktobris) par skaidras naudas kontroli, kuru ieved Kopienas teritorijā vai izved no tās (*) 2. pantā.

(*) OV L 309, 25.11.2005., 9. lpp.”

10. Regulas 25. pantu aizstāj ar šādu:

“25. pants

1. MIS iekļaujamās pozīcijas, kas attiecas uz katru no 24. panta a) līdz h) apakšpunktā minētajām kategorijām, nosaka saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu sistēmas mērķi. Personas dati nekādā gadījumā nedrīkst būt 24. panta e) apakšpunktā minētajā kategorijā.

2. Regulas 24. panta a) līdz d) apakšpunktā minētajās kategorijās attiecībā uz personas datiem iekļaujamās pozīcijas ietver tikai šādu informāciju:

- a) uzvārdu, pirmslaulības uzvārdu, vārdus, iepriekšējos uzvārdus un pieņemtos vārdus;
- b) dzimšanas datumu un vietu;
- c) valstspiederību;
- d) dzimumu;
- e) personu apliecinošu dokumentu (pases, identifikācijas kartes, autovadītāja apliecības) numuru, izdošanas vietu un datumu;
- f) adresi;
- g) īpašās faktiskās un pastāvīgās fiziskās pazīmes;
- h) brīdinājuma kodu, kas norāda, ka persona bijusi bruņota, varmācīga vai izvairījies no iestādēm;
- i) datu iekļaušanas iemeslu;
- j) ierosināto darbību;
- k) transportlīdzekļa reģistrācijas numuru.

3. Regulas 24. panta f) apakšpunktā minētajā kategorijā iekļaujamie personas dati ietver tikai informāciju par ekspertu vārdiem un uzvārdiem.

4. Regulas 24. panta g) un h) apakšpunktā minētajā kategorijā iekļaujamie personas dati ietver tikai šādu informāciju:

- a) uzvārdu, pirmslaulības uzvārdu, vārdus, iepriekšējos uzvārdus un pieņemtos vārdus;
- b) dzimšanas datumu un vietu;
- c) valstspiederību;
- d) dzimumu;
- e) adresi.

5. Nekādā gadījumā neiekļauj personas datus, kas norāda rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībā un informāciju par privātpersonas veselību vai seksuālo dzīvi.”

11. Regulas 27. pantu aizstāj ar šādu:

“27. pants

1. Personas datus, kas ir iekļauti 24. pantā minētajās kategorijās, iekļauj MIS tikai šādu ierosināto darbību nolūkā:

- a) konstatēšana un ziņošana;
- b) slepena novērošana;
- c) īpaša kontrole un
- d) operatīvā analīze.

2. Personas datus, kas ir iekļauti 24. pantā minētajās kategorijās, drīkst iekļaut MIS tikai tad, ja, īpaši pamatojoties uz iepriekšējām nelikumīgām darbībām vai informāciju, kas sniegta kā palīdzība, pastāv faktiskas pazīmes, kas liecina, ka attiecīgā persona ir veikusi, veic vai gatavojas veikt darbības, kuras ir muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumi un kuras ir īpaši būtiskas Kopienas līmenī.”

12. Regulas 34. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Lai nodrošinātu to, ka šīs regulas personas datu aizsardzības noteikumus piemēro pareizi, katra dalībvalsts un Komisija MIS uzskata par personas datu apstrādes sistēmu, uz kuru attiecas:

— valstu tiesību akti, ar kuriem transponē Direktīvu (EK) Nr. 95/46/EK,

— Regula (EK) Nr. 45/2001 un

— citi šajā regulā paredzēti stingrāki noteikumi.”

13. Regulas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

1. Saskaņā ar 30. panta 1. punktu MIS partneriem ir aizliegts izmantot MIS iekļautos personas datus mērķiem, kas nav minēti 23. panta 2. punktā.

2. Datus drīkst pavairot vienīgi tehniskām vajadzībām ar nosacījumu, ka šāda pavairošana ir vajadzīga 29. pantā minēto iestāžu veiktiem informācijas meklējumiem.

3. Personas datus, ko MIS iekļāvusi dalībvalsts vai Komisija, nedrīkst kopēt uz tādām datu apstrādes sistēmām, par kurām atbildīgas ir dalībvalstis vai Komisija, izņemot riska pārvaldības sistēmas, ko izmanto tiešām muitas pārbaudēm valsts līmenī, vai operatīvās analīzes sistēmas, kuras izmanto, lai koordinētu pasākumus Kopienas līmenī.

Šādā gadījumā tikai katras dalībvalsts iestāžu ieceltie analītiķi un Komisijas dienestu ieceltie analītiķi ir pilnvaroti apstrādāt no MIS iegūtos personas datus riska pārvaldības sistēmā, ko izmanto tiešām muitas pārbaudēm, kuras veic valsts iestādes, vai operatīvās analīzes sistēmā, ko izmanto, lai koordinētu pasākumus Kopienas līmenī.

Katra dalībvalsts nosūta Komisijai sarakstu ar riska pārvaldības dienestiem, kuros strādājošie analītiķi drīkst kopēt un apstrādāt MIS iekļautos personas datus. Komisija par to attiecīgi informē pārējās dalībvalstis. Tā arī sniedz visām dalībvalstīm attiecīgo informāciju par saviem dienestiem, kuri ir atbildīgi par operatīvo analīzi.

Šādi noteikto valstu iestāžu un Komisijas dienestu sarakstu Komisija zināšanai publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

No MIS nokopētos personas datus glabā tikai tik ilgi, cik tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi, kuram tie tika kopēti. MIS partneris, kas kopē datus, vismaz reizi gadā pārbauda vajadzību tos glabāt. Glabāšanas laiks ir ne ilgāk kā desmit gadi. Personas datus, kas nav vajadzīgi analīzes turpināšanai, nekavējoties dzēš vai padara anonīmus.”

14. Regulas 36. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Jebkurā gadījumā laikposmā, kad tiek īstenoti pasākumi, lai veiktu konstatēšanu un ziņošanu vai slepenu novērošanu, kā arī laikposmā, kad notiek datu operatīvā analīze vai administratīvā procedūra vai kriminālizmeklēšana, piekļuvi var liegt visām personām, kuru dati tiek apstrādāti.”

15. Regulas 37. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ikviens persona drīkst pieprasīt Direktīvas 95/46/EK 28. pantā paredzētajai valsts uzraudzības iestādei vai Regulas (EK) Nr. 45/2001 41. panta 2. punktā paredzētajam Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam atļauju piekļūt saviem personas datiem, lai pārbaudītu to pareizību un veidu, kā tos izmanto vai kā tie ir izmantoti. Minētās tiesības reglamentē attiecīgi likumi, noteikumi un procedūras dalībvalstī, kur veikts attiecīgais pieprasījums, vai Regula (EK) Nr. 45/2001. Ja datus ir iekļāvusi cita dalībvalsts vai Komisija, pārbaudi veic ciešā sadarbībā ar šīs dalībvalsts uzraudzības iestādi vai Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.”

b) iekļauj šādu punktu:

“3.a Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs uzrauga MIS atbilstību Regulai (EK) Nr. 45/2001.”

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs vismaz reizi gadā rīko sanāksmi, kurā piedalās visas dalībvalstu datu aizsardzības uzraudzības iestādes, kuras ir atbildīgas par jautājumiem, kas saistīti ar MIS uzraudzību.”

16. Regulas V sadaļas 7. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu: “Datu drošība”.

17. Regulas 38. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“c) Komisija attiecībā uz kopējā sakaru tīkla Kopienas elementiem.”

18. Regulā iekļauj šādu sadaļu:

"Va SADAĻA

MUITAS LIETU IDENTIFIKĀCIJAS DATU BĀZE

1. NODAĻA

Muitas lietu identifikācijas datu bāzes izveidošana

41.a pants

1. MIS ietilpst arī īpaša datu bāze, ko sauc par "muitas lietu identifikācijas datu bāzi" ("FIDE"). Ja vien šīs sadaļas noteikumi neparedz citādi, visi šīs regulas noteikumi par MIS attiecas arī uz FIDE, un ar visām atsaucēm uz MIS saprotama šī datu bāze.

2. FIDE mērķi ir palīdzēt novērst darbības, kas ir tādu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumi, kuri attiecas uz precēm, ko ievēd Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās, kā arī atvieglot un paātrināt šādu pārkāpumu atklāšanu un apsūdzību izvirzīšanu par tiem.

3. FIDE nolūks ir nodrošināt, ka Komisija, kad tā sāk koordinācijas lietu 18. panta nozīmē vai gatavo Kopienas misiju kādā ārpuskopienas valstī 20. panta nozīmē, un dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras attiecībā uz administratīvām procedūrām ir ieceltas saskaņā ar 29. pantu, kad tās sāk izmeklēšanas lietu vai veic izmeklēšanu par vienu vai vairākām personām vai uzņēmumiem, var identificēt pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes vai Komisijas dienestus, kuri veic vai ir veikuši izmeklēšanu par attiecīgajām personām vai uzņēmumiem, lai sasniegtu 2. punktā minēto mērķi, izmantojot informāciju par izmeklēšanas lietu esamību.

4. Ja dalībvalstij vai Komisijai, meklējot informāciju FIDE, rodas vajadzība iegūt sīkākas ziņas par reģistrētām izmeklēšanas lietām, kas saistītas ar personām vai uzņēmumiem, tā lūdz palīdzību informācijas sniedzējai dalībvalstij.

5. Dalībvalstu muitas dienesti drīkst izmantot FIDE saistībā ar muitas sadarbību, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienību 29. un 30. pantā. Šādā gadījumā Komisija nodrošina šīs datu bāzes tehnisko vadību.

2. NODAĻA

FIDE darbība un izmantošana

41.b pants

1. Kompetentās iestādes drīkst ievadīt FIDE datus no izmeklēšanas lietām 41.a panta 3. punktā minētajos

nolūkos par lietām, kas saistītas ar tādu muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumiem, kuri attiecas uz precēm, ko ievēd Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās, un par lietām, kas ir īpaši būtiskas Kopienas līmenī. Šie dati ietver tikai šādas kategorijas:

a) personas un uzņēmumi, par kuriem kādas dalībvalsts kompetentais dienests veic vai ir veicis administratīvu procedūru vai kriminālizmeklēšanu, un

— par kuriem pastāv aizdomas, ka tie veic vai ir veikuši muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumu vai piedalās vai ir piedalījušies šāda pārkāpuma veikšanā,

— par kuriem ir sastādīts ziņojums saistībā ar kādu no šiem pārkāpumiem vai

— par kuriem ir pieņemts administratīvs lēmums, vai kuriem ir piespriests administratīvs sods vai naudas sods par šādu pārkāpumu;

b) izmeklēšanas lietas joma;

c) dalībvalsts attiecīgā dienesta nosaukums, valstspiederība un kontaktinformācija, kā arī lietas numurs.

Datus, kas minēti a), b) un c) apakšpunktā, ievada par katru personu un uzņēmumu atsevišķi. Nedrīkst veidot saites starp šiem datiem.

2. Personas dati, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, ietver tikai:

a) attiecībā uz personām: uzvārdu, pirmslaulības uzvārdu, vārdu, iepriekšējos uzvārdus un pieņemto vārdu, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību un dzimumu;

b) attiecībā uz uzņēmumiem: firmu, uzņēmuma nosaukumu, juridisko adresi, PVN maksātāja numuru un akcīzes nodokļu identifikācijas numuru.

3. Datus iekļauj uz noteiktu laiku saskaņā ar 41.d pantu.

41.c pants

1. Tikai 41.a pantā minētās iestādes drīkst ievadīt datus FIDE un pieprasīt tos no šīs datu bāzes.

2. Pieprasot datus no *FIDE*, jānorāda šādi personas dati:

- a) attiecībā uz personām: vārds un/vai uzvārds, un/vai pirmslaulības uzvārds, un/vai iepriekšējie uzvārdi, un/vai pieņemtais vārds, un/vai dzimšanas datums;
- b) attiecībā uz uzņēmumiem: firma un/vai uzņēmuma nosaukums, un/vai PVN maksātāja numurs, un/vai akcīzes nodokļu identifikācijas numurs.

3. NODAĻA

Datu glabāšana

41.d pants

1. Datu glabāšanas termiņš ir atkarīgs no datu sniedzējas dalībvalsts likumiem, noteikumiem un procedūrām. Nedrīkst pārsniegt šādus maksimālos termiņus, sākot skaitīt no dienas, kad dati ievadīti izmeklēšanas lietā:

- a) datus saistībā ar pašreizējām izmeklēšanas lietām nedrīkst glabāt ilgāk par trīs gadiem, ja vien nav konstatēts, ka šajā periodā ir notikusi darbība, kas ir muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpums; dati jāizdzēš pirms šā termiņa, ja ir pagājis viens gads kopš pēdējā konstatējuma;
- b) datus saistībā ar administratīvām procedūrām vai kriminālizmeklēšanu, kurā konstatēts, ka darbība ir muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpums, bet nav pieņemts administratīvs lēmums, notiesājošs tiesas spriedums vai piespriests naudas sods vai administratīvs sods, nedrīkst glabāt ilgāk par sešiem gadiem;
- c) datus saistībā ar administratīvām procedūrām vai kriminālizmeklēšanu, kurā ir pieņemts administratīvs lēmums vai notiesājošs spriedums, piespriests naudas sods vai administratīvs sods, nedrīkst glabāt ilgāk par desmit gadiem.

Šie laikposmi nesummējas.

2. Visos izmeklēšanas lietas posmos, kas paredzēti 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, datus par personām vai uzņēmumiem dzēš, tiklīdz persona vai uzņēmums, uz kuru attiecas 41.b pants, saskaņā ar datu sniedzējas dalībvalsts likumiem, noteikumiem un procedūrām vairs netiek turēta aizdomās.

3. *FIDE* automātiski dzēš datus, tiklīdz ir pagājis maksimālais 1. punktā paredzētais datu glabāšanas termiņš."

19. VI sadaļu aizvieto ar šādu:

"VI SADAĻA

FINANSĒŠANA

42.a pants

1. Šī regula ir pamataakts, atbilstoši kuram finansē visas šajā regulā paredzētās Kopienas darbības, tostarp:

- a) visas izmaksas par pastāvīgās tehniskās infrastruktūras izveidošanu un uzturēšanu, ar ko dalībvalstu rīcībā nodod loģistikas, biroju tehnikas un informātikas līdzekļus, lai nodrošinātu kopīgo muitas operāciju koordināciju, sevišķi īpašo uzraudzību, kas paredzēta 7. pantā;
- b) transporta un viesnīcas izdevumu, kā arī dienasnaudu atlīdzināšana dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās 20. pantā paredzētajās Kopienas misijās, kopīgajās muitas operācijās, kuras organizē vai kuru organizēšanā iesaistīta Komisija, kā arī mācībās, *ad hoc* sanāksmēs un administratīvās izmeklēšanas vai dalībvalstu operatīvo pasākumu sagatavošanas sanāksmēs, kuras organizē vai kuru organizēšanā iesaistīta Komisija.

Ja a) apakšpunktā paredzēto tehnisko infrastruktūru izmanto muitas sadarbībā, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienību 29. un 30. pantā, dalībvalstu pārstāvju transporta un viesnīcas izdevumus, kā arī dienasnaudas sedz dalībvalstis;

- c) izdevumi saistībā ar informācijas tehnoloģiju infrastruktūru (datortehnikas), programmatūras un saistīto tīklu savienojumu iegādi, izpēti, izveidošanu un uzturēšanu, kā arī izdevumi par saistītiem izstrādes, atbalsta un mācību pakalpojumiem, lai veiktu šajā regulā paredzētās darbības, jo īpaši krāpšanas novēršanu un apkarošanu;
- d) informācijas sniegšanas izdevumi un izdevumi par darbībām, kas ar to saistītas un nodrošina piekļuvi informācijai, datiem un datu avotiem, lai veiktu šajā regulā paredzētās darbības, jo īpaši krāpšanas novēršanu un apkarošanu;
- e) izdevumi, kas saistīti ar MIS izmantošanu un kas paredzēti juridiskajos instrumentos, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 29. un 30. pantu, un jo īpaši Konvenciju par informācijas

tehnoloģiju izmantošanu muitas vajadzībām, ko sagatavoja ar Padomes 1995. gada 26. jūlija Aktu (*), arī tiek segti no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, ciktāl to paredz minētie juridiskie instrumenti.

2. Izdevumus, kas saistīti ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem mērķiem izmantotā kopējā sakaru tīkla Kopienas elementu iegādi, izpēti, izveidošanu un uzturēšanu, arī sedz no Eiropas Savienības vispārējā budžeta. Komisija Kopienas vārdā slēdz vajadzīgos līgumus, lai nodrošinātu šo elementu darbību.

3. Neskarot MIS darbības izdevumus un 40. pantā minētās kompensācijas summas, dalībvalstis un Komisija atsakās no jebkādam pretenzijām uz to izdevumu atlīdzināšanu, kas attiecas uz informācijas vai dokumentu sniegšanu un administratīvās izmeklēšanas vai jebkādas citas operatīvas darbības veikšanu, kas notiek, piemērojot šo regulu, un tiek izpildītas pēc dalībvalsts vai Komisijas pieprasījuma, izņemot ekspertu atlīdzību, ja tāda ir samaksāta.

(*) OV C 316, 27.11.1995., 33. lpp.”

20. Regulas 43. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šādus pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia*, to papildinot, pieņem saskaņā ar 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru:

a) lēmumus par informācijas iekļaušanu MIS, kā noteikts 25. pantā;

b) par to darbību noteikšanu, kas attiecas uz lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu, attiecībā uz kuriem informācija jāiekļauj MIS, kā noteikts 23. panta 4. punktā.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komiteja izskata visus jautājumus, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu, kurus izvirza tās priekšsēdētājs vai nu pats pēc savas iniciatīvas, vai arī pēc dalībvalsts pārstāvja lūguma, īpaši attiecībā uz:

— šajā regulā minēto savstarpējās palīdzības noteikumu vispārējo darbību,

— praktisku pasākumu pieņemšanu 15., 16. un 17. pantā minētās informācijas nosūtīšanai,

— informāciju, kas Komisijai nosūtīta saskaņā ar 17. un 18. pantu, lai pārbaudītu, vai no tās var gūt pieredzi, kā arī lai pieņemtu lēmumu par pasākumiem, kas vajadzīgi, lai pārtrauktu darbības, par kurām ir konstatēts, ka tās ir muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumi, un – attiecīgos gadījumos – lai ieteiktu grozīt spēkā esošos Kopienas noteikumus vai izstrādāt papildu noteikumus,

— kopīgu muitas operāciju, jo īpaši 7. pantā paredzētās īpašās uzraudzības organizēšanu,

— tādu izmeklēšanu sagatavošanu, ko veic dalībvalstis un ko koordinē Komisija, kā arī 20. pantā paredzēto Kopienas misiju sagatavošanu,

— pasākumiem, kas nav V sadaļā minētie un kas pieņemti, lai nodrošinātu saskaņā ar šo regulu apmainītās informācijas, īpaši personas datu, konfidencialitāti,

— MIS ieviešanu un pienācīgu darbību un visiem tehniskajiem un darbības pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu sistēmas drošību,

— nepieciešamību glabāt informāciju MIS,

— pasākumiem, kas pieņemti, lai nodrošinātu saskaņā ar šo regulu MIS iekļautās informācijas, īpaši personas datu, konfidencialitāti un lai nodrošinātu atbilstību par apstrādi atbildīgo personu pienākumiem,

— pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar 38. panta 2. punktu.”;

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Komiteja izskata visas problēmas, kuras saistītas ar MIS darbību un kuras atklājušas 37. pantā minētās valstu uzraudzības iestādes. Komiteja vismaz reizi gadā sasauc *ad hoc* sanāksmi.”

21. Regulas 44. pantā un 45. panta 2. punktā vārdus “V sadaļas noteikumus par MIS” aizstāj ar vārdiem “V un Va sadaļas noteikumus”.

22. Iekļauj šādu pantu:

“51.a pants

Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šo regulu.”

23. Regulas 53. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta numerāciju svītrot;

b) panta 2. punktu svītrot.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2008. gada 9. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J.-P. JOUYET

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 767/2007

(2008. gada 9. jūlijs)

par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktu un 66. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Balstoties uz Padomes 2001. gada 20. septembra secinājumiem un uz Eiropadomes secinājumiem 2001. gada decembrī Lākenē, 2002. gada jūnijā Sevilā, 2003. gada jūnijā Salonikos un 2004. gada martā Briselē, Vīzu informācijas sistēmas (VIS) izveide ir viena no galvenajām iniciatīvām Eiropas Savienības politikā, kuras mērķis ir izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

(2) Ar Padomes Lēmumu 2004/512/EK (2004. gada 8. jūnijs), ar ko izveido Vīzu informācijas sistēmu (VIS) ⁽²⁾, izveidoja VIS kā sistēmu vīzu datu apmaiņai starp dalībvalstīm.

(3) Tagad ir vajadzīgs noteikt VIS mērķi, darbības virzienus un atbildību par VIS, kā arī izveidot nosacījumus un procedūras vīzu datu apmaiņai starp dalībvalstīm, lai atvieglotu vīzu pieteikumu un ar tiem saistīto lēmumu izskatīšanu, ņemot vērā VIS attīstības virzienus, ko Padome pieņēma 2004. gada 19. februārī, un pilnvarotu Komisiju izveidot VIS.

(4) Pārejas posmā Komisijai būtu jāuzņemas atbildība par Centrālās VIS un valstu interfeisu operatīvo vadību, kā arī par Centrālās VIS un valstu interfeisu savstarpējo sakaru infrastruktūras atsevišķu aspektu operatīvo vadību.

Ilgttermiņā un saskaņā ar ietekmes novērtējumu, kurā ietverta plaša alternatīvu analīze no finansiālā, operatīvā un organizatoriskā viedokļa, un saskaņā ar Komisijas tiesību aktu priekšlikumiem būtu jāizveido par šiem uzdevumiem atbildīga pastāvīga vadības iestāde. Pārējas posmam nebūtu jāpārsniedz pieci gadi no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(5) Atvieglot tādā datu apmaiņu starp dalībvalstīm, kas attiecas uz pieteikumiem un ar tiem saistītiem lēmumiem, VIS mērķim vajadzētu būt uzlabot kopējās vīzu politikas īstenošanu, konsulāro sadarbību un konsultācijas starp centrālajām vīzu iestādēm, tādējādi atvieglot vīzu pieteikumu procedūras, novēršot "vīzu izdevīgāku iegādi", sekmējot cīņu pret viltojumiem, kā arī sekmējot pārbaudes ārējos robežšķērsošanas punktos un dalībvalstu teritorijā. VIS būtu jāpalīdz arī identificēt personas, kuras, iespējams, neatbilst vai vairs neatbilst nosacījumiem par ieceļošanu, atrašanos vai uzturēšanos dalībvalstu teritorijā, un piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003 (2003. gada 18. februāris), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm ⁽³⁾, kā arī veicināt jebkuras dalībvalsts iekšējās drošības draudu novēršanu.

(6) Šī regula pamatojas uz kopējās vīzu politikas *acquis*. Dati, ko apstrādās VIS, būtu jānosaka, ņemot vērā datus, kuri ir vienotajā vīzas pieteikuma veidlapā, kas ieviesta ar Padomes Lēmumu 2002/354/EK (2002. gada 25. aprīlis) par Kopīgās konsulārās instrukcijas III daļas pielāgošanu un 16. pielikuma izveidi ⁽⁴⁾, un informāciju, kas ir vīzas uzlīmē, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu ⁽⁵⁾.

(7) VIS vajadzētu būt saistītai ar dalībvalstu sistēmām, lai dalībvalstu kompetentās iestādes varētu apstrādāt datus saistībā ar vīzu pieteikumiem un izsniegtām, atteiktām, anulētām, atsauktām vai pagarinātām vīzām.

⁽³⁾ OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 123, 9.5.2002., 50. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 7. jūnija Atzinums (OV C 125 E, 22.5.2008., 118. lpp.) un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums.

⁽²⁾ OV L 213, 15.6.2004., 5. lpp.

- (8) Datu ievadīšanas, grozīšanas, dzēšanas un aplūkošanas nosacījumiem un procedūrām VIS būtu jābalstās uz procedūrām, kuras paredz Kopīgā konsulārā instrukcija diplomātiskajām pārstāvniecībām un konsulārajiem dienestiem attiecībā uz vīzām ⁽¹⁾ ("Kopīgā konsulārā instrukcija").
- (9) VIS būtu jāiestrādā tās sistēmas tehniskie aspekti, kuru izmanto konsultācijām ar centrālajām vīzu iestādēm, kā to paredz 17. panta 2. punkts Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām ⁽²⁾ ("Šengenas Konvencija").
- (10) Lai nodrošinātu vīzas pieteikumu iesniedzēju personu uzticamu pārbaudi un identifikāciju, VIS ir vajadzīgs apstrādāt biometrijas datus.
- (11) Vajadzīgs noteikt tās dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru pienācīgi pilnvarotiem darbiniekiem būs atļauja piekļūt datiem un ievadīt, grozīt, dzēst vai aplūkot datus VIS īpašajiem nolūkiem saskaņā ar šo regulu tādā apjomā, kāds vajadzīgs šo darbinieku pienākumu izpildei.
- (12) Jebkurai VIS datu apstrādei vajadzētu būt samērīgai ar vēlamajiem mērķiem un vajadzīgai, lai kompetentās iestādes varētu pildīt savus pienākumus. Lietojot VIS, kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina tas, ka tiek ievērota to personu, par kurām datus pieprasa, cilvēka cieņa un integritāte, un tām nebūtu jādiskriminē personas, pamatojoties uz dzimumu, rasi vai etnisko izcelsmi, reliģiju vai ticību, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju.
- (13) Šī regula būtu jāpapildina ar atsevišķu juridisku instrumentu, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu, attiecībā uz to iestāžu piekļuvi VIS datiem, kuras ir atbildīgas par iekšējo drošību.
- (14) Personas dati, kas atrodas VIS, būtu jāuzglabā ne ilgāk, kā vajadzīgs VIS nolūkiem. Pieci gadi ir piemērots maksimālais
- laikposms datu uzglabāšanai, lai, izskatot vīzu pieteikumus, varētu izmantot agrāko pieteikumu datus, cita starpā novērtējot pieteikuma iesniedzēju godprātību, un tādu nelegālo imigrantu apzināšanai, kuri kādreiz agrāk varbūt ir pieprasījuši vīzu. Īsāks laika posms šiem nolūkiem nebūtu pietiekams. Pēc pieciem gadiem dati būtu jāizdzēš, ja vien nav iemesla izdzēst tos agrāk.
- (15) Būtu jāparedz precīzi noteikumi attiecībā uz atbildību saistībā ar VIS izveidi un darbību un attiecībā uz dalībvalstu atbildību saistībā ar valsts sistēmām un valsts iestādēm, kuras piekļūst datiem.
- (16) Būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz dalībvalstu atbildību saistībā ar kaitējumu, kas nodarīts, neievērojot šo regulu. Komisijas atbildību par kaitējuma nodarīšanu nosaka Līguma 288. panta otrā daļa.
- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽³⁾ ir piemērojama šai regulai saistībā ar personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstīs. Tomēr būtu jāizskaidro daži jautājumi saistībā ar atbildību par datu apstrādi, datu subjekta tiesību garantijām un datu aizsardzības uzraudzību.
- (18) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽⁴⁾ ir piemērojama Kopienas iestādēm un struktūrām, kad tās pilda pienākumus saistībā ar VIS operatīvo vadību. Tomēr būtu jāizskaidro daži jautājumi saistībā ar atbildību par datu apstrādi un datu aizsardzības uzraudzību.
- (19) Valstu uzraudzības iestādēm, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 28. pantu, būtu jāuzrauga personas datu apstrādes likumība dalībvalstīs, savukārt Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam, kas izveidots ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, būtu jāuzrauga Kopienas iestāžu un struktūru darbība saistībā ar personas datu apstrādi, ņemot vērā Kopienas iestāžu un struktūru ierobežotos uzdevumus attiecībā uz šiem datiem.

⁽¹⁾ OV C 326, 22.12.2005., 1. lpp. Instrukcijā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2006/684/EK (OV L 280, 12.10.2006., 29. lpp.).

⁽²⁾ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp. Konvencijā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1987/2006 (OV L 381, 28.12.2006., 4. lpp.).

⁽³⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

- (20) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un valstu uzraudzības iestādēm būtu aktīvi jāsadarbojas.
- (21) Lai efektīvi uzraudzītu šīs regulas piemērošanu, regulāri jāveic novērtēšana.
- (22) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sodiem, kas piemērojami par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina to izpilde.
- (23) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.
- (24) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (25) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, vienotas Vīzu informācijas sistēmas izveidi un vienotu saistību, nosacījumu un procedūru izstrādi dalībvalstu apmaiņai ar vīzu datiem – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (26) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un neattiecas uz to. Tā kā šī regula papildina Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļai, Dānijai saskaņā ar minētā protokola 5. pantu sešos mēnešos pēc šīs regulas pieņemšanas dienas Dānijai būtu jāizlemj, vai tā šo regulu transponēs savos tiesību aktos.
- (27) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā⁽²⁾ – šī regula ir
- to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta B. punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK⁽³⁾ par dažiem pasākumiem minētā nolīguma īstenošanai.
- (28) Būtu jāparedz kārtība, kā Islandes un Norvēģijas pārstāvjiem iesaistīties to komiteju darbībā, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras. Šāda kārtība ir apsvērta Nolīgumā vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienības Padomi, Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par komitejām, kuras palīdz Eiropas Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras⁽⁴⁾, kas pievienota 27. apsvērumā minētajam nolīgumam.
- (29) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā⁽⁵⁾ un vēlāko Padomes Lēmumu 2004/926/EK (2004. gada 22. decembris) par to, kā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste piemēro daļu no Šengenas *acquis* noteikumiem⁽⁶⁾. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā nav Apvienotajai Karalistei saistoša un neattiecas uz to.
- (30) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā⁽⁷⁾. Tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā nav Īrijai saistoša un neattiecas uz to.
- (31) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 53. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 395, 31.12.2004., 70. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/860/EK ⁽¹⁾.

(32) Būtu jāparedz kārtība, kā Šveices pārstāvjiem iesaistīties to komiteju darbībā, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras. Šāda kārtība ir apsvērta Kopienas un Šveices vēstulju apmaiņā, kas pievienota 31. apsvērumā minētajam nolīgumam.

(33) Šī regula ir pieņemta atbilstīgi Šengenas *acquis* vai kā citādi saistīta ar to nozīmē, kāda paredzēta 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā un 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VIESPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šī regula nosaka ar Lēmuma 2004/512/EK 1. pantu izveidotās Vīzu informācijas sistēmas (VIS) mērķus, darbības virzienus un atbildību par VIS. Tā rada nosacījumus un procedūras datu apmaiņai starp dalībvalstīm attiecībā uz īstermiņa vīzu pieteikumiem un ar tiem saistītajiem lēmumiem, ieskaitot lēmumus par vīzu anulēšanu, atsaukšanu vai pagarināšanu, ar mērķi atvieglot minēto pieteikumu un ar tiem saistīto lēmumu pārbaudi.

2. pants

Mērķis

VIS mērķis ir uzlabot kopējās vīzu politikas īstenošanu, konsulāro sadarbību un konsultācijas starp centrālajām vīzu iestādēm, atvieglot datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar pieteikumiem un ar tiem saistītajiem lēmumiem, ar mērķi:

- a) atvieglot vīzu pieteikumu procedūru;
- b) novērst to, ka tiek apieti kritēriji, kas nosaka dalībvalsti, kura ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu;
- c) atvieglot cīņu pret viltojumiem;

⁽¹⁾ Lēmums 2004/860/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisksu piemērošanu (OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp.).

d) atvieglot pārbaudes ārējo robežu šķērsošanas punktos un dalībvalstu teritorijā;

e) palīdzēt identificēt personas, kas, iespējams, neatbilst vai vairs neatbilst nosacījumiem par ieceļošanu, atrašanos vai uzturēšanos dalībvalstu teritorijā;

f) atvieglot Regulas (EK) Nr. 343/2003 piemērošanu;

g) veicināt draudu novēršanu dalībvalstu iekšējai drošībai.

3. pants

Datu pieejamība, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus

1. Dalībvalstu izraudzītās iestādes īpašā gadījumā un pēc pamatota rakstiska vai elektroniska pieprasījuma var piekļūt 9. līdz 14. pantā minētajiem VIS uzglabātajiem datiem, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka piekļuve VIS datiem būtiski veicinās teroristu nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu. Eiropols var piekļūt VIS savu pilnvaru ietvaros un kad tas vajadzīgs tā uzdevumu izpildei.

2. Šā panta 1. punktā minētā piekļuve datiem notiek, izmantojot centrālos piekļuves punktus, kas atbildīgi par to, lai nodrošinātu, ka tiek stingri ievēroti piekļuves nosacījumi un procedūras, ko nosaka Padomes Lēmums 2008/633/TI (2008. gada 23. jūnijs) par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus ⁽²⁾. Dalībvalstis var izveidot vairāk nekā vienu centrālo piekļuves punktu, lai atspoguļotu valsts organizatorisko un administratīvo struktūru saskaņā ar konstitucionālajām vai juridiskajām prasībām. Steidzamos izņēmuma gadījumos centrālais(-ie) piekļuves punkts(-i) var saņemt rakstiskus, elektroniskus vai mutiskus pieprasījumus un tikai pēc datu nosūtīšanas pārbaudīt atbilstību visiem piekļuves nosacījumiem, tostarp to, vai ir bijis steidzams izņēmuma gadījums. Pārbaudi pēc datu nosūtīšanas veic bez liekas kavēšanās pēc pieprasījuma apstrādes.

3. Datus, kas iegūti no VIS saskaņā ar 2. punktā minēto lēmumu, nenodod un nedara pieejamus trešām valstīm un starptautiskām organizācijām. Tomēr steidzamos izņēmuma

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 129. lpp.

gadījumos šādus datus var nodot vai darīt pieejamus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai vienīgi teroristu nodarījumu un citu nopietnu kriminālpārkāpumu novēršanas un atklāšanas nolūkos saskaņā ar minētajā lēmumā paredzētajiem nosacījumiem. Saskaņā ar valstu tiesību aktiem dalībvalstis nodrošina šādu datu nodošanas reģistra uzturēšanu un pēc pieprasījuma dara to pieejamu valsts datu aizsardzības iestādēm. Dalībvalsts ievadīto datu pārsūtīšana VIS notiek saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem.

4. Šī regula neskar attiecīgajos valsts tiesību aktos paredzēto pienākumu paziņot informāciju atbildīgām iestādēm par noziedzīgu darbību, ko savu pienākumu izpildes gaitā atklājušas 6. pantā minētās iestādes, lai novērstu un izmeklētu saistītus noziedzīgus nodarījumus un sāktu kriminālvajāšanu.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

1) "vīza" ir:

- a) "īstermiņa vīza" saskaņā ar Šengenas Konvencijas 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- b) "tranzītvīza" saskaņā ar Šengenas Konvencijas 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
- c) "lidostas tranzītvīza" saskaņā ar Kopīgās konsulārās instrukcijas I daļas 2.1.1. punktu;
- d) "vīza ar ierobežotu teritoriālo derīgumu" saskaņā ar Šengenas Konvencijas 11. panta 2. punktu, 14. un 16. pantu;
- e) "valsts ilgtermiņa vīza, kas vienlaikus derīga kā īstermiņa vīza" saskaņā ar Šengenas Konvencijas 18. pantu;

2) "vīzas uzlīme" ir vienotā vīzu forma, kā to nosaka Regula (EK) Nr. 1683/95;

3) "vīzu iestādes" ir iestādes, kas katrā dalībvalstī ir atbildīgas par vīzu pieteikumu izskatīšanu un lēmumu pieņemšanu par tiem vai par lēmumiem anulēt, atsaukt vai pagarināt vīzas, ieskaitot centrālās vīzu iestādes un iestādes, kas atbildīgas par vīzu izsniegšanu uz robežas saskaņā ar

Padomes Regulu (EK) Nr. 415/2003 (2003. gada 27. februāris) par vīzu izsniegšanu uz robežas, tostarp par šādu vīzu izsniegšanu jūrniekiem tranzītā ⁽¹⁾;

4) "pieteikuma veidlapa" ir vienota vīzas pieteikuma veidlapa saskaņā ar Kopīgās konsulārās instrukcijas 16. pielikumu;

5) "pieteikuma iesniedzējs" ir jebkura persona, kurai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas ⁽²⁾, ir vajadzīga vīza un kura ir iesniegusi vīzas pieteikumu;

6) "grupas locekļi" ir pieteikuma iesniedzēji, kuriem juridisku iemeslu dēļ dalībvalstu teritorijā ir jāieceļo kopā un no tās kopā arī jāizceļo;

7) "ceļošanas dokuments" ir pase vai cits līdzvērtīgs dokuments, kas ļauj tā turētājam šķērsot ārējās robežas un kam var piestiprināt vīzu;

8) "atbildīgā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas ir ievadījusi datus VIS;

9) "pārbaude" ir datu kopumu salīdzināšana, lai apstiprinātu identitāti (pārbaude "viens pret vienu");

10) "identifikācija" ir personas identitātes noteikšana, meklējot datubāzē un salīdzinot ar daudziem datu kopumiem (pārbaude "viens pret daudziem");

11) "burtciparu dati" ir dati, ko veido burti, cipari, īpašas zīmes, atstarpe un pieturzīmes.

5. pants

Datu kategorijas

1. VIS ievada tikai šādu kategoriju datus:

a) burtciparu datus par pieteikuma iesniedzēju un par pieprasītām, izsniegtām, atteiktām, anulētām, atsauktām un pagarinātām vīzām, kā minēts 9. panta 1. līdz 4. punktā un 10. līdz 14. pantā;

⁽¹⁾ OV L 64, 7.3.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 81, 21.3.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1932/2006 (OV L 405, 30.12.2006., 23. lpp.; labots ar OV L 29, 3.2.2007., 10. lpp.).

- b) fotogrāfijas, kas minētas 9. panta 5. punktā;
- c) datus par pirkstu nospiedumiem, kas minēti 9. panta 6. punktā;
- d) saites ar citiem pieteikumiem, kas minētas 8. panta 3. un 4. punktā.

2. VIS neieraksta 16. pantā, 24. panta 2. punktā un 25. panta 2. punktā minētos VIS infrastruktūrā pārraidītos ziņojumus, neskarot datu apstrādes darbību reģistrēšanu saskaņā ar 34. pantu.

6. pants

Piekļuve datu ievadīšanai, grozīšanai, dzēšanai un aplūkošanai

1. Piekļuve VIS, lai ievadītu, grozītu vai dzēstu 5. panta 1. punktā minētos datus saskaņā ar šo regulu, ir atļauta vienīgi pienācīgi pilnvarotiem vīzu iestāžu darbiniekiem.

2. Piekļuve VIS, lai datus aplūkotu, ir atļauta vienīgi pienācīgi pilnvarotiem tādu iestāžu darbiniekiem katrā dalībvalstī, kas ir kompetentas 15. līdz 22. pantā minētajām vajadzībām, un tikai tādā apjomā, kādā dati ir vajadzīgi, lai veiktu pienākumus saskaņā ar minētajām vajadzībām, kā arī samērīgi izvirzītajiem mērķiem.

3. Katra dalībvalsts apstiprina kompetentās iestādes, kuru pienācīgi pilnvarotiem darbiniekiem ir piekļuve VIS, lai tajā ievadītu, grozītu, dzēstu vai aplūkotu datus. Katra dalībvalsts nekavējoties iesniedz Komisijai šo iestāžu sarakstu, ietverot 41. panta 4. punktā minētās iestādes, kā arī informē par grozījumiem šajā sarakstā. Šajā sarakstā norāda mērķi, ar kādu katra iestāde drīkst apstrādāt datus VIS.

Trīs mēnešos pēc tam, kad VIS ir sākusi darboties saskaņā ar 48. panta 1. punktu, Komisija konsolidētu sarakstu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Ja sarakstā ir grozījumi, Komisija vienu reizi gadā publicē atjauninātu konsolidētu sarakstu.

7. pants

Vispārējie principi

1. Katra kompetentā iestāde, kas saskaņā ar šo regulu ir pilnvarota piekļūt VIS, nodrošina, ka VIS izmantošana ir vajadzīga, pienācīga un samērīga kompetentās iestādes uzdevumu veikšanai.

2. Katra kompetentā iestāde nodrošina, ka VIS izmantošanā tā nediskriminē pieteikuma iesniedzējus un vīzas turētājus atkarībā no dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas un ka tā pilnībā ievēro pieteikuma iesniedzēja un vīzas turētāja cilvēka cieņu un integritāti.

II NODAĻA

DATU IEVADĪŠANA UN IZMANTOŠANA, KO VEIC VĪZU IESTĀDES

8. pants

Procedūras datu ievadīšanai pēc pieteikuma saņemšanas

1. Saņemot pieteikumu, vīzu iestāde nekavējoties izveido pieteikuma datni, ievadot VIS datus, kas minēti 9. pantā, ciktāl šie dati ir jāiesniedz pieteikuma iesniedzējam.

2. Veidojot pieteikuma datni, vīzu iestāde saskaņā ar 15. pantu pārbauda VIS, vai kāda dalībvalsts tajā nav reģistrējusi pieteikuma iesniedzēja iepriekš iesniegtu pieteikumu.

3. Ja ir reģistrēts iepriekš iesniegts pieteikums, vīzu iestāde katru jaunu pieteikuma datni piesaista pieteikuma iesniedzēja iepriekšējai pieteikuma datnei.

4. Ja pieteikuma iesniedzējs ceļo grupā vai kopā ar dzīvesbiedru un/vai bērniem, vīzu iestāde izveido pieteikuma datni katram pieteikuma iesniedzējam un sasaista to personu pieteikuma datnes, kas ceļo kopā.

5. Ja juridisku iemeslu dēļ konkrēti dati nav jāsniedz vai ja tos faktisku iemeslu dēļ nevar sniegt, attiecīgais datu lauks jāatzīmē ar "nav piemērojams". Attiecībā uz pirkstu nospiedumiem sistēma 17. panta nolūkā ļauj nošķirt gadījumus, kad pirkstu nospiedumus nav vajadzīgs sniegt juridisku iemeslu dēļ, un gadījumus, kad tos nevar sniegt faktiski. Pēc četrus gadus perioda šī funkcija zaudē spēku, ja vien to neapstiprina Komisijas lēmums, pamatojoties uz 50. panta 4. punktā minēto novērtējumu.

9. pants

Dati, ko ievada pēc pieteikuma iesniegšanas

Pieteikuma datnē vīzu iestāde ievada šādus datus:

- 1) pieteikuma numuru;
- 2) informāciju par statusu, norādot, ka ir pieprasīta vīza;

3) iestādi, kurā pieteikums iesniegts, ieskaitot tās atrašanās vietu un to, vai pieteikums iesniegts, minētajai iestādei pārstāvēt citu dalībvalsti;

4) šādus datus no pieteikuma veidlapas:

a) uzvārds, uzvārds dzimšanas brīdī (bijušais(-ie) uzvārds (-i)); vārds(-i); dzimums; dzimšanas datums, vieta un valsts;

b) pašreizējā pilsonība un pilsonība dzimšanas brīdī;

c) ceļošanas dokumenta veids un numurs, izdevējiestāde, izdošanas laiks un derīguma termiņš;

d) pieteikuma iesniegšanas vieta un datums;

e) pieprasītās vīzas veids;

f) informācija par personu, kas izsniedz uzaicinājumu un/vai kam jāsedz pieteikuma iesniedzēja uzturēšanās izdevumi:

i) ja tā ir fiziska persona – tās uzvārds, vārds un adrese;

ii) ja tas ir uzņēmums vai cita organizācija – šā uzņēmuma/citas organizācijas nosaukums un adrese, kontaktpersonas uzvārds un vārds šajā uzņēmumā/organizācijā;

g) galamērķis un plānotais uzturēšanās ilgums;

h) ceļojuma mērķis;

i) plānotais ierašanās un aizceļošanas datums;

j) plānotā pirmās ieceļošanas robeža vai tranzīta maršruts;

k) dzīvesvieta;

l) pašreizējā nodarbošanās un darba devējs; studentiem, skolēniem: mācību iestādes nosaukums;

m) nepilngadīgo gadījumā: pieteikuma iesniedzēja tēva un mātes uzvārds un vārds(-i);

5) pieteikuma iesniedzēja fotogrāfiju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1683/95;

6) pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumus saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Kopīgajā konsulārajā instrukcijā.

10. pants

Papildu dati, ko ievada pēc vīzas izsniegšanas

1. Ja pieņemts lēmums izsniegt vīzu, vīzu iestāde, kas izsniegusi vīzu, pieteikuma datnē ievada šādus datus:

a) informāciju par statusu, norādot, ka vīza ir izsniegta;

b) iestādi, kas izsniegusi vīzu, ieskaitot tās atrašanās vietu un to, vai minētā iestāde vīzu izsniegusi citas dalībvalsts vārdā;

c) lēmuma par vīzas izsniegšanu pieņemšanas vietu un datumu;

d) vīzas veidu;

e) vīzas uzlīmes numuru;

f) teritoriju, kurā vīzas saņēmējs drīkst ceļot saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Kopīgajā konsulārajā instrukcijā;

g) vīzas derīguma termiņa sākuma un beigu datumu;

h) atļauto ieceļošanas reižu skaitu teritorijā, kurā vīza ir derīga;

i) uzturēšanās ilgumu, kāds atļauts saskaņā ar vīzu;

j) attiecīgos gadījumos – informāciju par to, ka vīza ir izsniegta uz atsevišķas lapas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 333/2002 (2002. gada 18. februāris) par vienotas formas veidlapām vīzu uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izdevušas personām, kurām ir ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izsniedz šo veidlapu ⁽¹⁾.

2. Ja laikā, kamēr lēmums par vīzas izsniegšanu vēl nav pieņemts, pieteikuma iesniedzējs atsauc pieteikumu vai pārtrauc virzīt to tālāk, tad vīzu iestāde, kurā pieteikums bija iesniegts, norāda, ka vīzas pieteikuma lieta minēto iemeslu dēļ ir slēgta, kā arī lietas slēgšanas datumu.

⁽¹⁾ OV L 53, 23.2.2002., 4. lpp.

11. pants

Papildu dati, ko ievada gadījumā, ja pieteikuma izskatīšanu pārtrauc

Ja vīzu iestāde, kas pārstāv citu dalībvalsti, ir spiesta pārtraukt vīzas pieteikuma izskatīšanu, tā pieteikuma datnē ievada šādus papildu datus:

- 1) informāciju par statusu, norādot, ka pieteikuma izskatīšana ir pārtraukta;
- 2) iestādi, kura ir pārtraukusi izskatīt pieteikumu, ieskaitot arī tās atrašanās vietu;
- 3) lēmuma pārtraukt izskatīšanu pieņemšanas vietu un datumu;
- 4) dalībvalsti, kura ir kompetenta izskatīt minēto pieteikumu.

12. pants

Papildu dati, ko ievada vīzas atteikuma gadījumā

1. Ja pieņemts lēmums vīzu atteikt, vīzu iestāde, kas vīzu ir atteikusi, pieteikuma datnē ievada šādus papildu datus:

- a) informāciju par statusu, norādot, ka vīza ir atteikta;
 - b) iestādi, kas atteikusi vīzu, ieskaitot arī tās atrašanās vietu;
 - c) lēmuma atteikt vīzu pieņemšanas vietu un datumu.
2. Pieteikuma datnē norāda arī vīzas atteikuma pamatojumu, kas ir viens vai vairāki no šādiem iemesliem saistībā ar pieteikuma iesniedzēju:
- a) nav derīga ceļošanas dokumenta;
 - b) ceļošanas dokuments ir fiktīvs/viltots;
 - c) nevar apliecināt uzturēšanās mērķi un apstākļus, un jo īpaši, ja ir uzskatāms par tādu, kas rada īpašu nelegālas imigrācijas risku saskaņā ar Kopīgās konsulārās instrukcijas V daļu;
 - d) jebkurā sešu mēnešu laikposmā jau ir trīs mēnešus uzturējies dalībvalstu teritorijā;

e) trūkst pietiekamu iztikas līdzekļu, ņemot vērā uzturēšanās ilgumu un veidu, vai nav līdzekļu, lai atgrieztos izcelsmes vai tranzīta valstī;

f) par šo personu Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) un/vai valsts reģistrā ir izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanu;

g) uzskata, ka pieteikuma iesniedzējs apdraud sabiedrisko kārtību, iekšējo drošību, kādas dalībvalsts starptautiskās attiecības vai sabiedrības veselību, kā definēts 2. panta 19. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ⁽¹⁾.

13. pants

Papildu dati, ko ievada, ja vīzu anulē vai atsauc vai ja saīsina tās derīguma termiņu

1. Ja pieņemts lēmums vīzu anulēt vai atsaukt vai arī saīsināt vīzas derīguma termiņu, vīzu iestāde, kas pieņēmusi šo lēmumu, pieteikuma datnē ievada šādus datus:

- a) informāciju par statusu, norādot, ka vīza ir anulēta vai atsaukta vai ka ir saīsināts derīguma termiņš;
 - b) iestādi, kas anulējusi vai atsaukusi vīzu vai saīsinājusi vīzas derīguma termiņu, ieskaitot tās atrašanās vietu;
 - c) lēmuma pieņemšanas vietu un datumu;
 - d) attiecīgā gadījumā – jauno vīzas derīguma termiņu;
 - e) vīzas uzlīmes numuru, ja vīzas termiņu saīsina, izmantojot jaunu vīzas uzlīmi.
2. Pieteikuma datnē norāda arī vīzas anulēšanas, atsaukuma vai derīguma termiņa saīsinājuma pamatojumu, un tas var būt:
- a) ja vīzu anulē vai atsauc – viens vai vairāki no iemesliem, kas uzskaitīti 12. panta 2. punktā;

⁽¹⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 296/2008 (OV L 97, 9.4.2008., 60. lpp.).

- b) ja pieņem lēmumu saīsināt vīzas derīguma termiņu – viens vai vairāki no šādiem iemesliem:
- i) vīzas turētāja izraidīšana no valsts;
 - ii) pieteikuma iesniedzējam nav sākotnēji plānotajam uzturēšanās ilgumam pietiekamu iztikas līdzekļu.

14. pants

Papildu dati, ko ievada, ja vīzu pagarina

1. Ja pieņemts lēmums vīzu pagarināt, vīzu iestāde, kas vīzu pagarinājusi, pieteikuma datnē ievada šādus datus:

- a) informāciju par statusu, norādot, ka vīza ir pagarināta;
- b) iestādi, kas pagarinājusi vīzu, ieskaitot tās atrašanās vietu;
- c) lēmuma pieņemšanas vietu un datumu;
- d) vīzas uzlīmes numuru, ja vīzu pagarina, izmantojot jaunu vīzu;
- e) pagarinātā derīguma termiņa sākuma un beigu datumu;
- f) atļautā uzturēšanās ilguma pagarinājuma laiku;
- g) teritoriju, kurā vīzas saņēmējs drīkst ceļot saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Kopīgajā konsulārajā instrukcijā;
- h) pagarinātās vīzas veidu.

2. Pieteikuma datnē norāda arī vīzas pagarinājuma pamatojumu, kas ir viens vai vairāki no šādiem iemesliem:

- a) nepārvarama vara;
- b) humanitāri apsvērumi;
- c) svarīgi profesionāli iemesli;
- d) svarīgi personiski iemesli.

15. pants

VIS izmantošana pieteikumu izskatīšanai

1. Kompetentā vīzu iestāde aplūko VIS iekļauto informāciju, izskatot pieteikumus un lai pieņemtu ar pieteikumiem saistītos lēmumus, tostarp lēmumu par to, vai anulēt vai atsaukt vīzu vai arī pagarināt vai saīsināt tās derīguma termiņu, saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajos nolūkos kompetentajai vīzu iestādei nodrošina piekļuvi meklēšanai ar vienu vai vairākiem no šādiem datiem:

- a) pieteikuma numurs,
- b) dati, kas minēti 9. panta 4. punkta a) apakšpunktā,
- c) ceļošanas dokumenta dati, kas minēti 9. panta 4. punkta c) apakšpunktā,
- d) fiziskas personas uzvārds, vārds un adrese vai uzņēmuma/citas organizācijas nosaukums un adrese saskaņā ar 9. panta 4. punkta f) apakšpunktu;
- e) pirkstu nospiedumi,
- f) jebkuras agrāk izsniegtas vīzas uzlīmes numurs un izsniegšanas datums.

3. Ja, meklējot ar kādu no 2. punktā minētajiem datiem, noskaidrojas, ka VIS ir reģistrēti dati par pieteikuma iesniedzēju, kompetentajai vīzu iestādei nodrošina piekļuvi pieteikuma datnei (-ēm) saskaņā ar 8. panta 3. un 4. punktu, kā arī tai (tām) piesaistītajai(-ām) datnei(-ēm), bet vienīgi šā panta 1. punktā minētajos nolūkos.

16. pants

VIS izmantošana informācijas aplūkošanai un dokumentu pieprasījumiem

1. Centrālajām vīzu iestādēm apspriežoties par pieteikumiem saskaņā ar Šengenas Konvencijas 17. panta 2. punktu, informācijas pieprasījumus un atbildes uz tiem nosūta saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Par pieteikuma izskatīšanu atbildīgā dalībvalsts nosūta informācijas pieprasījumu kopā ar pieteikuma numuru uz VIS, norādot dalībvalsti vai dalībvalstis, ar kurām jāapspriežas.

VIS pārsūta pieprasījumu norādītajai dalībvalstij vai dalībvalstīm.

Dalībvalsts vai dalībvalstis, pie kurām vēršas pēc informācijas, nosūta atbildi uz VIS, kas to pārsūta dalībvalstij, kura bija pieprasījusi informāciju.

3. Šā panta 2. punktā izklāstīto procedūru var piemērot arī, sūtot informāciju par vīzu ar ierobežotu teritoriālo derīgumu izsniegšanu un citus ar konsulāro sadarbību saistītus ziņojumus,

kā arī – sūtot kompetentajai vīzu iestādei pieprasījumus pārsūtīt ceļošanas dokumentu un citu pieteikumam pievienoto dokumentu kopijas un elektroniski pārsūtīt šīs dokumentu kopijas. Kompetentās vīzu iestādes uz šādu pieprasījumu atbild nekavējoties.

4. Personas datus, ko pārsūta atbilstīgi šim pantam, izmanto vienīgi apspriedēm starp centrālajām vīzu iestādēm un konsulārajai sadarbībai.

17. pants

Datu izmantošana pārskatiem un statistikai

Kompetentām vīzu iestādēm ir piekļuve šādiem datiem, bet vienīgi pārskatu un statistikas mērķiem, bez iespējas identificēt atsevišķus pieteikumu iesniedzējus:

- 1) informācija par statusu;
- 2) kompetentā vīzu iestāde, tostarp tās atrašanās vieta;
- 3) pieteikuma iesniedzēja pašreizējā pilsonība;
- 4) pirmās iecelšanas robeža;
- 5) vīzas pieteikuma reģistrācijas vai ar vīzu saistītā lēmuma pieņemšanas datums un vieta;
- 6) pieprasītās vai izsniegtās vīzas veids;
- 7) ceļošanas dokumenta veids;
- 8) iemesli, kas norādīti saistībā ar jebkuru lēmumu par vīzu vai vīzas pieteikumu;
- 9) kompetentā vīzu iestāde, kas atteikusi vīzas pieteikumu, tostarp šīs iestādes atrašanās vieta, kā arī atteikuma datums;
- 10) gadījumi, kad pieteikuma iesniedzējs iesniedzis vīzas pieteikumu vairāk nekā vienā vīzu iestādē, norādot attiecīgās šīs vīzu iestādes, to atrašanās vietu un atteikumu datumus;
- 11) ceļojuma mērķis;
- 12) gadījumi, kad 9. panta 6. punktā minētos datus faktiski nevarēja sniegt saskaņā ar 8. panta 5. punkta otro teikumu;

13) gadījumi, kad 9. panta 6. punktā minētos datus nevarēja prasīt sniegt juridisku iemeslu dēļ saskaņā ar 8. panta 5. punkta otro teikumu;

14) gadījumi, kad personai, kura faktiski nevarēja sniegt 9. panta 6. punktā minētos datus, atteikta vīza saskaņā ar 8. panta 5. punkta otro teikumu.

III NODAĻA

CITU IESTĀŽU PIEKĻUVE DATIEM

18. pants

Piekļuve datiem, lai veiktu pārbaudes ārējās robežas šķērsošanas punktos

1. Kompetentajām iestādēm, lai veiktu pārbaudes ārējās robežas šķērsošanas punktos, saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu, kā tas noteikts 2. un 3. punktā, ir piekļuve sistēmai, lai meklētu pēc vīzas uzlīmes numura un pirkstu nospiedumiem vienīgi ar nolūku, lai pārbaudītu vīzas turētāja identitāti un/vai vīzas īstumu un/vai to, vai saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 5. pantu ir izpildīti nosacījumi iecelšanai dalībvalstu teritorijā.

2. Meklēšanu tikai pēc vīzas uzlīmes numura var veikt ne ilgāk kā trīs gadu periodā pēc VIS darbības uzsākšanas. Gadu pēc darbības uzsākšanas šo trīs gadu periodu var samazināt attiecībā uz gaisa robežām saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto procedūru.

3. Par vīzu turētājiem, kuru pirkstu nospiedumus nevar izmantot, meklēšanu veic tikai pēc vīzas uzlīmes numura.

4. Ja, meklējot pēc 1. punktā minētajiem datiem, noskaidrojas, ka VIS ir reģistrēti dati par vīzas turētāju, kompetentajai robežkontroles iestādei nodrošina piekļuvi vienīgi 1. punktā minētajos nolūkos aplūkot šādus datus pieteikuma datnē un tai piesaistītajās pieteikuma datnēs saskaņā ar 8. panta 4. punktu:

- a) informāciju par statusu un datus no pieteikuma veidlapas, kā minēts 9. panta 2. un 4. punktā;
- b) fotogrāfijas;
- c) datus, kas ievadīti attiecībā uz vīzām, kuras izsniegtas, anulētas, atsauktas vai kuru derīguma termiņš ir pagarināts vai saīsināts, kā minēts 10., 13. un 14. pantā.

5. Apstākļos, kad vīzas turētāja vai vīzas pārbaude neizdodas vai kad ir šaubas par vīzas turētāja identitāti, par vīzas un/vai ceļošanas dokumenta īstumu, pienācīgi pilnvarotiem šo kompetento iestāžu darbiniekiem ir piekļuve datiem atbilstīgi 20. panta 1. un 2. punktam.

19. pants

Piekļuve datiem, lai veiktu pārbaudes dalībvalstu teritorijā

1. Iestādēm, kas ir tiesīgas dalībvalstu teritorijā pārbaudīt, vai ir izpildītas prasības attiecībā uz ieceļošanu, atrašanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā, ir piekļuve meklēšanai pēc vīzas uzlīmes numura un pirkstu nospiedumiem vai pēc vīzas uzlīmes numura vienīgi ar nolūku pārbaudīt vīzas turētāja identitāti un/vai vīzas īstumu un/vai to, vai ir izpildītas prasības attiecībā uz ieceļošanu, atrašanos un uzturēšanos dalībvalsts teritorijā.

Par vīzu turētājiem, kuru pirkstu nospiedumus nevar izmantot, meklēšanu veic tikai pēc vīzas uzlīmes numura.

2. Ja, meklējot ar 1. punktā minētajiem datiem, noskaidrojas, ka VIS ir reģistrēti dati par vīzas turētāju, kompetentajai iestādei nodrošina piekļuvi vienīgi 1. punktā minētajos nolūkos aplūkot šādus datus pieteikuma datnē un tai piesaistītajās pieteikuma datnēs saskaņā ar 8. panta 4. punktu:

- a) informāciju par statusu un datus no pieteikuma veidlapas, kā minēts 9. panta 2. un 4. punktā;
- b) fotogrāfijas,
- c) datus, kas ievadīti attiecībā uz vīzām, kuras izsniegtas, anulētas, atsauktas vai kuru derīguma termiņi ir pagarināti vai saīsināti, kā minēts 10., 13. un 14. pantā.

3. Apstākļos, kad vīzas turētāja vai vīzas pārbaude neizdodas vai kad ir šaubas par vīzas turētāja identitāti, par vīzas un/vai ceļošanas dokumenta īstumu, pienācīgi pilnvarotiem kompetento iestāžu darbiniekiem ir piekļuve datiem saskaņā ar 20. panta 1. un 2. punktu.

20. pants

Piekļuve datiem, lai veiktu identifikāciju

1. Iestādēm, kuras ir tiesīgas veikt pārbaudes ārējās robežas kontroles punktos saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu vai dalībvalstu teritorijā attiecībā uz nosacījumiem par ieceļošanu, atrašanos vai uzturēšanos dalībvalstu teritorijā, ir piekļuve

meklēšanai pēc personas pirkstu nospiedumiem vienīgi ar nolūku identificēt personas, kuras, iespējams, neatbilst vai vairs neatbilst prasībām attiecībā uz ieceļošanu, atrašanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā.

Ja personas pirkstu nospiedumi nav izmantojami vai ja meklēšana pēc pirkstu nospiedumiem neizdodas, meklēšanu veic pēc 9. panta 4. punkta a) un/vai c) apakšpunktā minētajiem datiem; šo meklēšanu var veikt kopā ar 9. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētajiem datiem.

2. Ja, meklējot pēc 1. punktā minētajiem datiem, noskaidrojas, ka VIS ir reģistrēti dati par pieteikuma iesniedzēju, kompetentajai iestādei nodrošina piekļuvi vienīgi 1. punktā minētajos nolūkos aplūkot šādus datus pieteikuma datnē un tai piesaistītajās pieteikuma datnēs saskaņā ar 8. panta 3. un 4. punktu:

- a) pieteikuma numuru, informāciju par statusu un iestādi, kam pieteikums iesniegts;
- b) datus no pieteikuma veidlapas, kā minēts 9. panta 4. punktā;
- c) fotogrāfijas,
- d) datus, kas ievadīti attiecībā uz ikvienu vīzu, kura izsniegta, atteikta, anulēta, atsaukta vai kuras derīguma termiņš ir pagarināts vai saīsināts, vai par pieteikumiem, kuru izskatīšana ir pārtraukta, kā minēts 10. līdz 14. pantā.

3. Ja personai ir vīza, kompetentās iestādes vispirms izmanto VIS saskaņā ar 18. vai 19. pantu.

21. pants

Piekļuve datiem, lai noteiktu atbildību par patvēruma pieteikumiem

1. Patvēruma jautājumos kompetentajām iestādēm ir piekļuve meklēšanai pēc patvēruma meklētāja pirkstu nospiedumiem vienīgi ar nolūku noteikt dalībvalsti, kura saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 343/2003 9. un 21. pantu ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

Ja personas pirkstu nospiedumi nav izmantojami vai ja meklēšana pēc pirkstu nospiedumiem neizdodas, meklēšanu veic pēc 9. panta 4. punkta a) un/vai c) apakšpunktā minētajiem datiem; šo meklēšanu var veikt kopā ar 9. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētajiem datiem.

2. Ja, meklējot ar 1. punktā minētajiem datiem, noskaidrojas, ka VIS ir reģistrētas ziņas par izsniegtu vīzu, kuras derīguma termiņš ir beidzies ne vairāk kā sešus mēnešus pirms patvēruma pieteikuma iesniegšanas, un/vai pagarinātu vīzu, kuras pagarinājuma termiņš ir beidzies ne vairāk kā sešus mēnešus pirms patvēruma pieteikuma iesniegšanas, patvēruma jautājumos kompetentajai iestādei nodrošina piekļuvi vienīgi 1. punktā minētajā nolūkā aplūkot šādus datus pieteikuma datnē un attiecībā uz g) apakšpunktā minētajiem datiem par dzīvesbiedru un bērniem saskaņā ar 8. panta 4. punktu:

- a) pieteikuma numuru un iestādi, kas izsniegusi vīzu vai pagarinājusi tās termiņu, norādot, vai minētā iestāde vīzu izsniegusi citas dalībvalsts vārdā;
- b) datus no pieteikuma veidlapas, kuri minēti 9. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā;
- c) vīzas veidu;
- d) vīzas derīguma termiņu;
- e) plānoto uzturēšanās ilgumu;
- f) fotogrāfijas;
- g) pieteikuma datņu datus par dzīvesbiedru un bērniem, kas minēti 9. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā.

3. VIS datu aplūkošanu saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu veic tikai izraudzītais valsts iestādes, kas minētas Regulas (EK) Nr. 343/2003 21. panta 6. punktā.

22. pants

Piekļuve datiem, lai izskatītu patvēruma pieteikumus

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 343/2003 21. pantu kompetentajām iestādēm ir piekļuve meklēšanai pēc patvēruma meklētāja pirkstu nospiedumiem vienīgi ar nolūku pārbaudīt patvēruma pieteikumus.

Ja personas pirkstu nospiedumi nav izmantojami vai ja meklēšana pēc pirkstu nospiedumiem neizdodas, meklēšanu veic pēc 9. panta 4. punkta a) un/vai c) apakšpunktā minētajiem datiem; šo meklēšanu var veikt kopā ar 9. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētajiem datiem.

2. Ja, meklējot pēc 1. punktā minētajiem datiem, noskaidrojas, ka VIS ir reģistrētas ziņas par izsniegtu vīzu, patvēruma

jautājumos kompetentajai iestādei ir piekļuve vienīgi 1. punktā minētajā nolūkā aplūkot šādus datus pieteikuma iesniedzēja pieteikuma datnē un piesaistītajās pieteikuma datnēs saskaņā ar 8. panta 3. punktu un attiecībā uz e) apakšpunktā minētajiem datiem par dzīvesbiedru un bērniem saskaņā ar 8. panta 4. punktu:

- a) pieteikuma numuru;
- b) datus no pieteikuma veidlapas, kas minēti 9. panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā;
- c) fotogrāfijas;
- d) datus, kas ievadīti attiecībā uz ikvienu vīzu, kura izsniegta, anulēta, atsaukta vai kuras derīguma termiņš ir pagarināts vai saīsināts, kā minēts 10., 13. un 14. pantā;
- e) 9. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētos piesaistīto pieteikuma datņu datus par dzīvesbiedru un bērniem.

3. VIS datu aplūkošanu saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu veic tikai izraudzītais valsts iestādes, kas minētas Regulas (EK) Nr. 343/2003 21. panta 6. punktā.

IV NODAĻA

DATU UZGLABĀŠANA UN GROZĪŠANA

23. pants

Datu uzglabāšanas ilgums

1. Visas pieteikumu datnes VIS glabā ne ilgāk kā piecus gadus, neskarot datu dzēšanu, kas minēta 24. un 25. pantā, kā arī reģistrēšanu, kas minēta 34. pantā.

Šis laikposms sākas:

- a) dienā, kad beidzas vīzas derīguma termiņš, ja vīza ir bijusi izsniegta;
- b) dienā, kad beidzas vīzas jaunais derīguma termiņš, ja vīza ir bijusi pagarināta;
- c) dienā, kad VIS izveidota pieteikuma datne, ja pieteikums ir bijis atsaukts, slēgts vai pārtraukts;
- d) dienā, kad vīzu iestāde ir pieņēmusi lēmumu, ja vīza ir bijusi atteikta, anulēta, saīsināta vai atsaukta.

2. Kad 1. punktā minētais uzglabāšanas laikposms beidzas, VIS automātiski izdzēš pieteikuma datni un saites ar šo datni, kā minēts 8. panta 3. un 4. punktā.

24. pants

Datu grozīšana

1. Vienīgi atbildīgajai dalībvalstij ir tiesības grozīt datus, ko tā nosūtījusi uz VIS, labojot vai dzēšot šādus datus.

2. Ja dalībvalsts rīcībā ir fakti, kas liek domāt, ka VIS apstrādātie dati ir neprecīzi vai ka dati ir apstrādāti VIS, neievērojot šīs regulas noteikumus, tā par to nekavējoties informē atbildīgo dalībvalsti. Šādu ziņojumu var pārraidīt VIS infrastruktūrā.

3. Atbildīgā dalībvalsts minētos datus pārbauda un, ja vajadzīgs, tos nekavējoties labo vai dzēš.

25. pants

Datu dzēšana pirms noteiktā laika

1. Pieteikuma datnes un saites, kas minētas 8. panta 3. un 4. punktā un kas attiecas uz pieteikuma iesniedzēju, kurš ieguvis kādas dalībvalsts pilsonību pirms 23. panta 1. punktā noteiktā laikposma beigām, dalībvalsts, kas izveidojusi attiecīgās pieteikuma datnes, nekavējoties izdzēš no VIS.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs ieguvis kādas dalībvalsts pilsonību, šī dalībvalsts par to nekavējoties informē atbildīgo(-ās) dalībvalsti(-is). Šādu ziņojumu var pārraidīt VIS infrastruktūrā.

3. Ja vīzas atteikumu atceļ tiesa vai apelācijas struktūra, dalībvalsts, kas atteikusi vīzu, nekavējoties izdzēš 12. pantā minētos datus, tiklīdz lēmums par vīzas atteikuma atcelšanu stājas spēkā.

V NODAĻA

DARBĪBA UN ATBILDĪBA

26. pants

Operatīvā vadība

1. Pēc pārejas laikposma par Centrālās VIS un valstu interfeisu operatīvo vadību atbild vadības iestāde ("vadības iestāde"), ko finansē no Eiropas Savienības budžeta. Vadības iestāde sadarbībā

ar dalībvalstīm nodrošina, ka Centrālās VIS un valstu interfeisu vajadzībām vienmēr izmanto vislabāko pieejamo tehnoloģiju, ņemot vērā izmaksu un ieguvumu analīzi.

2. Vadības iestāde ir atbildīga arī par šādiem uzdevumiem, kas saistīti ar sakaru infrastruktūru starp Centrālo VIS un valstu interfeisiem:

- a) pārraudzību;
- b) drošību;
- c) attiecību koordinēšanu starp dalībvalstīm un pakalpojumu sniedzēju.

3. Komisija ir atbildīga par visiem citiem uzdevumiem, kas saistīti ar sakaru infrastruktūru starp Centrālo VIS un valstu interfeisiem, jo īpaši par:

- a) uzdevumiem, kas saistīti ar budžeta izpildi;
- b) iegādi un atjaunošanu;
- c) jautājumiem, kas saistīti ar līgumiem.

4. Pārejas laikposmā, pirms vadības iestāde sāk pildīt savus pienākumus, par VIS operatīvo vadību atbild Komisija. Komisija šo pienākumu, kā arī uzdevumus saistībā ar budžeta izpildi saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam⁽¹⁾, var uzticēt valsts sektora struktūrām, kas ir divās dažādās valstīs.

5. Katra 4. punktā minētā valsts sektora struktūra atbilst šādiem atlases kritērijiem:

- a) tai jāpierāda plaša pieredze lielizmēra informācijas sistēmas darbības nodrošināšanā;
- b) tai jābūt uzkrātai ievērojamai pieredzei par lielizmēra informācijas sistēmas pakalpojumu un drošības prasībām;
- c) tai jābūt pietiekamam un pieredzējušam personālam ar pienācīgām profesionālām zināšanām un valodu iemaņām, lai strādātu starptautiskas sadarbības vidē, kāda ir vajadzīga VIS;

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1525/2007 (OV L 343, 27.12.2007., 9. lpp.).

d) tai jābūt pieejamai drošai un īpaši uzbūvētai infrastruktūrai, it īpaši tādai, kas var dublēt lielizmēra informācijas tehnoloģiju sistēmas un garantēt to nepārtrauktu darbību; un

e) tās administratīvajai videi jābūt tādai, kas ļauj pienācīgi veikt uzticētos uzdevumus un izvairīties no interešu konfliktiem.

6. Komisija pirms 4. punktā minētās deleģēšanas un regulāri pēc tam ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par deleģēšanas nosacījumiem, par deleģēto uzdevumu precīzu apjomu, kā arī par struktūrām, kurām uzticēti uzdevumi.

7. Ja Komisija deleģē savu atbildību pārejas laikposmā saskaņā ar 4. punktu, tā nodrošina, ka ar šo deleģēšanu ir pilnībā ievēroti ierobežojumi, kas paredzēti Līgumā noteiktajā iestāžu sistēmā. Tā īpaši nodrošina, ka šī deleģēšana nelabvēlīgi neietekmē nevienu ar Kopienas tiesību aktiem izveidotu spēkā esošu kontroles mehānismu, ko īsteno Tiesa, Revīzijas palāta vai Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs.

8. VIS operatīvā vadība ir visi uzdevumi, kas vajadzīgi, lai 24 stundas diennaktī septiņas dienas nedēļā nodrošinātu VIS darbību saskaņā ar šo regulu, it īpaši uzturēšanas darbi un tehniska pielāgošana, kas vajadzīga, lai sistēmas darbības kvalitāte būtu apmierinošā līmenī, it īpaši attiecībā uz laiku, kas konsulārajiem punktiem vajadzīgs, lai sazinātos ar centrālo datubāzi, un šim laikam jābūt pēc iespējas īsākam.

9. Neskarot 17. pantu Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumos, kas paredzēti Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽¹⁾, vadības iestāde piemēro pienācīgus noteikumus par profesionālo noslēpumu vai citas līdzvērtīgas konfidencialitātes prasības ikvienam savam darbiniekam, kam jāstrādā ar VIS datiem. Šis pienākums ir spēkā arī tad, kad šie darbinieki vairs nav attiecīgajā amatā vai darbā, vai pēc tam, kad ir izbeigta to darbība.

27. pants

Centrālās vīzu informācijas sistēmas atrašanās vieta

Galvenā Centrālā VIS, ar ko veic tehniskās pārraudzības un administrācijas funkcijas, atrodas Strasbūrā (Francijā), un Centrālās VIS dublējums, kas spēj nodrošināt visas galvenās Centrālās VIS funkcijas šīs sistēmas avārijas gadījumā, atrodas *Sankt Johann im Pongau* (Austrijā).

⁽¹⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 337/2007 (OV L 90, 30.3.2007., 1. lpp.).

28. pants

Saikne ar valstu sistēmām

1. VIS ir savienota ar katras dalībvalsts sistēmu, izmantojot valsts interfeisu attiecīgajā dalībvalstī.

2. Katra dalībvalsts izraugās valsts iestādi, kas nodrošina 6. panta 1. un 2. punktā minētajām kompetentajām iestādēm piekļuvi VIS, un pieslēdz šo valsts iestādi valsts interfeisam.

3. Datu apstrādes procedūras visās dalībvalstīs ir automatizētas.

4. Katra dalībvalsts ir atbildīga par:

a) valsts sistēmas izstrādi un/vai tās pielāgošanu VIS saskaņā ar Lēmuma 2004/512/EK 2. panta 2. punktu;

b) valsts sistēmas organizēšanu, vadību, darbu un uzturēšanu;

c) kompetento valsts iestāžu pienācīgi pilnvarotu darbinieku piekļuves VIS vadību un organizēšanu saskaņā ar šo regulu un šo darbinieku un viņu datu saraksta izveidi un regulāru atjaunināšanu;

d) valsts sistēmu izdevumu un to savienojuma ar valsts interfeisu izdevumu segšanu, tostarp savstarpējās sakaru infrastruktūras starp valsts interfeisu un valsts sistēmu investīciju izmaksu un operatīvo izmaksu segšanu.

5. To iestāžu darbiniekus, kurām ir tiesības piekļūt VIS, pirms tiem piešķir atļauju apstrādāt VIS uzglabātos datus, pienācīgi apmāca par datu drošības un datu aizsardzības noteikumiem, kā arī informē par visiem attiecīgiem noziedzīgiem nodarījumiem un sodiem.

29. pants

Atbildība par datu izmantošanu

1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka datus apstrādā likumīgi, un it īpaši to, ka tikai pienācīgi pilnvaroti darbinieki var piekļūt VIS apstrādātajiem datiem, lai pildītu pienākumus saskaņā ar šo regulu. Atbildīgā dalībvalsts it īpaši nodrošina to, ka:

a) datus vāc likumīgi;

b) datus likumīgi pārsūta uz VIS;

pilsoņu identitātes apliecināšanai, tostarp atgriešanās nolūkā, tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

c) dati, kad tos pārsūta uz VIS, ir pareizi un atjaunināti.

2. Vadības iestāde nodrošina to, ka VIS darbojas saskaņā ar šo regulu un tās īstenošanas noteikumiem, kā minēts 45. panta 2. punktā. Vadības iestāde jo īpaši:

a) veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu Centrālās VIS, kā arī Centrālās VIS un valstu interfeisu savstarpējo sakaru sistēmas drošību, neskarot katras dalībvalsts atbildību;

b) nodrošina to, ka tikai pienācīgi pilnvaroti darbinieki var piekļūt datiem, ko apstrādā VIS, lai saskaņā ar šo regulu pildītu vadības iestādes pienākumus.

3. Vadības iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par pasākumiem, ko tā veic saskaņā ar 2. punktu.

30. pants

VIS datu uzglabāšana valstu datnēs

1. No VIS saņemtos datus valstu datnēs var uzglabāt tikai tad, ja tas konkrētajā gadījumā ir vajadzīgs, atbilst VIS mērķim un ir saskaņā ar attiecīgām tiesību normām, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, un ne ilgāk, kā tas ir vajadzīgs konkrētajā gadījumā.

2. Šā panta 1. punkts neskar dalībvalstu tiesības uzglabāt valsts datnēs datus, ko attiecīgā dalībvalsts ir ievadījusi VIS.

3. Jebkādu datu izmantošanu, kas neatbilst 1. un 2. punktam, uzskata par ļaunprātīgu izmantošanu saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

31. pants

Datu nodošana trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Datus, ko saskaņā ar šo regulu apstrādā VIS, nepārsūta un nedara pieejamus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, 9. panta 4. punkta a), b), c), k) un m) apakšpunktā minētos datus var nodot vai darīt pieejamus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, kas uzskaitītas pielikumā, ja tas konkrētos gadījumos vajadzīgs trešo valstu

a) Komisija ir pieņēmusi lēmumu par pienācīgu personas datu aizsardzību šajā trešā valstī saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu vai starp Kopienu un šo trešo valsti ir spēkā atpakaļuzņemšanas nolīgums, vai ir piemērojami Direktīvas 95/46/EK 26. panta 1. punkta d) apakšpunkta nosacījumi;

b) trešā valsts vai starptautiskā organizācija piekrīt datus izmantot tikai tādā nolūkā, kādā tie tika sniegti;

c) dati tiek nosūtīti vai darīti pieejami saskaņā ar attiecīgajām Kopienas tiesību aktu prasībām, it īpaši atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, un tās dalībvalsts tiesību aktu prasībām, kura datus pārsūta vai dara pieejamus, tostarp ar datu drošību un datu aizsardzību saistītajām tiesību normām; un

d) dalībvalsts(-is), kura datus ievadījusi VIS, ir sniegusi piekrišanu.

3. Šāda personas datu nodošana trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām neskar bēgļu un to personu tiesības, kuras pieprasa starptautisku aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz nerepatrēšanu.

32. pants

Datu drošība

1. Atbildīgā dalībvalsts nodrošina datu drošību pirms to nosūtīšanas uz valsts interfeisu un to pārraides laikā. Katra dalībvalsts nodrošina no VIS saņemto datu drošību.

2. Katra dalībvalsts attiecībā uz valsts datorsistēmu veic vajadzīgos pasākumus, tostarp pieņem drošības plānu, lai:

a) fiziski aizsargātu datus, tostarp izstrādājot ārkārtas rīcības plānus kritiskās infrastruktūras aizsardzībai;

b) personām, kurām nav attiecīgu pilnvaru, liegtu piekļuvi valsts datorsistēmām, ar ko dalībvalsts apstrādā datus saistībā ar VIS (kontrolē pie ieejas telpās);

- c) novērstu datu nesēju neatļautu lasīšanu, kopēšanu, izmaiņīšanu vai dzēšanu (datu nesēju kontrole);
- d) nepieļautu datu neatļautu ievadīšanu un uzglabāto personas datu neatļautu apskati, izmaiņīšanu vai dzēšanu (uzglabāšanas kontrole);
- e) nepieļautu neatļautu datu apstrādi VIS, kā arī to, ka VIS apstrādātus datus neatļauti pārveido vai dzēš (datu ievades kontrole);
- f) nodrošinātu, ka VIS piekļuvei pilnvarotas personas var piekļūt tikai datiem, uz kuriem attiecas viņu piekļuves pilnvarojums, izmantojot tikai individuālas un unikālas lietotāju identitātes un konfidenciālus piekļuves režīmus (datu piekļuves kontrole);
- g) nodrošinātu, ka visas iestādes, kurām ir VIS piekļuves tiesības, izveido aprakstus par personu, kurām ir tiesības piekļūt, ievadīt, dzēst un meklēt datus, amata pienākumiem un atbildības jomām un pēc pieprasījuma nekavējoties dara šos aprakstus pieejamus 41. pantā minētajām valsts uzraudzības iestādēm (darbinieku apraksti);
- h) nodrošinātu iespēju pārbaudīt un noteikt, kurām struktūrām personu datus var pārsūtīt, izmantojot datu sakaru aprikojumu (sakaru kontrole);
- i) nodrošinātu iespēju pārbaudīt un noteikt, kādi dati ir apstrādāti VIS, kad, kas un kādam mērķim tos ir apstrādājis (datu apstrādes darbību kontrole);
- j) nodrošinātu, jo īpaši ar pienācīgu šifrēšanas paņēmieni palīdzību, ka laikā, kad personu datus pārraida no VIS vai uz VIS, vai datu nesēju transportēšanas laikā tos nevar neatļauti nolasīt, kopēt, pārveidot vai dzēst (pārraides kontrole);
- k) uzraudzītu šajā punktā minēto drošības pasākumu efektivitāti un veiktu vajadzīgos organizatoriskos pasākumus saistībā ar iekšējo novērošanu, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai (pašuzraudzība).

3. Vadības iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu 2. punktā izklāstītos mērķus attiecībā uz VIS darbību, tostarp pieņem drošības plānu.

33. pants

Atbildība

1. Jebkurai personai vai dalībvalstij, kam nodarīts kaitējums sakarā ar nelikumīgu datu apstrādi vai citas ar šīs regulas

nosacījumiem nesavienojamas rīcības rezultātā, ir tiesības saņemt kompensāciju par šo kaitējumu no tās dalībvalsts, kura ir atbildīga par kaitējuma nodarīšanu. Attiecīgo dalībvalsti pilnībā vai daļēji atbrīvo no atbildības, ja tā pierāda, ka nav atbildīga par notikumu, kas izraisījis šo kaitējumu.

2. Ja kāda dalībvalsts neievēro šajā regulā paredzētos pienākumus un tā rezultātā VIS tiek nodarīts kaitējums, šo dalībvalsti sauc pie atbildības par šo kaitējumu, izņemot gadījumus, kad par to, ka laikus netika veikti atbilstīgi pasākumi, lai kaitējumu novērstu vai mazinātu tā sekas, pilnībā vai daļēji atbildīga ir vadības iestāde vai cita dalībvalsts, kas piedalās VIS.

3. Pret dalībvalsti vērstas prasības par kompensāciju par kaitējumu, kā minēts 1. un 2. punktā, reglamentē atbildētājas dalībvalsts tiesību aktu noteikumi.

34. pants

Reģistrs

1. Katra dalībvalsts un vadības iestāde reģistrē visas datu apstrādes darbības VIS. Reģistros atzīmē piekļuves nolūku, kas minēts 6. panta 1. punktā un no 15. līdz 22. pantam, piekļuves dienu un laiku, pārraidīto datu veidu, kas minēts 9. līdz 14. pantā, pārbaudēm izmantoto datu veidu, kas minēts 15. panta 2. punktā, 17. pantā, 18. panta 1. līdz 3. punktā, 19. panta 1. punktā, 20. panta 1. punktā, 21. panta 1. punktā un 22. panta 1. punktā, un tās iestādes nosaukumu, kas datus ir ievadījusi vai izmantojusi. Turklāt katra dalībvalsts reģistrē darbiniekus, kas ir pienācīgi pilnvaroti ievadīt vai nolasīt datus.

2. Šādus reģistrus drīkst izmantot tikai datu aizsardzības uzraudzībai saistībā ar datu apstrādes pieļaujamību, kā arī – lai nodrošinātu datu drošību. Reģistrus aizsargā ar atbilstīgiem pasākumiem, lai tiem nepieklūtu nepilnvarotas personas, un reģistrus izdzēš vienu gadu pēc tam, kad beidzies 23. panta 1. punktā minētais uzglabāšanas termiņš, ja vien tie nav nepieciešami jau iesāktās uzraudzības procedūrās.

35. pants

Pašuzraudzība

Dalībvalstis nodrošina, ka katra iestāde, kurai ir tiesības piekļūt VIS datiem, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, un vajadzības gadījumā sadarbojas ar valsts uzraudzības iestādi.

36. pants

Sankcijas

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka VIS ievadīto datu ļaunprātīga izmantošana saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir sodāma, tostarp ar administratīvām sankcijām un/vai kriminālsodiem, kas ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

VI NODAĻA

**TIESĪBAS UN UZRAUDZĪBA SAISTĪBĀ AR DATU
AIZSARDZĪBU**

37. pants

Tiesības uz informāciju

1. Atbildīgā dalībvalsts sniedz pieteikuma iesniedzējam un 9. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētajām personām šādu informāciju:

- a) ziņas par 41. panta 4. punktā minētā kontroliera identitāti, tostarp kontaktinformāciju;
- b) nolūkus, kādos datus apstrādās VIS;
- c) datu saņēmēju kategorijas, tostarp 3. pantā minētās iestādes;
- d) datu uzglabāšanas termiņu;
- e) ka datu vākšana ir obligāti vajadzīga, lai pieteikumu varētu izskatīt;
- f) par personas tiesībām piekļūt datiem, kas uz viņu attiecas, un par tiesībām pieprasīt labot neprecīzus datus par viņu vai dzēst nelikumīgi apstrādātus datus par viņu, tostarp par tiesībām saņemt informāciju par procedūrām šo tiesību izmantošanai un 41. panta 1. punktā minēto valsts uzraudzības iestāžu kontaktinformāciju, kurām jāizskata prasības par personas datu aizsardzību.

2. Pieteikuma iesniedzējam rakstiski sniedz 1. punktā minēto informāciju, kad tiek vākti dati no pieteikuma veidlapas, fotogrāfijas un pirkstu nospiedumi, kā minēts 9. panta 4., 5. un 6. punktā.

3. Šā panta 1. punktā minēto informāciju sniedz 9. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētajām personām, norādot to

veidlapās, kas šīm personām jāparaksta, apliecinot uzaicinājuma, uzturēšanās izdevumu finansētāja un apmešanās vietas esamību.

Ja šādas veidlapas, ko parakstījušas šīs personas, nav, šo informāciju sniedz saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 11. pantu.

38. pants

Piekļuves, labošanas un dzēšanas tiesības

1. Neskarot pienākumu darīt zināmu citu informāciju atbilstoši Direktīvas 95/46/EK 12. panta a) punktam, jebkurai personai ir tiesības iegūt informāciju par VIS ierakstītajiem datiem, kas uz viņu attiecas, un par to, kura dalībvalsts nosūtījusi datus uz VIS. Šīs tiesības piekļūt datiem var piešķirt vienīgi dalībvalstis. Katra dalībvalsts reģistrē ikvienu šādas piekļuves pieprasījumu.

2. Jebkurai personai ir tiesības pieprasīt, lai izlabo datus, kas attiecas uz viņu un kas ir neprecīzi, un lai izdzēš datus, ja tie reģistrēti nelikumīgi. Atbildīgā dalībvalsts nekavējoties izlabo vai izdzēš attiecīgos datus saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem un procedūrām.

3. Ja pieprasījumu atbilstīgi 2. punktam iesniedz citai dalībvalstij, nevis atbildīgajai dalībvalstij, tās dalībvalsts iestādes, kurām pieprasījums iesniegts, 14 dienu laikā sazinās ar atbildīgās dalībvalsts iestādēm. Atbildīgā dalībvalsts viena mēneša laikā pārbauda datu precizitāti un to, vai dati VIS ir apstrādāti likumīgi.

4. Ja noskaidrojas, ka VIS ierakstītie dati ir neprecīzi vai ierakstīti nelikumīgi, atbildīgā dalībvalsts datus labo vai dzēš saskaņā ar 24. panta 3. punktu. Atbildīgā dalībvalsts ieinteresētajai personai nekavējoties rakstiski apstiprina to, ka ir veikti pasākumi, lai labotu vai dzēstu datus, kas uz viņu attiecas.

5. Ja atbildīgā dalībvalsts nepiekrīt tam, ka VIS ierakstītie dati ir neprecīzi vai ierakstīti nelikumīgi, tā ieinteresētajai personai nekavējoties rakstiski paskaidro, kāpēc tā atsakās labot vai dzēst datus, kas uz viņu attiecas.

6. Atbildīgā dalībvalsts turklāt informē ieinteresēto personu par to, kā tai rīkoties gadījumā, ja tā nepiekrīt sniegtajam paskaidrojumam. Tas ietver informāciju par to, kā ierosināt lietu vai iesniegt sūdzību attiecīgās dalībvalsts kompetentajās iestādēs vai tiesā un par to, kāda palīdzība, tostarp no 41. panta 1. punktā minētajām valsts uzraudzības iestādēm, ir pieejama atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem un procedūrām.

39. pants

Sadarbība, lai nodrošinātu tiesības uz datu aizsardzību

1. Dalībvalstis aktīvi sadarbojas, lai aizsargātu tiesības, kas paredzētas 38. panta 2., 3. un 4. punktā.

2. Katrā dalībvalstī valsts uzraudzības iestāde pēc pieprasījuma palīdz ieinteresētajai personai un sniedz tai konsultācijas saistībā ar šīs personas tiesību aizsardzību attiecībā uz tādu datu labošanu vai dzēšanu, kas uz viņu attiecas, saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 4. punktu.

3. Atbildīgās dalībvalsts valsts uzraudzības iestāde, kas pārsūtījusi datus, un to dalībvalstu valsts uzraudzības iestādes, kurās pieprasījums iesniegts, šajā nolūkā sadarbojas.

40. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Visās dalībvalstīs jebkurai personai ir tiesības ierosināt lietu vai iesniegt sūdzību tās dalībvalsts kompetentajās iestādēs vai tiesās, kurā attiecīgā persona saņēmusi atteikumu saistībā ar tiesībām piekļūt datiem vai saistībā ar to datu labošanu vai dzēšanu, kas uz viņu attiecas, kā paredzēts 38. panta 1. un 2. punktā.

2. Visa procesa vai tiesvedības laikā paliek pieejama 39. panta 2. punktā minētā valsts uzraudzības iestāžu palīdzība.

41. pants

Valsts uzraudzības iestādes īstenotā uzraudzība

1. Iestāde vai iestādes, kas izraudzītas katrā dalībvalstī un kam piešķirtas Direktīvas 95/46/EK 28. pantā minētās pilnvaras (turpmāk – “valsts uzraudzības iestāde”), neatkarīgi uzrauga, vai 5. panta 1. punktā minēto personas datu apstrāde, ko veic attiecīgā dalībvalsts, ir likumīga, tostarp vai likumīga ir šādu datu pārsūtīšana uz VIS un no VIS.

2. Valsts uzraudzības iestāde nodrošina, ka vismaz reizi četros gados tiek veikta valsts sistēmā notikušo datu apstrādes operāciju revīzija saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem revīzijas standartiem.

3. Dalībvalstis nodrošina valsts uzraudzības iestādēm pietiekamus resursus, lai pildītu ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

4. Saistībā ar personas datu apstrādi VIS katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas ir uzskatāma par personas datu apstrādātāju

saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punktu un kam ir galvenā atbildība par šīs dalībvalsts veikto datu apstrādi. Katra dalībvalsts šo iestādi dara zināmu Komisijai.

5. Katra dalībvalsts nodrošina jebkuru informāciju, ko pieprasījušas valstu uzraudzības iestādes, un jo īpaši tās sniedz tām informāciju par darbībām, kas veiktas saskaņā ar 28. pantu un 29. panta 1. punktu, nodrošina tām piekļuvi saviem sarakstiem, kā minēts 28. panta 4. punkta c) apakšpunktā, un saviem reģistriem, kā minēts 34. pantā, kā arī ļauj tām jebkurā laikā iekļūt visās to telpās.

42. pants

Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja īstenotā uzraudzība

1. Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs uzrauga, lai vadības iestādes veiktā personu datu apstrāde notiktu saskaņā ar šo regulu. Attiecīgi piemēro Regulas (EK) Nr. 45/2001 46. un 47. pantā minētos pienākumus un pilnvaras.

2. Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs nodrošina, ka vismaz reizi četros gados notiek vadības iestādes veikto personas datu apstrādes darbību revīzija saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem revīzijas standartiem. Revīzijas ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, vadības iestādei, Komisijai un valstu uzraudzības iestādēm. Pirms ziņojumu pieņem, vadības iestādei dod iespēju sniegt komentārus.

3. Vadības iestāde sniedz Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam pieprasīto informāciju, dod atļauju piekļūt visiem dokumentiem un reģistriem, kas minēti 34. panta 1. punktā, kā arī dod atļauju jebkurā laikā piekļūt visām vadības iestādes telpām.

43. pants

Valstu uzraudzības iestāžu un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja sadarbība

1. Valstu uzraudzības iestādes un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs katrs savu attiecīgo pilnvaru robežās aktīvi sadarbojas saskaņā ar saviem pienākumiem un nodrošina koordinētu VIS un valstu sistēmu pārraudzību.

2. Viņi savu attiecīgo pilnvaru robežās pēc vajadzības dalās svarīgā informācijā, palīdz viens otram veikt revīzijas un pārbaudes, izskata šīs regulas interpretācijas vai piemērošanas

grūtības, analizē problēmas saistībā ar neatkarīgu pārraudzību vai datu subjektu tiesību īstenošanu, sagatavo saskaņotus priekšlikumus, meklējot kopīgus risinājumus visām problēmām, un veicina izpratni par datu aizsardzības tiesībām.

3. Valstu uzraudzības iestādes un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs šajā nolūkā vismaz divreiz gadā rīko sanāksmi. Par šo sanāksmju un saistītu pakalpojumu izmaksām atbildīgs ir Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs. Pirmajā sanāksmē pieņem reglamentu. Turpmākās darba metodes izstrādā kopīgi pēc vajadzības.

4. Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un vadības iestādei reizi divos gados nosūta kopīgu pārskatu par darbībām. Šajā pārskatā iekļauj nodaļu par katru dalībvalsti, ko sagatavo valsts uzraudzības iestāde attiecīgajā dalībvalstī.

44. pants

Datu aizsardzība pārejas laikposmā

Ja pārejas posmā Komisija tai uzticētos pienākumus saskaņā ar šīs regulas 26. panta 4. punktu deleģē citai struktūrai vai struktūrām, tā nodrošina, ka Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam ir tiesības un iespējas pilnībā veikt uzticētos uzdevumus, tostarp iespēja veikt pārbaudes uz vietas un īstenot visas citas pilnvaras, kas Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam piešķirtas ar 47. pantu Regulā (EK) Nr. 45/2001.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

45. pants

Ieviešanas pasākumi, ko veic Komisija

1. Iespējami drīz pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija ievieš Centrālo VIS, valsts interfeisu katrā dalībvalstī un Centrālās VIS un valstu interfeisu savstarpējo sakaru infrastruktūru, tostarp biometrijas datu apstrādei vajadzīgās funkcijas, kā minēts 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

2. Vajadzīgos pasākumus, lai tehniski ieviestu Centrālo VIS, valsts interfeisu un Centrālās VIS un valstu interfeisu savstarpējo sakaru infrastruktūru, pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto procedūru, jo īpaši attiecībā uz:

a) datu ievadīšanu un pieteikumu piesaistīšanu saskaņā ar 8. pantu;

b) piekļuvi datiem saskaņā ar 15. pantu un 17. līdz 22. pantu;

c) datu grozīšanu, dzēšanu un dzēšanu pirms noteiktā laika saskaņā ar 23. līdz 25. pantu;

d) reģistru glabāšanu un piekļuvi tiem saskaņā ar 34. pantu;

e) datu aplūkošanas mehānismiem un procedūrām, kas minētas 16. pantā.

46. pants

Šengenas Konsultāciju tīkla tehnisko funkciju integrēšana

Ar šīs regulas 16. pantā minēto konsultāciju mehānismu aizstāj Šengenas Konsultāciju tīklu no dienas, ko nosaka saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto procedūru, kad visas dalībvalstis, kas izmanto Šengenas Konsultāciju tīklu šīs regulas spēkā stāšanās dienā, ir paziņojušas par juridiskajiem un tehniskajiem pasākumiem VIS izmantošanai centrālo vīzu iestāžu saziņai par vīzu pieteikumiem saskaņā ar Šengenas Konvencijas 17. panta 2. punktu.

47. pants

Datu pārsūtīšanas sākums

Katra dalībvalsts ziņo Komisijai, ka ir īstenojusi visus vajadzīgos tehniskos un juridiskos pasākumus 5. panta 1. punktā minēto datu pārsūtīšanai uz Centrālo VIS, izmantojot valsts interfeisu.

48. pants

Darbības sākums

1. Komisija nosaka dienu, no kuras VIS sāk darbu, kad:

a) ir pieņemti 45. panta 2. punktā minētie pasākumi;

b) Komisija ir paziņojusi, ka ir sekmīgi pabeigts vispusīgs VIS tests, ko Komisija veic kopā ar dalībvalstīm;

c) ir apstiprināti tehniskie pasākumi un dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai, ka ir īstenojušas visus vajadzīgos tehniskos un juridiskos pasākumus 5. panta 1. punktā minēto datu ievākšanai un pārsūtīšanai uz VIS attiecībā uz visiem pieteikumiem pirmajā reģionā, kas noteikts atbilstīgi 4. punktam, tostarp pasākumus datu ievākšanai un/vai pārsūtīšanai citas dalībvalsts vārdā.

2. Komisija informē Eiropas Parlamentu par saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu veiktā testa rezultātiem.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir divi mēneši.

3. Katram no pārējiem reģioniem Komisija nosaka dienu, no kuras 5. panta 1. punktā minēto datu pārsūtīšana kļūst obligāta pēc tam, kad dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai, ka ir īstenojušas visus vajadzīgos tehniskos un juridiskos pasākumus 5. panta 1. punktā minēto datu ievākšanai un pārsūtīšanai uz VIS attiecībā uz visiem pieteikumiem attiecīgajā reģionā, tostarp pasākumus datu ievākšanai un/vai pārsūtīšanai citas dalībvalsts vārdā. Pirms šīs dienas ikviena dalībvalsts var sākt darbības jebkurā no šiem reģioniem, tiklīdz tā ir paziņojusi Komisijai, ka ir īstenojusi visus vajadzīgos tehniskos un juridiskos pasākumus vismaz 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto datu ievākšanai un pārsūtīšanai uz VIS.

50. pants

Uzraudzība un novērtējums

1. Vadības iestāde nodrošina, ka ir izveidotas un darbojas procedūras, ar kuru palīdzību uzrauga VIS darbības atbilstību tās izveides mērķiem saistībā ar darbības efektivitāti, izmaksu lietderīgumu, drošību un pakalpojumu kvalitāti.

4. Šā panta 1. un 3. punktā minētos reģionus nosaka saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto procedūru. Kritēriji šo reģionu noteikšanai ir nelegālas imigrācijas risks, draudi dalībvalstu iekšējai drošībai un iespējas vākt biometriskos datus no visām šā reģiona vietām.

2. Tehniskās apkopes nolūkos vadības iestādei ir piekļuve vajadzīgajai informācijai, kas attiecas uz apstrādes darbībām, kuras veiktas VIS.

5. Komisija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicē datus, kad katrā reģionā sāk darbību.

3. Divus gadus pēc VIS darbības sākuma un turpmāk ik pēc diviem gadiem vadības iestāde iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par VIS tehnisko darbību, tostarp attiecībā uz drošību.

6. Neviena dalībvalsts neaplūko datus, ko VIS pārsūtījušas citas dalībvalstis, kamēr tā pati vai kāda cita dalībvalsts, kas šo dalībvalsti pārstāv, nav sākusī ievadīt datus atbilstīgi 1. un 3. punktam.

4. Trīs gadus pēc VIS darbības sākuma un turpmāk ik pēc četriem gadiem Komisija sagatavo VIS vispārēju novērtējumu. Šajā vispārējā novērtējumā iekļauj sasniegto rezultātu analīzi salīdzinājumā ar mērķiem, izvērtējumu par to, vai pamatojums joprojām ir spēkā, par šīs regulas piemērošanu saistībā ar VIS, par VIS drošību, par 31. pantā minēto noteikumu izmantošanu un par ietekmi uz turpmāko darbību. Komisija novērtējumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

49. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, ko izveido saskaņā ar 51. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1987/2006 (2006. gada 20. decembris) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu ⁽¹⁾.

5. Pirms 18. panta 2. punktā minēto laikposmu beigām Komisija ziņo par tehnisko progresu attiecībā uz pirkstu nospiedumu izmantošanu uz ārējām robežām un ietekmi uz meklēšanas ilgumu, izmantojot vīzas uzlīmes numuru kopā ar vīzas turētāja pirkstu nospiedumu pārbaudi, tostarp par to, vai šādas meklēšanas sagaidāmais ilgums neizraisa pārmērīgi ilgu gaidīšanu robežšķērsošanas punktos. Komisija novērtējumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Pamatojoties uz šo novērtējumu, Eiropas Parlaments un Padome vajadzības gadījumā var aicināt Komisiju ierosināt attiecīgus grozījumus šajā regulā.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

6. Dalībvalstis vadības iestādei un Komisijai sniedz informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu 3., 4. un 5. punktā minētos ziņojumus.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir divi mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

7. Vadības iestāde sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu 4. punktā minētos vispārējos novērtējumus.

⁽¹⁾ OV L 381, 28.12.2006., 4. lpp.

8. Pārejas laikposmā, pirms vadības iestāde sāk pildīt savus pienākumus, Komisija ir atbildīga par 3. punktā minēto ziņojumu izstrādi un iesniegšanu.

51. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no dienas, kas minēta 48. panta 1. punktā.

3. Regulas 26., 27., 32., 45. pantu, 48. panta 1., 2. un 4. punktu, kā arī 49. pantu piemēro no 2008. gada 2. septembra.

4. Regulas 26. panta 4. punktā minētajā pārejas laikposmā atsaucēs šajā regulā uz vadības iestādi uzskata par atsaucēm uz Komisiju.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2008. gada 9. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J.-P. JOUYET

*PIELIKUMS***Regulas 31. panta 2. punktā minēto starptautisko organizāciju saraksts**

1. ANO organizācijas (tādas kā ANO Augstā komiteja bēgļu jautājumos).
 2. Starptautiskā Migrācijas organizācija (SMO).
 3. Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS NR. 768/2008/EK

(2008. gada 9. jūlijs)

par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Komisija 2003. gada 7. maijā izdeva paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam ar nosaukumu "Jaunās pieejas direktīvu īstenošanas uzlabošana". Padome 2003. gada 10. novembra rezolūcijā ⁽³⁾ atzina jauno pieeju par nozīmīgu, atbilstīgu un efektīvu reglamentējošo modeli, kas nodrošina tehnoloģisko novatorismu un veicina Eiropas rūpniecības konkurētspēju, un apstiprināja nepieciešamību paplašināt tās principu ieviešanu jaunās jomās, vienlaikus atzīstot nepieciešamību pēc skaidrākas sistēmas atbilstības novērtēšanai, akreditācijai un tirgus uzraudzībai.

(2) Šajā lēmumā paredzēti kopēji principi un atsaucē noteikumi, kurus domāts piemērot saistībā ar nozaru

tiesību aktiem, lai nodrošinātu saskaņotu pamatu šo tiesību aktu pārskatīšanai vai pārstrādāšanai. Tādēļ šis lēmums izveido vispārīgu horizontālu sistēmu turpmākiem tiesību aktiem, ar ko saskaņo produktu tirdzniecības nosacījumus, un tas ir atsaucē teksts pašreizējiem tiesību aktiem.

(3) Šajā lēmumā atsaucē noteikumu veidā sniegtas definīcijas un uzņēmēju vispārēji pienākumi, kā arī virkne atbilstības novērtēšanas procedūru, no kurām likumdevējs var izvēlēties atbilstīgāko. Tajā arī pieņemti noteikumi par CE zīmi. Turklāt sniegti atsaucē noteikumi attiecībā uz prasībām, kādas izvirzītas atbilstības novērtēšanas struktūrām, kas ir kompetentas veikt attiecīgās atbilstības novērtēšanas procedūras un par ko jāpaziņo Komisijai, un attiecībā uz paziņošanas procedūrām. Turklāt lēmumā ir atsaucē noteikumi par procedūrām saistībā ar produktiem, kuri rada apdraudējumu, lai nodrošinātu tirgus drošību.

(4) Kad tiek izstrādāti tiesību akti par produktu, uz kuru jau attiecas citi Kopienas tiesību akti, tie jāņem vērā, lai nodrošinātu, ka tiesību akti, kas attiecas uz vienu un to pašu produktu, ir konsekventi.

(5) Tomēr specifiskām nozaru vajadzībām var būt pamatoti izmantot citus regulatīvus risinājumus. Jo īpaši tas attiecas uz gadījumiem, kad nozarē jau ir konkrētas un visaptverošas tiesību normu sistēmas, piemēram, attiecībā uz dzīvnieku barības un pārtikas tiesību aktiem, kosmētikas līdzekļiem un tabakas produktiem, lauksaimniecības produktu tirgus kopīgām organizācijām, augu veselības un augu aizsardzības tiesību aktiem, cilvēka asinīm un audiem, cilvēkiem un dzīvniekiem paredzētām zālēm un ķīmiskām vielām, vai kad kopīgie principi un atsaucē ir īpaši jāpielāgo nozares vajadzībām, piemēram, medicīnas ierīču, būvuzstrādājumu un kuģu aprīkojuma jomā. Šādi pielāgojumi var arī būt saistīti ar II pielikumā dotajiem moduļiem.

⁽¹⁾ OV C 120, 16.5.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV C 282, 25.11.2003., 3. lpp.

- (6) Kad tiek izstrādāti tiesību akti, likumdevējs drīkst pilnībā vai daļēji atkāpties no šajā lēmumā noteiktajiem kopīgajiem principiem un atsaucies noteikumiem, ņemot vērā iesaistītās nozares īpatnības. Katrai šādi atkāpei vajadzētu būt pamatotai.
- (7) Lai gan nevar ar likumu noteikt prasību, ka šā lēmuma noteikumi jāiestrādā turpmāk pieņemamajos tiesību aktos, likumdevējas iestādes, kas kopīgi iesaistītas tiesību aktu pieņemšanā, pieņemot šo lēmumu, ir uzņēmušās skaidras politiskas saistības, kas tām būtu jāpilda, pieņemot tiesību aktus par jautājumiem, uz kuriem attiecas šā lēmuma darbības joma.
- (8) Konkrētos tiesību aktos par produktiem, ja iespējams, būtu jāizvairās no tehniskām detaļām, bet tajos būtu jānosaka tikai pamatprasības. Tajos, ja vajadzīgs, būtu jāatsaucas uz piemērojamajiem standartiem, kas pieņemti atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kā arī informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā⁽¹⁾, lai norādītu uz sīki izstrādātām tehniskām specifikācijām. Šis lēmums pamatojas uz minētajā direktīvā izveidoto standartizācijas sistēmu un to papildina. Tomēr, ja tas vajadzīgs veselības un vides, patērētāju vai vides aizsardzības, citu sabiedrības interešu, skaidrības un praktisku iemeslu dēļ, sīki izstrādātas tehniskās specifikācijas var noteikt attiecīgajos tiesību aktos.
- (9) Pieņemumam par atbilstību tiesību normai, ko nodrošina atbilstība piemērojamajam standartam, būtu jāveicina atbilstība piemērojamajiem standartiem.
- (10) Dalībvalstīm vai Komisijai vajadzētu būt iespējai iebilst, ja piemērojamais standarts pilnībā neatbilst prasībām Kopienas saskaņošanas tiesību aktos. Komisijai vajadzētu spēt nolemt šādu standartu nepublicēt. Šim nolūkam Komisijai piemērotā veidā būtu jāapspriežas ar nozares pārstāvjiem un dalībvalstīm, pirms komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 98/34/EK 5. pantu, sniedz atzinumu.
- (11) Pamatprasības būtu jānoformulē pietiekami precīzi, lai izveidotu juridiski saistošus pienākumus. Tās būtu jānoformulē tā, lai atbilstības novērtēšanu šīm prasībām varētu veikt arī bez piemērojamajiem standartiem vai tādā gadījumā, ja ražotājs izlemj tos nepiemērot. Formulējuma detalizētība ir atkarīga no katras nozares īpašībām.
- (12) Nepieciešamās atbilstības novērtējuma procedūras sekmīga pabeigšana ļauj uzņēmējiem parādīt un kompetentajām iestādēm pārliecināties, ka tirgū pieejamie produkti atbilst piemērojamajām prasībām.
- (13) Kopienas saskaņošanas tiesību aktos izmantojamie atbilstības novērtēšanas moduļi sākotnēji tika izveidoti ar Padomes Lēmumu 93/465/EEK (1993. gada 22. jūlijs) par atbilstības novērtējuma procedūru dažādu posmu moduļiem un noteikumiem par to, kā uzlikt CE atbilstības zīmi, ko paredzēts izmantot tehniskas saskaņošanas direktīvās⁽²⁾. Minētais lēmums tiek aizstāts ar šo lēmumu.
- (14) Jāpiedāvā skaidru, pārredzamu un saskaņotu atbilstības novērtēšanas procedūru izvēle, ierobežojot iespējamās variantus. Šajā lēmumā paredzēta virkne moduļu, dodot iespēju likumdevējam izvēlēties procedūru pēc tās stingrības pakāpes atbilstīgi iesaistītā apdraudējuma līmenim un nepieciešamajam drošuma līmenim.
- (15) Lai nodrošinātu saskaņotību starp nozarēm un izvairītos no *ad hoc* gadījumiem, nozaru tiesību aktos izmantojamās procedūras vēlams izvēlēties no šajos noteikumos uzskaitītajiem moduļiem saskaņā ar izklāstītajiem vispārīgajiem kritērijiem.
- (16) Iepriekš tiesību aktos par preču brīvu apriti tika izmantots tādu terminu kopums, no kuriem visi nebija definēti, tādēļ bija nepieciešamas skaidrojošas un interpretējošas pamatnostādnes. Ja tika izmantotas juridiskas definīcijas, to formulējums un dažkārt arī saturs zināmā mērā atšķiras, tādēļ rodas grūtības tās interpretēt un pareizi piemērot. Tādēļ šajā lēmumā ievieš dažu pamatjēdzienu skaidras definīcijas.
- (17) Lai nodrošinātu augstu tādu sabiedrības interešu kā patērētāju veselība, drošība un aizsardzība un vides aizsardzība aizsardzības līmeni, kā arī lai garantētu godīgu konkurenci Kopienas tirgū, produktiem, ko laiž Kopienas tirgū, būtu jāatbilst attiecīgajiem piemērojamajiem Kopienas tiesību aktiem, un uzņēmējiem vajadzētu būt atbildīgiem par produktu atbilstību, ņemot vērā viņu attiecīgos uzdevumus piegādes ķēdē.
- (18) No visiem uzņēmējiem sagaida, ka tie, laižot produktus tirgū vai darot tos pieejamus tirgū, rīkosies atbildīgi un pilnā saskaņā ar piemērojamām juridiskajām prasībām.
- (19) Visiem uzņēmējiem, kas veido piegādes un izplatīšanas ķēdi, būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tirgū tiek darīti pieejami tikai tādi produkti, kas atbilst piemērojamajiem tiesību aktiem. Šajā lēmumā paredzēta skaidra un samērīga pienākumu sadale atbilstīgi katra uzņēmēja lomai piegādes un izplatīšanas procesā.

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/96/EK (OV L 363, 20.12.2006., 81. lpp.).

⁽²⁾ OV L 220, 30.8.1993., 23. lpp.

- (20) Tā kā dažus uzdevumus var veikt tikai ražotājs, skaidri jānodala ražotāji un uzņēmēji tālāk izplatīšanas ķēdē. Turklāt skaidri jānodala importētājs un izplatītājs, jo importētājs Kopienas tirgū ievieš produktus no trešām valstīm. Tādēļ importētājam ir jāpārliedz, ka šie produkti atbilst piemērojamajām Kopienas prasībām.
- (21) Tā kā ražotājs sīki pārzina produkta izveides un ražošanas procesu, viņš var vislabāk veikt pilnīgu atbilstības novērtēšanas procedūru. Tādēļ atbilstības novērtēšanai joprojām būtu jāpaliek vienīgi ražotāja pienākumam.
- (22) Ir jānodrošina, ka produkti no trešām valstīm, kas ienāk Kopienas tirgū, atbilst visām piemērojamajām Kopienas prasībām, un jo īpaši ka ražotāji šiem produktiem ir veikuši atbilstīgas novērtēšanas procedūras. Tādēļ būtu jāparedz, ka importētājiem ir jāpārliedz, vai produkti, ko viņi laiž tirgū, atbilst piemērojamajām prasībām, un ka tie nedrīkst laist tirgū produktus, kuri šādām prasībām neatbilst vai kuri rada apdraudējumu. Tā paša iemesla dēļ būtu arī jāparedz, ka importētājiem ir jāpārliedz, vai ir veiktas atbilstības novērtēšanas procedūras un vai produkta marķējums un ražotāja izstrādātā dokumentācija ir pieejama uzraudzības iestādēm pārbaudes veikšanai.
- (23) Izplatītājs padara produktu pieejamu tirgū pēc tam, kad ražotājs vai importētājs ir šo produktu laidis tirgū, un izplatītājam ir jārikojas pietiekami piesardzīgi, lai nodrošinātu, ka viņa apiešanās ar produktu nelabvēlīgi neietekmē produkta atbilstību. Gan no importētājiem, gan izplatītājiem sagaida, ka tie, laižot produktus tirgū vai darot tos pieejamus tirgū, rīkosies pietiekami piesardzīgi saistībā ar piemērojamajām prasībām.
- (24) Padomes Direktīva 85/374/EEK (1985. gada 25. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem⁽¹⁾ attiecas *inter alia* uz produktiem, kas neatbilst Kopienas saskaņošanas noteikumiem. Ražotāji un importētāji, kas ir laiduši Kopienas tirgū šīm prasībām neatbilstīgus produktus, saskaņā ar minēto direktīvu ir atbildīgi par radīto kaitējumu.
- (25) Laižot produktu tirgū, katram importētājam uz produkta būtu jānorāda savs nosaukums un adrese, kur ar viņu var sazināties. Izņēmumi būtu jāparedz gadījumos, kad produkta izmērs vai raksturs to neatļauj. Tas ietver arī gadījumu, kad importētājam būtu jāatver iepakojums, lai uz produkta uzliktu savu nosaukumu un adresi.
- (26) Ikviens uzņēmējs, kurš vai nu laiž tirgū kādu produktu ar savu vārdu vai preču zīmi, vai izmaina produktu tā, ka izmaiņas varētu ietekmēt atbilstību piemērojamajām prasībām, būtu jāuzskata par ražotāju, un viņam būtu jāuzņemas ražotāja pienākumi.
- (27) Tā kā izplatītāji un importētāji darbojas tirgus vidē, tiem būtu jāiesaistās tirgus uzraudzības uzdevumos, ko veic valsts iestādes, un tiem vajadzētu būt gataviem aktīvai rīcībai, sniedzot kompetentajām iestādēm visu vajadzīgo informāciju par attiecīgo produktu.
- (28) Nodrošinot produkta izsekojamību visā piegādes ķēdē, tirgus uzraudzība kļūst vienkāršāka un efektīvāka. Efektīva izsekojamības sistēma atvieglo tirgus uzraudzības iestāžu uzdevumu atrast uzņēmējus, kas neatbilstīgus produktus darījuši pieejamus tirgū.
- (29) CE zīme, kas apstiprina produkta atbilstību, ir redzams rezultāts visam atbilstības novērtēšanas procesam plašā nozīmē. Vispārēji principi, kas reglamentē CE zīmi, ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka prasības akreditācijai un tirgus uzraudzībai saistībā ar preču tirdzniecību⁽²⁾. Šajā lēmumā būtu jānosaka tie noteikumi CE zīmes uzlikšanas reglamentēšanai, ko piemēro Kopienas saskaņošanas tiesību aktos, kuros paredzēta šīs zīmes izmantošana.
- (30) CE zīmei vajadzētu būt vienīgajai atbilstības zīmei, kas apliecina produkta atbilstību Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem. Tomēr var turpināt izmantot citus marķējuma veidus, ja vien tie palīdz uzlabot patērētāju aizsardzību un Kopienas saskaņošanas tiesību akti uz tiem neattiecas.
- (31) Ir ļoti svarīgi skaidri norādīt ražotājiem un lietotājiem, ka, uzliekot produktam CE zīmi, ražotājs apliecina, ka produkts atbilst visām piemērojamajām prasībām un ka viņš uzņemas par to pilnīgu atbildību.
- (32) Lai labāk novērtētu CE zīmes efektivitāti un izstrādātu stratēģiju, kuras mērķis ir novērst tās ļaunprātīgu izmantošanu, Komisijai būtu jāuzrauga CE zīmes noteikumu īstenošana un par to jāziņo Eiropas Parlamentam.

⁽¹⁾ OV L 210, 7.8.1985., 29. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/34/EK (OV L 141, 4.6.1999., 20. lpp.).

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 30. lpp.

- (33) CE zīmei var būt jēga tikai tad, ja tās uzlikšanā ievēro Kopienas tiesību aktos paredzētos nosacījumus. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina minēto nosacījumu pareiza īstenošana un juridiskiem vai citiem piemērotiem līdzekļiem jāvēršas pret CE zīmes noteikumu pārkāpumiem un tās ļaunprātīgu izmantošanu.
- (34) Dalībvalstis ir atbildīgas par stingras un efektīvas tirgus uzraudzības nodrošināšanu savās teritorijās, un tām savām tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāpiešķir pietiekamas pilnvaras un resursi.
- (35) Lai palielinātu informētību par CE zīmi, Komisijai būtu jāsāk informācijas kampaņa, kas galvenokārt vērsta uz uzņēmējiem, patērētāju un nozaru organizācijām un pārdošanas darbiniekiem, kuri ir vispiemērotākie kanāli minētās informācijas nodošanai patērētājiem.
- (36) Zināmos apstākļos, īstenojot piemērojamos tiesību aktos noteiktās atbilstības novērtēšanas procedūras, ir jārikojas atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras Komisijai paziņojušas dalībvalstis.
- (37) Pieredze liecina, ka nozaru tiesību aktos noteiktie kritēriji, kuriem atbilstības novērtēšanas struktūrām jāatbilst, lai tās tiktu paziņotas Komisijai, nav pietiekami, lai nodrošinātu vienādi augstu paziņoto struktūru darbības līmeni visā Kopienā. Tomēr ir svarīgi, lai visas paziņotās struktūras veiktu savas funkcijas vienādā līmenī un godīgas konkurences apstākļos. Tādēļ jānosaka obligātas prasības atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras vēlas tikt paziņotas, lai varētu sniegt atbilstības novērtēšanas pakalpojumus.
- (38) Lai nodrošinātu saskaņotu atbilstības novērtēšanas kvalitātes līmeni, ir ne tikai jānosaka vienotas prasības, kas jāievēro struktūrām, kuras pretendē uz paziņošanu, bet arī paralēli jānosaka prasības, kas jāievēro paziņojošajām iestādēm un citām struktūrām, kuras veic paziņoto struktūru novērtēšanu, paziņošanu un uzraudzību.
- (39) Šajā lēmumā izveidoto sistēmu papildina akreditācijas sistēma, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 765/2008. Tā kā akreditācija ir būtiski svarīgs veids, kā pārliecināties par atbilstības novērtēšanas struktūru kompetenci, tās izmantošana būtu jāveicina arī paziņošanā.
- (40) Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda atbilstību kritērijiem, kas noteikti piemērojamajos standartos, būtu jāuzskata, ka tā atbilst atbilstīgajām prasībām, kuras noteiktas attiecīgās nozares tiesību aktos.
- (41) Ja Kopienas saskaņošanas tiesību aktos paredzēts izvēlēties atbilstības novērtēšanas struktūras šo tiesību aktu īstenošanai, pārrēdzamai akreditācijai, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 765/2008, kas attiecībā uz atbilstības sertifikātiem nodrošina vajadzīgo ticamības līmeni, valstu iestādēm Kopienā būtu jāuzskata par vispiemērotāko veidu, kā var apliecināt šādu struktūru tehnisko kompetenci. Tomēr valsts iestādes drīkst uzskatīt, ka tām ir atbilstīgi līdzekļi, lai tās pašas varētu veikt šo izvērtējumu. Šādos gadījumos, lai nodrošinātu citu valsts iestāžu veiktās novērtēšanas pienācīgu ticamības līmeni, valsts iestādēm būtu jāiesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm vajadzīgie dokumentārie pierādījumi, ka izvērtētās atbilstības novērtēšanas struktūras atbilst attiecīgajām normatīvajām prasībām.
- (42) Atbilstības novērtēšanas struktūras bieži piešķir apakšlīgumus par kādām to darbības daļām saistībā ar atbilstības novērtēšanu vai izmanto filiāles. Lai nodrošinātu aizsardzības līmeni, kāds nepieciešams Kopienas tirgū laižamajiem produktiem, ir ļoti svarīgi, lai atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanai apakšlīgumu slēdzēji un filiāles atbilstu tādām pašām prasībām kā paziņotās struktūras. Tādēļ ir svarīgi, lai paziņojamo struktūru kompetences un snieguma novērtēšana un jau paziņoto struktūru uzraudzība attiektos arī uz darbībām, kuras veic apakšlīgumu slēdzēji un filiāles.
- (43) Jāpalielina paziņošanas procedūras efektivitāte un pārredzamība, un jo īpaši tā jāpielāgo jaunajām tehnoloģijām, lai paziņošanu varētu veikt elektroniski.
- (44) Tā kā paziņotās struktūras var piedāvāt savus pakalpojumus visā Kopienā, ir lietderīgi dot dalībvalstīm un Komisijai iespēju iebilst pret paziņoto struktūru. Tādēļ ir svarīgi noteikt laikposmu, kurā var novērst jebkādas šaubas vai bažas par atbilstības novērtēšanas struktūru kompetenci, pirms tās sāk darboties kā paziņotās struktūras.
- (45) Konkurētspējas interesēs ir svarīgi, lai paziņotās struktūras piemērotu moduļus, neradot lieku apgrūtinājumu uzņēmējiem. Tā paša iemesla dēļ un lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret uzņēmējiem, jānodrošina konsekvanta moduļu tehniskā piemērošana. Vislabāk to var panākt ar atbilstīgu koordinēšanu un sadarbību starp paziņotajām struktūrām.
- (46) Lai nodrošinātu pareizu sertifikācijas procesa darbību, būtu jākonsolidē dažas procedūras, piemēram, pieredzes un informācijas apmaiņa starp paziņotajām struktūrām un paziņojošajām iestādēm, kā arī starp pašām paziņotajām struktūrām.

(47) Kopienas saskaņošanas tiesību aktos jau ir paredzēta drošības procedūra, kuru izmanto tikai tad, ja dalībvalstis nepiekrīt kādam pasākumam, ko kāda dalībvalsts veikusi. Lai uzlabotu pārredzamību un samazinātu procedūras laiku, jāuzlabo esošā drošības klauzulas procedūra, lai padarītu to efektīvāku un lai tajā izmantotu dalībvalstu pieredzi.

(48) Esošā sistēma būtu jāpapildina ar procedūru, kas ļauj ieinteresētajām personām saņemt informāciju par pasākumiem, kurus paredzēts pieņemt attiecībā uz produktiem, kas apdraud cilvēku veselību un drošību vai citus ar sabiedrības interešu aizsardzību saistītus jautājumus. Tam būtu arī jāļauj tirgus uzraudzības iestādēm sadarbībā ar attiecīgajiem uzņēmējiem savlaicīgāk rīkoties saistībā ar šādiem produktiem.

(49) Ja dalībvalstis un Komisija vienojas par kādas dalībvalsts veiktā pasākuma pamatotību, Komisijai turpmāk nebūtu jāiesaistās, izņemot gadījumus, kad neatbilstības iemesls var būt piemērojamā standarta trūkumi.

(50) Kopienas tiesību aktos būtu jāņem vērā mazo un vidējo ražošanas uzņēmumu īpašā situācija saistībā ar administratīvo slogu. Tomēr būtu jānodrošina, ka tā vietā, lai paredzētu vispārējus izņēmumus un atkāpes šādiem uzņēmumiem, kas tikai radītu iespaidu, ka runa ir par otršķirīgas vai zemākas kvalitātes produktiem vai uzņēmējiem, kā arī sarežģītu tiesisko situāciju, kurā valstu tirgus uzraudzības iestādēm jāveic uzraudzības darbs, Kopienas tiesību aktos šādu uzņēmumu iezīmes būtu jāņem vērā, paredzot noteikumus vispiemērotāko atbilstības novērtēšanas procedūru izvēlei un īstenošanai un nosakot atbilstības novērtēšanas struktūru saistības rīkoties samērīgā veidā atbilstīgi uzņēmumu lielumam un tam, vai tie ražo nelielu sēriju vai individuālus produktus. Šajā lēmumā likumdevējam piešķir vajadzīgo elastību, lai ņemtu vērā šādu situāciju, neradot īpašus un nepiemērotus risinājumus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un nepakļaujot apdraudējumam sabiedrības interešu aizsardzību.

(51) Šajā lēmumā ir paredzēti nosacījumi par atbilstības novērtēšanas struktūru funkcijām, vienlaikus ņemot vērā mazo un vidējo uzņēmumu īpašo situāciju un ievērojot tādu stingrību un aizsardzības līmeni, kas ir vajadzīgs, lai produkti atbilstu tiem tiesību aktiem, kuri uz attiecīgajiem produktiem attiecas.

(52) Vienu gadu pēc šā lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī Komisija iesniedz patērētāju drošības marķējuma jomas padziļinātu analīzi, kurai vajadzības gadījumā pievieno likumdošanas priekšlikumus,

IR NOLĒMUŠI ŠĀDI.

1. pants

Vispārīgi principi

1. Produkti, ko laiž Kopienas tirgū, atbilst visiem piemērojamiem tiesību aktiem.

2. Laižot produktus Kopienas tirgū, uzņēmēji, ņemot vērā viņu attiecīgos uzdevumus piegādes ķēdē, ir atbildīgi par savu produktu atbilstību visiem piemērojamiem tiesību aktiem.

3. Uzņēmēji ir atbildīgi par to, lai nodrošinātu, ka visa informācija, ko tie norāda par saviem produktiem, ir precīza, pilnīga un atbilst piemērojamiem Kopienas noteikumiem.

2. pants

Priekšmets un darbības joma

Šajā lēmumā ir izklāstīta vispārējo principu un atsaucē noteikumu kopīgā sistēma, kas attiecas uz to Kopienas tiesību aktu izstrādi, ar kuriem saskaņo produktu tirdzniecības nosacījumus ("Kopienas saskaņošanas tiesību akti").

Kopienas saskaņošanas tiesību aktos izmanto vispārējos principus, kas noteikti šajā lēmumā, un I, II un III pielikuma attiecīgos atsaucē noteikumus. Tomēr Kopienas tiesību akti var atšķirties no šiem vispārējiem principiem un atsaucē noteikumiem, ja tas ir lietderīgi attiecīgās nozares īpatnību dēļ, jo īpaši – ja jau pastāv visaptverošas tiesību normu sistēmas.

3. pants

Sabiedrības interešu aizsardzības līmenis

1. Sabiedrības interešu aizsardzībā Kopienas saskaņošanas tiesību akti aprobežojas ar to, ka tajos izklāsta pamatprasības, ar kurām nosaka šīs aizsardzības līmeni, un minētās prasības izsaka kā sasniedzamos rezultātus.

Ja pamatprasību izmantošana nav iespējama vai piemērota, ņemot vērā mērķi nodrošināt pienācīgu patērētāju, sabiedrības veselības, vides aizsardzību vai citus sabiedrības interešu aspektus, attiecīgajos Kopienas saskaņošanas tiesību aktos var pieņemt sīki izstrādātas specifiskācijas.

2. Ja Kopienas saskaņošanas tiesību aktos ir izklāstītas pamatprasības, tajos paredz atbilstīgi Direktīvai 98/34/EK pieņemto piemērojamo standartu izmantošanu, kas šīs prasības pārvērš tehniskos jēdzienos un kas atsevišķi vai kopā ar citiem piemērojamiem standartiem nodrošina pieņemumu par atbilstību šīm prasībām, saglabājot iespēju noteikt aizsardzības līmeni ar citiem līdzekļiem.

4. pants

Atbilstības novērtēšanas procedūras

1. Ja Kopienas saskaņošanas tiesību aktos noteikts, ka kādam produktam jāveic atbilstības novērtējums, izmantojamās procedūras izvēlas no II pielikumā izklāstītajiem un norādītajiem moduļiem saskaņā ar šādiem kritērijiem:

- a) attiecīgā moduļa piemērotība konkrētajam produkta veidam;
- b) produkta radītā iespējamā apdraudējuma raksturs un tas, cik lielā mērā atbilstības novērtējums atbilst apdraudējuma veidam un pakāpei;
- c) ja obligāti ir jāiesaista trešā persona, nepieciešamība ražotājam izvēlēties starp kvalitātes nodrošināšanas un produkta sertifikācijas moduļiem, kas iekļauti II pielikumā;
- d) nepieciešamība izvairīties no tādu moduļu noteikšanas, kas būtu pārāk apgrūtinājoši, salīdzinot ar attiecīgā tiesību akta aptvertajiem apdraudējuma faktoriem.

2. Ja produktam piemērojami vairāki Kopienas tiesību akti šā lēmuma darbības jomā, likumdevējam ir jānodrošina atbilstības novērtēšanas procedūru saskaņotība.

3. Moduļus, kas minēti 1. punktā, attiecīgajam produktam piemēro pēc vajadzības un saskaņā ar tajos izklāstītajām norādēm.

4. Attiecībā uz produktiem, kas izgatavoti pēc pasūtījuma, un nelielu sēriju produktiem tehniskos un administratīvos nosacījumus attiecībā uz atbilstības novērtēšanas procedūrām atvieglo.

5. Piemērojot 1. punktā minētos moduļus un gadījumos, kad tas ir piemērojams un atbilstīgi, tiesību aktā var:

- a) attiecībā uz tehnisko dokumentāciju – prasīt sniegt informāciju papildus tam, kas jau ir noteikts moduļos;
- b) attiecībā uz laiku, cik ilgi ražotājam un/vai paziņotajai struktūrai ir jāglabā visa dokumentācija, – mainīt moduļos noteikto laikposmu;
- c) norādīt ražotāja izvēli, ja testus veic vai nu akreditēta iekšējā iestāde, vai arī tie tiek veikti ražotāja izraudzītas paziņotās struktūras pārziņā;
- d) ja veic produkta pārbaudi, norādīt ražotāja izvēli, vai pārbaudes un testus, lai pārbaudītu produktu atbilstību attiecīgajām prasībām, veiks, pārbaudot un testējot katru

produktu vai arī pārbaudot un testējot produktus uz statistikas pamata;

- e) paredzēt EK tipa pārbaudes sertifikāta derīguma termiņu;
- f) attiecībā uz EK tipa pārbaudes sertifikātu noteikt, ka sertifikātā vai tā pielikumos jābūt attiecīgajai informācijai, kas nepieciešama atbilstības novērtēšanai un pārbaudei lietošanas laikā;
- g) paredzēt dažādus noteikumus par paziņotās struktūras pienākumiem informēt to paziņojušās iestādes;
- h) ja paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, noteikt to biežumu.

6. Piemērojot 1. punktā minētos moduļus un gadījumos, kad tas ir piemērojams un atbilstīgi, tiesību aktā:

- a) ja veic produkta pārbaudi, jānosaka attiecīgie produkti, attiecīgie testi, atbilstīgo paraugu ņemšanas kārtība, izmantojamās statistikas metodes funkcionālās īpatnības un attiecīgās darbības, kas jāveic paziņotajai struktūrai un/vai ražotājam;
- b) ja veic EK tipa pārbaudi, jānosaka piemērotais veids (projekta tips, produkcijas tips, projekta un produkcijas tips) un vajadzīgie paraugi.

7. Ir jābūt pieejamai pārsūdzības procedūrai attiecībā uz paziņotās struktūras lēmumiem.

5. pants

EK atbilstības deklarācija

Ja Kopienas saskaņošanas tiesību akti pieprasa ražotāja paziņojumu par to, ka ir pierādīta produkta atbilstība prasībām ("EK atbilstības deklarācija"), tiesību aktos paredz, ka attiecībā uz visiem produktam piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem sagatavo vienu deklarāciju, kurā ir visa vajadzīgā informācija, lai varētu noteikt Kopienas saskaņošanas tiesību aktus, uz ko deklarācija attiecas, un norādot atsauces uz attiecīgo tiesību aktu publikāciju.

6. pants

Atbilstības novērtēšana

1. Ja Kopienas saskaņošanas tiesību akti pieprasa atbilstības novērtēšanu, tajos var paredzēt, ka to veic valsts iestādes, ražotāji vai paziņotās struktūras.

2. Ja Kopienas saskaņošanas tiesību aktos paredzēts, ka atbilstības novērtēšanu veic valsts iestādes, tajos nosaka, ka atbilstības novērtēšanas struktūrām, kas minēto valsts iestāžu uzdevumā veic tehnisko novērtējumu, jāatbilst tiem pašiem kritērijiem, kādi šajā lēmumā noteikti paziņotajām struktūrām.

7. pants

Atsauces noteikumi

Atsauces noteikumi Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem attiecībā uz produktiem ir tādi, kā norādīts I pielikumā.

8. pants

Atcelšana

Lēmums 93/465/EEK ar šo tiek atcelts.

Atsauces uz atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu.

Strasbūrā, 2008. gada 9. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J.-P. JOUYET

I PIELIKUMS

ATSAUCES NOTEIKUMI KOPIENAS SASKAŅOŠANAS TIESĪBU AKTIEM ATTIECĪBĀ UZ RAŽOJUMIEM

R1. nodaļa

Definīcijas

R1. pants

Definīcijas

Šajā ... [tiesību akts] lieto šādas definīcijas:

- 1) “darīt pieejamu tirgū” nozīmē katra produkta piegādi izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Kopienas tirgū komerciālām darbībām par maksu vai bez maksas;
- 2) “laist tirgū” nozīmē produktu pirmo reizi darīt pieejamu Kopienas tirgū;
- 3) “ražotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo kādu produktu vai liek šo produktu izveidot vai ražot, vai laiž šo produktu tirgū ar savu vārdu vai preču zīmi;
- 4) “pilnvarotais pārstāvis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir saņēmusi rakstisku ražotāja pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem;
- 5) “importētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un kas dara produktu no trešās valsts pieejamu Kopienas tirgū;
- 6) “izplatītājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, izņemot ražotāju vai importētāju, kas dara produktu pieejamu tirgū;
- 7) “uzņēmēji” ir ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs un izplatītājs;
- 8) “tehniskās specifikācijas” ir dokuments, kurā noteiktas tehniskās prasības, kurām produktam, procesam vai pakalpojumiem ir jāatbilst;
- 9) “piemērojamais standarts” ir standarts, ko, pamatojoties uz Komisijas pieprasījumu, saskaņā ar Direktīvas 98/34/EK 6. pantu ir pieņēmusi kāda no Eiropas standartizācijas struktūrām, kas uzskaitītas minētās direktīvas I pielikumā;
- 10) “akreditācija” ir lietota tādā nozīmē, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 765/2008;
- 11) “valsts akreditācijas struktūra” ir lietota tādā nozīmē, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 765/2008;
- 12) “atbilstības novērtēšana” ir process, kurā novērtē, vai ir ievērotas ar produktu, procesu, pakalpojumu, personu vai struktūru saistītās prasības;

- 13) “atbilstības novērtēšanas struktūra” ir struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas darbības, tostarp kalibrēšanu, testēšanu, sertificēšanu un inspekciju;
- 14) “atsaukšana” ir jebkāds pasākums ar mērķi saņemt atpakaļ produktu, kas jau darīts pieejams galapatērētājam;
- 15) “izņemšana” ir katrs pasākums, kas paredzēts, lai novērstu, ka produkti no piegādes ķēdes tiek darīti pieejami tirgū;
- 16) “CE zīme” ir zīme, ar ko ražotājs norāda, ka produkts atbilst piemērojamām prasībām, kuras ir noteiktas Kopienas saskaņošanas tiesību aktos attiecībā uz tās uzlikšanu;
- 17) “Kopienas saskaņošanas tiesību akti” ir visi Kopienas tiesību akti, ar ko saskaņo produktu tirdzniecības nosacījumus.

R2. nodaļa

Uzņēmēju pienākumi

R2. pants

Ražotāju pienākumi

1. Laižot savus produktus tirgū, ražotāji nodrošina, lai tie būtu izveidoti un saražoti saskaņā ar prasībām, kas noteiktas ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu].
 2. Ražotāji izstrādā vajadzīgo tehnisko dokumentāciju un veic vai ir veikuši attiecīgo atbilstības novērtēšanas procedūru.
- Ja šī procedūra ir apliecinājusi, ka produkts atbilst piemērojamajām prasībām, ražotāji sastāda EK atbilstības deklarāciju un uzliek atbilstības zīmi.
3. Ražotāji tehnisko dokumentāciju un EK atbilstības deklarāciju saglabā [norādīt laikposmu, kas ir samērīgs ar produkta dzīves ciklu un apdraudējuma līmeni] pēc produkta laišanas tirgū.
 4. Ražotāji nodrošina, ka pastāv procedūras, lai nodrošinātu pastāvīgu atbilstību sērijuveida ražošanā. Pienācīgi ņem vērā produkta dizaina vai īpašību izmaiņas, kā arī izmaiņas piemērojamajos standartos vai tehniskajās specifikācijās, atsaucoties uz kurām deklarēta produkta atbilstība.
- Ja to uzskata par lietderīgu saistībā ar produkta radīto apdraudējumu, ražotāji patērētāju veselības un drošības aizsardzības nolūkā veic tirgto produktu paraugu pārbaudi, izmeklē un, ja vajadzīgs, veic sūdzību, neatbilstīgu produktu un atsauktu produktu reģistrēšanu, kā arī pastāvīgi informē par šo uzraudzību izplatītājus.

5. Ražotāji nodrošina to, ka uz to produktiem ir tipa, partijas vai sērijas numurs vai cits identifikācijas elements vai, ja produkta izmērs vai raksturs to neatļauj, ka vajadzīgā informācija ir sniegta uz iesaiņojuma vai produktam pievienotajā dokumentā.

R4. pants

Importētāju pienākumi

6. Ražotāji uz produkta norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un adresi, kur ar tiem var sazināties, vai, ja tas nav iespējams, to norāda uz iesaiņojuma vai produktam pievienotajā dokumentā. Norādītā adrese ir viens kontaktpunkts, kuru izmantojot var sazināties ar ražotāju.

7. Ražotāji nodrošina, ka produktam ir pievienotas patērētājiem un citiem galalietotājiem viegli saprotamas instrukcijas un drošības informācija valodā, par ko lemj attiecīgā dalībvalsts.

8. Ražotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka produkts, kuru tie ir laiduši tirgū, nav saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem, nekavējoties veic nepieciešamos koreģējošos pasākumus, lai panāktu produkta atbilstību vai arī, ja vajadzīgs, lai izņemtu to no tirgus vai atsauktu. Turklāt, ja produkts rada apdraudējumu, ražotāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi produktu darījuši pieejamu, norādot sīku informāciju, jo īpaši par neatbilstību un jebkuriem veiktajiem koreģējošajiem pasākumiem.

9. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma ražotāji tai viegli saprotamā valodā sniedz visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu produkta atbilstību. Viņi pēc šīs iestādes pieprasījuma sadarbojas ar to jebkādos pasākumos, kas veikti, lai izvairītos no apdraudējuma, ko var radīt produkti, kurus viņi laiduši tirgū.

R3. pants

Pilnvarotie pārstāvji

1. Ražotāji ar rakstisku pilnvaru var iecelt pilnvaroto pārstāvi.

Pilnvarotā pārstāvja pilnvarās neietilpst R2. panta 1. punktā noteiktie pienākumi un tehniskās dokumentācijas izstrāde.

2. Pilnvarotie pārstāvji veic uzdevumus, kas noteikti no ražotāja saņemtajā pilnvarā. Ar pilnvaru pilnvarotajam pārstāvim atļauj veikt vismaz šādus pienākumus:

- a) ... [jānorāda laikposms, kas ir samērīgs ar produkta dzīves ciklu un apdraudējuma līmeni] glabāt EK atbilstības deklarāciju un tehnisko dokumentāciju, lai tā būtu pieejama valsts uzraudzības iestādēm;
- b) pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma sniedz šai iestādei visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu produkta atbilstību;
- c) pēc kompetento valsts iestāžu pieprasījuma sadarbojas ar tām jebkādos pasākumos, kas veikti, lai izvairītos no apdraudējuma, ko var radīt produkti, uz kuriem attiecas viņu pilnvaras.

1. Importētāji laiž Kopienas tirgū tikai attiecīgajām prasībām atbilstīgus produktus.

2. Pirms produkta laišanas tirgū importētāji nodrošina, ka ražotājs ir veicis pienācīgo atbilstības novērtēšanas procedūru. Viņi nodrošina, ka ražotājs ir izstrādājis tehnisko dokumentāciju, ka produktam ir paredzētā atbilstības zīme vai zīmes un tam ir pievienoti vajadzīgie dokumenti, un ka ražotājs ir izpildījis [R2. panta 5. un 6. punktā] noteiktās prasības.

Ja importētājs uzskata vai viņam ir iemesls uzskatīt, ka produkts neatbilst ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu], viņš nelaiž to tirgū līdz brīdim, kad ir panākta produkta atbilstība. Turklāt, ja produkts rada apdraudējumu, importētājs par to informē ražotāju un tirgus uzraudzības iestādes.

3. Importētāji uz produkta norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un adresi, kur ar tiem var sazināties, vai, ja tas nav iespējams, to norāda uz iesaiņojuma vai produktam pievienotajā dokumentā.

4. Importētāji nodrošina, ka produktam ir pievienotas patērētājiem un citiem galalietotājiem viegli saprotamas instrukcijas un drošības informācija valodā, par ko lemj attiecīgā dalībvalsts.

5. Importētāji nodrošina, lai laikā, kad tie ir atbildīgi par produktu, tā uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmētu tā atbilstību prasībām, kas noteiktas ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu].

6. Kad to uzskata par atbilstīgu produkta radītā apdraudējuma dēļ, importētāji patērētāju veselības un drošības aizsardzībai veic tirgto produktu paraugu pārbaudi, izmeklē un, ja vajadzīgs, veic sūdzību, neatbilstīgu produktu un atsauktu produktu reģistrēšanu, kā arī pastāvīgi informē par šo uzraudzību izplatītājus.

7. Importētāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka produkts, kuru tie ir laiduši tirgū, nav saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem, nekavējoties veic nepieciešamos koreģējošos pasākumus, lai panāktu produkta atbilstību vai arī, ja vajadzīgs, lai to izņemtu vai atsauktu. Turklāt, ja produkts rada apdraudējumu, importētāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi produktu darījuši pieejamu, norādot sīku informāciju, jo īpaši par neatbilstību un veiktajiem koreģējošajiem pasākumiem.

8. Importētāji ... [jānorāda laikposms, kas ir samērīgs ar produkta dzīves ciklu un apdraudējuma līmeni] glabā EK atbilstības deklarācijas kopiju, lai tā būtu pieejama tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, lai šīm iestādēm pēc pieprasījuma būtu pieejama tehniskā dokumentācija.

9. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma importētāji šai iestādei viegli saprotamā valodā sniedz visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu produkta atbilstību. Viņi pēc šīs iestādes pieprasījuma sadarbojas ar to jebkādos pasākumos, kas veikti, lai izvairītos no apdraudējuma, ko var radīt produkti, kurus viņi laidoši tirgū.

R5. pants

Izplatītāju pienākumi

1. Darot produktu pieejamu tirgū, izplatītāji pietiekami rūpīgi ievēro piemērojamās prasības.

2. Pirms produkts tiek darīts pieejams tirgū, izplatītāji pārliecinās, vai produktam ir paredzētā atbilstības zīme vai zīmes, vai tam ir pievienoti vajadzīgie dokumenti, instrukcijas un drošības informācija valodā, kas viegli saprotama patērētājiem un citiem galalietotājiem tajā dalībvalstī, kurā produkts ir padarīts pieejams tirgū, un vai ražotājs un importētājs ir ievērojis [R2. panta 5. un 6. punktā un R4. panta 3. punktā] noteiktās prasības.

Ja izplatītājs uzskata vai viņam ir iemesls uzskatīt, ka produkts neatbilst ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu], viņš nedrīkst to pieejamu tirgū, iekams nav panākta tā atbilstība piemērojamajām prasībām. Turklāt, ja produkts rada apdraudējumu, izplatītājs par to informē ražotāju vai importētāju, kā arī tirgus uzraudzības iestādes.

3. Izplatītāji nodrošina, lai laikā, kad tie ir atbildīgi par produktu, tā uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmētu tā atbilstību prasībām, kas noteiktas ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu].

4. Izplatītāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka produkts, kuru tie ir darījuši pieejamu tirgū, nav saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem, pārliecinās, ka ir veikti vajadzīgie korigējošie pasākumi, lai panāktu produkta atbilstību vai arī, ja vajadzīgs, lai to izņemtu vai atsauktu. Turklāt, ja produkts rada apdraudējumu, izplatītāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi produktu darījuši pieejamu, norādot sīku informāciju, jo īpaši par neatbilstību un jebkuriem veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.

5. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma izplatītāji sniedz tai visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu produkta atbilstību. Viņi pēc šīs iestādes pieprasījuma sadarbojas ar to jebkādos pasākumos, kas veikti, lai izvairītos no apdraudējuma, ko rada produkti, kurus viņi darījuši pieejamus tirgū.

R6. pants

Gadījumi, kad ražotāju pienākumus piemēro importētājiem un izplatītājiem

Importētāju vai izplatītāju šā [tiesību akts] vajadzībām uzskata par ražotāju, un viņam ir tādi paši pienākumi kā ražotājam saskaņā ar [R2.] pantu, ja viņš laiž tirgū kādu produktu ar savu vārdu vai preču zīmi vai izmaina produktu tā, ka izmaiņas var ietekmēt atbilstību piemērojamajām prasībām.

R7. pants

Uzņēmēju identifikācija

Uzņēmēji ... [jānorāda laikposms atbilstīgi produkta dzīves ciklam, kā arī apdraudējuma līmenim] pēc pieprasījuma tirgus uzraudzības iestādēm identificē:

- jebkuru uzņēmēju, kas tiem piegādājis produktu;
- jebkuru uzņēmēju, kuram tie piegādājuši produktu.

R3. nodaļa

Produkta atbilstība

R8. pants

Pieņemums par atbilstību

Produktus, kas atbilst tiem piemērojamajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem atsaucas ir publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, uzskata par atbilstīgiem šajos standartos vai to daļās norādītajām prasībām, kā noteikts ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu].

R9. pants

Oficiāls iebildums pret piemērojamajiem standartiem

1. Ja kāda dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka piemērojamais standarts pilnībā neatbilst prasībām, kuras tas aptver un kuras noteiktas ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu], Komisija vai attiecīgā dalībvalsts šo jautājumu līdz ar attiecīgo pamatojumu izvirza izskatīšanai komitejā, kas izveidota ar 5. pantu Direktīvā 98/34/EK. Komiteja pēc apspriešanās ar attiecīgajām Eiropas standartizācijas iestādēm savu atzinumu sniedz nekavējoties.

2. Nemot vērā komitejas atzinumu, Komisija pieņem lēmumu publicēt, nepublicēt, publicēt ar ierobežojumiem, saglabāt, saglabāt ar ierobežojumiem vai izņemt atsaucē uz attiecīgo piemērojamo standartu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. Komisija informē attiecīgo Eiropas standartizācijas iestādi un, ja nepieciešams, pieprasa attiecīgo piemērojamo standartu pārskatīšanu.

R10. pants

EK atbilstības deklarācija

1. EK atbilstības deklarācija norāda, ka ir pierādīta atbilstība ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu] noteiktajām prasībām.

2. EK atbilstības deklarācijas struktūras paraugs ir noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu III pielikumā, tajā ir šā lēmuma II pielikumā dotajos moduļos minētie elementi, un to pastāvīgi atjaunina. EK atbilstības deklarāciju tulko tajā valodā vai valodās, ko nosaka dalībvalsts, kuras tirgū produkts ir laists vai padarīts pieejams.

3. Sastādot EK atbilstības deklarāciju, ražotājs uzņemas atbildību par produkta atbilstību.

R11. pants

Vispārēji principi attiecībā uz CE zīmi

Uz CE zīmi attiecinā vispārējos principus, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantā.

R12. pants

CE zīmes uzlikšanas noteikumi un nosacījumi

1. CE zīmi redzami, salasāmi un neizdzēšami uzliek produktam vai iekļauj tā datu plāksnē. Ja produkta īpatnību dēļ tas nav iespējams vai attaisnojams, zīmi uzliek uz iepakojuma un norāda pavaddokumentos, ja šādi dokumenti paredzēti attiecīgajos tiesību aktos.

2. CE zīmi uzliek pirms produkta laišanas tirgū. Tai var sekot piktogramma vai cita zīme, kas norāda uz kādu īpašu apdraudējumu vai izmantojumu.

3. CE zīmei seko paziņotās struktūras identifikācijas numurs, ja šī struktūra piedalās ražošanas kontroles posmā.

Paziņotās struktūras identifikācijas numuru uzliek pati struktūra, vai pēc tās norādījuma to uzliek ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis.

4. Dalībvalstis izmanto spēkā esošos mehānismus, lai nodrošinātu CE zīmes režīma pareizu piemērošanu, un atbilstīgi rīkojas zīmes neatbilstīgas lietošanas gadījumā. Dalībvalstis arī paredz sankcijas par pārkāpumiem, tostarp kriminālsodus par nopietniem pārkāpumiem. Šādām sankcijām jābūt samērīgām ar pārkāpuma smagumu un jābūt efektīvam līdzeklim, lai atturētu no zīmes neatbilstīgas izmantošanas.

R4. nodaļa

Atbilstības novērtēšanas struktūru paziņošana

R13. pants

Paziņošana

Dalībvalstis paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm struktūras, kas pilnvarotas veikt trešo personu atbilstības novērtēšanas uzdevumus saskaņā ar šo ... [tiesību akts].

R14. pants

Paziņojošās iestādes

1. Dalībvalstis izraugās paziņojošo iestādi, kas ir atbildīga par nepieciešamo novērtēšanas procedūru izveidi un veikšanu, lai novērtētu un paziņotu atbilstības novērtēšanas struktūras un uzraudzītu paziņotās struktūras, tostarp to atbilstību [R20.] panta noteikumiem.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto novērtēšanu un uzraudzību veic valsts akreditācijas struktūra Regulas (EK) Nr. 765/2008 nozīmē un saskaņā ar to.

3. Ja paziņojošā iestāde deleģē vai kā citādi uztic veikt 1. punktā minēto novērtēšanu, paziņošanu vai uzraudzīšanu kādai struktūrai, kura nav

valsts iestāde, šī struktūra ir juridiska persona un *mutatis mutandis* atbilst [R15. panta 1. līdz 6. punktā] noteiktajām prasībām. Turklāt minētā struktūra ir spējīga uzņemties saistības, kas izriet no tās darbībām.

4. Paziņojošā iestāde uzņemas pilnu atbildību par 3. punktā minētās struktūras darbību.

R15. pants

Prasības paziņojošajām iestādēm

1. Paziņojošo iestādi izveido tā, lai nebūtu nekādu interešu konfliktu ar atbilstības novērtēšanas struktūrām.

2. Paziņojošā iestāde ir veidota un darbojas tā, lai nodrošinātu tās darbības objektivitāti un taisnīgumu.

3. Paziņojošā iestāde ir veidota tā, lai visus lēmumus par atbilstības novērtēšanas struktūru paziņošanu pieņemtu kompetentas personas, kas nav tās pašas personas, kuras veikušas novērtēšanu.

4. Paziņojošā iestāde nepiedāvā un neveic nekādas darbības, ko veic atbilstības novērtēšanas struktūras, kā arī nesniedz konsultāciju pakalpojumus komerciālā nolūkā vai par konkurētspējīgu samaksu.

5. Paziņojošā iestāde nodrošina iegūtās informācijas konfidencialitāti.

6. Paziņojošajai iestādei ir pietiekams skaits kompetenta personāla tās pienākumu pienācīgai izpildei.

R16. pants

Informēšanas prasība paziņojošajām iestādēm

Dalībvalstis informē Komisiju par atbilstības novērtēšanas struktūru novērtēšanas un paziņošanas procedūrām un paziņoto struktūru uzraudzības procedūrām savās valstīs, kā arī par jebkurām izmaiņām šajā informācijā.

Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.

R17. pants

Prasības saistībā ar paziņotajām struktūrām

1. Paziņošanas nolūkā atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst šā panta 2. līdz 11. punktā izklāstītajām prasībām.

2. Atbilstības novērtēšanas struktūru izveido saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tā ir juridiska persona.

3. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir trešā persona, kas ir neatkarīga no organizācijas vai produkta, kam tā veic novērtēšanu.

Struktūra, kas pieder uzņēmumu organizācijai vai profesionālajai federācijai, kura pārstāv uzņēmumus, kas iesaistīti novērtējamo produktu izstrādē, ražošanā, piegādē, uzstādīšanā, lietošanā vai apkalpošanā, var tikt uzskatīta par šādu struktūru, ja ir pierādīta tās neatkarība un interešu konflikta neesamība.

4. Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, nav vērtējamo produktu konstruktori, ražotāji, piegādātāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai apkalpotāji, ne arī to pilnvaroti pārstāvji. Tas neliedz izmantot novērtētos produktus, kas ir vajadzīgi atbilstības novērtēšanas struktūras darbībai, vai izmantot šādus produktus personiskiem mērķiem.

Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumiem nav tieši saistīti ar šo produktu izveidi, ražošanu vai konstruēšanu, tirdzniecību, uzstādīšanu, lietošanu vai apkalpošanu, kā arī nepārstāv šajās darbībās iesaistītās personas. Viņi neiesaistās darbībās, kas varētu būt konfliktā ar viņu sprieduma neatkarību un integritāti attiecībā uz tām novērtēšanas darbībām, par kurām viņiem ir paziņots. Tas jo īpaši attiecas uz konsultāciju pakalpojumiem.

Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, ka to filiāļu vai apakšīgumu slēdzēju darbības neietekmē atbilstības novērtēšanas darbību konfidencialitāti, objektivitāti vai taisnīgumu.

5. Atbilstības novērtēšanas struktūras un to darbinieki veic atbilstības novērtēšanas darbības ar visaugstāko profesionālo godīgumu un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā bez jebkāda spiediena un pamudinājumiem, galvenokārt finansiāliem, kas varētu ietekmēt viņu lēmumu vai atbilstības novērtēšanas darbību rezultātus, īpaši no to personu vai personu grupu puses, kuras ir ieinteresētas šo darbību rezultātos.

6. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir spējīga veikt visus atbilstības novērtēšanas uzdevumus, kurus tai uzliek ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu] un saistībā ar kuriem tā ir paziņota, neatkarīgi no tā, vai šos uzdevumus veic pati atbilstības novērtēšanas struktūra vai tie tiek veikti tās vārdā un uz tās atbildību.

Atbilstības novērtēšanas struktūrai vienmēr un visām atbilstības novērtēšanas procedūrām un produktu veidiem un kategorijām, saistībā ar ko tā ir paziņota, ir:

- a) nepieciešamie darbinieki ar tehniskām zināšanām un pietiekamu un atbilstīgu pieredzi, lai veiktu atbilstības novērtēšanas uzdevumus;
- b) to procedūru apraksts, saskaņā ar kurām veic atbilstības novērtēšanu, nodrošinot pārredzamību un to, ka šīs procedūras ir iespējams atkārtot. Atbilstības novērtēšanas struktūrai ir izstrādāta piemērota politika un procedūras, kurā darbība, ko tā veic kā paziņotā struktūra, ir nodalīta no pārējās darbības;
- c) procedūras darbību veikšanai, kurās pienācīgi ņem vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai attiecīgie uzņēmumi ražo sērijveida produktus vai ne.

Tai ir nepieciešamie līdzekļi, lai pienācīgi veiktu tehniskos un administratīvos uzdevumus saistībā ar atbilstības novērtēšanas darbībām, un ir piekļuve visam nepieciešamajam aprīkojumam un iekārtām.

7. Darbiniekiem, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas darbību veikšanu, ir:

- a) pamatīga tehniskā un profesionālā apmācība par visu to atbilstības novērtēšanas darbību jomu, par ko atbilstības novērtēšanas struktūra ir tikusi paziņota;
- b) pietiekamas zināšanas par prasībām attiecībā uz veicamo novērtēšanu un atbilstīgas pilnvaras veikt šos novērtējumus;
- c) atbilstīgas zināšanas un sapratne par pamatprasībām, piemērojamiem saskaņotajiem standartiem un attiecīgajiem noteikumiem Kopienas saskaņošanas tiesību aktos un to īstenošanas regulās;
- d) nepieciešamās spējas sagatavot sertifikātus, dokumentāciju un ziņojumus, kas uzrāda, ka novērtēšana ir veikta.

8. Tiek garantēta atbilstības novērtēšanas struktūru, to augstākā līmeņa vadības un darbinieku, kas veic novērtēšanu, objektivitāte.

Atalgojums, ko saņem atbilstības novērtēšanas struktūras augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas veic novērtēšanu, nav atkarīgs no veikto novērtējumu skaita vai to rezultātiem.

9. Atbilstības novērtēšanas struktūras nokārto tiesisko apdrošināšanu, ja vien atbildību neuzņemas valsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai ja dalībvalsts pati nav tieši atbildīga par atbilstības novērtēšanu.

10. Atbilstības novērtēšanas struktūras darbinieku pienākums saskaņā ar ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu] vai noteikumiem valsts tiesību aktos, kas nosaka to piemērošanu, ir glabāt dienesta noslēpumus attiecībā uz visu informāciju, kura iegūta, veicot savus pienākumus, izņemot attiecībā ar tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā darbības tiek veiktas. Īpašumtiesības ir aizsargātas.

11. Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, lai darbinieki, kas veic novērtēšanu, būtu informēti par attiecīgajām standartizācijas darbībām un saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas saskaņošanas tiesību aktiem izveidotās paziņoto struktūru koordinācijas grupas darbībām, vai pašas piedalās šo darbību veikšanā un piemēro kā pamatnostādnes šīs darba grupas administratīvos lēmumus un sagatavotos dokumentus.

R18. pants

Pieņemums par atbilstību

Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda tās atbilstību kritērijiem, kas noteikti attiecīgajos piemērojamajos standartos vai to daļās, uz kuriem atsaucas publicētais *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, to uzskata par atbilstīgu [R17.] panta prasībām, ja vien piemērojamie saskaņotie standarti attiecas uz šīm prasībām.

R19. pants

Oficiāls iebildums pret piemērojamajiem standartiem

Ja dalībvalstij vai Komisijai ir oficiāls iebildums pret [R18.] pantā minētajiem piemērojamajiem standartiem, piemēro [R9.] panta noteikumus.

*R20. pants***Paziņoto struktūru filiāles un apakšlīgumu slēgšana**

1. Ja paziņotā struktūra slēdz apakšlīgumus par konkrētu uzdevumu veikšanu saistībā ar atbilstības novērtēšanu vai izmanto filiāli, tā pārliecinās, ka apakšlīguma slēdzējs vai filiāle atbilst [R17.] panta prasībām, un attiecīgi informē paziņojošo iestādi.
2. Paziņotās struktūras uzņemas pilnu atbildību par apakšlīgumu slēdzēju vai filiāļu darbību neatkarīgi no tā, kur tie veic uzņēmējdarbību.
3. Par darbībām var slēgt apakšlīgumu vai tās var veikt filiāle tikai tad, ja klients tam piekrīt.
4. Lai varētu uzrādīt paziņojošai iestādei, paziņotās struktūras saglabā atbilstīgos dokumentus par apakšlīguma slēdzēja vai filiāles kvalifikāciju un to veikto darbu atbilstīgi ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu].

*R21. pants***Akreditētas iekšējās struktūras**

1. Lai īstenotu procedūras, kas izklāstītas [II pielikumā A1, A2, C1 vai C2 modulī], var izmantot akreditētu iekšējo struktūru, lai veiktu atbilstības novērtēšanu uzņēmumam, kura daļa tā ir. Minētā struktūra ir atsevišķa un skaidri nodalīta uzņēmuma daļa, un tā nepiedalās novērtējamo produktu izstrādē, ražošanā, piegādē, uzstādīšanā, lietošanā vai apkalpošanā.
2. Akreditēta iekšējā struktūra atbilst šādām prasībām:
 - a) tā ir akreditēta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008;
 - b) struktūra un tās darbinieki ir organizatoriski nošķirti, un tiem uzņēmumā, kura daļa tie ir, ir izstrādātas ziņošanas metodes, kas nodrošina tās objektivitāti un pierāda to attiecīgajai valsts akreditācijas struktūrai;
 - c) nedz struktūra, nedz personāls nav atbildīgi par novērtējamo produktu konstrukciju, ražošanu, piegādi, uzstādīšanu, darbību vai apkalpošanu, un tie arī neiesaistās jebkādas darbībās, kas varētu būt konfliktā ar viņu sprieduma neatkarību vai godprātību novērtēšanas darbībās;
 - d) struktūra sniedz pakalpojumus tikai un vienīgi tam uzņēmumam, kura daļa tā ir.
3. Akreditētu iekšējo struktūru nepaziņo dalībvalstīm vai Komisijai, bet informāciju par tās akreditāciju paziņojošai iestādei sniedz uzņēmums, kura daļa tā ir, vai valsts akreditācijas struktūra pēc minētās iestādes pieprasījuma.

*R22. pants***Paziņošanas pieteikums**

1. Atbilstības novērtēšanas struktūra iesniedz paziņošanas pieteikumu paziņojošajai iestādei tajā dalībvalstī, kur tā veic uzņēmējdarbību.

2. Pieteikumam pievieno atbilstības novērtēšanas darbību aprakstu, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļus un produktu vai produktus, par ko struktūra paziņo sevi par kompetentu, kā arī akreditācijas sertifikātu, ja tāds ir, ko izdevusi valsts akreditācijas struktūra, kas sekmīgi izturējusi salīdzinošo pārskatīšanu, apstiprinot, ka atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst ... šā [tiesību akta] [R17.] pantā noteiktajām prasībām.

3. Ja atbilstības novērtēšanas struktūrai nav akreditācijas sertifikāta, tā paziņojošajai iestādei iesniedz visus dokumentāros pierādījumus, lai apstiprinātu, atzītu un regulāri uzraudzītu tās atbilstību [R17.] pantā noteiktajām prasībām.

*R23. pants***Paziņošanas procedūra**

1. Paziņojošās iestādes var paziņot tikai tās atbilstības novērtēšanas struktūras, kas atbilst [R17.] pantā noteiktajām prasībām.
 2. Tās paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm, izmantojot Komisijas izveidoto un pārvaldīto elektronisko paziņošanas sistēmu.
 3. Paziņojumā iekļauj sīku informāciju par atbilstības novērtēšanas darbībām, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļus, attiecīgo produktu vai produktus un attiecīgo kompetences apliecinājumu.
 4. Ja paziņošana ir veikta, neizmantojot [R22. panta 2. punktā] minēto akreditācijas sertifikātu, paziņojošā iestāde iesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm dokumentāros pierādījumus, kuri apstiprina atbilstības novērtēšanas struktūras kompetenci un veiktos pasākumus, tādējādi nodrošinot, ka minētā struktūra tiek regulāri uzraudzīta un ka tā joprojām atbilst [R17.] pantā noteiktajām prasībām.
 5. Attiecīgā struktūra var veikt paziņotās struktūras darbības tikai tad, ja Komisija vai pārējās dalībvalstis nav cēlušas iebildumus divu nedēļu laikā pēc paziņošanas, ja tiek izmantots akreditācijas sertifikāts, un divu mēnešu laikā pēc paziņošanas, ja akreditācijas procedūra netiek izmantota.
- Tikai šādu struktūru uzskata par paziņoto struktūru šā ... [tiesību akts] nolūkos.
6. Komisijai un pārējām dalībvalstīm tiek ziņots par attiecīgām turpmākām izmaiņām paziņojumā.

*R24. pants***Paziņoto struktūru identifikācijas numuri un saraksti**

1. Komisija piešķir paziņotajai struktūrai identifikācijas numuru.

Tai tiek piešķirts tikai viens šāds numurs arī tad, ja struktūra ir paziņota atbilstīgi vairākiem Kopienas tiesību aktiem.

2. Komisija dara publiski pieejamu sarakstu ar struktūrām, kas paziņotas atbilstīgi šim ... [tiesību akts], tostarp tām piešķirtajiem identifikācijas numuriem un darbībām, kurām tās ir paziņotas.

Komisija nodrošina minētā saraksta atjaunināšanu.

R25. pants

Izmaiņas paziņojumā

1. Ja paziņojošā iestāde ir noskaidrojusi vai ir tikusi informēta, ka paziņotā struktūra vairs neatbilst [R17.] pantā noteiktajām prasībām vai ka tā nepilda savus pienākumus, paziņojošā iestāde attiecīgi ierobežo, atceļ vai anulē paziņojumu, ņemot vērā to, kādā mērā attiecīgā struktūra nav spējusi nodrošināt atbilstību prasībām vai pildīt savus pienākumus. Tā nekavējoties par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Ja paziņojums ir ierobežots, atcelts vai anulēts vai ja paziņotā struktūra ir beigusi darbību, paziņojošā dalībvalsts veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās struktūras dokumenti tiek nodoti citai paziņotajai struktūrai vai arī pēc pieprasījuma ir pieejami atbildīgajām paziņojošajām un tirgus uzraudzības iestādēm.

R26. pants

Paziņoto struktūru kompetences apšaubīšana

1. Komisija izskata visus gadījumus, kad tai ir radušās šaubas vai tai ir ziņots par šaubām attiecībā uz kādas paziņotās struktūras kompetenci vai tās atbilstību prasībām, vai spēju joprojām izpildīt tai uzticētos uzdevumus.

2. Paziņojošā dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju saistībā ar attiecīgās struktūras paziņojuma pamatojumu vai tās kompetences saglabāšanu.

3. Komisija nodrošina, ka visa aizsargājamā informācija, kas saņemta izmeklēšanas gaitā, ir konfidenciāla.

4. Ja Komisija noskaidro, ka paziņotā struktūra neatbilst vai vairs neatbilst paziņojuma prasībām, tā par to informē paziņojošo dalībvalsti un lūdz tai veikt nepieciešamos korigējošos pasākumus, tostarp – vajadzības gadījumā – paziņojuma atsaukšanu.

R27. pants

Prasības attiecībā uz paziņoto struktūru darbību

1. Paziņotās struktūras veic atbilstības novērtēšanu saskaņā ar atbilstības novērtēšanas procedūram, kas paredzētas ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu].

2. Atbilstības novērtēšanu veic samērīgi, izvairoties no liekiem apgrūtinājumiem uzņēmējiem. Atbilstības novērtēšanas struktūras īsteno savu darbību, pienācīgi ņemot vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās produktu tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai ražošanas process ir masveidīgs vai sērijveida.

To darot, tās tomēr ievēro tādu stingrību un aizsardzības līmeni, kas ir vajadzīgs, lai produkti atbilstu šā ... [tiesību akts] noteikumiem.

3. Ja paziņotā struktūra atklāj, ka ražotājs nav izpildījis ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu] vai atbilstīgajos piemērojamajos standartos vai tehniskajās specifikācijās noteiktās prasības, tā pieprasa, lai ražotājs veiktu atbilstīgus korigējošos pasākumus, un neizdod atbilstības sertifikātu.

4. Ja, uzraugot atbilstību pēc sertifikāta izdošanas, paziņotā struktūra atklāj, ka kāds produkts vairs nav atbilstīgs, tā pieprasa, lai ražotājs veiktu

attiecīgus korigējošos pasākumus, un, ja nepieciešams, atceļ vai anulē sertifikātu.

5. Ja netiek veikti korigējošie pasākumi vai tie nedod vēlamo rezultātu, paziņotā struktūra attiecīgi ierobežo, atceļ vai anulē attiecīgos sertifikātus.

R28. pants

Informēšanas prasība paziņotajām struktūrām

1. Paziņotās struktūras informē paziņojošo iestādi par:

- a) sertifikātu atteikšanu, ierobežošanu, atcelšanu vai anulēšanu;
- b) apstākļiem, kas ietekmē paziņojuma darbības jomu un nosacījumus;
- c) informācijas pieprasījumiem saistībā ar atbilstības novērtēšanas darbībām, ko tās saņēmušas no tirgus uzraudzības iestādēm;
- d) atbilstības novērtēšanas darbībām, kas veiktas to paziņojuma jomā, un visām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšlīgumu slēgšanu – pēc pieprasījuma.

2. Paziņotās struktūras sniedz citām struktūrām, kuras paziņotas atbilstīgi šim ... [tiesību akts] un veic līdzīgas atbilstības novērtēšanas darbības, kas aptver tos pašus produktus, attiecīgu informāciju par jautājumiem saistībā ar negatīviem un – pēc pieprasījuma – arī pozitīviem atbilstības novērtēšanas rezultātiem.

R29. pants

Pieredzes apmaiņa

Komisija organizē pieredzes apmaiņu starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par paziņošanas politiku.

R30. pants

Paziņoto struktūru koordinācija

Komisija nodrošina pienācīgu koordināciju un sadarbību starp struktūrām, kuras paziņotas atbilstīgi ... [attiecīgais tiesību akts vai citi Kopienas tiesību akti], un lai tā pienācīgi norisinātos [atsevišķu nozaru vai vairāku nozaru] paziņoto struktūru grupā vai grupās.

Dalībvalstis nodrošina, lai to paziņotās struktūras tieši vai ar ieceltu pārstāvju palīdzību piedalītos šīs grupas vai grupu darbā.

R5. nodaļa

Drošības procedūras

R31. pants

Procedūra darbībām ar produktiem, kuri rada apdraudējumu valsts līmenī

1. Ja kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādes ir veikušas pasākumus atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 765/2008 20. pantam vai ja tām ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka produkts, uz kuru attiecas šis ... [tiesību akts], rada apdraudējumu cilvēku veselībai vai drošībai vai citus sabiedrības interešu aspektu aizsardzībai, uz ko attiecas šis ... [tiesību

akts], tās veic attiecīgā produkta novērtējumu, aptverot visas šajā ... [tiesību akts] noteiktās prasības. Attiecīgie uzņēmumi, kā vien nepieciešams, sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm.

Ja šajā novērtēšanā tirgus uzraudzības iestādes atklāj, ka produkts neatbilst šajā ... [tiesību akts] noteiktajām prasībām, tās nekavējoties lūdz attiecīgajam uzņēmējam veikt visus vajadzīgos korigējošos pasākumus, lai panāktu produkta atbilstību šīm prasībām vai lai proporcionāli apdraudējumam to izņemtu no tirgus vai atsauktu šo iestāžu noteiktā pienācīgā termiņā.

Tirgus uzraudzības iestādes attiecīgi informē attiecīgo paziņoto struktūru.

Uz otrajā daļā minētajiem pasākumiem attiecas Regulas (EK) Nr. 765/2008 21. pants.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka neatbilstība neaprobežojas tikai ar valsts teritoriju, tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par novērtējuma rezultātiem un par pasākumiem, ko tās lūgušas veikt uzņēmējam.

3. Uzņēmējs nodrošina, lai tiktu veikti visi piemērotie korigējošie pasākumi saistībā ar visiem attiecīgajiem produktiem, kurus tas darījis pieejamus tirgū Kopienā.

4. Ja attiecīgais uzņēmējs 1. punkta otrajā daļā noteiktajā laikposmā neveic korigējošos pasākumus, tirgus uzraudzības iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu to, ka produkts tiek darīts pieejams valsts tirgū, izņemts no tirgus vai atsaukts.

Par šiem pasākumiem tās nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

5. Šā panta 4. punktā minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, jo īpaši datus neatbilstīgā produkta identificēšanai, datus par tā izcelsmi, neatbilstības veidu un ar to saistīto apdraudējumu, veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī attiecīgā uzņēmēja viedokli. Tirgus uzraudzības iestādes jo īpaši norāda, vai neatbilstība ir sakarā ar:

- a) produkta neatbilstību prasībām, kas saistītas ar cilvēku veselību un drošību vai apdraudējumu citiem sabiedrības interešu aizsardzības aspektiem, kas noteikti šajā ... [tiesību akts]; vai
- b) trūkumiem piemērojamajos standartos, kas minēti ... [atsauce uz tiesību akta attiecīgo daļu] un kas nosaka pieņemumu par atbilstību.

6. Citas dalībvalstis, izņemot to dalībvalsti, kura procedūru uzsākusi, nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par pieņemtajiem pasākumiem un sniedz to rīcībā esošu papildu informāciju saistībā ar attiecīgā produkta neatbilstību, un, ja tās nepiekrīt paziņotajiem valsts pasākumiem, informē par saviem iebildumiem.

7. Ja ... [jānorāda laikposms] pēc 4. punktā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Komisija nav cēlusi iebildumus pret kādas dalībvalsts veiktiem pagaidu pasākumiem, pasākumu uzskata par pamatotu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka nekavējoties tiek veikti visi ierobežojošie pasākumi saistībā ar attiecīgo produktu, piemēram, produkta izņemšana no tirgus.

R32. pants

Kopienas drošības procedūra

1. Ja, pabeidzot [R31. panta 3. un 4. punktā] noteikto procedūru, tiek celti iebildumi pret kādas dalībvalsts veiktu pasākumu vai ja Komisija uzskata valsts pasākumu par tādu, kas ir pretrunā Kopienas tiesību aktiem, Komisija nekavējoties uzsāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo uzņēmēju vai uzņēmējiem un veic valsts pasākuma novērtējumu. Pamatojoties uz šā novērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem lēmumu, vai valsts pasākums ir pamatots vai ne.

Komisija adresē savu lēmumu visām dalībvalstīm un nekavējoties paziņo to tām un attiecīgajam uzņēmējam vai uzņēmējiem.

2. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgā produkta izņemšanu no to tirgus, un par to informē Komisiju. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts atceļ šo pasākumu.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un produkta neatbilstība ir saistāma ar nepilnībām piemērojamajos standartos, kā minēts [R31. panta 5. punkta b) apakšpunktā], Komisija informē attiecīgo Eiropas standartizācijas iestādi vai iestādes un izvirza jautājumu izskatīšanai komitejā, kas izveidota ar Direktīvas 98/34/EK 5. pantu. Minētā Komiteja konsultē attiecīgo Eiropas standartizācijas iestādi vai iestādes un nekavējoties sniedz atzinumu.

R33. pants

Atbilstīgi produkti, kas apdraud veselību un drošību

1. Ja dalībvalsts pēc novērtējuma veikšanas saskaņā ar [R31. panta 1. punktu] secina, ka, lai gan produkts atbilst šim ... [tiesību akts], tas apdraud cilvēku veselību un drošību vai citu sabiedrības interešu aspektu aizsardzību, tā lūdz attiecīgajam uzņēmējam veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais produkts, kad tas tiek laists tirgū, vairs nerada šo apdraudējumu, vai lai proporcionāli apdraudējumam to izņemtu no tirgus vai atsauktu šīs dalībvalsts noteiktā pienācīgā termiņā.

2. Uzņēmējs nodrošina, lai tiktu veikti korigējošie pasākumi saistībā ar visiem attiecīgajiem produktiem, kurus viņš darījis pieejamus tirgū Kopienā.

3. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis. Minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, īpaši datus neatbilstīgā produkta identificēšanai, datus par tā izcelsmi un piegādes ķēdi, konkrētā apdraudējuma veidu un veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu.

4. Komisija nekavējoties uzsāk sarunas ar dalībvalstīm un attiecīgo uzņēmēju vai uzņēmējiem un novērtē valsts veiktos pasākumus. Pamatojoties uz šā novērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem lēmumu, vai pasākums ir vai nav pamatots, un, ja vajadzīgs, ierosina pienācīgus pasākumus.

5. Komisija adresē savu lēmumu visām dalībvalstīm un nekavējoties paziņo to tām un attiecīgajam uzņēmējam vai uzņēmējiem.

R34. pants

Formāla neatbilstība

1. Neskarot [R31.] pantu, ja dalībvalsts konstatē kādu no turpmāk uzskaitītajām problēmām, tā lūdz attiecīgajam uzņēmējam novērst attiecīgo neatbilstību:

- a) atbilstības zīme ir uzlikta, pārkāpjot [R11.] vai [R12.] pantu;
- b) atbilstības zīme nav uzlikta;
- c) nav sastādīta EC atbilstības deklarācija;
- d) EC atbilstības deklarācija ir sastādīta nepareizi;
- e) tehniskā dokumentācija nav pieejama vai ir nepilnīga.

2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas, attiecīgā dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu produktu darīt pieejamu tirgū vai nodrošinātu tā atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS PROCEDŪRAS

A modulis

Iekšējā ražošanas kontrole

1. Iekšējā ražošanas kontrole ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3. un 4. punktā norādītās saistības un nodrošina, un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājam jāizstrādā tehniskā dokumentācija. Dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības attiecīgajām prasībām novērtēšanu un ietver atbilstīgu apdraudējuma(-u) analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu, ražošanu un lietošanu. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:

- produkta vispārīgs apraksts,
- projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildē. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
- veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbauzu utt. rezultāti un
- pārbaudes ziņojumi.

3. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto produktu atbilstību 2. punktā minētajai tehniskajai dokumentācijai un to tiesību aktu prasībām, kas uz tiem attiecas.

4. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

- 4.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi katram produktam, kurš atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.
- 4.2. Ražotājs rakstiski sastāda produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

5. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 4. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var uzņemties pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

A1 modulis

Iekšējā ražošanas kontrole un uzraudzīta produkta testēšana

1. Iekšējā ražošanas kontrole un uzraudzīta produkta testēšana ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3., 4. un 5. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājam jāizstrādā tehniskā dokumentācija. Dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības attiecīgajām prasībām novērtēšanu un ietver atbilstīgu apdraudējuma(-u) analīzi un novērtējumu.

Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu, ražošanu un lietošanu. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:

- produkta vispārīgs apraksts,
- projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezgļu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
- veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbaužu utt. rezultāti un
- pārbaudes ziņojumi.

3. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto produktu atbilstību 2. punktā minētajai tehniskajai dokumentācijai un to tiesību aktu prasībām, kas uz tiem attiecas.

4. Produkta pārbaudes

Ražotājs vai cita persona, kura rīkojas ražotāja vārdā, katra atsevišķa izgatavota produkta vienu vai vairākus konkrētus aspektus pakļauj vienam vai vairākiem testiem, lai pārliecinātos par atbilstību attiecīgajām tiesību aktā noteiktajām prasībām. Pēc ražotāja izvēles testus veic vai nu akreditēta iekšējā struktūra, vai arī tie tiek veikti uz ražotāja izraudzītas paziņotās struktūras atbildību.

Ja pārbaudes veic paziņotā struktūra, ražotājs uz šīs paziņotās struktūras atbildību ražošanas procesā uzliek paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

5. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

- 5.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi katram produktam, kurš atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.
- 5.2. Ražotājs rakstiski sastāda produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

6. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 5. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var uzņemties pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

A2 modulis

Iekšējā ražošanas kontrole un uzraudzības produkta pārbaudes pēc nejauši izvēlētiem intervāliem

1. Iekšējā ražošanas kontrole un uzraudzības produkta pārbaudes pēc nejauši izvēlētiem intervāliem ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3., 4. un 5. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājam jāizstrādā tehniskā dokumentācija. Dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības attiecīgajām prasībām novērtēšanu un ietver atbilstīgu apdraudējuma(-u) analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu, ražošanu un lietošanu. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:

- produkta vispārīgs apraksts,
- projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
- veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbaudu utt. rezultāti un
- pārbaudes ziņojumi.

3. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto produktu atbilstību 2. punktā minētajai tehniskajai dokumentācijai un to tiesību aktu prasībām, kas uz tiem attiecas.

4. Produkta pārbaudes

Pēc ražotāja izvēles vai nu akreditēta iekšējā struktūra, vai arī ražotāja izraudzīta paziņotā struktūra pēc šīs struktūras noteiktiem nejauši izvēlētiem intervāliem veic pārbaudes vai uztic to veikšanu citiem, lai pārliecinātos par produkta iekšējo pārbaudi kvalitāti, ņemot vērā arī produktu tehnoloģisko sarežģītību un produkcijas apjomu. Pārbauda atbilstīgus galaproduktu kontrolparaugus, kurus struktūra ir paņēmusi ražošanas vietā pirms produktu laišanas tirgū, kā arī veic attiecīgas pārbaudes, kas norādītas piemērojamo standartu un/vai tehnisko specifikāciju atbilstīgajās daļās, vai arī līdzvērtīgas pārbaudes, lai pārbaudītu produkta atbilstību tiesību aktā noteiktajām attiecīgajām prasībām.

Piemērojamās paraugu ņemšanas procedūras nolūks ir noteikt, vai konkrētā produkta ražošanas process tiek veikts pieņemamās robežās, lai tādējādi nodrošinātu produkta atbilstību.

Ja pārbaudes veic paziņotā struktūra, ražotājs uz šīs paziņotās struktūras atbildību ražošanas procesā uzliek paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

5. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

- 5.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi katram produktam, kurš atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.

- 5.2. Ražotājs rakstiski sastāda produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta izgatavošanas. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

6. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 5. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var uzņemties pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

*B modulis***EK tipa pārbaude**

1. EK tipa pārbaude ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru paziņotā struktūra pārbauda produkta tehnisko projektu un pārlicinās un apstiprina, ka šā produkta tehniskais projekts atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz to attiecas.
2. EK tipa pārbaudi var veikt kādā no turpmāk aprakstītajiem veidiem:
 - pārbauda pabeigtu produktu (produkcijas tipu), kas ir reprezentatīvs paredzamās produkcijas paraugs,
 - novērtē produkta tehniskā projekta atbilstību, pārbaudot tehnisko dokumentāciju un 3. punktā norādītos pierādījumus, kā arī pārbaudot vienu vai vairākas būtiskas produkta, kas ir reprezentatīvs paredzamās produkcijas paraugs, detaļas (produkcijas tipa un projekta tipa kombināciju),
 - novērtē produkta tehniskā projekta atbilstību, pārbaudot tehnisko dokumentāciju un 3. punktā norādītos pierādījumus, taču nepārbaudot paraugu (projekta tipu).
3. Ražotājs iesniedz EK tipa pārbaudes pieteikumu paziņotajai struktūrai pēc paša izvēles.

Iesniegumā iekļauj:

- ražotāja vārdu/nosaukumu un ražotāja adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu/nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts citai paziņotajai struktūrai,
- tehnisko dokumentāciju. Tehniskā dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības piemērojamajām tiesību akta prasībām novērtēšanu, un tai jāietver apdraudējuma(-u) atbilstīga analīze un novērtējums. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu, ražošanu un lietošanu. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:
 - produkta vispārīgs apraksts,
 - projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti likumdošanas instrumenta pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbažu utt. rezultāti un
 - pārbaudes ziņojumi,
- paraugus, kas ir reprezentatīvi paredzamās produkcijas paraugi. Paziņotā struktūra var pieprasīt papildu paraugus, ja tie vajadzīgi, lai veiktu testa programmu,
- pierādījumus, kas apstiprina tehniskā projekta atbilstību. Šajos pierādījumos norāda visus izmantotos dokumentus, jo īpaši – ja nav pilnībā piemēroti attiecīgie piemērojamie standarti un/vai tehniskās specifikācijas. Pierādījumos vajadzības gadījumā iekļauj tādu testu rezultātus, kurus ir veikusi ražotāja atbilstīgā laboratorija vai cita testa laboratorija ražotāja vārdā un uz ražotāja atbildību.

4. Paziņotā struktūra

attiecībā uz produktu:

4.1. pārbauda tehnisko dokumentāciju un pierādījumus, lai novērtētu produkta tehniskā projekta atbilstību;

attiecībā uz paraugu(-iem):

4.2. pārliecinās, ka paraugs(-i) ir ražots(-i) atbilstīgi minētajai tehniskajai dokumentācijai, un noskaidro, kuras detaļas ir projektētas saskaņā ar piemērojamajiem atbilstīgo piemērojamo standartu un/vai tehnisko specifikāciju noteikumiem un kuras projektētas, neievērojot šo standartu attiecīgos noteikumus;

4.3. veic attiecīgās pārbaudes un testus vai uztic to veikšanu citiem, lai pārliecinātos, ka ražotājs ir izvēlējis risinājumus, kas piedāvāti attiecīgajos piemērojamajos standartos un/vai tehniskajās specifikācijās, un ka tie ir piemēroti pareizi;

4.4. veic attiecīgās pārbaudes un testus vai uztic to veikšanu citiem, lai pārliecinātos, ka gadījumos, kad nav tikuši piemēroti attiecīgie atbilstīgo piemērojamo standartu un/vai tehnisko specifikāciju noteikumi, ražotāja pieņemtie risinājumi atbilst attiecīgajām tiesību akta pamatprasībām;

4.5. vienojas ar ražotāju par vietu, kur tiks veiktas šīs pārbaudes.

5. Paziņotā struktūra izstrādā novērtējuma ziņojumu, kurā norāda pasākumus, kas veikti saskaņā ar 4. punktu, un šo pasākumu rezultātus. Neskarot savus pienākumus pret paziņojošām iestādēm, paziņotā struktūra drīkst pilnīgi vai daļēji izpaust šā ziņojuma saturu tikai ar ražotāja piekrišanu.

6. Ja tips atbilst īpašā tiesību akta prasībām attiecībā uz konkrēto produktu, paziņotā struktūra izsniedz ražotājam EK tipa pārbaudes sertifikātu. Sertifikātā iekļauj ražotāja vārdu vai nosaukumu un adresi, secinājumus pēc pārbaudes, sertifikāta derīguma nosacījumus (ja tādi ir) un datus, kas vajadzīgi apstiprinātā tipa identifikācijai. Sertifikātam var būt viens vai vairāki pielikumi.

Sertifikātā un tā pielikumos ir visa attiecīgā informācija, kas ļauj novērtēt izgatavoto produktu atbilstību pārbaudītajam tipam un kas ļauj veikt pārbaudi lietošanas laikā.

Ja tips neatbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām, paziņotā struktūra neizdod EK tipa pārbaudes sertifikātu un informē pieteikuma iesniedzēju par šo lēmumu, sniedzot sīku sertifikāta neizsniegšanas pamatojumu.

7. Paziņotā struktūra seko līdzi vispārpieņemto standartu pārmaiņām, kas norāda, ka apstiprinātais tips varētu neatbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām, un nosaka, vai šādu pārmaiņu rezultātā ir nepieciešams veikt sīkāku izpēti. Ja šāda izpēte ir nepieciešama, paziņotā struktūra par to informē ražotāju.

Ražotājs informē paziņoto struktūru, kurā glabājas tehniskā dokumentācija, par EK tipa pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātā tipa pārmaiņām, kas var ietekmēt produkta atbilstību tiesību aktā noteiktajām pamatprasībām vai sertifikāta derīguma nosacījumus. Šādas pārmaiņas paredz papildu apstiprinājumu, ko pievieno kā papildinājumu sākotnējam EK tipa pārbaudes sertifikātam.

8. Katra paziņotā struktūra informē iestādes, kas to paziņojušas, par izdotajiem un atsauktajiem EK tipa pārbaudes sertifikātiem un/vai to papildinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz iestādēm, kas to paziņojušas, tādu sertifikātu un/vai to papildinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti vai kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem EK tipa pārbaudes sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus šī struktūra ir noraidījusi vai atsaukusi vai kuru darbību tā ir pārtraukusi vai kā citādi ierobežojusi, un pieprasījuma gadījumā arī par tiem sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus tā ir izdevusi.

Komisija, dalībvalstis un pārējās paziņotās struktūras, iesniedzot pieprasījumu, var saņemt EK tipa pārbaudes sertifikātus un/vai to papildinājumu kopijas. Iesniedzot pieprasījumu, Komisija un dalībvalstis var saņemt tehniskās dokumentācijas un paziņotās struktūras veikto pārbaūžu rezultātu kopijas. Paziņotā struktūra uzglabā EK tipa pārbaudes sertifikāta, tā pielikumu un papildinājumu, kā arī tehniskās dokumentācijas, ieskaitot ražotāja iesniegto dokumentāciju, kopijas par periodu līdz sertifikāta derīguma termiņa beigām.

9. Ražotājs uzglabā EK tipa pārbaudes sertifikāta, tā pielikumu un papildinājumu kopiju kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū.
10. Ražotāja pilnvarotais pārstāvis var iesniegt 3. punktā minēto pieteikumu un pildīt saistības, kā noteikts 7. un 9. punktā, ar noteikumu, ka tās ir precizētas pilnvarā.

C modulis

Atbilstība tipam, pamatojoties uz iekšējo ražošanas kontroli

1. Atbilstība tipam, balstoties uz iekšējo ražošanas kontroli, ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 3. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.
2. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto produktu atbilstību apstiprinātajam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.
3. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija
 - 3.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi katram atsevišķam produktam, kurš atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un piemērojamajām tiesību akta prasībām.
 - 3.2. Ražotājs rakstiski sastāda produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

4. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 3. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var uzņemties pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

C1 modulis

Atbilstība tipam, pamatojoties uz iekšējo ražošanas kontroli un uzraudzītu produkta testēšanu

1. Atbilstība tipam, balstoties uz iekšējo ražošanas kontroli un uzraudzītu produkta testēšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3. un 4. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.
2. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto produktu atbilstību apstiprinātajam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.
3. Produkta pārbaudes

Ražotājs vai cita persona, kura rīkojas ražotāja vārdā, katra atsevišķa izgatavota produkta vienu vai vairākus konkrētus aspektus pakļauj vienam vai vairākiem testiem, lai pārliecinātos par atbilstību attiecīgajām tiesību aktā noteiktajām prasībām. Pēc ražotāja izvēles testus veic vai nu akreditēta iekšējā struktūra, vai arī tie tiek veikti uz ražotāja izraudzītas pazīņotās struktūras atbildību.

Ja pārbaudes veic pazīņotā struktūra, ražotājs uz šīs pazīņotās struktūras atbildību ražošanas procesā uzliek pazīņotās struktūras identifikācijas numuru.

4. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

- 4.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi katram atsevišķam produktam, kurš atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un piemērojamajām tiesību akta prasībām.
- 4.2. Ražotājs rakstiski sastāda produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

5. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 4. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var uzņemties pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

C2 modulis

Atbilstība tipam, pamatojoties uz iekšējo ražošanas kontroli un uzraudzītām produkta pārbaudēm pēc nejauši izvēlētiem intervāliem

1. Atbilstība tipam, balstoties uz iekšējo ražošanas kontroli un uzraudzītām produkta pārbaudēm pēc nejauši izvēlētiem intervāliem, ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3. un 4. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

2. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto produktu atbilstību apstiprinātajam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

3. Produkta pārbaudes

Pēc ražotāja izvēles vai nu akreditēta iekšējā struktūra, vai arī ražotāja izraudzīta paziņotā struktūra pēc šīs struktūras noteiktiem nejauši izvēlētiem intervāliem veic pārbaudes vai uztic to veikšanu citiem, lai pārliecinātos par produkta iekšējo pārbaudes kvalitāti, ņemot vērā arī produktu tehnoloģisko sarežģītību un produkcijas apjomu. Pārbauda atbilstīgus galaproduktu kontrolparaugus, kurus struktūra ir paņēmusi ražošanas vietā pirms produktu laišanas tirgū, kā arī veic attiecīgus testus, kas norādīti to piemērojamo standartu atbilstīgajās daļās un/vai tehniskajās specifikācijās, vai arī līdzvērtīgas pārbaudes, lai pārbaudītu produkta atbilstību tiesību aktā noteiktajām attiecīgajām prasībām. Ja kontrolparaugs neatbilst pieņemamam kvalitātes līmenim, paziņotā struktūra veic vajadzīgos pasākumus.

Piemērojamās paraugu ņemšanas procedūras nolūks ir noteikt, vai konkrētais produkta ražošanas process tiek veikts pieņemamās robežās, lai tādējādi nodrošinātu produkta atbilstību.

Ja pārbaudes veic paziņotā struktūra, ražotājs uz šīs paziņotās struktūras atbildību ražošanas procesā uzliek paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

4. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

- 4.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi katram atsevišķam produktam, kurš atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un piemērojamajām tiesību akta prasībām.
- 4.2. Ražotājs rakstiski sastāda produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta izgatavošanas. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

5. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 4. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var uzņemties pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

*D modulis***Atbilstība tipam, pamatojoties uz kvalitātes nodrošināšanu ražošanas procesā**

1. Atbilstība tipam, balstoties uz kvalitātes nodrošināšanu ražošanas procesā, ir tā atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 5. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.
2. Rūpniecība
3. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma
- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo produktu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Iesniegumā iekļauj:

- ražotāja vārdu/nosaukumu un ražotāja adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu/nosaukumu un adresi,
 - rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts citai paziņotajai struktūrai,
 - visas vajadzīgās ziņas par paredzamo produktu kategoriju,
 - kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
 - apstiprinātā tipa tehnisko dokumentāciju un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopiju.
- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma garantē, ka produkti atbilst tipam, kā aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

Visiem elementiem, prasībām un noteikumiem, ko pieņemis ražotājs, jābūt sistemātiski un organizēti dokumentētiem rakstisku politiku, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācijai jābūt iespēja vienoti interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši ietver atbilstīgu aprakstu par:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķiem un vadības organizatorisko struktūru, pienākumiem un pilnvarām sakarā ar produktu kvalitātes nodrošināšanu,
 - attiecīgajiem ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas paņēmieniem un procedūrām, kā arī citiem regulāri veicamajiem pasākumiem,
 - pārbaudēm un testiem, kas veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās gaitā, un to biežumu,
 - datiem par kvalitāti, tādēļ kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt., un
 - produkta vajadzīgās kvalitātes sasniegšanas un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvas darbības uzraudzības līdzekļiem.
- 3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka šīm prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām valsts standarta specifikācijām, ar kurām īstenots attiecīgais piemērojamais standarts un/vai tehniskās specifikācijas.

Līdztekus pieredzei kvalitātes nodrošināšanas sistēmās vismaz vienam revīzijas grupas loceklim ir pieredze attiecīgās produktu jomas un produkcijas tehnoloģijas vērtēšanā un zināšanas par piemērojamajām tiesību akta prasībām. Revīzijā ietilpst atzinuma sniegšana par ražotāja telpu apmeklējumu. Revīzijas grupa izskata 3.1. punktā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt tiesību akta atbilstīgās prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt produkta atbilstību šādām prasībām.

Lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas pildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kā arī nodrošina tās atbilstīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām kvalitātes nodrošināšanas sistēmas pārmaiņām.

Paziņotā struktūru novērtē ierosinātās pārmaiņas un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

4. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra
 - 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
 - 4.2. Ražotājs nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpām pārbaudes nolūkā un sniedz visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:
 - kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
 - datus par kvalitāti, tādus kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.
 - 4.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un izmanto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu.
 - 4.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt produktu testus vai uzdot to veikšanu citiem, lai pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam ziņojumu par apmeklējumu un, ja ir veikti testi, arī pārbaudes ziņojumu.
5. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija
 - 5.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi un uz 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katram produktam, kurš atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un piemērojamajām tiesību akta prasībām.
 - 5.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

6. Ražotājs vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū glabā valsts iestāžu vajadzībai:
- 3.1. punktā minēto dokumentāciju,
 - 3.5. punktā minētās apstiprinātās pārmaiņas,
 - 3.5., 4.3. un 4.4. punktā minētos paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus.
7. Katra paziņotā struktūra informē tās paziņojošo iestādi par visiem izdotajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz to paziņojušām iestādēm noraidīto, atsaukto vai kā citādi ierobežoto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu.
- Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus šī struktūra ir noraidījusi vai atsaukusi vai kuru darbību tā ir pārtraukusi vai kā citādi ierobežojusi, un pieprasījuma gadījumā arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izdevusi.
8. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 3.1., 3.5., 5. un 6. punktā, viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

D1 modulis

Kvalitātes nodrošināšana ražošanas procesā

1. Kvalitātes nodrošināšana ražošanas procesā ir tā atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2., 4. un 7. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.
2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājam jāizstrādā tehniskā dokumentācija. Dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības attiecīgajām prasībām novērtēšanu un ietver atbilstīgu apdraudējuma(-u) analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu, ražošanu un lietošanu. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:

 - produkta vispārīgais apraksts,
 - projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbaužu utt. rezultāti un
 - pārbaudes ziņojumi.
3. Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm pieeju tehniskajai dokumentācijai.
4. Rūpniecība

Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecībā uz ražošanu, galīgo produktu pārbaudi un testēšanu, kā noteikts 5. punktā, un tas ir pakļauts uzraudzībai, kā noteikts 6. punktā.

5. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma

5.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo produktu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Iesniegumā iekļauj:

- ražotāja vārdu/nosaukumu un ražotāja adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu/nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts citai paziņotajai struktūrai,
- visu būtisko informāciju par paredzēto produktu kategoriju,
- dokumentāciju par kvalitātes nodrošināšanas sistēmu,
- 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju.

5.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina produktu atbilstību tām tiesību akta prasībām, kuras uz tiem attiecas.

Visiem elementiem, prasībām un noteikumiem, ko pieņemis ražotājs, jābūt sistemātiski un organizēti dokumentētiem rakstisku politiku, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācijai jābūt iespēja vienoti interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jāietver atbilstīgs apraksts konkrēti par:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķiem un vadības organizatorisko struktūru, pienākumiem un pilnvarām sakarā ar produktu kvalitātes nodrošināšanu,
- attiecīgajiem ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas paņēmieniem un procedūrām, kā arī citiem regulāri veicamajiem pasākumiem,
- pārbaudēm un testiem, kas veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās gaitā, un to biežumu,
- datiem par kvalitāti, tādiem kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.,
- produkta vajadzīgās kvalitātes sasniegšanas un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvas darbības uzraudzības līdzekļiem.

5.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 5.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka šīm prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām valsts standarta specifikācijām, ar kurām īstenots attiecīgais piemērojamais standarts un/vai tehniskā specifikācija.

Līdztekus pieredzei kvalitātes nodrošināšanas sistēmās vismaz vienam revīzijas grupas loceklim ir pieredze attiecīgās produktu jomas un produkcijas tehnoloģijas vērtēšanā un zināšanas par piemērojamajām tiesību akta prasībām. Revīzijā ietilpst atzinuma sniegšana par ražotāja telpu apmeklējumu. Revīzijas grupa izskata 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt tiesību akta atbilstīgās prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt produkta atbilstību šādām prasībām.

Lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

5.4. Ražotājs apņemas pildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kā arī nodrošina tās atbilstīgu un efektīvu darbu.

- 5.5. Ražotājs informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām kvalitātes nodrošināšanas sistēmas pārmaiņām.

Paziņotā struktūra novērtē jebkuras ierosinātās pārmaiņas un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām būs atbilstīga 5.2. punktā minētajām prasībām vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

6. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

- 6.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.

- 6.2. Ražotājs nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktu telpām pārbaudes nolūkā un sniedz visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:

- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju,
- datus par kvalitāti, tādus kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.

- 6.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un izmanto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu.

- 6.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt produktu testus vai uzdot to veikšanu citiem, lai pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam ziņojumu par apmeklējumu un, ja ir veikti testi, arī pārbaudes ziņojumu.

7. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

- 7.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi un uz 5.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katram produktam, kas atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.

- 7.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

8. Ražotājs vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū glabā valsts iestāžu vajadzībām:

- 5.1. punktā minēto dokumentāciju,
- 5.5. punktā minētās apstiprinātās pārmaiņas,
- 5.5., 6.3. un 4.4. punktā minētos paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus.

9. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojušās iestādes par visiem izdotajiem un atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz to paziņojušām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus šī struktūra ir noraidījusi, atsaukusi vai kuru darbību tā ir pārtraukusi, un pieprasījuma gadījumā arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izdevusi.

10. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 3., 5.1., 5.5., 7. un 8. punktā, viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

*E modulis***Atbilstība tipam, pamatojoties uz produkta kvalitātes nodrošināšanu**

1. Atbilstība tipam, pamatojoties uz produkta kvalitātes nodrošināšanu, ir tā atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 5. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

2. Rūpniecība

Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecībā uz galīgo produktu pārbaudi un testēšanu, kā noteikts 3. punktā, un tas ir pakļauts uzraudzībai, kā noteikts 4. punktā.

3. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma

- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo produktu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Iesniegumā iekļauj:

- ražotāja vārdu/nosaukumu un ražotāja adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu/nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts citai paziņotajai struktūrai,
- visas vajadzīgās ziņas par paredzamo produktu kategoriju,
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju un
- apstiprinātā tipa tehnisko dokumentāciju un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopiju.

- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma garantē produktu atbilstību tipam, kā aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un piemērojamajām tiesību akta prasībām.

Visiem elementiem, prasībām un noteikumiem, ko pieņēmis ražotājs, jābūt sistemātiski un organizēti dokumentētiem rakstisku politiku, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācijai jābūt iespējai vienoti interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši ietver atbilstīgu aprakstu par:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķiem un vadības organizatorisko struktūru, pienākumiem un pilnvarām sakarā ar produktu kvalitātes nodrošināšanu,
- pārbaudēm un testiem, ko veiks pēc ražošanas,
- datiem par kvalitāti, tādiem kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.,
- uzraudzības līdzekļiem, kas ļauj kontrolēt kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvu darbību.

- 3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka šīm prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām valsts standarta specifikācijām, ar kurām īstenots attiecīgais piemērojamais standarts un/vai tehniskā specifikācija.

Līdztekus pieredzei kvalitātes nodrošināšanas sistēmās vismaz vienam revīzijas grupas loceklim ir pieredze attiecīgās produktu jomas un produkcijas tehnoloģijas vērtēšanā un zināšanas par piemērojamajām tiesību akta prasībām. Revīzijā ietilpst atzinuma sniegšana par ražotāja telpu apmeklējumu. Revīzijas grupa izskata 3.1. punktā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt tiesību akta atbilstīgās prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt produkta atbilstību šādām prasībām.

Lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas pildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kā arī nodrošina tās atbilstīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām kvalitātes nodrošināšanas sistēmas pārmaiņām.

Paziņotā struktūra novērtē jebkuras ierosinātās pārmaiņas un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

4. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
- 4.2. Ražotājs nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju pārbaudei, testēšanai un noliktavu telpām pārbaudes nolūkā un sniedz visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:

- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- datus par kvalitāti, tādus kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.

- 4.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un izmanto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu.
- 4.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt produktu testus vai uzdot to veikšanu citiem, lai pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam ziņojumu par apmeklējumu un, ja ir veikti testi, arī pārbaudes ziņojumu.

5. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

- 5.1. Kā noteikts tiesību aktā, katram atsevišķam produktam, kas atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un attiecīgajām īpašā tiesību akta prasībām, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi un 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras identifikācijas numuru, tai ņemoties par to atbildību.
- 5.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

6. Ražotājs vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū glabā valsts iestāžu vajadzībai:

- 3.1. punktā minēto dokumentāciju,

- 3.5. punktā minētās apstiprinātās pārmaiņas,
 - 3.5., 4.3. un 4.4. punktā minētos paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus.
7. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojušās iestādes par visiem izdotajiem un atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz to paziņojušām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.
- Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus šī struktūra ir noraidījusi, atsaukusi vai kuru darbību tā ir pārtraukusi, un pieprasījuma gadījumā arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izdevusi.
8. Pilnvarotais pārstāvis
- Ražotāja saistības, kā noteikts 3.1., 3.5., 5. un 6. punktā, viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

E1 modulis

Galīgās produktu pārbaudes un testēšanas kvalitātes nodrošināšana

1. Galīgās produktu pārbaudes un testēšanas kvalitātes nodrošināšana ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 4. un 7. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgie produkti atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.
 2. Tehniskā dokumentācija
- Ražotājam jāizstrādā tehniskā dokumentācija. Dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības attiecīgajām prasībām novērtēšanu un ietver atbilstīgu apdraudējuma(-u) analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu, ražošanu un lietošanu. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:
- produkta vispārīgais apraksts,
 - projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbaūžu utt. rezultāti un
 - pārbaudes ziņojumi.
3. Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm pieeju tehniskajai dokumentācijai.
 4. Rūpniecība

Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecībā uz galīgo produktu pārbaudi un testēšanu, kā noteikts 5. punktā, un tas ir pakļauts uzraudzībai, kā noteikts 6. punktā.

5. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma

- 5.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo produktu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Iesniegumā iekļauj:

- ražotāja vārdu/nosaukumu un ražotāja adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu/nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts citai paziņotajai struktūrai,
- visas vajadzīgās ziņas par paredzamo produktu kategoriju,
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju un
- 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju.

- 5.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina produktu atbilstību tām tiesību akta prasībām, kuras uz tiem attiecas.

Visiem elementiem, prasībām un noteikumiem, ko pieņemis ražotājs, jābūt sistemātiski un organizēti dokumentētiem rakstisku politiku, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācijai jārada iespēja vienoti interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jāietver atbilstīgs apraksts konkrēti par:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķiem un vadības organizatorisko struktūru, pienākumiem un pilnvarām sakarā ar produktu kvalitātes nodrošināšanu,
- pārbaudēm un testiem, ko veiks pēc ražošanas,
- datiem par kvalitāti, tādiem kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.,
- uzraudzības līdzekļiem, kas ļauj kontrolēt kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvu darbību.

- 5.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 5.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka šīm prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām valsts standarta specifikācijām, ar kurām īstenots attiecīgais piemērojamais standarts un/vai tehniskā specifikācija.

Līdztekus pieredzei kvalitātes nodrošināšanas sistēmās vismaz vienam revīzijas grupas loceklim ir pieredze attiecīgās produktu jomas un produkcijas tehnoloģijas vērtēšanā un zināšanas par piemērojamajām tiesību akta prasībām. Revīzijā ietilpst atzinuma sniegšana par ražotāja telpu apmeklējumu. Revīzijas grupa izskata 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt tiesību akta atbilstīgās prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt produkta atbilstību šādām prasībām.

Lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 5.4. Ražotājs apņemas pildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kā arī nodrošina tās atbilstīgu un efektīvu darbu.

- 5.5. Ražotājs informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām kvalitātes nodrošināšanas sistēmas pārmaiņām.

Paziņotā struktūra novērtē jebkuras ierosinātās pārmaiņas un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām būs atbilstīga 5.2. punktā minētajām prasībām vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

6. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra
 - 6.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
 - 6.2. Ražotājs nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbaudīšanu, testēšanas un noliktavu telpām pārbaudes nolūkā un sniedz visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:
 - kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
 - 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju,
 - datus par kvalitāti, tādus kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.
 - 6.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un izmanto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu.
 - 6.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt produktu testus vai uzdot to veikšanu citiem, lai pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam ziņojumu par apmeklējumu un, ja ir veiktas pārbaudes, arī pārbaudes ziņojumu.
7. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija
 - 7.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi un uz 5.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katram produktam, kas atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.
 - 7.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.
8. Ražotājs vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū glabā valsts iestāžu vajadzībai:
 - 5.1. punktā minēto dokumentāciju,
 - 5.5. punktā minētās apstiprinātās pārmaiņas,
 - 5.5., 6.3. un 6.4. punktā minētos paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus.
9. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojušās iestādes par visiem izdotajiem un atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz to paziņojušām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus šī struktūra ir noraidījusi, atsaukusi vai kuru darbību tā ir pārtraukusi, un pieprasījuma gadījumā arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izdevusi.
10. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 3., 5.1., 5.5., 7. un 8. punktā, viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

F modulis

Atbilstība tipam, pamatojoties uz produkta verificēšanu

1. Atbilstība tipam, pamatojoties uz produkta verificēšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2., 5.1. un 6. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē, ka attiecīgie produkti, uz kuriem attiecas 3. punkta noteikumi, atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas

2. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto produktu atbilstību apstiprinātajam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

3. Verificēšana

Ražotāja izraudzīta paziņotā struktūra veic attiecīgās pārbaudes un testus, lai pārbaudītu produktu atbilstību EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam apstiprinātajam tipam un attiecīgajām tiesību akta prasībām.

Pārbaudes un testus, lai pārbaudītu produktu atbilstību attiecīgajām prasībām, pēc ražotāja izvēles veic, pārbaudot un testējot katru produktu, kā tas ir norādīts 4. punktā, vai arī pārbaudot un testējot produktus uz statistikas pamata, kā norādīts 5. punktā.

4. Atbilstības verificēšana, pārbaudot un testējot katru produktu

- 4.1. Pārbauda katru produktu un veic atbilstīgos testus, kā norādīts attiecīgajā(-os) piemērojamajā(-os) standartā(-os) un/vai tehniskajās specifikācijās, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītu atbilstību EK tipa pārbaudes sertifikātā norādītajam tipam un atbilstīgajām tiesību akta prasībām. Ja nav atbilstīga piemērojamā standarta, attiecīgā paziņotā struktūra lemj par to, kādi testi jāveic.

- 4.2. Paziņotā struktūra, pamatojoties uz veiktajām pārbaudēm un testiem, izsniedz atbilstības sertifikātu un katram apstiprinātajam produktam uzliek savu identifikācijas numuru vai kontrolē tā uzlikšanu.

Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm iespēju pārbaudīt atbilstības sertifikātus.

5. Atbilstības statistiskā verificēšana

- 5.1. Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas procesā un tā pārraudzībā nodrošinātu katras izgatavotās partijas vienveidīgumu, un iesniedz produktus verificēšanai vienveidīgu partiju veidā.

- 5.2. No katras partijas ņem izlases paraugus saskaņā ar tiesību akta prasībām. Produktus paraugā pārbauda katru atsevišķi un veic attiecīgos testus, kas izklāstīti attiecīgajā(-os) piemērojamajā(-os) standartā(-os) un/vai tehniskajās specifikācijās, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītos, ka produkti atbilst tām tiesību akta prasībām, kuras uz tiem attiecas, un lai noteiktu, vai partija ir apstiprināma vai noraidāma. Ja nav atbilstīga piemērojamā standarta, attiecīgā paziņotā struktūra lemj par to, kādi testi jāveic.

- 5.3. Ja produktu partija ir akceptēta, visi šīs partijas produkti tiek uzskatīti par akceptētiem, izņemot tos izlases paraugu produktus, kas ir izbrāķēti testos.

Paziņotā struktūra, pamatojoties uz veiktajām pārbaudēm un testiem, izsniedz atbilstības sertifikātu un katram apstiprinātajam produktam uzliek savu identifikācijas numuru vai kontrolē tā uzlikšanu.

Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm iespēju pārbaudīt atbilstības sertifikātus.

- 5.4. Ja partiju izbrāķē, paziņotā struktūra vai kompetentā iestāde veic attiecīgus pasākumus, lai nepieļautu attiecīgās partijas laišanu tirgū. Ja partiju izbrāķēšana notiek bieži, paziņotā struktūra var apturēt statistisko verificēšanu un veikt attiecīgus pasākumus.

6. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

- 6.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi un uz 3. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katram atsevišķam produktam, kurš atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam apstiprinātajam tipam un piemērojamajām tiesību akta prasībām.
- 6.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

Ja 3. punktā minētā paziņotā struktūra tam piekrīt un uzņemas par to atbildību, ražotājs produktiem var uzlikt arī paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

7. Ja paziņotā struktūra tam piekrīt un uzņemas par to atbildību, ražotājs var uzlikt produktiem paziņotās struktūras identifikācijas numuru ražošanas gaitā.

8. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka saistības ir precizētas pilnvarā. Pilnvarotais pārstāvis var nepildīt ražotāja saistības, kā noteikts 2. un 5.1. punktā.

F1 modulis

Atbilstība, pamatojoties uz produkta verificēšanu

1. Atbilstība, pamatojoties uz produkta verificēšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3., 6.1. un 7. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka produkti, uz kuriem attiecas 4. punkta noteikumi, atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.
2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājam jāizstrādā tehniskā dokumentācija. Dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības attiecīgajām prasībām novērtēšanu un ietver atbilstīgu apdraudējuma(-u) analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu, ražošanu un lietošanu. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:

- produkta vispārīgais apraksts,
- projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mežglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
- veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbaūžu utt. rezultāti un
- pārbaudes ziņojumi.

Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm pieeju tehniskajai dokumentācijai.

3. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto produktu atbilstību apstiprinātajam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un piemērojamajām tiesību akta prasībām.

4. Verificēšana

Ražotāja izraudzīta paziņotā struktūra veic attiecīgās pārbaudes un testus, lai pārbaudītu produktu atbilstību piemērojamajām tiesību akta prasībām.

Pārbaudes un testus, kas ļauj pārliecināties par produktu atbilstību šīm prasībām, pēc ražotāja izvēles veic katram produktam, kā norādīts 5. punktā, vai arī produktus pārbauda un testē uz statistikas pamata, kā norādīts 6. punktā.

5. Atbilstības verificēšana, pārbaudot un testējot katru produktu

5.1. Pārbauda katru produktu un veic atbilstīgos testus, kā norādīts attiecīgajos piemērojamajos standartos un/vai tehniskajās specifikācijās, vai ekvivalentus testus, lai pārbaudītu atbilstību prasībām, kas uz tiem attiecas. Ja nav atbilstīga piemērojamā standarta un/vai tehniskās specifikācijas, attiecīgā paziņotā struktūra lemj par to, kādi testi jāveic.

5.2. Paziņotā struktūra, pamatojoties uz veiktajām pārbaudēm un testiem, izsniedz atbilstības sertifikātu un katram apstiprinātajam produktam uzliek savu identifikācijas numuru vai kontrolē tā uzlikšanu.

Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm iespēju pārbaudīt atbilstības sertifikātus.

6. Atbilstības statistiskā verificēšana

6.1. Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas procesā nodrošinātu katras izgatavotās partijas vienveidīgumu, un iesniedz produktus verificēšanai vienveidīgu partiju veidā.

6.2. No katras partijas ņem izlases paraugus saskaņā ar tiesību akta prasībām. Produktus paraugā pārbauda katru atsevišķi, un attiecīgos testos, kas izklāstīti attiecīgajos piemērojamajos standartos un/vai tehniskajās specifikācijās, vai līdzvērtīgus testus veic, lai pārliecinātos, ka produkti atbilst tiem piemērojamajām prasībām, un lai noteiktu, vai partija ir apstiprināma vai izbrāķējama. Ja nav atbilstīga piemērojamā standarta un/vai tehniskās specifikācijas, attiecīgā paziņotā struktūra lemj par to, kādi testi jāveic.

6.3. Ja produktu partija ir akceptēta, visi šīs partijas produkti tiek uzskatīti par akceptētiem, izņemot tos izlases paraugu produktus, kas ir izbrāķēti testos.

Paziņotā struktūra, pamatojoties uz veiktajām pārbaudēm un testiem, izsniedz atbilstības sertifikātu un katram apstiprinātajam produktam uzliek savu identifikācijas numuru vai kontrolē tā uzlikšanu.

Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm iespēju pārbaudīt atbilstības sertifikātus.

Ja partiju izbrāķē, paziņotā struktūra veic attiecīgos pasākumus, lai nepieļautu attiecīgās partijas laišanu tirgū.

7. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

7.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek atbilstības zīmi un uz 4. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katram produktam, kurš atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.

7.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

Ja 5. punktā minētā paziņotā struktūra tam piekrīt un uzņemas par to atbildību, ražotājs produktiem var uzlikt arī paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

8. Ja paziņotā struktūra tam piekrīt un uzņemas par to atbildību, ražotājs var uzlikt produktiem paziņotās struktūras identifikācijas numuru ražošanas gaitā.
9. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā. Pilnvarotais pārstāvis var nepildīt ražotāja saistības, kā noteikts 3. un 6.1. punktā.

G modulis

Atbilstība, pamatojoties uz vienības verificēšanu

1. Atbilstība, pamatojoties uz vienības verificēšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3. un 5. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka produkti, uz kuriem attiecas 4. punkta noteikumi, atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājs izstrādā tehnisko dokumentāciju un dara to pieejamu 4. punktā minētajai paziņotajai struktūrai. Dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības attiecīgajām prasībām novērtēšanu un ietver atbilstīgu apdraudējuma(-u) analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu, ražošanu un lietošanu. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:

- produkta vispārīgais apraksts,
- projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
- veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbaudi utt. rezultāti un
- pārbaudes ziņojumi.

Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm pieeju tehniskajai dokumentācijai.

3. Rūpniecība

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavotā produkta atbilstību piemērojamā tiesību akta prasībām.

4. Verificēšana

Ražotāja izraudzīta paziņotā struktūra veic vajadzīgās pārbaudes un testus, kas noteikti attiecīgajos piemērojamajos standartos un/vai tehniskajās specifikācijās, vai līdzvērtīgus testus, kas ļauj pārliecināties par produktu atbilstību attiecīgajām tiesību akta prasībām, vai uztic to veikšanu citiem. Ja nav atbilstīga piemērojamā standarta un/vai tehniskās specifikācijas, attiecīgā paziņotā struktūra lemj par to, kādi testi jāveic.

Paziņotā struktūra, pamatojoties uz veiktajām pārbaudēm un testiem, izsniedz atbilstības sertifikātu un uzliek savu identifikācijas numuru apstiprinātajam produktam vai kontrolē tā uzlikšanu.

Ražotājs desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm iespēju pārbaudīt atbilstības sertifikātus.

5. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija

5.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi un uz 4. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katram produktam, kas atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.

5.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

6. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 2. un 5. punktā, viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

H modulis

Atbilstība, pamatojoties uz visaptverošu kvalitātes nodrošināšanu

1. Atbilstība, pamatojoties uz visaptverošu kvalitātes nodrošināšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 5. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka produkti atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

2. Rūpniecība

Ražotājs attiecīgo produktu projektēšanā, ražošanā, galīgajā produkta pārbaudē un testēšanā izmanto apstiprināto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu atbilstīgi 3. punktam, un tas ir pakļauts uzraudzībai, kā noteikts 4. punktā.

3. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma

3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo produktu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Pieteikumā ietver:

- ražotāja vārdu/nosaukumu un ražotāja adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu/nosaukumu un adresi,
- tehnisko dokumentāciju vienam modelim no katras ražošanai paredzētās produktu kategorijas. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:
 - produkta vispārīgais apraksts,
 - projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mežglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbaudu utt. rezultāti,
 - pārbaudes ziņojumi,

- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju un
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats iesniegums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai.

3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina produktu atbilstību tām tiesību akta prasībām, kuras uz tiem attiecas.

Visiem elementiem, prasībām un noteikumiem, ko pieņēmis ražotājs, jābūt sistemātiski un organizēti dokumentētiem rakstisku politiku, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācijai jārada vienota izpratne par kvalitātes nodrošināšanas programmām, plāniem, rokasgrāmatām un uzskaites datiem.

Tajā jo īpaši ietver atbilstīgu aprakstu par:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķiem, kā arī vadības organizatorisko struktūru, pienākumiem un pilnvarām saistībā ar projekta un produktu kvalitāti,
- projekta tehniskajām specifikācijām, to skaitā piemērojamiem standartiem, un, ja attiecīgie piemērojamie standarti un/vai tehniskās specifikācijas netiek piemērotas pilnībā, izmantojamiem paņēmieniem, ar kādiem tiks nodrošināta produktu atbilstība attiecīgajām šā tiesību akta pamatprasībām,
- projekta kontroli un projekta pārbaudes metodēm, procesiem un regulārām darbībām, kas tiks izmantotas, izstrādājot attiecīgās produktu kategorijas produktus,
- attiecīgajiem ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas paņēmieniem un procedūrām, kā arī citiem regulāri veicamajiem pasākumiem,
- pārbaudēm un testiem, kas veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās gaitā, un to biežumu,
- datiem par kvalitāti, tādiem kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.,
- produkta vajadzīgās kvalitātes sasniegšanas un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvas darbības uzraudzības līdzekļiem.

3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka šīm prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām valsts standarta specifikācijām, ar kurām īstenots attiecīgais piemērojamais standarts un/vai tehniskā specifikācija.

Līdztekus pieredzei kvalitātes nodrošināšanas sistēmās vismaz vienam revīzijas grupas loceklim ir pieredze attiecīgās produktu jomas un produkcijas tehnoloģijas vērtēšanā un zināšanas par piemērojamajām tiesību akta prasībām. Revīzijā ietilpst atzinuma sniegšana par ražotāja telpu apmeklējumu. Revīzijas grupa izskata 3.1. punkta otrajā ievilkumā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt tiesību akta atbilstīgās prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt produkta atbilstību šādām prasībām.

Par pieņemto lēmumu paziņo ražotājam vai tā pārstāvim.

Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas pildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kā arī nodrošina tās atbilstīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām kvalitātes nodrošināšanas sistēmas pārmaiņām.

Paziņotā struktūra novērtē jebkuras ierosinātās pārmaiņas un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

4. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra
 - 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
 - 4.2. Ražotājs nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju projektēšanas, ražošanas, pārbaudītu, testēšanas un noliktavu telpām pārbaudes nolūkā un sniedz visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:
 - kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
 - kvalitātes pārbaudes datus, piemēram, analīžu, aprēķinu, testu u. tml. rezultātus, kā to paredz sistēma projektēšanas kvalitātes nodrošināšanai,
 - datus par kvalitāti, tādus kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju u. tml., kā to paredz sistēma ražošanas kvalitātes nodrošināšanai.
 - 4.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un izmanto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu.
 - 4.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Šajos apmeklējumos paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt vai uzticēt veikt testus, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Tā iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi, arī pārbaudes ziņojumu.
5. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija
 - 5.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi un uz 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katram produktam, kas atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.
 - 5.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.
6. Ražotājs vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū glabā valsts iestāžu vajadzībai:
 - 3.1. punktā minēto tehnisko dokumentāciju,
 - dokumentāciju par 3.1. punktā minēto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu,
 - 3.5. punktā minētās apstiprinātās pārmaiņas,
 - 3.5., 4.3. un 4.4. punktā minētos paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus.
7. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojušās iestādes par visiem izdotajiem un atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz to paziņojušām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus šī struktūra ir noraidījusi, atsaukusi vai kuru darbību tā ir pārtraukusi, un pieprasījuma gadījumā arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izdevusi.

8. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja saistības, kā noteikts 3.1., 3.5., 5. un 6. punktā, viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

*H1 modulis***Atbilstība, pamatojoties uz visaptverošu kvalitātes nodrošināšanu un projekta pārbaudi**

1. Atbilstība, pamatojoties uz visaptverošu kvalitātes nodrošināšanu un projekta pārbaudi, ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 6. punktā norādītās saistības un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka produkti atbilst tā tiesību akta prasībām, kas uz tiem attiecas.

2. Rūpniecība

Ražotājs attiecīgo produktu projektēšanā, ražošanā, galīgajā produkta pārbaudē un testēšanā izmanto apstiprināto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu atbilstīgi 3. punktam, un tas ir pakļauts uzraudzībai, kā noteikts 5. punktā. Produktu tehniskā projekta atbilstību pārbauda saskaņā ar 4. punktā minētajiem noteikumiem.

3. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma

- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo produktu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Iesniegumā iekļauj:

- ražotāja vārdu/nosaukumu un ražotāja adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu/nosaukumu un adresi,
- visas vajadzīgās ziņas par paredzamo produktu kategoriju,
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats iesniegums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai.

- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina produktu atbilstību tām tiesību akta prasībām, kuras uz tiem attiecas.

Visiem elementiem, prasībām un noteikumiem, ko pieņemis ražotājs, jābūt sistemātiski un organizēti dokumentētiem rakstisku politiku, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācijai jābūt vienota izpratne par kvalitātes nodrošināšanas programmām, plāniem, rokasgrāmatām un uzskaites datiem.

Tajā jo īpaši ietver atbilstīgu aprakstu par:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķiem, kā arī vadības organizatorisko struktūru, pienākumiem un pilnvarām saistībā ar projekta un produktu kvalitāti,
- projekta tehniskajām specifikācijām, to skaitā piemērojamiem standartiem, un, ja attiecīgie piemērojami standarti un/vai tehniskās specifikācijas netiek piemērotas pilnībā, izmantojamiem paņēmieniem, ar kādiem tiks nodrošināta produktu atbilstība attiecīgajām šai tiesību akta pamatprasībām,
- projekta kontroli un projekta pārbaudes metodēm, procesiem un regulārām darbībām, kas tiks izmantotas, izstrādājot attiecīgās produktu kategorijas produktus,
- attiecīgajiem ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas paņēmieniem un procedūrām, kā arī citiem regulāri veicamajiem pasākumiem,
- pārbaudēm un testiem, kas veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās gaitā, un to biežumu,

- datiem par kvalitāti, tādiem kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.,
- produkta vajadzīgās kvalitātes sasniegšanas un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvas darbības uzraudzības līdzekļiem.

- 3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka šīm prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām valsts standarta specifikācijām, ar kurām īstenots attiecīgais piemērojamais standarts un/vai tehniskās specifikācijas.

Līdztekus pieredzei kvalitātes nodrošināšanas sistēmās vismaz vienam revīzijas grupas loceklim ir pieredze attiecīgās produktu jomas un produkcijas tehnoloģijas vērtēšanā un zināšanas par piemērojamajām tiesību akta prasībām. Revīzijā ietilpst atzinuma sniegšana par ražotāja telpu apmeklējumu.

Par pieņemto lēmumu paziņo ražotājam vai tā pārstāvim.

Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs appēmas pildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kā arī nodrošina tās atbilstīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām kvalitātes nodrošināšanas sistēmas pārmaiņām.

Paziņotā struktūra novērtē jebkuras ierosinātās pārmaiņas un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana. Lēmumu tā paziņo ražotājam.

Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.6. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojušās iestādes par visiem izdotajiem un atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz to paziņojušām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus šī struktūra ir noraidījusi, atsaukusi vai kuru darbību tā ir pārtraukusi, un pieprasījuma gadījumā arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izdevusi.

4. Projekta pārbaude

- 4.1. Ražotājs iesniedz 3.1. punktā minētajai paziņotajai struktūrai projekta pārbaudes pieteikumu.

- 4.2. Pieteikumam ir jānodrošina produkta projekta, ražošanas un darbības izpratne un jārada iespēja novērtēt atbilstību tā tiesību akta prasībām, kas uz to attiecas. Tajā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts citai paziņotajai struktūrai,
- tehnisko dokumentāciju. Dokumentācija dara iespējamu produkta atbilstības attiecīgajām prasībām novērtēšanu un ietver atbilstīgu apdraudējuma(-u) analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta projektu un lietošanu; tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, jāiekļauj vismaz šādi elementi:
 - produkta vispārīgais apraksts,
 - projekta skices, ražošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. shēmas,

- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, un produkta darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto piemērojamo standartu un/vai attiecīgo tehnisko specifikāciju saraksts, uz kurām ir publicētas norādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja piemērojamie standarti nav piemēroti, to pieņemto risinājumu apraksti, kas izmantoti direktīvas pamatprasību izpildei. Ja standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā jānorāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto konstrukcijas aprēķinu, veikto pārbaužu utt. rezultāti un
 - pārbaudes ziņojumi,
 - pierādījumi, kas apstiprina tehniskā projekta atbilstību. Šādos papildu pierādījumos norāda visus šim nolūkam izmantotos dokumentus, jo īpaši tad, ja attiecīgie piemērojamie standarti un/vai tehniskās specifikācijas nav izmantotas pilnībā, un vajadzības gadījumā iekļauj testu rezultātus, kas iegūti attiecīgajā ražotāja laboratorijā vai citā testu laboratorijā ražotāja uzdevumā, ņemoties par to atbildību.
- 4.3. Paziņotā struktūra izskata pieteikumu un izsniedz ražotājam EK projekta pārbaudes sertifikātu, ja produkta projekts atbilst attiecīgajam produktam piemērojamajām tiesību akta prasībām. Sertifikātā iekļauj ražotāja vārdu vai nosaukumu un adresi, secinājumus pēc pārbaudes, sertifikāta derīguma nosacījumus (ja tādi ir) un datus, kas vajadzīgi apstiprinātā projekta identifikācijai. Sertifikātam var būt viens vai vairāki pielikumi.

Sertifikātā un tā pielikumos ir visa attiecīgā informācija, kas ļauj novērtēt izgatavoto produktu atbilstību pārbaudītajam projektam un, ja vajadzīgs, arī pārbaudi lietošanas laikā.

Ja projekts neatbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām, paziņotā struktūra neizdod projekta pārbaudes sertifikātu un informē pieteicēju par savu lēmumu, sniedzot detalizētu sertifikāta neizsniegšanas pamatojumu.

- 4.4. Paziņotā struktūra seko līdzi visām vispārpieņemto standartu pārmaiņām, kuras norāda, ka apstiprinātais projekts varētu neatbilst tiesību akta atbilstīgajām prasībām, un nosaka, vai šādu pārmaiņu rezultātā nav nepieciešams veikt sīkāku izpēti. Ja šāda izpēte ir nepieciešama, paziņotā struktūra par to informē ražotāju.

Ražotājs informē paziņoto struktūru, kura izsniegusi EK projekta pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātā projekta pārmaiņām, kas var ietekmēt atbilstību tiesību aktā noteiktajām pamatprasībām vai sertifikāta derīguma nosacījumus. Šādām pārmaiņām vajadzīgs papildu apstiprinājums no paziņotās struktūras, kura izsniegusi EK projekta pārbaudes sertifikātu, un tas ir papildinājums sākotnējam EK projekta pārbaudes sertifikātam.

- 4.5. Katra paziņotā struktūra informē iestādes, kas to paziņojušas, par izdotajiem un atsauktajiem EK projekta pārbaudes sertifikātiem un/vai to papildinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz iestādēm, kas to paziņojušas, tādu sertifikātu un/vai to papildinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti vai kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem EK projekta pārbaudes sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus šī struktūra ir noraidījusi, atsaukusi vai kuru darbību tā ir pārtraukusi vai citādi ierobežojusi, un pieprasījuma gadījumā arī par tiem sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus tā ir izdevusi.

Komisija, dalībvalstis un pārējās paziņotās struktūras, iesniedzot pieprasījumu, var saņemt EK projekta pārbaudes sertifikātu un/vai to papildinājumu kopijas. Iesniedzot pieprasījumu, Komisija un dalībvalstis var saņemt tehniskās dokumentācijas un paziņotās struktūras veikto pārbaužu rezultātu kopijas.

Paziņotā struktūra uzglabā EK projekta pārbaudes sertifikātu, tā pielikumus un papildinājumus, kā arī tehnisko lietu, ieskaitot ražotāja iesniegto dokumentāciju, kopijas līdz sertifikāta derīguma termiņa beigām.

- 4.6. Ražotājs uzglabā EK projekta pārbaudes sertifikāta, tā pielikumu un papildinājumu kopiju kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū.
5. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra
- 5.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
- 5.2. Ražotājs nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju projektēšanas, ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpām pārbaudes nolūkā un sniedz visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
 - kvalitātes pārbaudes datus, piemēram, analīžu, aprēķinu, testu u. tml. rezultātus, kā to paredz sistēma projektēšanas kvalitātes nodrošināšanai,
 - datus par kvalitāti, tādus kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju u. tml., kā to paredz sistēma ražošanas kvalitātes nodrošināšanai.
- 5.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un izmanto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu.
- 5.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Šajos apmeklējumos paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt vai uzticēt veikt testus, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Tā iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi, arī pārbaudes ziņojumu.
6. Atbilstības zīme un atbilstības deklarācija
- 6.1. Kā noteikts tiesību aktā, ražotājs uzliek nepieciešamo atbilstības zīmi un uz 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību uzliek arī šīs struktūras identifikācijas numuru katram produktam, kas atbilst piemērojamajām tiesību akta prasībām.
- 6.2. Ražotājs rakstiski sastāda katra produkta modeļa atbilstības deklarāciju un glabā to kopā ar tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā norāda produkta modeli, kam tā ir sagatavota, un projekta pārbaudes sertifikāta numuru.
- Atbilstības deklarācijas kopiju dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma.
7. Ražotājs vismaz desmit gadus pēc produkta laišanas tirgū glabā valsts iestāžu vajadzībai:
- dokumentāciju par 3.1. punktā minēto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu,
 - 3.5. punktā minētās apstiprinātās pārmaiņas,
 - 3.5., 5.3. un 5.4. punktā minētos paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus.
8. Pilnvarotais pārstāvis
- Ražotāja pilnvarotais pārstāvis ražotāja uzdevumā un uz ražotāja atbildību var iesniegt 4.1. un 4.2. punktā minēto pieteikumu un pildīt saistības, kā noteikts 3.1., 3.5., 4.4., 4.6., 6. un 7. punktā, ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

A. Iekšējā ražošanas kontrole	B. Tipa pārbaude	G. Vienības verificēšana	H. Visaptveroša kvalitātes nodrošināšana
Ražotājs — glabā tehnisko dokumentāciju valsts iestāžu vajadzībām	Ražotājs iesniedz paziņotajai struktūrai — tehnisko dokumentāciju — pierādījumus, kas apstiprina tehniskā projekta risinājuma atbilstību — saskaņā ar prasībām – paraugu(-us), kas ir reprezentatīvs(-i) paredzētās produkcijas paraugs(-i) Paziņotā struktūra — pārliecinās par atbilstību pamatprasībām — pārbauda tehnisko dokumentāciju un pierādījumus, lai novērtētu tehniskā projekta atbilstību — paraugam(-iem) vajadzības gadījumā veic testus — izdod EK tipa pārbaudes sertifikātu	Ražotājs — iesniedz tehnisko dokumentāciju	EN ISO 9001:2000 ⁽⁴⁾ Ražotājs — izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu projektam — iesniedz tehnisko dokumentāciju Paziņotā struktūra — veic kvalitātes nodrošināšanas sistēmas uzraudzību H1 Paziņotā struktūra — pārbauda projekta atbilstību ⁽¹⁾ — izdod EK projekta pārbaudes sertifikātu ⁽¹⁾

RAŽOŠANA	C. Atbilstība tipam		D. Ražošanas kvalitātes nodrošināšana	E. Produkta kvalitātes nodrošināšana	F. Produkta verificēšana		
	A. Ražotājs — deklarē atbilstību pamatprasībām — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi	C. Ražotājs — deklarē atbilstību apstiprinātajam tipam — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi	EN ISO 9001:2000 ⁽²⁾ Ražotājs — izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu ražošanā, galīgajā pārbaudē un testēšanā — deklarē atbilstību apstiprinātajam tipam — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi	EN ISO 9001:2000 ⁽³⁾ Ražotājs — izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu ražošanā, galīgajā pārbaudē un testēšanā — deklarē atbilstību apstiprinātajam tipam — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi	Ražotājs — deklarē atbilstību pamatprasībām — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi	Ražotājs — iesniedz produktu — deklarē atbilstību — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi	Ražotājs — izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu ražošanā, galīgajā pārbaudē un testēšanā — deklarē atbilstību — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi
	A1. Akreditētā iekšējā struktūra vai paziņotā struktūra — testē īpašus produkta aspektus ⁽¹⁾	C1. Akreditētā iekšējā struktūra vai paziņotā struktūra — testē īpašus produkta aspektus ⁽¹⁾	D1. Deklarē atbilstību pamatprasībām — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi	E1. Deklarē atbilstību pamatprasībām — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi	F1. Deklarē atbilstību pamatprasībām — uzliek vajadzīgo atbilstības zīmi		
	A2. — produkta pārbaudes pēc nejauši izvēlētiem intervāliem ⁽¹⁾	C2. — produkta pārbaudes pēc nejauši izvēlētiem intervāliem ⁽¹⁾	Paziņotā struktūra — apstiprina kvalitātes nodrošināšanas sistēmu — veic kvalitātes nodrošināšanas sistēmas uzraudzību	Paziņotā struktūra — apstiprina kvalitātes nodrošināšanas sistēmu — veic kvalitātes nodrošināšanas sistēmas uzraudzību	Paziņotā struktūra — pārbauda atbilstību pamatprasībām — izdod atbilstības sertifikātu	Paziņotā struktūra — pārbauda atbilstību pamatprasībām — izdod atbilstības sertifikātu	Paziņotā struktūra — veic kvalitātes nodrošināšanas sistēmas uzraudzību

⁽¹⁾ Papildu prasības, kuras var tikt lietotas nozaru tiesību aktos.⁽²⁾ Izņemot 7.3. apakšpunktu un prasības saistībā ar patērētāju apmierinātību un pastāvīgu pilnveidošanu.⁽³⁾ Izņemot 7.1., 7.2.3., 7.3., 7.4., 7.5.1., 7.5.2. un 7.5.3. apakšpunktu un prasības saistībā ar patērētāju apmierinātību un pastāvīgu pilnveidošanu.⁽⁴⁾ Izņemot prasības saistībā ar patērētāju apmierinātību un pastāvīgu pilnveidošanu.

III PIELIKUMS

EK ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA

1. Nr. xxxxxx (unikāls produkta identifikācijas numurs):
2. Ražotāja vai viņa pilnvarotā pārstāvja vārds/nosaukums un adrese:
3. Šī atbilstības deklarācija ir izdota vienīgi uz šāda ražotāja (vai uzstādītāja) atbildību:
4. Deklarācijas priekšmets (produkta identifikācija, kas nodrošina tā izsekojamību. Vajadzības gadījumā var pievienot fotogrāfiju):
5. Iepriekš aprakstītais deklarācijas priekšmets atbilst attiecīgajam Kopienas saskaņotajam tiesību aktam:
6. Norādes uz attiecīgajiem piemērojamajiem standartiem vai norādes uz specifikācijām, attiecībā uz ko tiek deklarēta atbilstība:
7. Ja piemērojams, paziņotā struktūra... (nosaukums, numurs)... ir veikusi ... (darbības apraksts)... un izsniegusi sertifikātu:
8. Papildu informācija:

Parakstīts: vārdā

(izdošanas vieta un datums)

(vārds, uzvārds, amats) (paraksts)

III

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību)

TIESĪBU AKTI, KAS PIEŅEMTI, PIEMĒROJOT LES VI SADAĻU

PADOMES LĒMUMS 2008/633/TI

(2008. gada 23. jūnijs)

par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

nodarījumu, tostarp terora aktu un draudu, novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu", "stingri ievērojot personas datu aizsardzības noteikumus".

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

(1) Ar Padomes Lēmumu 2004/512/EK (2004. gada 8. jūnijs), ar ko izveido Vīzu informācijas sistēmu (VIS) ⁽¹⁾, ir izveidota VIS kā sistēma vīzu datu apmaiņai starp dalībvalstīm. VIS izveide ir viena no galvenajām ierosmēm Eiropas Savienības politikā, kuras mērķis ir radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. VIS mērķim vajadzētu būt uzlabot kopējās vīzu politikas īstenošanu, un šai sistēmai būtu jāveicina arī iekšējā drošība un cīņa pret terorismu skaidri noteiktos un kontrolētos apstākļos.

(2) Padome 2005. gada 7. marta sanāksmē pieņēma secinājumus, kuros norādīts, ka, "lai pilnībā sasniegtu mērķi uzlabot iekšējo drošību un cīņu pret terorismu", būtu jāgarantē par iekšējo drošību atbildīgajām dalībvalstu iestādēm piekļuve VIS, "veicot savus pienākumus attiecībā uz noziedzīgu

(3) Cīņā pret terorismu un citiem smagiem noziegumiem ir būtiski svarīgi, lai attiecīgajiem dienestiem to attiecīgajās jomās būtu pilnīga un atjaunināta informācija. Dalībvalstu kompetentajiem valsts dienestiem savu uzdevumu izpildei ir vajadzīga informācija. VIS iekļautā informācija var būt vajadzīga, lai novērstu un apkarotu terorismu un smagus noziegumus, un tādēļ tai vajadzētu būt pieejamai – ievērojot šajā lēmumā izklāstītos nosacījumus – izraudzītajām iestādēm konsultāciju nolūkos.

(4) Turklāt Eiropadome ir norādījusi, ka Eiropolam ir būtiska nozīme attiecībā uz dalībvalstu iestāžu sadarbību pārrobežu noziegumu izmeklēšanas jomā, atbalstot Eiropas Savienības mēroga noziedzības novēršanu, analīzi un izmeklēšanu. Tādēļ arī Eiropolam vajadzētu būt piekļuvei VIS datiem, veicot savus uzdevumus un saskaņā ar Konvenciju (1995. gada 26. jūlijs) par Eiropas Policijas biroja izveidi ⁽²⁾.

(5) Šis lēmums papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula) ⁽³⁾, ciktāl tas paredz juridisku pamatu saskaņā ar VI sadaļu Līgumā par Eiropas Savienību, ļaujot izraudzītajām iestādēm un Eiropolam piekļūt VIS.

⁽¹⁾ OV L 213, 15.6.2004., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 316, 27.11.1995., 2. lpp. Konvencijā jaunākie grozījumi izdarīti ar Protokolu, ar kuru groza minēto konvenciju (OV C 2, 6.1.2004., 3. lpp.).

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 60. lpp.

- (6) Ir jāizrauga dalībvalstu kompetentās iestādes, kā arī centrālie piekļuves punkti, ar kuru starpniecību piekļuve notiek, un jāizveido saraksts ar izraudzīto iestāžu operatīvajām vienībām, kam ir ļauts piekļūt VIS datiem ar konkrētu mērķi novērst, atklāt un izmeklēt teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus, kā minēts Padomes Pamatlēmumā 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽¹⁾. Ir būtiski nodrošināt, lai pienācīgi pilnvarotais personāls, kam ir tiesības piekļūt VIS, būtu tikai tās personas, kurām “informācija ir vajadzīga” un kurām ir atbilstīgas zināšanas par datu drošību un datu aizsardzības noteikumiem.
- (7) Pieprasījumi par piekļuvi VIS būtu jāveic izraudzīto iestāžu operatīvajām vienībām, iesniedzot tos centrālajiem piekļuves punktiem. Šiem centrālajiem piekļuves punktiem pieprasījumi piekļūt VIS pēc tam būtu jāapstrādā, vispirms pārbaudot, vai ir izpildīti visi piekļuves nosacījumi. Ārkārtas izņēmuma gadījumā centrālajam piekļuves punktam pieprasījums būtu jāapstrādā nekavējoties un pārbaude būtu jāveic tikai pēc tam.
- (8) Lai aizsargātu personas datus, un jo īpaši lai izslēgtu regulāras piekļuves iespēju, VIS datu apstrāde būtu jāveic tikai, katru gadījumu izskatot atsevišķi. Šāds īpašs gadījums ir, piemēram, ja piekļuve datiem konsultāciju nolūkos ir saistīta ar īpašu notikumu vai ar briesmām, kas saistītas ar smagu noziegumu, vai ar konkrētu(-ām) personu(-ām), par kuru(-ām) ir nopietns iemesls uzskatīt, ka tā(-ās) izdarīs vai ir izdarījusi(-ušas) teroristu nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus vai ka tai(-ām) ir attiecīga saistība ar šādu(-ām) personu(-ām). Tādēļ izraudzītajām iestādēm un Eiropalam VIS dati būtu jāmeklē vienīgi tad, ja tiem ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šāds meklējums sniegs informāciju, kas būtiski palīdzēs novērst, atklāt vai izmeklēt smagus noziegumus.
- (9) Kad stāsies spēkā ierosinātais Pamatlēmums par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās, tas būtu jāpiemēro attiecībā uz personas datiem, kurus apstrādā saskaņā ar šo lēmumu. Tomēr līdz brīdim, kad varēs piemērot minētā pamatlēmuma noteikumus, un lai tos papildinātu, ir jāparedz attiecīgi noteikumi, lai nodrošinātu vajadzīgo datu aizsardzību. Visām dalībvalstīm savos tiesību aktos būtu jānodrošina tāda attiecīgu datu aizsardzības pakāpe, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kāda izriet no Eiropas Padomes Konvencijas (1981. gada 28. janvāris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi un no atbilstīgās tiesu prakses saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas
8. pantu, un – dalībvalstīm, kuras minēto konvenciju ir ratificējušas, – no tās 2001. gada 8. novembra Papildprotokola; dalībvalstīm būtu jāņem vērā arī Eiropas Padomes Ministru komitejas Ieteikums Nr. R (87) 15 (1987. gada 17. septembris) par personas datu izmantošanu policijā.
- (10) Būtu regulāri jānovērtē šā lēmuma piemērošanas uzraudzības efektivitāte.
- (11) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus – proti, pienākumu un nosacījumu izveidi attiecībā uz dalībvalstu izraudzīto iestāžu un Eiropola piekļuvi VIS datiem konsultāciju nolūkos – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Eiropas Savienības līmenī, Padome var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas minēts Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā un noteikts Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (12) Saskaņā ar 47. pantu Līgumā par Eiropas Savienību šis lēmums neiespaido Eiropas Kopienas pilnvaras, īpaši tās, ko īsteno saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 767/2008 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾.
- (13) Šis lēmums papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽³⁾. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un tas nav Apvienotajai Karalistei saistošs un neattiecas uz to.
- (14) Šis lēmums papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁴⁾. Tādēļ Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un tas nav Īrijai saistošs un neattiecas uz to.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

⁽¹⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

- (15) Tomēr saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu ⁽¹⁾ to dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru izraudzītajām iestādēm ir piekļuve VIS saskaņā ar šo lēmumu, var sniegt VIS iekļautu informāciju Apvienotajai Karalistei un Īrijai, un informāciju no valsts vīzu reģistriem Apvienotajā Karalistē un Īrijā var sniegt citu dalībvalstu kompetentajām tiesībsardzības iestādēm. Lai Apvienotās Karalistes un Īrijas centrālās iestādes jebkādā veidā varētu tieši piekļūt VIS – ņemot vērā, cik lielā mērā šīs valstis šobrīd piedalās Šengenas *acquis* īstenošanā –, būtu vajadzīgs nolīgums starp Kopienu un šīm dalībvalstīm, kas, iespējams, būtu jāpapildina ar citiem noteikumiem, kuros precizēti šādas piekļuves nosacījumi un procedūras.
- (16) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽²⁾ – šis lēmums, izņemot 7. pantu, ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta B punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK ⁽³⁾ par dažiem pasākumiem minētā nolīguma īstenošanai.
- (17) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, – šis lēmums, izņemot 7. pantu, ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/849/EK ⁽⁴⁾.
- (18) Šis lēmums, izņemot 6. pantu, papildina Šengenas *acquis* vai kā citādi ir saistīts ar to nozīmē, kāda paredzēta 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā un 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā.
- (19) Šajā lēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Temats un darbības joma

Ar šo lēmumu paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem izraudzītās dalībvalstu iestādes un Eiropas Policijas birojs

(Eiropols) var iegūt piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:
 - a) "Vīzu informācijas sistēma (VIS)" ir Vīzu informācijas sistēma, kas izveidota ar Lēmumu 2004/512/EK;
 - b) "Eiropols" ir Eiropas Policijas birojs, kas izveidots ar Konvenciju (1995. gada 26. jūlijs) par Eiropas Policijas biroja izveidi ("Eiropola Konvencija");
 - c) "teroristu nodarījumi" ir valsts tiesību aktos minētie nodarījumi, kas atbilst vai ir līdzvērtīgi nodarījumiem, kuri minēti 1. līdz 4. pantā Padomes Pamatlēmumā 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu ⁽⁵⁾;
 - d) "smagi noziedzīgi nodarījumi" ir nodarījumi, kas atbilst vai ir līdzvērtīgi nodarījumiem, kuri minēti 2. panta 2. punktā Pamatlēmumā 2002/584/TI;
 - e) "izraudzītās iestādes" ir iestādes, kas atbildīgas par teroristu nodarījumu un citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu, un ko dalībvalstis izraudzījušas saskaņā ar 3. pantu.
2. Piemēro arī Regulā (EK) Nr. 767/2008 noteiktās definīcijas.

3. pants

Izraudzītās iestādes un centrālie piekļuves punkti

1. Dalībvalstis izrauga 2. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās iestādes, kurām ir atļauts piekļūt VIS datiem saskaņā ar šo lēmumu.
2. Katra dalībvalsts izveido izraudzīto iestāžu sarakstu. Līdz 2008. gada 2. decembris katru dalībvalsts Komisijai un Padomes Ģenerālsekretariātam ar deklarāciju dara zināmas savas izraudzītās iestādes, un dalībvalsts jebkurā laikā var deklarāciju grozīt vai aizstāt ar citu deklarāciju.

⁽¹⁾ OV L 386, 18.12.2006., 89. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽⁴⁾ Lēmums 2004/849/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Savienības vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisksu piemērošanu (OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.

3. Katra dalībvalsts izrauga centrālo(-os) piekļuves punktu(-us), ar kura(-u) starpniecību veic piekļuvi. Dalībvalstis atbilstīgi to organizatoriskajai un administratīvajai struktūrai, pildot savas konstitucionālās vai juridiskās prasības, var izraudzīt vairākus centrālos piekļuves punktus. Līdz 2008. gada 2. decembris katra dalībvalsts Komisijai un Padomes Ģenerālsekretariātam ar deklarāciju dara zināmu(-us) savu(-us) centrālo(-os) piekļuves punktu(-us), un dalībvalsts jebkurā laikā var deklarāciju grozīt vai aizstāt ar citu deklarāciju.

4. Komisija 2. un 3. punktā minētās deklarācijas publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. Valsts līmenī katrai dalībvalstij ir saraksts ar izraudzīto iestāžu operatīvajām vienībām, kurām ir atļauja piekļūt VIS, izmantojot centrālo(-os) piekļuves punktu(-us).

6. Tikai pienācīgi pilnvarotam operatīvo vienību un centrālā(-o) piekļuves punkta(-u) personālam ļauj piekļūt VIS saskaņā ar 4. pantu.

4. pants

VIS piekļuves procedūra

1. Ja ir izpildīti 5. pantā minētie nosacījumi, 3. panta 5. punktā minētās operatīvās vienības iesniedz 3. panta 3. punktā minētajiem centrālajiem piekļuves punktiem pamatotu rakstisku vai elektronisku pieprasījumu piekļūt VIS. Kad centrālais(-ie) piekļuves punkts(-i) saņem piekļuves pieprasījumu, tas (tie) pārbauda, vai ir izpildīti 5. pantā minētie piekļuves nosacījumi. Ja visi piekļuves nosacījumi ir izpildīti, centrālā(-o) piekļuves punkta(-u) pienācīgi pilnvarots personāls apstrādā pieprasījumus. VIS datus, kuriem ir piekļūts, nosūta 3. panta 5. punktā minētajām operatīvajām vienībām tā, lai neapdraudētu datu drošību.

2. Ārkārtas izņēmuma gadījumā centrālais(-ie) piekļuves punkts(-i) var saņemt rakstiskus, elektroniskus vai mutiskus pieprasījumus. Šādā gadījumā centrālais(-ie) piekļuves punkts(-i) pieprasījumu apstrādā nekavējoties un tikai pēc tam *ex-post* pārbauda, vai ir izpildīti visi 5. panta nosacījumi, tostarp, vai tas tiešām ir bijis ārkārtas izņēmuma gadījums. Šo *ex-post* pārbaudi veic bez nepamatotas kavēšanās pēc pieprasījuma apstrādes.

5. pants

VIS datu pieejamības nosacījumi dalībvalstu izraudzītajām iestādēm

1. Izraudzīto iestāžu piekļuvi VIS datiem konsultāciju nolūkos īsteno, ievērojot šo iestāžu pilnvaras un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- piekļuve konsultāciju nolūkos ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus;
- piekļuve konsultāciju nolūkos vajadzīga īpašā gadījumā;

c) ir pamatots iemesls uzskatīt, ka piekļuve VIS datiem konsultāciju nolūkos būtiski palīdzēs novērst, atklāt vai izmeklēt jebkuru no attiecīgajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

2. Piekļuve VIS datiem konsultāciju nolūkos notiek tikai, veicot meklēšanu ar jebkuru no šādiem VIS datiem pieteikuma datnē:

- uzvārds, uzvārds dzimšanas brīdī (bijušais(-ie) uzvārds(-i)); vārds(-i); dzimums; dzimšanas datums, vieta un valsts;
- pašreizējā valstspiederība un valstspiederība dzimšanas brīdī;
- ceļošanas dokumenta veids, numurs, izdevējiestāde, izdošanas datums un derīguma termiņš;
- galamērķis un plānotais uzturēšanās ilgums;
- ceļojuma mērķis;
- plānotais iebraukšanas un izbraukšanas datums;
- plānotā pirmās ieceļošanas robeža vai tranzīta maršruts;
- pastāvīgā dzīvesvieta;
- pirkstu nospiedumi;
- vīzas tips un vīzas uzlīmes numurs;
- informācija par personu, kas izsniedz uzaicinājumu un/vai kam jāsedz pieteikuma iesniedzēja uzturēšanās izdevumi.

3. Ja meklēšana ir sekmīga, piekļuve VIS datiem konsultāciju nolūkos ietver piekļuvi visiem 2. punktā minētajiem datiem, kā arī:

- jebkuriem citiem datiem no pieteikuma veidlapas;
- fotogrāfijām;
- datiem, kas ievadīti saistībā ar izdotām, atteiktām, anulētām, atsauktām vai pagarinātām vīzām.

6. pants

VIS datu pieejamības nosacījumi izraudzītajām iestādēm dalībvalstī, kurā Regula (EK) Nr. 767/2008 vēl nav piemērota

1. Izraudzītajām iestādēm dalībvalstī, kurā Regula (EK) Nr. 767/2008 vēl nav piemērota, piekļuvi VIS konsultāciju nolūkos īsteno, ievērojot to pilnvaras un:

- ja ir izpildīti tie paši nosacījumi, kas minēti 5. panta 1. punktā; kā arī

- b) pēc pienācīgi pamatota rakstiska vai elektroniska pieprasījuma iesniegšanas tās dalībvalsts izraudzītajai iestādei, kurā piemēro Regulu (EK) Nr. 767/2008; pēc tam šī iestāde pieprasa, lai valsts centrālais(-ie) piekļuves punkts(-i) piekļūst VIS datiem konsultāciju nolūkos.

2. Dalībvalsts, kurā Regulu (EK) Nr. 767/2008 vēl nepiemēro, dara savu vīzu informāciju pieejamu dalībvalstīm, kurā piemēro Regulu (EK) Nr. 767/2008, pamatojoties uz pienācīgi pamatotu rakstisku vai elektronisku pieprasījumu un ievērojot 5. panta 1. punktā minētos nosacījumus.

3. Attiecīgi piemēro 8. panta 1. un 3. līdz 6. punktu, 9. panta 1. punktu, 10. panta 1. un 3. punktu, 12. pantu un 13. panta 1. un 3. punktu.

7. pants

VIS datu pieejamības nosacījumi Eiropolam

1. Eiropolam piekļuvi VIS konsultāciju nolūkos piešķir saskaņā ar tā pilnvarām un:

- a) ja tas vajadzīgs tā uzdevumu izpildei saskaņā ar Eiropola Konvencijas 3. panta 1. punkta 2. apakšpunktu un konkrētas analīzes veikšanai, kā minēts Eiropola Konvencijas 10. pantā, vai
- b) ja tas vajadzīgs tā uzdevumu izpildei saskaņā ar Eiropola Konvencijas 3. panta 1. punkta 2. apakšpunktu un vispārējas un stratēģiskas analīzes veikšanai, kā minēts Eiropola Konvencijas 10. pantā, ar nosacījumu, ka Eiropols pirms šādas apstrādes VIS datus padara anonīmus un glabā tos tādā veidā, lai datu subjektu identifikācija vairs nebūtu iespējama.

2. Attiecīgi piemēro 5. panta 2. un 3. punktu.

3. Eiropols šā lēmuma mērķu īstenošanai izraugās specializētu vienību ar Eiropola ierēdņiem, kas ir attiecīgi pilnvaroti veikt centrālā piekļuves punkta funkcijas, lai piekļūtu VIS konsultāciju nolūkos.

4. Lai apstrādātu informāciju, ko Eiropols iegūst, izmantojot piekļuvi VIS, ir vajadzīga tās dalībvalsts piekrišana, kas šos datus ievadījusi VIS. Šādu piekrišanu saņem ar minētās dalībvalsts Eiropola valsts nodaļas starpniecību.

8. pants

Personas datu aizsardzība

1. Uz to personas datu apstrādi, kam piekļūts konsultāciju nolūkos saskaņā ar šo lēmumu, attiecas šādi noteikumi un

konsultējošās dalībvalsts tiesību akti. Sakarā ar to personas datu apstrādi, kuriem piekļūts konsultāciju nolūkos saskaņā ar šo lēmumu, katra dalībvalsts savos tiesību aktos nodrošina tādu attiecīgu datu aizsardzības pakāpi, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kāda izriet no Eiropas Padomes Konvencijas (1981. gada 28. janvāris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi un – dalībvalstīm, kuras to ir ratificējušas, – tās 2001. gada 8. novembra Papildprotokola, un ņem vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas lēmumu Nr. R (87) 15 (1987. gada 17. septembris) par personas datu izmantošanu policijā.

2. Personas datu apstrādi atbilstīgi šim lēmumam Eiropols veic saskaņā ar Eiropola Konvenciju un noteikumiem, kas pieņemti to īstenošanai, un to uzrauga neatkarīga apvienotā uzraudzības iestāde, kura izveidota saskaņā ar Eiropola Konvencijas 24. pantu.

3. Personas datus, ko saskaņā ar šo lēmumu iegūst no VIS, apstrādā vienīgi, lai novērstu, atklātu, izmeklētu un sodītu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus.

4. Personas datus, ko saskaņā ar šo lēmumu iegūst no VIS, nenodod un nedara pieejamus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai. Taču izņēmuma gadījumā tādus datus var nodot vai darīt pieejamus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai vienīgi, lai novērstu un atklātu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus un izpildītu šā lēmuma 5. panta 1. punktā izklāstītos mērķus un ievērojot minētajā punktā paredzētos nosacījumus un tās dalībvalsts tiesību aktus, kas datus nodod vai dara tos pieejamus, turklāt ir vajadzīga tās dalībvalsts piekrišana, kura šos datus ievadījusi VIS. Atbilstīgi valsts tiesību aktiem dalībvalstis nodrošina, ka šādas datu pārsūtīšanas tiek ierakstītas un ierakstus pēc pieprasījuma dara pieejamus valsts datu aizsardzības iestādēm. Ja datus pārsūta tā dalībvalsts, kas šos datus ir ievadījusi VIS, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 767/2008 uz šiem darījumiem attiecas minētās dalībvalsts tiesību akti.

5. Kompetentā iestāde vai iestādes, kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem iestādes, kas izraudzītas atbilstīgi šim lēmumam, ir uzticējušas atbildību par personas datu apstrādes uzraudzību, uzrauga tās personas datu apstrādes likumību, ko veic saskaņā ar šo lēmumu. Dalībvalstis nodrošina minētajām iestādēm pietiekamus resursus, lai izpildītu ar šo lēmumu uzticētos uzdevumus.

6. Šā panta 5. punktā minētās iestādes nodrošina, ka vismaz reizi četros gados notiek saskaņā ar šo lēmumu veiktās personas datu apstrādes revīzija, vajadzības gadījumā saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem.

7. Dalībvalstis un Eiropols ļauj 2. un 5. punktā minētajai kompetentajai iestādei vai iestādēm iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai tās varētu veikt savus uzdevumus saskaņā ar šo pantu.

8. To iestāžu darbiniekus, kurām ir tiesības piekļūt VIS, pirms tiem piešķir atļauju apstrādāt VIS uzglabātos datus, pienācīgi apmāca par datu drošības un datu aizsardzības noteikumiem, kā arī informē par visiem attiecīgiem noziedzīgiem nodarījumiem un sodiem.

9. pants

Datu drošība

1. Atbildīgā dalībvalsts nodrošina datu drošību to pārraides laikā un tad, kad datus saņēmusi izraudzītās iestādes.

2. Katra dalībvalsts pieņem vajadzīgos drošības pasākumus, lai datus no VIS varētu iegūt saskaņā ar šo lēmumu un pēc tam uzglabāt, un jo īpaši lai:

- a) fiziski aizsargātu datus, tostarp izstrādājot ārkārtas rīcības plānus kritiskās infrastruktūras aizsardzībai;
- b) novērstu to, ka valsts datorsistēmām, kur dalībvalsts glabā datus, piekļūst personas bez attiecīgām pilnvarām (kontrolē pie ieejas telpās);
- c) novērstu nesankcionētu datu nolasīšanu, kopēšanu, grozīšanu vai izņemšanu no datu nesējiem (datu nesēju kontrole);
- d) novērstu ievadīto personas datu neatļautu lasīšanu, grozīšanu vai dzēšanu (glabāšanas kontrole);
- e) novērstu neatļautu VIS datu apstrādi (apstrādes kontrole);
- f) nodrošinātu to, ka personām, kas ir pilnvarotas piekļūt VIS, ir pieejami tikai tie dati, kuriem tām atļauts piekļūt, izmantojot tikai individuālu lietotāja identitāti un konfidencialā piekļuves veidā (datu pieejamības kontrole);
- g) nodrošinātu to, ka iestādes, kurām ir tiesības piekļūt VIS, izstrādā profilus, kuros aprakstītas to personu funkcijas un pienākumi, kas ir pilnvarotas piekļūt datiem un meklēt, un nekavējoties pēc 8. panta 5. punktā minēto valsts uzraudzības iestāžu lūguma šos profilus dara tām pieejamus (personālie profili);
- h) nodrošinātu to, ka var pārbaudīt un noteikt, kurām iestādēm personas datus var pārraidīt, izmantojot datu pārraides ierīces (datu pārraides kontrole);

i) nodrošinātu iespēju pārbaudīt un noteikt, kādi dati ir iegūti no VIS, kad, kas un kādam mērķim tos ir darījis (datu apstrādes darbību kontrole);

j) nodrošinātu to, ka personas datu pārsūtīšanas laikā nav iespējama personas datu neatļauta lasīšana un kopēšana, jo īpaši ar attiecīgiem kodēšanas paņēmieniem (pārsūtīšanas kontrole);

k) pārraudzītu šajā punktā minētos drošības pasākumus un veiktu vajadzīgos organizatoriskos pasākumus saistībā ar iekšējo pārraudzību, lai nodrošinātu atbilstību šim lēmumam (paškontrole).

10. pants

Atbildība

1. Jebkurai personai vai dalībvalstij, kam nodarīts kaitējums sakarā ar nelikumīgu datu apstrādi vai citas ar šā lēmuma nosacījumiem nesavienojamas rīcības rezultātā, ir tiesības saņemt kompensāciju par šo kaitējumu no tās dalībvalsts, kura ir atbildīga par kaitējuma nodarīšanu. Attiecīgo dalībvalsti pilnībā vai daļēji atbrīvo no atbildības, ja tā pierāda, ka nav atbildīga par notikumu, kas izraisījis šo kaitējumu.

2. Ja kāda dalībvalsts neizpilda šajā lēmumā paredzētos pienākumus un tā rezultātā VIS tiek nodarīts kaitējums, šo dalībvalsti sauc pie atbildības, izņemot, ja – un ciktāl – cita dalībvalsts, kas piedalās VIS, nav veikusi piemērotus pasākumus, lai kaitējumu novērstu vai mazinātu tā sekas.

3. Pret dalībvalsti vērstas prasības par kompensāciju par kaitējumu, kā minēts 1. un 2. punktā, reglamentē atbildētājas dalībvalsts tiesību aktu noteikumi.

11. pants

Pašuzraudzība

Dalībvalstis nodrošina, ka katra iestāde, kurai ir tiesības piekļūt VIS datiem, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim lēmumam, un vajadzības gadījumā sadarbojas ar valsts iestādi vai iestādēm, kas minētas 8. panta 5. punktā.

12. pants

Sankcijas

Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jebkurai VIS ievadīto datu izmantošanai, kas neatbilst šā lēmuma noteikumiem, piemēro efektīvus, proporcionālus un preventīvus sodus, tostarp administratīvus sodus un/vai kriminālsodus.

13. pants

VIS datu glabāšana valstu datnēs

1. No VIS iegūtus datus valsts datnēs vajadzības gadījumā var glabāt tikai saistībā ar konkrētu lietu saskaņā ar šajā lēmumā izklāstīto mērķi un atbilstīgi attiecīgiem juridiskiem noteikumiem, tostarp noteikumiem par datu aizsardzību, un ne ilgāk, kā vajadzīgs saistībā ar konkrētu lietu.

2. Panta 1. punkts neskar dalībvalstu tiesību aktu noteikumus saistībā ar tās izraudzīto iestāžu tiesībām valsts datnēs ievadīt datus, ko šī dalībvalsts ir ievadījusi VIS saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 767/2008.

3. Datu izmantošanu, kas neatbilst 1. un 2. punktam, uzskata par nelikumīgu izmantošanu atbilstīgi katras dalībvalsts tiesību aktiem.

14. pants

Piekluves, labošanas un dzēšanas tiesības

1. Personu tiesības piekļūt datiem, kas attiecas uz viņām un kas ir iegūtas no VIS saskaņā ar šo lēmumu, īsteno saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā šīs personas vēlas izmantot minētās tiesības.

2. Ja attiecīgas valsts tiesību akti to paredz, valsts pārraudzības iestāde pieņem lēmumu par to, vai informācija ir jādara zināma un ar kādām procedūrām to dara.

3. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 767/2008 dalībvalsts, kas nav ievadījusi datus VIS, informāciju par tādiem datiem var darīt zināmu tikai tad, ja tā iepriekš ir devusi iespēju valstij, kas ievadījusi datus, darīt zināmu tās nostāju.

4. Datu subjektam nedara zināmu informāciju, ja atteikums darīt zināmu informāciju ir obligāti vajadzīgs, pildot likumisko pienākumu saistībā ar datiem vai sargājot trešo pušu tiesības un brīvības.

5. Ikvienai personai, kas konstatē, ka datus par viņu ir faktu kļūda vai dati nav glabāti likumīgi, ir tiesības uz datu attiecīgu labojumu vai dzēšanu. Ja izraudzītās iestādes saņem šādu pieprasījumu vai ja tām ir kādi citi pierādījumi, kas liecina par to, ka VIS apstrādātie dati ir nepareizi, tām nekavējoties jāinformē tās dalībvalsts vīzu iestāde, kas ievadījusi šos datus VIS, un tā pārbauda attiecīgos datus un vajadzības gadījumā to nekavējoties izlabo vai dzēš atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 767/2008 24. pantam.

6. Attiecīgo personu informē, tiklīdz iespējams un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 60 dienas pēc datuma, kad šī persona iesniedz piekluves pieteikumu, vai agrāk, ja to paredz valsts tiesību akti.

7. Attiecīgo personu informē par papildpasākumiem, kas veikti, īstenojot viņas tiesības uz labojumiem un dzēšanu, tiklīdz iespējams un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc datuma, kad šī persona iesniedz labojuma vai dzēšanas pieteikumu, vai agrāk, ja to paredz valsts tiesību akti.

8. Visās dalībvalstīs jebkurai personai ir tiesības ierosināt lietu vai iesniegt sūdzību tās dalībvalsts kompetentajās iestādēs vai tiesu iestādēs, kurā attiecīgā persona saņem atteikumu saistībā ar tiesībām piekļūt datiem vai saistībā ar to datu labošanu vai dzēšanu, kas uz viņu attiecas, kā paredzēts šajā pantā.

15. pants

Izmaksas

Katra dalībvalsts un Eiropols par saviem līdzekļiem izveido un uztur tehnisko infrastruktūru, kas vajadzīga, lai īstenotu šo lēmumu, un ir atbildīgi par izmaksām, kas saistītas ar piekļuvi VIS, lai īstenotu šā lēmuma mērķus.

16. pants

Ierakstu glabāšana

1. Katra dalībvalsts un Eiropols nodrošina, ka visas datu apstrādes darbības, kas izriet no piekluves VIS konsultāciju nolūkos atbilstīgi šim lēmumam, ir ierakstītas, lai pārbaudītu, vai meklēšana ir vai nav pieļaujama, ar mērķi uzraudzīt datu apstrādes likumību pašuzraudzības nolūkā, nodrošinot sistēmas pareizu darbību, datu integritāti un drošību.

Ierakstos norāda:

- a) lēmuma 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās piekluves, kas veikta konsultāciju nolūkos, precīzo mērķi, tostarp attiecīgo teroristu nodarījuma un smagā noziedzīgā nodarījuma veidu, un Eiropalam jānorāda piekluves, kas veikta konsultāciju nolūkos, precīzais nolūks, kas minēts 7. panta 1. punktā;
- b) atsauce uz attiecīgo valsts datni;
- c) piekluves datums un precīzs laiks;
- d) attiecīgā gadījumā – to, ka izmantota 4. panta 2. punktā minētā procedūra;
- e) dati, kas apskatīti konsultāciju nolūkā;
- f) to datu veids, kam piekļūts konsultāciju nolūkā;
- g) atbilstīgi valsts noteikumiem vai Eiropola Konvencijai reģistrē tās amatpersonas identifikācijas zīmi, kura veica meklēšanu, un tās amatpersonas identifikācijas zīmi, kas lika datus meklēt vai iesniegt.

2. Ierakstus ar personas datiem izmanto tikai datu apstrādes likumības uzraudzībai saistībā ar datu aizsardzību, kā arī lai garantētu datu drošību. 17. pantā paredzētajai pārraudzībai un novērtēšanai var izmantot tikai ierakstus, kuros nav dati, kas tieši saistīti ar personām.

3. Ierakstus sargā ar atbilstīgiem pasākumiem, lai tiem nepieklātu nepilnvarotas personas un lai tos neizmanto ļaunprātīgi, un ierakstus izdzēš vienu gadu pēc tam, kad beidzies Regulas (EK) Nr. 767/2008 23. panta 1. punktā minētais glabāšanas termiņš, ja vien tie nav vajadzīgi jau iesāktās šā panta 2. punktā minētās uzraudzības procedūrās.

17. pants

Uzraudzība un novērtēšana

1. Regulā (EK) Nr. 767/2008 minētā vadības iestāde nodrošina sistēmu, ar kuru palīdzību saskaņā ar šo lēmumu uzrauga VIS darbības, atbilstību mērķiem saistībā ar darbības efektivitāti, izmaksu lietderīgumu, drošību un pakalpojumu kvalitāti.

2. Tehniskās apkopes nolūkos vadības iestādei ir piekļuve vajadzīgajai informācijai, kas attiecas uz apstrādes darbībām, kas veiktas VIS.

3. Divus gadus pēc VIS darbības sākuma un pēc tam reizi divos gados vadības iestāde iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par VIS tehnisko darbību atbilstīgi šim lēmuma. Pārskatā iekļauj informāciju par VIS darbību salīdzinājumā ar Komisijas noteiktiem kvantitatīviem parametriem, un jo īpaši par 4. panta 2. punkta nepieciešamību un veikto tā piemērošanu.

4. Trīs gadus pēc VIS darbības sākuma un turpmāk ik pēc četriem gadiem Komisija sagatavo VIS vispārēju novērtējumu saskaņā ar šo lēmumu. Novērtējumā iekļauj sasniegto rezultātu analīzi salīdzinājumā ar mērķiem, kā arī novērtējumu attiecībā uz šā lēmuma loģiskā pamatojuma nepārtrauktību, uz šā lēmuma

piemērošanu saistībā ar VIS, ar VIS drošību un ietekmi uz turpmāko darbu. Komisija novērtējuma ziņojumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Dalībvalstis un Eiropas vadības iestādei un Komisijai sniedz informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu 3. un 4. punktā minētos ziņojumus. Informācija neapdraud darba metodes, un tajā nav ietverta informācija, kas atklāj izraudzīto iestāžu avotus, darbiniekus vai izmeklējumus.

6. Vadības iestāde sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu 4. punktā minētos vispārējos novērtējumus.

7. Pārejas posmā, pirms vadības iestāde sāk pildīt savus pienākumus, Komisija ir atbildīga par 3. punktā minēto ziņojumu izstrādi un iesniegšanu.

18. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

1. Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Šis lēmums stājas spēkā dienā, ko nosaka Padome pēc tam, kad Komisija ir paziņojusi Padomei, ka Regula (EK) Nr. 767/2008 ir stājusies spēkā un ir pilnībā piemērojama.

Padomes Ģenerālsēkretariāts publicē šo datumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2008. gada 23. jūnijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

I. JARC